

CONGIST'26

Kriz Dinamiklerine Disiplinlerarası Yaklaşımlar
Interdisciplinary Perspectives on Crisis

Book of Abstracts

13 - 15 May 2026

İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi
Istanbul University, Faculty of Letters

congist.istanbul.edu.tr
congist@istanbul.edu.tr

Congist'26: Interdisciplinary Perspectives on Crisis

Wednesday, 13 May 2026 - Friday, 15 May 2026

Istanbul University Faculty of Letters

Book of Abstracts

Editors

İrem Atasoy & Kaan Ata

E-ISBN: 978-625-00-4595-4

Spiritual Crisis and Religious Innovation in the Late Middle Ages	1
<i>Albrecht Classen</i>	
The Crisis of Literary Evolution in the Digital Age	2
<i>Massimo Salgaro</i>	
Art and Political Emotions in the 20th and 21st Centuries “Ethics-Aesthetics of the Visual”	3
<i>Irma Trattner</i>	
Continuous Crisis and Transforming Lifeworld	4
<i>Sanem Yazıcıoğlu</i>	
Tarih ve Edebiyat: Kriz İçindeki Osmanlı Kadınları	5
<i>Georgios Salakidis</i>	
Tacitus ve Tarih Eserlerinde Hakikat, Söylenti, Propaganda Üçgeninde Kriz Anlatımı . .	6
<i>Bedia Demiriş</i>	
Ekolojik Kriz ve Sanayileşmenin Temsili: Paolo Volponi’ nin <i>Le mosche del capitale</i> Romanında Kriz Dinamiklerinin Ekokritik Analizi	7
<i>Deniz Dilşad Karail Nazlıcan</i>	
Kriz Söylemleri Bağlamında Apokaliptik ve Post-Apokaliptik Kurguların Yapay Zekâ Destekli Analizi: Alman Edebiyatından Dijital Kültüre	8
<i>Ceren Özge Taştan; İrem Dölen</i>	
Ethics, Militarism, and Posthuman Survival in M.R. Carey’s <i>The Girl with All the Gifts</i> .	9
<i>Olgahan Bakşi Yalçın</i>	
Ecocriticism and Sustainability: A Comparative Reading of <i>Dune</i> and Real-World Environmental Practices	10
<i>Salih Şahin; Sevilay Yavuz Çeşmeci</i>	
Chaotic Ecologies in Ian McEwan’s <i>Solar</i> : Hyperobjects, Ecophobia, and Climate Anxiety	11
<i>Mahinur Gözde Kasurka</i>	
Turkish and Spanish Contexts of Community Interpreting: An Overview of Fields and Research	12
<i>Alev Bulut</i>	
From Witnessing to Collective Resilience: Participatory Autoethnography of Crisis Interpreting in INSARAG Exercises	13
<i>Rana Kahraman Duru</i>	
Ethical Crises in Talk Show Interpreting: Misogyny and Objectification in Turkish Talk Shows	14
<i>Başak Ergil</i>	
Radical Democracy against State Crises: The Case of <i>The Jungle</i> (2017)	15
<i>Pelin Doğan Özger</i>	
Yaël Farber’s <i>Salomé</i> : The End of a Representational Crisis?	16
<i>Florentina Gümüş</i>	
Crisis and Fluid Identities: Ghalia and Gertrude in <i>A Museum in Baghdad</i>	17
<i>Aslı Nur Kahraman</i>	

Çağdaş Dünyada Ahlak Felsefesindeki Kriz: Bauman, Adorno ve Milgram	18
<i>Nedim Yıldız</i>	
Adalet Krizi ve Devletin Aktörlüğünü Onarıcı Adaletin Farklı Çerçevesiyle Yeniden Yorumlama	19
<i>Safiye Ateş</i>	
Eğitimin Geleceği: Dijital Krizden Etik Odaklı Yapay Zekâ Pedagojisine	20
<i>Zöhre Yücekaya</i>	
Toplumsal Diyalogda Hareketin Rolü/Yeri	21
<i>Mine Söyler</i>	
Gündelik Yaşam Pratikleri ve Yaşlanma Sürecinde Taktik ve Stratejiler	22
<i>Tule Gültekin</i>	
Kriz, Zaman ve Güven: Modern Toplumda Hızlanma ve Belirsizliği Yeniden Düşünmek	23
<i>Kübra Alarçin</i>	
Memory of Crisis – Crisis of Memory in Graphic Novels	24
<i>Andreas Böhn</i>	
Black Thought and the Conceptual Imagination of “Crisis”	25
<i>Franco Barchiesi</i>	
Crisis of News Media in West Europe: When Basic Human Expectations Constrain Opinion Making	26
<i>Axel Utz</i>	
Orhan Duru’nun Hikâyelerinde Çevresel Çöküş, Kentleşme ve Ekolojik Kriz	27
<i>Özlem Başboğa</i>	
Alay ve Hayranlık Arasında Ödünç İzdivaçlar: Türk Edebiyatında Mitolojik Kültürün Sürdürülebilirliği Sorunu	28
<i>Gönül Yonar Şişman</i>	
Kuyruklu Yıldız Altında Kriz: Gürpınar’ın Romanında Bilim, Medya ve Modern Toplum Eleştirisi	29
<i>Güler Uğur Melikoğlu</i>	
Ecological Collapse and Ecofeminist Resistance in Sarah Hall’s <i>The Carhullan Army</i> . .	30
<i>Fatma Gamze Erkan</i>	
Flooded Landscape and Ecological Crisis in Sarah Hall’s <i>Haweswater</i>	31
<i>Selin Yurdakul</i>	
“Thoughts Were Had”: Cannibalism and the Crisis of the Human Subject in Post-apocalyptic Narratives	32
<i>Bilge Ece Çizmeci</i>	
Remixing in Time of Crisis: Audiomemes of Climate Change on TikTok	33
<i>Simone Causa</i>	
Representation of the Couple Crisis in Romanian Advertising	34
<i>Andreea Petre</i>	
Hidden Crisis in <i>Things Hidden Since the Foundation of The World</i> (2022)	35
<i>Mesut Günenç</i>	

The Crisis of Care in the Age of Austerity: Disability and Resilience in Francesca Martinez's <i>All of Us</i>	36
Hakan Gültekin	
Post-Apocalyptic Narratives in Lucy Kirkwood's <i>The Children</i> and The Psychological Impacts of Crisis in David Hare's <i>Beat the Devil: A Covid Monologue</i>	37
Didem Metin	
Antik Çağ'ın Çoktanrıcı Dünyasında Kriz Kavramı	38
Ekin Öyken	
Krizin Fenomenolojisi: Aristoteles'in <i>Poetika</i> 'sında Ritmik Kırılma ve Katharsis	39
Volkan Yonarkol	
Koselleck'te Kriz Kavramı: Kararın Ertelenmesi ve Tarihsel Zaman	40
Gülçin Ayutgu Metin	
Görme Engelli Bireylerin Deprem Sonrası Yaşam/İyileştirme Süreci Deneyimleri: Eşitsizlikler ve Toplumsal Kırılmalık	41
Hülya Eker; Aylin Arslan; Esra Burcu Sağlam; Begüm Ardahanlıoğlu	
Collective Adaptive Capacity for Flood Resilience: The Role of Community Preferences	42
Atupele George Msongole	
Bireyselleştirilmiş Risk Krizi ve Çevrimiçi Kumar: Ulrich Beck'in Risk Toplumu Tezi Bağlamında Kumar Oynama Bozukluğunun Yeniden Çerçeveselendirilmesi	43
Melek Kırtıl	
Aesthetic Reflections of the Crisis: Narrative Construction of Crises in Contemporary Western and Eastern European Literature	44
Ksenia Kuzminykh	
Shadows and Mothers. Representations of Generational Conflicts, Psychological Crises and Systemic Healthcare Critique in German-Language Comics	45
Jessica Langenstein	
Reorienting Eco-grief into Eco-empathy: The Children's Graphic Novel <i>Global</i>	46
Tuğçe Alkış	
Arturo Barea' nın <i>La forja de un rebelde</i> İsimli Otobiyografik Üçlemesinde İspanyol Kriz Anlatıları	47
Özlem Şenyıldız	
"98 Felaketi" Sonrası Bir Kriz Anlatısı: Pío Baroja' nın <i>El árbol de la ciencia</i> Romanı	48
Zeynep Şekercan Duman	
Edebiyat Dergisi <i>Hora de España</i> 'da "Kriz" in İfade Biçimleri (1937– 1939)	49
Nermin İnan	
Migration, Identity, and Cultural Crisis in Andrea Levy's <i>Small Island</i>	50
Cahit Bakır	
Literature in Times of Crisis: Reimagining Migration in Mohsin Hamid's <i>Exit West</i>	51
Dilşad Nilsu Güzeler	
Performativity as a Cause of Destructiveness in Gillian Flynn's <i>Gone Girl</i>	52
Sara Hadaoui	

Code G: The Representation of Crisis in <i>Shin Godzilla</i> and <i>Godzilla: Minus One</i>	53
<i>Dalton Cooper</i>	
Humanity in Crisis on Screen: Rethinking Through Posthuman Cinema	54
<i>Ridade Öztürk</i>	
Estranged from the Earth: Ecological Crisis and Human–Nature Rupture in the Cinema of Nuri Bilge Ceylan	55
<i>Hande Kolat</i>	
Rituals of Eco-Refugee: Performing the Crisis of Displacement in David Greig’s <i>The Suppliant Women</i>	56
<i>İşıl Şahin Gülter</i>	
A Modern Crisis Narrative on British Stage: Representation of Individual and Social Fragmentation in David Greig’s <i>The Events</i>	57
<i>İrem Molla</i>	
Avrupa İnsanının Anlam Krizi: Avant-Garde Sanatta Öz Arayışı ve Mağara Resimlerine Fenomenolojik Bir Dönüş	58
<i>Arife Kocaibiş</i>	
Gerçek Bir Kriz İçin Zayıf Estetik	59
<i>Abdullah Başaran</i>	
Kıyamet Sonrası Müziğin Ütopyaları ve Distopyaları: Sesaltı Anlatılar, Kolektif Bellek ve Estetik İmkanlar	60
<i>Eren Tamer</i>	
Edebi Toplulukların Kriz ve Kritiği: Edebiyat Dergileri Etrafında Kurulan Sosyal İlişkilerin Sosyolojik Analizi	61
<i>Yusuf Temizcan</i>	
Aile Kapasitesinin Yaşlanması ve Devletlerin Artan Bakım Talebi Karşısındaki Kırılganlığı	62
<i>Nuseybe Ağırman</i>	
Kırsala Dönüşün Mekânsal İzleri: Yerleşim, Toplumsal Mekân ve Arazi Kullanımı	63
<i>Tuğba Erultunca</i>	
Crisis, Resilience, and Thrutopian Vision: Environmental and Social Adaptation in Butler’s <i>Parables</i> and Okorafor’s <i>Lagoon</i>	64
<i>Anne Schmalstig</i>	
Le Guin’s “She Unnames Them” as a Posthumanist Plea in a Time of Crisis	65
<i>Serhat Uyurkulak</i>	
The Lit Candle, The Cast Shadow: Identity Crisis and Transformation in <i>A Wizard of Earthsea</i>	66
<i>Elifnaz Yüksel</i>	
Miguel de Unamuno’ nun <i>Sis (Niebla)</i> Romanı: Varoluşsal Krizin Anlatısı	67
<i>Saliha Seniz Coşkun</i>	
Elsa Morante’ nin <i>Arturo’ nun Adası</i> Romanında Kimlik Krizleri	68
<i>Yasemin Kurtuluş Tunç</i>	
Krizin Edebi Görünürlüğü: L.N. Andrejev’ in <i>Kızıl Kahkaha: Bulunmuş Bir Elyazmasından Parçalar Eseri</i>	69
<i>Nergis Çağlayan</i>	

Tarihe Bir Bilinç Atfetme Faaliyeti Olarak “Kriz” ve “Karar”	70
<i>Hümevra Okuyan</i>	
İklim, Doğa ve Yolculuk: 16. Yüzyıl Osmanlı Devleti’nin Şark Seferlerinde Çevresel Dinamikler ve Krizler	71
<i>Samet Balta</i>	
Özcan Alper’in Sinemasında Toplumsal Kimlik İnşasının Sürekliliği ve Krizinde Belleğin İyiye ve Kötüye Kullanım Örnekleri	72
<i>Burcu Tekait Çal</i>	
Constructive Narratives in Crisis: How Euronews Mediates Forest Fires Across Languages and Modalities	73
<i>Sara Bokaie</i>	
Türkiye’de 2020 Sonrasında Performans Sanatlarında Anlatı Krizi: Dönüştürücü Anlatıdan Narsistik Anlatıya	74
<i>Bülent Sezgin</i>	
Sahne Sanatlarında Yaşanan Kriz Üzerine Kısa Bir Analiz	75
<i>Leman Figen Yılmaz</i>	
Bağımsız Tiyatronun Bugünü: Yeni Tiyatroda Kriz, Dönüşüm ve Direniş	76
<i>Hakan Arslan; Ayşegül Bahtiyaroğlu Tekin; Derya Özsoy</i>	
Crisis and Identity Formation in Uzbekistan: Linguistic Dimensions	77
<i>Mamura Mamatkulova Özkan</i>	
Representing War Through Language: A Corpus-based Critical Discourse Analysis of Verb and Adverb Use in TRT World and Fox News’ Coverage of the October 7 Israel-Palestine Conflict	78
<i>Hasan Özdal</i>	
Gender, Discourse, and Humanitarian Responsibility in the European Parliament: Female Voices in Crisis Debates	79
<i>Kamber Güler</i>	
Krizle Panzehir Olarak Paternalizm? Türkiye’nin Göç Politikası Üzerine Elit-Kitle İletişiminin Sosyal Psikoloji Perspektifinden İrdelenmesi	80
<i>Zafer Evmez</i>	
Cultural Shock Among Young Migrants from Macedonia to Europe	81
<i>Nora Taravari</i>	
Crisis and Ideology: Psychological Perspectives	82
<i>Severin Hornung</i>	
The Linguistic Bridge Over the Abyss: Approaching the Bottomless and Its Symbolic Enclosure	83
<i>Bettina Rabelhofer</i>	
Crisis Without Rupture: Franz Janowitz’ Wartime Landscapes and the Emergence of an Ecological Lyric	84
<i>Konstantin Schmidtbauer</i>	
F.M. Dostoyevski’nin <i>Ecinniler</i> ve Albert Camus’un <i>Doğrular</i> Adlı Eserlerinde Anomi ve Kriz Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme	85
<i>İren Dilara Kongaz</i>	

Dekadan Edebiyatı Melankolik Özne ve Varoluşsal Kriz	86
<i>Biriz Can Arslanboğan Altınsoy</i>	
Erkeklik Krizinin Gölgesinde Kardeşlik: <i>L'Effondrement</i> Üzerine Bir Okuma	87
<i>Beyza Özdemir</i>	
Kriz ve Yeniden Yapılanma: Aydın Vilayeti'nde Filoksera Salgını ve Amerikan Asma Fidanlıkları Deneyimi	88
<i>Başak Akgül</i>	
Osmanlı İmparatorluğu'nda Bir Kültür Krizi Meselesi: Köpekli Şehirler	89
<i>Selahattin Hantal</i>	
Bir Felaketin Bilançosu: 1890 Selanik Yangınının İngiliz Basınına Yansımaları	90
<i>Tuğba Ortaç</i>	
The Communicative Constitution of Crises: A Sociopragmatic Perspective	91
<i>Jo Katambwe</i>	
Mediating War, Performing Crisis: Populist Narratives of the Russo-Ukrainian War on Twitter	92
<i>Olena Siden</i>	
Societal Crisis of an EU Country –Between Social Inequalities and Poor Sustainability: A Case Study of a Romanian Mainstream Newspaper	93
<i>Mona Simu</i>	
Çokdillilik ve Kriz	94
<i>Hasibe Kalkan</i>	
Tiyatro ve Krizi: İstanbul Sahnelerinde Öz-Düşünsel Oyunlar ve Onları Çevreleyen Üretim Koşulları	95
<i>Nilgün Firidinoğlu</i>	
Zorunluluk Estetiği: Kriz Dinamiklerinde Performans Sanatlarının Beden-Sermaye Dönüşümü	96
<i>Sinem Kotiloğlu</i>	
Ritimsel Kriz: Anadili Farklı Öğrencilerin Türkçe Akademik Yazmada Söylem-Özne Kaybı	97
<i>Zeynep Seza Yılmaz</i>	
Deşifre Krizi: Akademik Metinlerde Anlamın Yorumlanması ve Okur Konumunun Belirsizliği	98
<i>Dilek Koçin</i>	
Mamdani ve ABD'de Politik Temsilin Yeni Krizi: Bir Large Language Modeling (LLM) Analizi	99
<i>Beyza Yılmaz; Emre Özcan</i>	
Bir Kriz Hastalığı Olan Hipertansiyonun Psikanalitik Açısından Değerlendirilmesi	100
<i>Kübra Koç</i>	
Dijital Çağda Kırılgan Ruhsallıklar ve Bireysel Zaman Deneyimindeki Krizler	101
<i>Ayşe Elif Yavuz Sever</i>	
Replication Crisis in Education Research	102
<i>Natalia V. Chicherina</i>	

Between Sklylla and Charybdis? AI-Governance in Higher Education Institutions Beyond Multi-Crisis	103
<i>Susanne Maria Weber; Marc-André Heidelmann</i>	
Crisis, Memory, and Space: Examining a Migration Narrative through Bhabha's "Space" and Proshansky's "Place Identity"	104
<i>Mehmet Sarı</i>	
Living with Crisis: Colonial Violence and Contested Memory in Abdulrazak Gurnah's <i>Afterlives</i>	105
<i>Ersay Gümüş</i>	
Reframing Iraq and Syria: Latin American Travel Writing in Times of Crisis	106
<i>Marcos Padron Curet</i>	
Binyıl Anksiyetesinin Dönemecinde Orta Çağ Avrupasında Kriz ve Dönüşüm	107
<i>Doğukan Barbaros</i>	
The Crisis of the Covenant: Food, Purity, and the Making of Early Christian Identity	108
<i>Rodion Knyazev</i>	
From Catastrophe to Control: The Great Flood of 1862 and the Beginnings of Flood Management in California	109
<i>Claudia Pereira de Jesus</i>	
Making Sense of Crises: Identity markers in Niketas Choniates' <i>De Signis Constantinopolitanis</i>	110
<i>Lorenzo Incardona</i>	
The Semiotics of Crisis in the Digital Age	111
<i>Taulant Salihi</i>	
The Semiotics of Fear in CBRN Crises: From Official Messaging To Media Narratives	112
<i>Vesela Ivanova</i>	
Dramatik Formun Temel Örüntüsü: Miasma-Kriz-Katharsis	113
<i>Oğuz Arıcı</i>	
Bir Clairvoyant Perspektifi: Çehov Oyunlarında Geleceğin İzleri	114
<i>Sündüz Haşar</i>	
Hayvan Hakları Krizine Sahneden Bakmak: Eleştirel Hayvan Çalışmaları ve Tiyatronun Kesişiminde Dramaturjik Arayışlar	115
<i>Gamze Güzel</i>	
Tanzimatı Politik Bir Kriz Olarak Okumak	116
<i>Ahmet Emre Polat</i>	
Felsefi ve Politik Krizleri Aşmanın Aracı Olarak Şehre Dönüş Tekliflerine Yönelik Eleştiri: Leo Strauss ve Kojin Karatani Örneği	117
<i>Emine Canlı</i>	
Post-Truth: Epistemik Bir Kriz mi, Sosyal Epistemolojinin Yapısal Bir Tezahürü mü?	118
<i>Alper Gürkan</i>	
Eskinin Gölgesinde Yeninin Heyecanı: Modern Gençliğin Dindarlığında Krizler ve İmkânlar	119
<i>Hafsa Tosun Hafız</i>	

Kurum Bakımında Büyüme: Kimlik Krizi ve Dayanıklılık	120
<i>Hamide Nur Kara; Göklem Tekdemir</i>	
Evlilik İçerisi Cinsiyet Rollerinde Hastalık Temelli Kimlik Krizi: Erkek Osteoporoz Hastaları ve Eşlerinin Deneyimleri	121
<i>Esra Karagöz; Göklem Tekdemir</i>	
Sürdürülebilirlik Işığında Göç Sonrası Toplum: Kriz ya da Yeni Gerçeklik?	122
<i>Mahmut Karakuş</i>	
Post-Komünist Krizin Edebî Temsili: Georgi Gospodinov'un <i>Zaman Sığınağı</i> Romanında Nostalji ve Bellek	123
<i>Hasine Şen Karadeniz</i>	
İç Savaş Sonrasında İspanya ve Popüler Şarkılardaki Toplumsal Yansımalar	124
<i>Ebru Yener Gökşenli</i>	
Religious and Apocalyptic Narratives of the Greek Economic Crisis	125
<i>Manolis Varvounis; Katerina Schoina</i>	
Re-enchanting the Landscape: The Crisis of Mobility in Paolo Rumiz's Works	126
<i>Ellen Patat</i>	
An Analysis of McDonald's Entry into Italian Culinary Culture in the Context of a Cultural Crisis	127
<i>Beyza Şahin</i>	
Hitit İmparatorluğu'nda Kriz, Uyarlanma ve İstikrar	128
<i>Tolga Pelvanoglu</i>	
Toplumsal Bir Kriz Olarak 1926 Medenî Kanunu: Kabulü, Sonrası ve Gazete-Dergilerdeki Tartışmalar	129
<i>Güneş Sezen</i>	
Kriz ve Toplumsal Dönüşüm: Alman Güneybatı Afrikası'nda Kolonyal Yönetimin Yerli Toplumlar Üzerindeki Sosyal Etkileri (1884–1914)	130
<i>Çiğdem Sürücü</i>	
Decoding Crisis: Divine Wrath and the Semiotics of Governance in Mursili II's <i>Plague Prayers</i>	131
<i>Zehra Yedidal</i>	
Crisis of Sign in William Gibson's <i>Neuromancer</i> (1984) and Neal Stephenson's <i>Snow Crash</i> (1992)	132
<i>Murat Kabak</i>	
Language in Crisis? Language Politics in Post-Soviet Russia: A Comparative Study of Tatar, Bashkir, and Sakha	133
<i>Alina Minsafina</i>	
Examining Late Ottoman Empire Labor Assemblies Through Theatre Historiography . .	134
<i>Fatine Bahar Karlıdağ</i>	
Staging Crisis in Deliberation: <i>Twelve Angry Men</i> Reimagined Within Turkish Political History	135
<i>Burak Urucu</i>	

Desperate Remedy for a Desperate Disease: Gender Crisis as Moral Anaesthesia in <i>Macbeth</i>	136
<i>Açelya Su Türkeli</i>	
Crisis in Hegel as a Precondition for Self-Knowledge and Progress	137
<i>İhsan Berk Özcangiller</i>	
Koselleck Beyond Koselleck: Towards a Conceptual History of Crisis in Twentieth-Century Europe.	138
<i>Andrea Ampollini</i>	
What Was the Replication Crisis?	139
<i>Samuel Fletcher</i>	
Krizlerin Beliren Yetişkinlerde Zaman Yönelimine Etkisi: Şimdiki Zaman ve Gelecek Zaman Yönelimi Üzerine Bir İnceleme	140
<i>Necati Enöz</i>	
Kriz Bağlamında Deprem Risk Algısının Belirleyicileri: Van Örnekleminde Bulgular .	141
<i>Mehmet Karasu</i>	
Ekonomik Kriz, Göç ve Pandeminin Suç İstatistiklerine Etkisi: Türkiye Örneği (2009-2021)	142
<i>Nedim Havle</i>	
Disabled Bodies as Crisis in Medieval Narrative Poem "Der arme Heinrich" by Hartmann von Aue	143
<i>Habib Tekin</i>	
Micro-Crises and Their Solution –Medieval Stories about Overcoming Crises	144
<i>Maya Spiegel-Emre</i>	
Crisis, Utopia and Engagement in Dirk C. Fleck's Eco-Thriller <i>Das Tahiti Projekt</i>	145
<i>Elena Giovannini</i>	
Historia (Non) Est Magistra Vitae, or What We Have (Not) Learnt from the Past	146
<i>Vesna Suljic</i>	
"Error-Sphaericus": The Sublimity of Crisis in <i>The Dunciad</i>	147
<i>Selena Özbaş</i>	
Reading Landscapes as Revisionist History	148
<i>Berna Artan</i>	
The Crisis of the Scholastic Model of Knowledge and the Overcoming of Dogmatism in 17th-Century England	149
<i>Georgii Shpak</i>	
Epistemic Rupture in the Ottoman Semiosphere: Evidence of Semiocrisis in Eighteenth-Century Ottoman Music Culture	150
<i>Peter Salvucci</i>	
Güney Asya'da Kimlik Krizi: Urduca-Hintçe Çatışması ve Toplumsal Kırılma	151
<i>Zekai Kardaş</i>	
Finansal Terimler ve Kavramlar: Özbek Basınında Kredi Kullanımının Dilsel ve Kavramsal Yansımaları	152
<i>Mamura Mamatkulova Ozkan</i>	

Eski Türklerde Krizin Dilsel Göstergeleri	153
<i>Rabia Saral</i>	
Disiplinlerarası Bir Kriz Okuması: Mrožek'in <i>Polisler</i> Oyununda Estetik, İdeoloji ve Gözetim	154
<i>Şebnem Telci Dereli</i>	
Kriz Anlarında Epik-Forum Tiyatro Diyaloğu	155
<i>Nazım Sarıkaya</i>	
Antonin Artaud'da Yaratıcı "Sahne Krizi"	156
<i>Ayberk Erkay</i>	
Sürekli Kriz ve Eleştirel Körleşme Karşısında Edebiyat	157
<i>Çimen Günay-Erkol</i>	
Ekolojik Kriz, Kentsel Bozulma ve Hava Kirliliği: Calvino'nun <i>Zor Yaşam</i> Üçlemesinde İnsan ve Doğa İlişkisi	158
<i>Cristiano Bedin</i>	
Dijital Oyun, Kimlik ve Kriz: Gamer Bireylerin Ruhsal Dünyalarının Projektif Testlerle Değerlendirilmesi	159
<i>İrem Gamze Arslan Yüksel; Ercan Taş</i>	
Günümüz Kimlik Krizinin Kuşaklar Arası Bağlamda Psikanalitik İncelenmesi: Arzu, Ayrışma ve Aktarım Üzerine Kuramsal Bir Tartışma	160
<i>Tuğba Tarakçı</i>	
From Crisis to Creation: Migration and Identity in Emine Sevgi Özdamar's Work	161
<i>Gabriella Pelloni</i>	
A Blue Humanist Reading of Cevat Şakir Kabaağaçlı's <i>Aganta Burina Burinata</i> : Mahmut's 'Blue Crisis of Belonging'	162
<i>Gökben Güçlü</i>	
Linguistic and Literary Resonances amid Contagion and Public Health Crisis in Pamuk's <i>Nights of Plague</i>	163
<i>Pınar Umman</i>	
Impossible Genesis: The Analysis of Crises in Turkic Myths of Ergenekon and Asena . .	164
<i>Yusuf Aybars Elçi</i>	
Gender, Crisis and Early Feminism: Comparative Perspectives from Ottoman-Turkish and Italian Contexts (19th-20th Centuries)	165
<i>Barbara Dell'Abate Çelebi</i>	
Reading a Crisis of Immunization in Miyase Sertbarut's <i>Çöp Plaza</i>	166
<i>Suzan Deniz</i>	
The Music of Crisis: Identity and the Reimagining of Self in Deborah Levy's <i>August Blue</i>	167
<i>Zeynep Bilge</i>	
From Polarity to Polyphony: The Antigone Tragedy in Kamila Shamsie's <i>Home Fire</i> . .	168
<i>Annelise Hein</i>	
Translating the Ecopolitical: Revoicing Carol J. Adams' <i>The Sexual Politics of Meat</i> in Turkish	169
<i>Özlem Gülen</i>	

Rewriting the Earth: Ecological Crisis across Translation and Adaptation in Jeff VanderMeer's <i>Annihilation</i>	170
Şaziye Çıkrıkcı	
Translation as Guidance in the Climate Crisis: Contextual Voices in a Children's Climate Book Series	171
Halise Gülmüş Sırkıntı	
Hasta Bedenin Yeniden Kuruluşu: Jo Spence'in <i>The Picture Of Health?</i> Serisine Foucaultcu Bir Yaklaşım	172
Ezgi Ararat Cüceoğlu	
Özerkliğin Krizi: Dijital Sanatta Biçim, Özerklik ve Politik Tahayyül	173
Hande Malgaç	
Sağlık Krizinden Yaşam Krizine: HPV Tanısının Türkiye'deki Kadınlar Üzerindeki Etkileri	174
Zeynep Büşra Coşar Yılmaz	
Cinsel Şiddete Maruz Kalan Kadınların Psikoterapi Deneyimi: Kadınlar Bize Ne Anlatmak İstiyor?	175
Beste Acavit	
"Başka Bir Yerde Mutlu Olur Muyuz?": Göçün Çift Dinamiklerine Etkisi	176
Hülya Ergün Taşdemir	
Key Words in the Language of Political Clash: The Deontic Polysemy of "Western Values" in German Public Discourse	177
Valeria Chernyavskaya	
Transformations of Scientific Truth in Our Post-truth Era	178
Jean-Louis Vaxelaire	
Constructing Legitimate Meaning in Times of Crisis: Discursive Struggles in German Migration and Climate Debates (2025)	179
Simone Schmidt	
Show, Hide and Reveal: Visual Crisis in Contemporary French Dystopian Novels	180
Julie Crohas	
From Dystopia to Utopia: Sibylle Berg's <i>La Bella Vita</i> . PNR and the Possibility of a Beautiful Life	181
Susanne Lorenz	
Diasporic Cosmopolitanism and Identity Crisis: Transnational Subjectivities in Contemporary Cuban Literature	182
Arturo Matute Castro	
Reflection of Crises and Sustainability in Korean Chronicles: Case of Kings Hyegong and Wonseong	183
Arina Mrachkovskaia	
Crisis, Vulnerability, and Sustainable Memory in Translingual German Literature: Grigorcea's <i>Die nicht sterben</i> and Cătălin Dorian Florescu's <i>Der Feuerturm</i>	184
Dana Irina Ursachi	
Crisis as a Sudden Shift and the (Dis)placement of the Translator	185
Ash Araboğlu	

Çeviri İşletmelerinin Kriz İletişim Yönetimlerine İlişkin Nitel Bir Araştırma	186
<i>Enise Eryılmaz</i>	
Crisis, Gender, and Translation: Rendering Chanel Miller's Trauma Narrative into Turkish	187
<i>Melda Dinçel Enginsu</i>	
Krizlerle Sınanmayı Geçiş Ritüelleriyle Aşmak: Pınarcık Köyü Cumhuriyet Bayramı Kutlamaları	188
<i>Özlem Hemiş</i>	
Yaşamın Askıya Alınışı ve Nekropolitika: Arkadi Zaidés'in <i>Necropolis</i> 'inde Estetik ve Politik Hudutlar	189
<i>Hakan Arslan</i>	
Annelik Kimliğinin İnşasında Kriz: Bir Kadın için Anne Olmak Ne Demektir?	190
<i>İrem Erdem Atak</i>	
Annelik Kimliğinin İnşasında Kriz: Kültürel ve Toplumsal Değişimler Bağlamında Güncel Annelik Krizi	191
<i>Özgün Taktakoğlu Yerlioğlu</i>	
Annelik Kimliğinin İnşasında Kriz: Zorunlu Göç Krizi Bağlamında Annelik	192
<i>Jülide Ceren Yıldırım</i>	
On the Transposition of an Energy Crisis into Language	193
<i>Cristina Valcea</i>	
The Energy Transition as a Solution to the Ecological Crisis? A Discourse Analysis of Techno-Solutionist Ideology	194
<i>Thomas Franck</i>	
Crisis as a Constitutive Recurrence –An Assessment Thought the Lens of Discourse Theory	195
<i>Poststructuralist Ioana-Cristina Hritcu</i>	
Crisis in Seneca: Stoic Promise or Tragic Failure?	196
<i>Bengü Cennet Coşkun</i>	
Logos of Lies: Illocutionary Forces in the Realms of Shakespeare and Tolkien	197
<i>Damir Kahrić</i>	
"This Contentious Storm Invades us to the Skin": Ecophobia and Cosmological Crisis in <i>King Lear</i>	198
<i>Beril Huri</i>	
Alternate Reality as a Therapeutic Strategy for Confronting Crisis in Contemporary Fiction	199
<i>Kerem Aras</i>	
Extracting the Unknowable: Order-Violation and Prospecting in the Zone Narrative . . .	200
<i>Berkay Üstün</i>	
Cries Amid the Crisis: Translating Socialism in a Decade of Turmoil	201
<i>Barbaros Uzunköprü</i>	
The Transition from Crisis to Transformation in <i>Amak-ı Hayal</i> and Its Intralingual Translations	202
<i>Gözde Büklüm</i>	

The Performativity and Iterability of Suicide as a Crisis Response in Marina Carr's <i>Portia Coughlan</i>	203
<i>Samindokht Ronaghzadeh Şahin</i>	
Kan, Nefes ve Mevcudiyet: Rezonanssız Çağda Tiyatronun Temsil Krizi ve Liminal Bir Çözüm Önerisi	204
<i>Başak Şamlıoğlu Huvaj</i>	
Oyuncunun Sahne Üstü Krizi: Trak Anı Üzerine Onto-Fenomenolojik Bir İnceleme . . .	205
<i>Emre Yalçın</i>	
August Strindberg'in <i>Baba</i> Oyununda "Erkeklik Krizi"	206
<i>Aybike Aker</i>	
Crisis of Critical Thought: Bruno Latour and Poststructuralism	207
<i>Ataberk Çetinkaya</i>	
The Crisis of Reterritorialization: Becoming-Weird and Becoming Eerie	208
<i>Yakup Atamer Aykaç</i>	
Necropolitics, Anthropocene and Sea: How the Agency of Nature Negated by the Politics of Death	209
<i>Pınar Karababa Demircan</i>	
Problem Çözme Stilleri, Öz-Bilinç ve Üniversite Öğrencileri Arasında Siber Zorbalık . .	210
<i>Gül Deniz Derin</i>	
The Multivocality of Crisis: Aesthetic and Discursive Responses to 9/11 in American Poetry	211
<i>Kristina Koçan</i>	
From Deconstruction to Presence: Experiencing the Crisis of Meaning in Art and Poetry	212
<i>Thomas Dalle</i>	
The Waning of Historicity and Affect in Movement Poetry: Early Signs of a Postmodern Crisis	213
<i>Elif Demir</i>	
Savaş, Kriz ve Zorunlu Göç: Anna Seghers ve Carlota O'Neill'in Mekânsal Hareketliliğin İçindeki Kimlik Arayışları	214
<i>Leman Gürlek</i>	
Bir Kadının Dönüşümü: Thodoris Papatheodoru'nun <i>Boğaz'ın Yıldız Çiçeği</i> Romanında Savaş, Yangın ve Deprem	215
<i>Aslı Çete</i>	
Savaşın ve Savaşçının Edebiyata Yansıması: Firdevsî'nin <i>Şâhnâme</i> 'sinde Büyük İskender ve Savaşları	216
<i>Nihat Değirmenci</i>	
Writing Through Crisis: Existential Humanism in Tanpınar, Lessing, and Özlü	217
<i>Evren Akaltun Akan</i>	
Social Ecology of Resilience in Buchi Emecheta's <i>The Second Class Citizen</i> and <i>In the Ditch</i>	218
<i>Fahime Serhatti</i>	
<i>In the Ditch</i> by Buchi Emecheta: Resonances of Poverty, Sexism and Classism in Times of Permacrises	219
<i>Dilek Tüfekçi Can</i>	

(Re)imagining, (Re)mobilising, (Re)constructing Nationalisms: A Comparative Analysis of Political Discourse During the Post-disaster Scenes of Belgium, Türkiye and United States	220
<i>Ebru Akgün</i>	
Crises of the Twenty-First Century and the Imperative of Terran Unification	221
<i>Çağdaş Başar Bahar</i>	
Rethinking and Analyzing Digital Socio-Political Communication across Crises and Global Challenges	222
<i>Natalia Ryabchenko; Olga Malysheva</i>	
Bellekten Yaratıma: Tiyatro Araştırma Laboratuvarı'nın (TAL) Disiplinlerarası Yöntemlerine Bir Bakış	223
<i>Zeynep Günsür Yüceil</i>	
Tiyatro ve Barış İnşası: TAL'in Troya Projesine Disiplinlerarası Bir Bakış	224
<i>Dafne Beri</i>	
Performatif Bir Bellek Olarak TAL Arşiv Projesi Podcast Serileri	225
<i>Sedanur Akyavaş</i>	
Modernist Anlatıda Epistemik Kriz: Rainer Maria Rilke ve Robert Walser'de Şeyin Poetikasi	226
<i>H. Şebnem Sunar</i>	
Krizle Karşı Yenilenme: Husserl'in Kaizo Makaleleri	227
<i>Çağlar Koç</i>	
Matematiğin Temelleri Krizi Ne Sağladı?	228
<i>Özgüç Güven</i>	
Psikanaliz Krize Nasıl Bakar? Doğumdan Ölüme Yolumuzdaki "Krizler/Karmaşalar": Krizin Gerisindeki Karmaşa Kavramı Üzerine	229
<i>İrem Erdem Atak</i>	
Psikanaliz Krize Nasıl Bakar? Doğumdan Ölüme Yolumuzdaki "Krizler/Karmaşalar": İkinci Bireyleşme Olarak Psikanalitik Kuramda Ergenlik Krizi	230
<i>Muhammed Aslan</i>	
Psikanaliz Krize Nasıl Bakar? Doğumdan Ölüme Yolumuzdaki "Krizler/Karmaşalar": Ebeveyn Olmak: Psikodinamik Gelişimde Olası Bir Kriz Dönemi	231
<i>Özgün Taktakoğlu Yerlioğlu</i>	
Psikanaliz Krize Nasıl Bakar? Doğumdan Ölüme Yolumuzdaki "Krizler/Karmaşalar": Yaşlılığa Geçiş Ruhsal Olarak Başarabilmek: Krizler ve Onarımlar	232
<i>Neval Sipahi</i>	
Philosophy and Poetics of Crisis in Rudolf Pannwitz	233
<i>László V. Szabó</i>	
The Collapse of the Heroized Concept of Nationality, Exemplified by Some Protagonists in László Krasznahorkai's Work	234
<i>Erika Verešová</i>	
The Crisis of Postmodern Irony: The Ethos of New Sincerity in Zadie Smith's <i>On Beauty</i>	235
<i>Gökhan Albayrak</i>	

Keynote Session 1

Spiritual Crisis and Religious Innovation in the Late Middle Ages

Albrecht Classen ¹

¹ *The University of Arizona*

E-mail: aclassen@arizona.edu

Paradigm shifts are often long in coming, and when we consider the transition from the late Middle Ages to the early modern age, there are many factors that contributed to this major paradigm shift. While most historians and other scholars focus on economic, political, or military aspects, the truly influential aspects actually prove to be spiritual, cultural, and emotional factors. One major factor thus would be the global fear of the Ottomans in western Europe since the fall of Constantinople. Or the huge excitement about the discovery of the New World. In my talk, however, I will investigate a deep-seated spiritual movement that led to the undermining of the absolute authority of the Catholic Church and set the stage not only for the Protestant Reformation. Indeed, the profound destabilization of the Catholic Church also implied the rise of countless small spiritual groups, including the Devotio moderna, later the Mennonites, Amish, Schwenkfeldians, and so forth. At the same time, we recognize a considerable and new interest in Turkish culture that became more familiar through the accounts of former western slaves, diplomats, and military. In line with current research focused on the history of emotions, we can now write a new outline of the causes and conditions leading to the end of the Middle Ages.

Keywords: Late Middle Ages, Spiritual Movements, Religious Crisis, Devotio Moderna, History of Emotions

Keynote Session 2

The Crisis of Literary Evolution in the Digital Age

Massimo Salgaro ¹

¹ *Verona University*

E-mail: massimo.salgaro@univr.it

New phenomena such as digital social reading, Instapoets and the 'rating culture' expressed in online reviews are challenging traditional literary criticism in newspapers and magazines. Millions of reviews on platforms such as Amazon or Goodreads are part of this reading culture and counterbalance professional criticism. At the same time, successful Instapoets such as Rupi Kaur reject the expertise of the gatekeepers of 'prestigious literary circles' and attempt to establish a direct connection with readers. In fact, online reviews not only offer new forms of reviewing, but also challenge the prestige of conventional criticism and the traditional distinction between professional and non-professional (amateur) criticism. Social media has undoubtedly made reviewing more democratic and interactive than the traditional paradigm of print reviews (Murray 2018). In this new context, a recurring question arises: 'Who has the power to determine what is tasteful and what is not?' (Johannes Franzen 2021). For Baßler (2019), this controversy brings back the old distinctions between low and high culture and between symbolic and economic capital, the latter referring to the work of Pierre Bourdieu, who was the first to illustrate the driving forces and institutions of the 'literary field'. In my keynote speech, I would like to shed light on the current crisis in literary evaluation through some theoretical reflections and experimental evidence from Empirical Aesthetics and Digital Humanities.

Keywords: Digital Reading Culture, Digital Humanities, Empirical Aesthetics, Literary Evaluation, Democratization of Criticism

Keynote Session 3

**Art and Political Emotions in the 20th and 21st Centuries
“Ethics-Aesthetics of the Visual”**

Irma Trattner ¹

¹ *University of Arts Linz*

E-mail: trattner1111@gmail.com

Academic science and the university in general are neither in a crisis of principle, nor are they seriously threatened in their position –at the center of a free society determined by the characteristics of liberal democracy. For at least 50 years, however, art history seems to have been in a permanent crisis: As early as 1974, T. J. Clark stated that the discipline was in a “state of gentle dissolution” (Clark 1974). Over the years, there seems to have been little change in this regard. In 1982, an influential special issue of *Art Journal* was explicitly dedicated to the “crisis of discipline”. A year later, Hans Belting asked whether the “end of art history” had come, and ten years later he published a new edition of his passionate work (Belting 1983). Belting accused the discipline of a deep-seated ignorance of modernism, an incessant “conservative fixation” on the canon of high art, and an inability to broaden the discipline. In the eyes of progressive experts such as Donald Preziosi, art history appeared as a “shy science”, anxiously clinging to old knowledge in order to preserve the educated middle-class status quo. His challenge to the discipline was therefore to “redefine itself” (Preziosi 1989).

Keywords: Art History, Disciplinary Crisis, Modernism, Visual Culture, Ethics and Aesthetics

Keynote Session 4

Continuous Crisis and Transforming Lifeworld

Sanem Yazıcıoğlu ¹

¹ *Istanbul University*

E-mail: sanemy@istanbul.edu.tr

The lifeworld refers to the continuity of a world that existed before us and will continue after us. The continuity and permanence of the world are the conditions for having history and culture. Thus, without a genuine sense of the world, we not only lack a ground that stabilizes embedded temporal and spatial changes of our lives, but are also destined to lose a perspective that is common to all of us. As a common ground, the world mutually transforms us and is transformed by our acts of perception, recollection, and expectation. In the ongoing digital transformation, this lecture will examine the gap between the thing-character of the world and its digitalization; what it conceals, and how it ultimately affects our capacity to judge appearances in our contemporary reality. By exploring the intrinsic relationship between crisis and judgment, I will argue that crisis is not merely a process of a breakdown, but has a revelatory potential that can open up new possibilities for transformation and may offer an alteration to our current lifeworld.

Keywords: lifeworld, crisis, judgment, world, culture

Keynote Session 5

Tarih ve Edebiyat: Kriz İçindeki Osmanlı Kadınları

Georgios Salakidis ¹

¹ *Democritus University of Thrace*

E-mail: gsalakid@hs.duth.gr

Bu sunumda, hayatlarının bir döneminde çok ciddi bir kriz durumuyla karşılaşan Osmanlı İmparatorluğu kadınlarını ele alıyorum. Osmanlı İmparatorluğu'nun erken modern ve modern dönemlerinde savaş, denebilir ki, günlük hayatın neredeyse alışılmış bir olgusuydu. Bunun sonucu olarak, birçok erkek sık sık evlerinden uzakta, savaşta bulunuyordu. Ayrıca, bunların birçoğunun hiç geri dönmemesi –savaş alanında ölmeleri ya da yıllar süren bir yokluktan sonra geri dönmeleri– sık rastlanan bir durumdu. Dolayısıyla, birçok kadının resmen evli olmasına rağmen fiilen yalnız yaşaması ve çoğu zaman çocuklarını tek başına büyütme zorunda kalması nadir bir olay değildi. Üstelik, en kötüsü, kocalarının öldüğünü ya da kendilerini terk ettiğini kanıtlayamadıkları için yeniden evlenemiyorlardı. Yukarıda açıkladığım konudan, yani Osmanlı İmparatorluğu'nda savaşçıların eşleri olan kadınlar örneğinden yola çıkarak amacım, tarihin ve edebiyatın birbirini nasıl tamamlayabileceğini göstermek. Kullandığım örnekler Osmanlı kadı sicillerinden ve Orhan Pamuk'un *Benim Adım Kırmızı* ile *Kırmızı Saçlı Kadın* romanlarından alınmıştır. Bu bağlamda, Pamuk'un romanlarının başlıklarındaki kırmızı rengi, krizi simgeleyen bir unsur olarak oldukça anlamlıdır. Böylece, ele alınan konu, esasen kişisel bir krizi temsil eden bir duruma –çıkışsız bir durumda bulunan ve bu durumu kendi lehine çevirmeye çalışan kadınlara–disiplinlerarası bir yaklaşımla ışık tutmaktadır.

Keywords: kriz, tarih, edebiyat, kadınlar, Osmanlı İmparatorluğu

Session 1.1 (Day 1)

Tacitus ve Tarih Eserlerinde Hakikat, Söylenti, Propaganda Üçgeninde Kriz Anlatımı

Bedia Demiriş¹

¹ İstanbul University

E-mail: bdemiris@istanbul.edu.tr

Publius (Gaius) Cornelius Tacitus MS 56-120 yılları arasında Roma'da yaşamıştı ve soylu bir aileden gelmekteydi. Bir hatip ve senatör olarak İmparatorluk döneminde resmi ve idari görevlerde bulunmasının yanı sıra tarih yazarı olarak da ünlüydü: Roma'nın İmparatorluk tarihi açısından önemli, gerek monografik nitelikte gerekse yıllık şeklinde yazılmış tarih eserler kaleme almıştı ve olayların yıl yıl anlatıldığı *Historiae* eserinden günümüze kadar ulaşabilen kısımlarda Roma İmparatorluğunun MS 69-70 yıllarının olaylarını anlatırken, diğer tarih eseri *Annales*'te MS 14-68 yıllarının olaylarını anlatmaktaydı. Tacitus'un tarih eserleri, Roma İmparatorluğu'nun ilk yıllarında yaşanmış siyasal, toplumsal ve ahlaki krizlerin anlatıldığı önemli kaynaklardır. Bu bildiride Tacitus'un *Historiae* ve *Annales* eserleri temel alınarak Tarihçinin İmparatorlukta yaşanan kriz dönemlerinin anlatısını hakikat-söylenti-propaganda üçgeninde hareket ederek nasıl kurguladığı araştırılacak ve incelenecektir. Bunun için, yukarıda söz edilen iki eserden seçilecek, kriz anlatısı içeren pasajlar dil ve üslup açısından analiz edilecektir. Tacitus'un tarih metinlerinde sıklıkla kullandığı "söylendiğine göre", "rivayete göre" gibi ifadeler olayların nasıl aktarıldığını olduğu kadar, olayların toplumda nasıl algılandığını da ortaya koymaktadır. Bildiride ayrıca Tarihçinin bu tür ifadeler kullandığı anlatım tarzını kriz anlatımlarında kullanıp kullanmadığı, kullandıysa nasıl kullandığı da incelenecektir. Bu çalışmayla Tacitus'un tarih eserlerinin, sadece İmparatorluk döneminin siyasi tarihini aktaran metinler olarak değil, aynı zamanda tarihsel anlatının nasıl oluşturulduğunu sorgulayan metinler olarak da ele alınabileceği üzerinde durulacaktır. Böylece tarih yazarı Tacitus özelinde Antikçağ Roma tarihçiliğinde kriz dönemlerinin anlatımında nasıl bir söylem kullanıldığı ve hakikat, söylenti, propaganda arasında sınırların nasıl çizildiği ortaya konacaktır.

Keywords: antikçağ tarih yazıcılığı, Annales, hakikat, Historiae, kriz, propaganda, söylenti, Tacitus

Session 1.1 (Day 1)

Ekolojik Kriz ve Sanayileşmenin Temsili: Paolo Volponi' nin *Le mosche del capitale* Romanında Kriz Dinamiklerinin Ekokritik Analizi

Deniz Dilşad Karail Nazlıcan ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: dilsad.karail@istanbul.edu.tr

Bu bildiri, Paolo Volponi'nin *Le mosche del capitale* (1989) adlı romanını ekokritik kuramsal çerçevede ele alarak, modern sanayileşmenin tetiklediği ekolojik krizin edebî temsillerini ve bu krizin toplumsal dönüşüm üzerindeki yansımalarını tartışmayı amaçlamaktadır. Volponi'nin sanayi şehrine ve fabrika ortamına ilişkin çizdiği manzaralar, doğanın endüstriyel süreçler sonucunda gerçekliğini ve canlılığını yitirdiğini, insan merkezli ilerleme anlayışının ekolojik dengeyi nasıl bozduğunu çarpıcı biçimde gözler önüne sermektedir. Romanda sıkça karşılaşılan sinekler, atıklar ve “yapay doğa” gibi imgeler, ekolojik krizin hem fiziksel hem de sembolik düzeyde anlatının dokusuna işlendiğini göstermektedir. Çalışmanın yöntemi, nitel içerik analiziyle seçili pasajların ekokritik kavramlar -doğanın metalaştırılması, çevresel adaletsizlik, insan-doğa yabancılaşması- ışığında incelenmesini kapsamaktadır. Bu bağlamda, Lawrence Buell'in “toxic discourse” ve Timothy Morton' un “dark ecology” gibi ekokritik yaklaşımlarından yararlanılacaktır. Romanın merkezinde yer alan “kriz” olgusu, yalnızca ekonomik ve endüstriyel bir çöküş olarak değil, aynı zamanda kültürel, etik ve varoluşsal bir kırılma olarak da ele alınmaktadır. Kriz, toplumsal dönüşüm için bir potansiyel barındırır da, Volponi' nin anlatısında bu potansiyel çoğunlukla bürokrasi, çıkar çatışmaları ve toplumsal atalet nedeniyle bastırılmaktadır. Sonuç olarak, *Le mosche del capitale*, çağdaş toplumlarda ekolojik krizin çok boyutlu doğasını ve sürdürülebilir bir dönüşümün önündeki yapısal engelleri eleştirel bir bakışla görünür kılmaktadır. Bu çalışma, romanın ekokritik bir okuması üzerinden, edebiyatın kriz ve sürdürülebilirlik tartışmalarına sunduğu özgün katkısı ortaya koymayı hedeflemektedir.

Keywords: sanayileşme, Paolo Volponi, *Le mosche del capitale*, ekokritik, ekolojik kriz

Session 1.1 (Day 1)

Kriz Söylemleri Bağlamında Apokaliptik ve Post-Apokaliptik Kurguların Yapay Zekâ Destekli Analizi: Alman Edebiyatından Dijital Kültüre

Ceren Özge Taştan¹ ; İrem Dölen¹

¹ Turkish-German University

E-mail: cerenntastann@gmail.com, irem.dolen@tau.edu.tr

Bu çalışma, Bertolt Brecht'in *Bay Keuner'in Öyküleri* dizisindeki *Wenn die Hai-fische Menschen wären* adlı kısa öyküyü kriz söylemleri bağlamında üretken yapay zekâ (ÜYZ) araçlarıyla yorumlamayı amaçlamaktadır. Niklas Luhmann'ın Sistem Teorisi temelinde kriz, anlamın kesintiye uğraması değil, toplumsal olarak yeniden üretildiği bir dönem olarak ele alınır. Bu çerçevede Brecht'in anlatısı, Ansgar Nünning'in metin analizi yöntemiyle çözümlenerek teorik bağlamına yerleştirilecektir.

Apokaliptik ve post-apokaliptik anlatılar, yalnızca felaketi değil, toplumsal yeniden yapılanmanın iletişimsel mekanizmalarını da görünür kılan kültürel yapılar olarak değerlendirilir. Bu doğrultuda çalışmada, Brecht'in öyküsündeki şiddet, sessizlik, itaat ve direniş gibi kriz temalar, tematik ve söylem odaklı analizle incelenecek; bu süreç ÜYZ aracı Gemini Pro desteğiyle derinleştirilecektir. Böylece yapay zekânın kriz söylemine yaklaşımı ile toplumsal algı arasındaki farklar ortaya konulacaktır. ÜYZ'nin bu bağlamda yalnızca bir araç değil, aynı zamanda alternatif anlamlar üreten "eleştirel bir ortak" olarak işlev görmesi öngörülmektedir.

Araştırma, Brecht'in kriz temsillerinin dijital çağın kavramsal alanlarında, özellikle algoritmik yönlendirme, dijital sessizlik, propaganda ve bilgi kirliliği bağlamlarında, ÜYZ tarafından nasıl değerlendirilebileceğine odaklanmaktadır. İlk bulgular, Brecht'in kriz anlatısının dijital kültür içinde yeniden çerçevelenebildiğini ve her iki söylem düzleminde de yapısal benzerlikler bulunduğunu göstermektedir. Sonuç olarak, çalışma kriz kavramını hem edebî hem dijital bağlamlarda dönüştürücü bir alan olarak ele alarak, çağdaş dünyada ÜYZ tarafından ne ölçüde anlaşılabilir olduğunu sorgulamaktadır.

Keywords: Bertolt Brecht, kriz söylemi, apokaliptik kurgu, yapay zekâ, dijital kültür, iletişim sistemleri, kültürel anlatı, metin çözümlemesi

Session 1.2 (Day 1)

Ethics, Militarism, and Posthuman Survival in M.R. Carey's *The Girl with All the Gifts*

Olgahan Bakşı Yalçın ¹

¹ Bolu Abant İzzet Baysal University

E-mail: olgahanbaksi@gmail.com

Zombie narratives are undergoing a significant transformation in contemporary culture, evolving beyond the classic shambling corpse to reflect hybrid, posthuman anxieties (Lauro 2017). M.R. Carey's *The Girl with All the Gifts* (2014) envisions a zombie-infested world in crisis, where militarism, science, and morality intersect under the pressures of ecological and biological collapse. Set in post-apocalyptic Britain, the novel portrays a society attempting to sustain control amid widespread devastation and the threat posed by human-fungal hybrid "zombies". This study examines how Carey reconfigures the zombie apocalypse narrative to interrogate the ethics of survival, the politics of dehumanization, and the gendered dimensions of crisis. Through the coexistence of human and fungal hybrid life forms, the novel raises questions about who is entitled to survive and at what ethical cost. Drawing on ecofeminist and postfeminist frameworks—including Carol Gilligan's ethics of care (1982), Val Plumwood's critique of human mastery over nature (1993), and Rosi Braidotti's posthuman subjectivity (2013)—as well as Michel Foucault's concept of disciplinary power (1975), this paper analyzes how crisis functions as both a mechanism of domination and a catalyst for ethical transformation. The military-scientific complex operates as an apparatus of control, seeking to preserve humanity through coercion and sacrifice, while characters such as Melanie and Miss Justineau embody alternative ethics grounded in empathy, relationality, and coexistence. By contrasting utilitarian rationality with affective care, Carey destabilizes binaries of human/inhuman and protector/threat. Ultimately, this study concludes that *The Girl with All the Gifts* transforms the zombie apocalypse into a site of moral and ontological renewal, suggesting that the end of the human world may inaugurate new forms of life and ethical relations beyond domination and exclusion.

Keywords: crisis, ecofeminism, ethics of care, militarism, posthumanism, Zombie apocalypse

Session 1.2 (Day 1)

Ecocriticism and Sustainability: A Comparative Reading of *Dune* and Real-World Environmental Practices

Salih Şahin¹ ; Sevilay Yavuz Çeşmeci²

¹ Fenerbahçe University

² Doğuş University

E-mail: salih.sahin@fbu.edu.tr, syavuz@dogus.edu.tr

Since the Industrial Revolution, numerous critical crises such as water scarcity, air and soil pollution, and the extinction of animal species have emerged. In response, sustainability and environmental policies have been increasingly integrated into governmental agendas, often with the support of the United Nations, guiding societies on the efficient and responsible management of these resources. Literature also contributes to addressing these environmental challenges, offering diverse and critical perspectives. Within this context, ecocriticism seeks to promote environmental renewal and the creation of a sustainable world by exploring the interrelationship between literature and nature. Frank Herbert's *Dune* (1965) stands as a seminal work of science fiction, depicting the desert planet 'Arrakis' and the transformations within its ecosystem. The novel reflects approaches to sustainability management akin to contemporary governmental practices, fostering environmental consciousness among readers. Just as Arrakis aspires toward a sustainable existence, the real-world exploration of Mars with its traces of water and potential for life symbolizes hope for the future of humanity. From an ecocritical standpoint, *Dune*, as a literary work, plays a significant role in shaping environmental awareness. Accordingly, this paper focuses on the examination of environmental themes and sustainability in literature through the lens of the *Dune* universe. The primary aim is to analyze and emphasize the environmental concerns and sustainability strategies portrayed in *Dune*, drawing comparisons with real-world practices within the framework of ecocriticism.

Keywords: *Dune*, ecology, ecocriticism, sustainability, literature

Session 1.2 (Day 1)

Chaotic Ecologies in Ian McEwan's *Solar*: Hyperobjects, Ecophobia, and Climate Anxiety

Mahinur Gözde Kasurka ¹

¹ Marmara University

E-mail: mahinurkasurka@gmail.com

Ian McEwan's *Solar* (2010) unfolds within an atmosphere of accelerating ecological and personal disorder, revealing how the chaotic textures of contemporary life shape and distort human responses to climate change. Rather than treating the crisis as a distant scientific abstraction, the novel situates it within the everyday anxieties and contradictions of Michael Beard, whose struggle to orient himself amid increasing instability anchors the narrative's exploration of environmental chaos. The novel's early chapters highlight the difficulty of grasping climate change as anything more than a diffuse and overwhelming presence. Beard's fragmented encounters with melting ice caps and erratic weather dramatize a phenomenon persistently out of scale with ordinary comprehension. These moments resonate with Timothy Morton's conception of climate change as a hyperobject, whose vast, temporally distributed nature destabilizes conventional modes of perception. The chaotic pacing of Beard's personal and professional life mirrors this broader disorientation, reflecting the challenge of confronting a crisis that resists containment. As the narrative progresses, Beard reluctantly acknowledges the reality of ecological collapse, and his emotional responses shift toward fear, hostility, and aversion. This trajectory aligns with Simon C. Estok's theory of ecophobia, through which the novel portrays Beard's anxious bodily reactions, defensive cynicism toward environmental activism, and intensified unease about planetary volatility. His growing fear reveals a wider cultural anxiety toward nature's unpredictable and potentially catastrophic agency. By tracing Beard's movement from hyperobject-driven confusion to ecophobic apprehension, this paper argues that *Solar* depicts the psychological and ecological turbulences of climate crisis, presenting chaos not merely as thematic context but as a defining condition of life in the Anthropocene.

Keywords: Ian McEwan, *Solar*, hyperobjects, Timothy Morton, ecophobia, Simon C. Estok, cli-fi, chaos

Session 1.3 (Day 1)

Turkish and Spanish Contexts of Community Interpreting: An Overview of Fields and Research

Alev Bulut ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: alev.bulut@istanbul.edu.tr

Community Interpreting is a context of interpreting refers to the provision of public and community services to foreigners, refugees, tourists or any beneficiary in a community with language barrier in terms of reaching fundamental services in healthcare, police and law enforcement, court and crisis and emergency settings. This presentation aims at providing an overview of the Turkish and Spanish contexts of Community Interpreting with regard to the sub-contexts and development of the profession in both countries to be able to offer possible areas of collaboration based on the strengths of contexts and settings in each country. After defining the basic terms and concepts of Community Interpreting (Court Interpreting, Healthcare Interpreting, Public Service Interpreting, Police and Law Enforcement Interpreting, Sign Language Interpreting, Emergency and Disaster Interpreting) the background of each setting will be provided for Türkiye and Spain alongwith the literature and studies academic and scientific concerning the settings in question. The conclusions are drawn based on the similar and dissimilar community interpreting sub-fields and service users in both countries such as refugees, foreigners and their need for interpreting services.

Keywords: community interpreting, Spain, Türkiye, healthcare interpreting, emergency and disaster interpreting, refugee interpreting, sign language interpreting, police interpreting

Session 1.3 (Day 1)

From Witnessing to Collective Resilience: Participatory Autoethnography of Crisis Interpreting in INSARAG Exercises

Rana Kahraman Duru ¹

¹ *Marmara University*

E-mail: ranakahraman@gmail.com

This study examines interpreting services during the INSARAG Accreditation Exercises, with participation from AFAD (Disaster and Emergency Management Authority of Türkiye). Situated in the context of crisis interpreting and the participatory turn in Translation Studies, these UN-organized exercises serve as evaluations to measure the operational capacities, coordination skills, and compliance of international search-and-rescue teams with global standards. As crisis simulations, they enhance preparedness for both rescue professionals and interpreters, who serve as crucial intermediaries in multilingual crisis communication. In this analysis, interpreters are seen as active co-participants who co-construct meaning, navigate cultural and ethical complexities, and foster trust. The researcher draws on 25 years of crisis interpreting experience, including training in search-and-rescue and interpreter education, embodying the dual roles of practitioner and analyst. Utilizing a qualitative autoethnographic approach enriched by participatory principles, the study examines three INSARAG processes from 2010 to 2025, relying on field experiences, reflexive journals, and collaborative interactions. Data analysis reveals both personal and institutional dimensions, showing a shift from individual witnessing to collective, team-based resilience. Interpreter profiles emerged as technical transmitters, cultural mediators, and reflective researchers.

Findings illustrate that interpreters' roles in the exercises create anticipatory spaces for rehearsing ethical dilemmas and coordination practices. By documenting AFAD's experiences, the study contributes insights to crisis interpreting, asserting that INSARAG exercises function as both qualification tests and participatory laboratories for preparedness, demanding reflexivity, ethical sensitivity, teamwork, and self-care to strengthen interpreters and institutions in crisis communication.

Keywords: crisis interpreting, participatory approach, autoethnography, INSARAG, reflexivity.

Session 1.3 (Day 1)

Ethical Crises in Talk Show Interpreting: Misogyny and Objectification in Turkish Talk Shows

Başak Ergil ¹

¹ *Yeditepe University*

E-mail: ergilbasak1@gmail.com

As a challenging form of dialogue interpreting, talk show interpreting is primarily characterized by its culture-specificity, situationality, and interactiveness. Particularly within the context of popular culture of Türkiye, which has a very strong performative and oral tradition of humour, talk shows are likely to entertain through grotesquely stylized language, discourse, and *mise-en-scene*, most of which may be obscene in nature. As talk show hosts are usually male, their humour may be based on a misogynistic objectification of the female body of the guest –and in some cases, of the female interpreter. In such cases, the professional identity and dignity of the interpreter are violated leaving the interpreter antagonized by means of direct or indirect verbal or non-verbal interventions of the host, disguised as “humour”. Rather than such art of humour, the entertainment may rest on the normalization and legitimization of the male gaze through objectification of female stakeholders’ bodies. To add to the complexity of the interpreting task, the process may go beyond consecutive dialogue interpreting, the interpreter may be expected to perform whispered simultaneous interpreting, or voice-over simultaneous interpreting (performed off-stage), all to be performed under the constraints mentioned above. Since entertainment is the priority, the host may be reluctant to lose the rhythm of his performance and directly interacts with the audience in their native language allocating little or no time and opportunity to the interpretation of the content thereby suppressing the voice of the objectified female guest and/or interpreter. With particular focus on selected episodes of *Beyaz Show* (1996-2018), a popular talk show hosted by Beyazıt Öztürk, this study uses the conceptual frameworks of various disciplines as it discusses and illustrates a case of double ethical crises in Türkiye, caused by the violation of ethics of humour and ethics of interpreting.

Keywords: ethical crisis, talk show interpreting, interpreting ethics, ethics of humour, dialogue interpreting

Session 1.4 (Day 1)

Radical Democracy against State Crises: The Case of *The Jungle* (2017)

Pelin Doğan Özger ¹

¹ Munzur University

E-mail: pelin1dogan@gmail.com

This study examines Joe Murphy and Joe Robertson's 2017 play *The Jungle* within the context of the human rights and democratic crises resulting from states' refugee and asylum policies. The play lays bare the uncertainties and social invisibility that shape the everyday experiences of refugees and asylum seekers. At the same time, by revealing the crisis conditions produced by sovereign states, it offers a critical basis for reimagining democracy. Against this backdrop, the study's theoretical framework draws on Ernesto Laclau and Chantal Mouffe's theory of radical democracy. This radical conception of democracy involves not only electoral processes and representation, but also the articulation and visibility of antagonisms, identities, and demands. The study frames the refugee camp (a dramatisation of the Jungle refugee camp in Calais) as a site of crisis where refugees' right to life is suspended, leaving them unrecognised and marginalised. Yet within this territory of "great desperation and chaos," the creation of a theatre space demonstrates refugees' resilience and their determination to assert themselves, with theatre serving as a form of intervention, unveiling the political and democratic significance inherent in the crisis.

This study aims to scrutinise how the right to life and democratic demands of refugees are dramatised through theatre, and how the state and border regimes transform this struggle into a crisis environment. *The Jungle* is not just a humanitarian tragedy involving refugees; it is also crucial for reflecting on the limitations and crises of sovereign states through the lens of radical democracy. At the same time, the refugees' own resistance strategies cast them not only as victims, but also as engaged political actors. The study views the crisis as both a challenge and an opportunity for democratic transformation, examining it in relation to anti-democratic state policies and the urgent need to rebuild a radical democratic sphere.

Keywords: *The Jungle*, Joe Murphy & Joe Robertson, refugee and asylum policies, crisis, radical democracy.

Session 1.4 (Day 1)

Yaël Farber's *Salomé*: The End of a Representational Crisis?

Florentina Gümüş¹

¹ Artvin Çoruh University

E-mail: fbadea13@yahoo.com

The figure of Salomé has captivated artists for centuries, evolving from a nameless character in the New Testament into one of the most iconic figures in Western culture. In Yaël Farber's recent adaptation, *Salomé* (2017), this ancient narrative is radically reimagined. The young female protagonist gains multiple voices: an older version of herself who narrates her story and a chorus of women who echo her vow. Farber's *Salomé* resists the reductive image of the femme fatale popularised by Oscar Wilde, instead emerging as a complex subject who challenges the representational crisis surrounding her portrayal. This paper situates Farber's work within the theoretical framework of embodiment and performativity as explored in performance theories, such as Rebecca Schneider's *The Explicit Body in Performance* (1997). By granting *Salomé* a multiplicity of voices, the production destabilises the patriarchal gaze and reclaims narrative authority through embodied performance. This intervention not only interrogates the historical silencing of women in biblical and literary traditions but also exemplifies how contemporary theatre can move beyond representational paradigms toward performative acts that generate meaning in the moment of enactment and deliberately avoid the erotification of the female body. Ultimately, Farber's *Salomé* offers a compelling case study for examining whether performance can resolve, or at least reconfigure, the representational crisis by privileging presence over fixed narratives.

Keywords: adaptation, performance theory, *Salomé*, Yaël Farber

Session 1.4 (Day 1)

Crisis and Fluid Identities: Ghalia and Gertrude in *A Museum in Baghdad*

Aslı Nur Kahraman ¹

¹ Doğuş University

E-mail: asli.n.kahraman@outlook.com

Hannah Khalil's play *A Museum in Baghdad* (2019) centers on the identity crises of Gertrude, a British archaeologist assigned to open a museum in Iraq, and Ghalia, an Iraqi archaeologist living in England who is assigned to open the same museum years later. The aim of this study is to examine Gertrude and Ghalia's identity crisis within the framework of Bauman's understanding of identity and belonging by using the method of textual analysis. Bauman claims that identities are unstable, fluid, and continuously renegotiated. According to him, identity emerges out of a crisis of belonging. In this regard, Bauman's theory furnishes a productive framework for analyzing Gertrude's and Ghalia's identity formations, which are shaped by crises such as colonialism and the struggle for belonging. Gertrude represents a Western authority's attempt to establish identity by taking ownership of the museum. For her, the museum is more than just a place to preserve cultural heritage; it is a tool that validates the West's claim to civilization and legitimizes its existence. However, her awareness of the destruction caused by war and colonization renders her own identity ambivalent and fragile. On the other hand, Ghalia sees the museum as a place of national belonging and shared cultural memory. This perspective highlights identity as a point of resistance; however, destruction, insecurity, and the inability to make progress drag her identity into constant questioning and disappointment. Ghalia's oscillation between the desire to return home and the desire to flee her homeland reveals the transient and fluid nature of national identity. Both characters reveal an experience of belonging that is constantly changing, tested by crises, and redefined, rather than a fixed identity. In this context, the play portrays national identity not as an essential or permanent reality, but as a fluid process shaped by crises and made visible only through them.

Keywords: Hannah Khalil, *A Museum in Baghdad*, identity crisis, Zygmunt Bauman

Session 1.5 (Day 1)

Çağdaş Dünyada Ahlak Felsefesindeki Kriz: Bauman, Adorno ve Milgram

Nedim Yıldız ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: nedimyildiz@gmail.com

Modern çağ, özcü ahlak anlayışlarının insan yaşamını düzenlemek bir yana, onu tehdit eder hale geldiğinin kavrandığı bir dönemdir. Başka bir ifadeyle, ahlak felsefesinin temelleri sarsılmakta, evrensel ilkelerin değişmez hakikatler gibi dayatılamayacağı anlaşılmaktadır. Öz iddiasının yol açtığı yıkımlar, modernliği ahlaki düşüncenin dayanaklarını baştan ele almayı zorunlu kılan bir kriz alanına çevirmektedir.

İkinci Dünya Savaşı bu krizin belki de en acı örneğidir. Savaş, ahlaki ve toplumsal yapıların ne kadar kırılgan olduğunu göstermektedir. Adorno, Fromm, Milgram ve Bauman gibi düşünürler, bu kırılganlığın ardındaki nedenleri farklı açılardan ele almaktadır. Adorno, bireyin otoriteye nasıl bağımlı hale geldiğini ve bunun totaliter yapıları nasıl beslediğini incelemektedir. Fromm bu noktadan hareketle, itaat temelli otoriter vicdanın yerine insana dönük hümanist bir vicdan önermektedir. Milgram'ın yaptığı ise tartışmayı teoriden pratiğe taşımaktır: Sıradan insanlar otorite karşısında muhakemelerini şaşırtıcı bir kolaylıkla askıya alabilmektedir. Kötülük salt bireysel niyetlerle açıklanamamaktadır. Milgram'ın bulguları, Bauman'ın daha sonra modernliğin örgütsel yapısına yönelteceği eleştirinin zeminini hazırlamaktadır.

Bauman'a göre sorun bireysel patolojilerde değildir. Modern dünyanın rasyonel ve bürokratik işleyişindedir. Ahlaki çözülme bireysel zaafıların değil, modern aklın örgütlenme biçiminin sonucudur.

Bütün bu tartışmalar çağdaş etiği olumsuzluk üzerinden düşünmeye itmektedir. Rorty hakikatin olmadığı bir dünyada dayanışmayı merkeze almaktadır. Heller değişen koşullarda sorumluluğu nasıl koruyabileceğimizi araştırmaktadır. Görüldüğü üzere, çağdaş dünyanın temel kavrayış biçimine dönüşmüş olan olumsuzluk anlayışı esas alınarak modern dönemin problemlerinin tekrar yaşanmaması için etik alanında araştırmalar yapılmaktadır.

Keywords: kriz, vicdan, otorite, itaat, olumsuzluk

Session 1.5 (Day 1)

Adalet Krizi ve Devletin Aktörlüğünü Onarıcı Adaletin Farklı Çerçeveleriyle Yeniden Yorumlama

Safiye Ateş¹

¹ *Mardin Artuklu University*

E-mail: safiyeattes@gmail.com

1970'lerde Amerika'da başlayan, 80'lerde ise Avrupa'ya yayılan ve adalet krizi olarak küresel düzeyde önemli bir soruna eşlik eden cezalandırıcı adalet uygulamalarına dönük endişeler -suça karşı sertlik, fail odaklılık, uzun süren davalar, mağdurların memnuniyetsizliği vb.- ulus-devleti sözleşmecî mantığa oturtan temel dinamikte ciddi bir çatlak yaşandığını göstermiş oldu. Esasında sözleşmecî mantık modern devletin, adalet dağıtımında yanında başka bir güce tahammül etmediğini söyler. O hem yasa'yı koyar (yasa-koyucu) hem de elinde tuttuğu meşru zorla yasa'yı korur (yasa-koruyucu). Hukuki metinlerde yer alan suçlar ve cezalar, somut delil mantığına uygun şekilde ve bireysellik esasına binaen tekil faile uygulanır. Ancak fail merkezli cezalandırıcı adalette hapisane, bir suç kültürü üretir ve aktarır. İşte ulus devletler bu bağlamda açığa çıkan krizi dönüştürmek için yerli veya yerel adalet modellerini devşirip yasal sisteme entegre etti. Fakat zamanla onarıcı adalet pratikleri adeta cezalandırıcı adaletin yaptırım aracına dönüştürüldü. Yani ulus devletin adalet krizini dönüştürme amacıyla devralınan onarıcı adalet anlayışı devlet bazlı olduğunda alternatifliğini kaybetmeye başladı. Nitekim toplum temelli onarıcı adalet kavramı yeniden ve daha yüksek bir tonla tartışılmaya başlandı. Peki alternatif onarıcı adalet anlayışı adalet krizinin dönüşümü adına bir potansiyel barındırabilir mi? Bu soruya yanıt bulmak için zihin karıştırmayı deneyecek olan bu bildiri onarıcı adalet yaklaşımına (hem devlet temelli hem de toplum temelli onarıcı adalete) etik-politik bir perspektifle yaklaşacak ve devlet-dışı adaleti çok katmanlı adalet kavrayışı üzerinden yeniden yorumlamayı deneyecektir.

Keywords: devlet, adalet krizi, onarıcı adalet, yasa

Session 1.5 (Day 1)

Eğitimin Geleceği: Dijital Krizden Etik Odaklı Yapay Zekâ Pedagojisine

Zöhre Yücekaya ¹

¹ Pamukkale University

E-mail: zyucekaya@pau.edu.tr

Dijital çağ, bilginin dolaşımını ve üretim biçimlerini köklü biçimde dönüştürerek öğrenmenin doğasını değiştirir. Bu dönüşüm, öğrenme derinliğinin azalması, etik belirsizliklerin artması ve eleştirel düşünmenin zayıflaması gibi riskleri beraberinde getirir. Eğitim, artık yalnızca teknik bir uyum süreci değil; insanın öğrenme biçimini, anlam üretimini ve düşünsel özerkliğini yeniden tanımlayan bir kriz alanıdır. Bu kriz hem pedagojik bir sorun hem de bilişsel ve felsefi bir kırılmadır. İnsan, dijital çağda farkında olmadan yapay zekâ sistemlerinin bir parçası hâline gelir. Günlük yaşamında ve öğrenme süreçlerinde bu sistemlerle sürekli etkileşim kurar; ancak onların nasıl işlediğini, hangi sınırlar içinde etik biçimde kullanılabileceğini ve düşünme biçimlerini nasıl dönüştürdüğünü çoğu zaman bilmez. Düşünmeyi geliştirmek yerine düşünmenin sorumluluğunu bu sistemlere devretmek, çağın en temel çelişkisidir. Bu nedenle yapılması gereken, yapay zekâyı reddetmek değil; onu tanımak, sınırlarını kavramak ve insan düşüncesini derinleştiren bilinçli bir araç olarak öğretmektir. Bu çalışmanın amacı, dijital çağın yarattığı pedagojik ve felsefi krizi aşmak için etik, eleştirel ve bilinçli bir yapay zekâ pedagojisi fikrini tartışmaya açmak ve bu bağlamda bir dönüşüm modeli önermektir. Çalışma şu soruya odaklanır: Dijital çağın pedagojik krizine yanıt olarak, yapay zekâ etik ve felsefi temelli bir öğrenme aracı hâline nasıl getirilebilir? Önerilen model, ilkokuldan yükseköğretime uzanan kademeli ve zorunlu bir yapay zekâ okuryazarlığı programına dayanır. İlköğretimde dijital farkındalık, ortaöğretimde üretken kullanım, yükseköğretimde ise “Yapay Zekâ Felsefesi ve Etiği” dersleriyle eleştirel analiz ve etik düşünme becerileri geliştirilir. Ayrıca öğretmen ve akademisyenlerin de bu dönüşüme hazırlanması hedeflenir. Sonuç olarak çalışma, teknolojiyi reddetmek yerine onu anlamın, yaratıcılığın ve insani derinliğin hizmetine yönlendiren insan merkezli bir yapay zekâ pedagojisi önerir.

Keywords: eğitimde yapay zekâ, yapay zekâ okuryazarlığı, dijital dönüşüm, bilişsel özerklik, etik yapay zekâ pedagojisi, yapay zekâ felsefesi

Session 1.6 (Day 1)

Toplumsal Diyalogda Hareketin Rolü/Yeri

Mine Söyler ¹

¹ *Kadir Has University & Hacettepe University*

E-mail: mine.soyler@gmail.com

“Krizle karşı disiplinlerarası yaklaşımlar” bağlamında “hareket araştırmalarını” hem sosyal bilimlerin hem de performans sanatlarının bir araştırma alanı olarak ele almak isterim. Muğla/Milas’ a bağlı Pınarcık köyü ile Latmos Dağlarının mevcut hikayeleri ve günümüz gerçekliğinde süren bir pratik bağlamında bu topraklardaki insanların birlikte hareket etmeye dair olan belleğine dair araştırmalarımı sürdürmekteyim. Ortak bir ritimde ya da bireysel kanallar ile gelişen hareket pratiklerinin (bazen dans, bazen bir ritüel çerçevesinde, bazen sağlık ile ilişkili olarak ve/veya diyalog kurduran bir hemzemin alan olarak hareket) bir karmaşa, aksalık ya da olası kriz bağlamına potansiyel etkilerini doktora çalışmalarım, sanatsal projelerimde incelemekteyim. “Birlikte hareket etme pratiklerine” kriz çözücü ya da sağaltıcı gibi tanımlama yapmak yerine bu pratikleri özümsemiş ve herhangi bir formu ile yaşamsal döngüsünün içinde sürdürmekte olan grupların, toplulukların ya da toplumların krizlere alternatif ağlar kurma potansiyellerine değinerek bu çerçeveyi genişleteceğim ve örneklendireceğim. Doktora araştırmam bağlamında “hareketin” toplumsal tasarıdaki rolüne odaklı çalışmaktayım ve bu önermeyi inceleyen çeşitli etkinlikler ve saha çalışmaları yapmaktayım. Pratiğin içinden gelen ve saha gözlemleri ile pekiştirilmiş düzlemde bir örneklem olarak Milas’ın Pınarcık köyünde her yıl 29 Ekim’de yapılmakta olan Kaddak Deve Şenliklerinden kesitler sunarak bir arada hareket etmenin inşa etmiş olduğu bağamları ele alacağım. Bu şenlik kapsamında köyde yaşayan gençlerin etkinliğin ve gösterilerin hazırlığı sırasındaki kolektif çalışma ritimlerini, kurulan sözsüz iletişimin işlerliğini gözlemleme fırsatım oldu.

Keywords: Hareket, Diyalog, Uzlaş, Kolektif Ritim

Session 1.6 (Day 1)

Gündelik Yaşam Pratikleri ve Yaşlanma Sürecinde Taktik ve Stratejiler

Tule Gültekin ¹

¹ *İstanbul University-Cerrahpaşa*

E-mail: tulegultekin@iuc.edu.tr

Bu çalışma, Michel de Certeau'nun “taktikler” ve “stratejiler” kavramları çerçevesinde, İstanbul’ un Fatih ve Bakırköy ilçelerinde yaşayan bireylerin yaşlanma ile ilgili eylemlerini incelemektedir. Araştırmada, yaşlanan bireylerin gündelik yaşam rutinleri “yaşlanmayı önlemek veya geciktirmek için kullanılan strateji ve taktikler” ana teması altında analiz edilmiştir. Veriler, 50-64 yaş arası 40 kişiden yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. İki ilçe arasındaki sosyoekonomik dağılım, kültürel değerler ve yaşam tarzlarındaki farklılıklar değerlendirilmiştir. Bulgular, stratejilerin Bakırköy’de daha yaygın, taktiklerin ise Fatih’te daha belirgin olduğunu göstermektedir. Bu farklılıkta ilçelerin sosyoekonomik profili ve kültürel yapısı etkili görünmektedir. Bakırköy’ ün daha seküler ve refah düzeyi yüksek yapısı, bireylerin kaynaklara erişimini kolaylaştırarak yaşlanmayı yönetme ve planlama stratejilerini güçlendirmektedir. Fatih’te ise ekonomik sınırlılıklar ve muhafazakâr yaşam biçimi, gündelik yaşamın taktiksel uyum ve dayanışma pratikleri üzerinden sürdürülmesine yol açmaktadır. Bu durum, bireylerin kriz koşullarında kendi mikro düzey stratejilerini geliştirdiklerini göstermektedir. Fatih ve Bakırköy arasındaki sosyoekonomik farklar, Türkiye’deki mekânsal eşitsizliklerin ve kent içi bölünmelerin bir yansımasıdır. Toplumsal krizler — ekonomik daralma, kültürel kutuplaşma ve kentsel dönüşüm baskısı — bu farklılıkları derinleştirmektedir. Sonuç olarak, yaşlanma pratikleri yalnızca bireysel bir süreç değil, aynı zamanda mekânsal ve toplumsal krizlerle baş etme biçimlerinin bir göstergesi haline gelmektedir.

Keywords: gündelik yaşam, De Certeau, taktikler, stratejiler, yaşlanma, yaşlılığa hazırlık

Session 1.6 (Day 1)

Kriz, Zaman ve Güven: Modern Toplumda Hızlanma ve Belirsizliği Yeniden Düşünmek

Kübra Alarçin ¹

¹ *Kırklareli University*

E-mail: k.hidiroglu@gmail.com

Günümüzde kriz, çoğunlukla ekonomik dalgalanma, siyasi istikrarsızlık ya da küresel risk üzerinden tartışılrsa da, aslında daha geniş bir toplumsal dönüşümün işaretidir. Kriz, bireyin günlük yaşamında deneyimlediği ritim, zaman algısı ve dünyaya güvenme biçimlerinde meydana gelen değişikliklerle birlikte düşünülmelidir. Bu çalışma, hayatın hızlanmasıyla ortaya çıkan zamansal dönüşümün toplumsal güveni nasıl şekillendirdiğini inceleyerek, krizi toplumsal ve bireysel düzeyde yeniden düşünmeyi amaçlamaktadır. Hartmut Rosa'nın sosyal hızlanma teorisi, modern yaşamın yalnızca teknolojik süreçlerde değil aynı zamanda ilişkilerde, beklentilerde ve günlük yaşam pratiklerinde de kesintisiz bir hızlanma yarattığını ileri sürmektedir. Bu hızlanma, bireyin dünyayla kurduğu bağın niteliğini değiştirir. Ulrich Beck'in risk toplumu tartışmaları da, bu hızlanmanın bireyi yeni belirsizlikler ile karşı karşıya getirdiğini göstermektedir. Bireyin yaşamını düzenleyen yapıların öngörülemez hale gelmesiyle güven kaybı, toplumun doğal bir parçasına dönüşmektedir. Burada Niklas Luhmann'ın güven kavramı da katkı sağlamaktadır. Luhmann, güveni, karmaşıklığın yönetilmesi için zorunlu bir toplumsal mekanizma olarak görür. Dolayısıyla güven sadece psikolojik bir his değil, toplumsal işleyişi ayakta tutan bir unsur haline gelmektedir. Zamanın hızlanmasıyla karmaşıklığın da arttığı, bireyin bu karmaşıklığı yönetmekte zorlandığı görülmektedir. Böylece hızlanma, belirsizlik ve güven arasındaki ilişki, modern toplumun kriz dinamiklerini anlamada daha önemli hâle gelmektedir. Beck ve Luhmann'ın yaklaşımlarının Rosa'nın hızlanma teorisiyle düşünülmesi, güven krizinin sadece dışsal risklerle değil, zamanın yapısal dönüşümüyle de ilişkili olduğunu göstermektedir. Araştırma, teorik analiz ve literatür karşılaştırması yöntemi ile modern toplumda krizi, zamanın dönüşümü ile güvenin kırılganlaşması arasındaki ilişki üzerinden ele almakta ve hız, belirsizlik ve güvensizlik duygularının neden aynı anda yükseldiğini anlamaya çalışmaktadır.

Keywords: zaman, kriz, hızlanma, belirsizlik, güven

Session 1.7 (Day 1)

Memory of Crisis – Crisis of Memory in Graphic Novels

Andreas Böhn ¹

¹ *Karlsruhe Institute of Technology*

E-mail: andreas.boehn@kit.edu

Moments of crisis in history like war, periods of dictatorial rule, and persecution or displacement of large parts of a population usually are important elements of national history, but because of their traumatic nature they may also become a taboo, or at least specific parts of historic events and developments may be neglected or even negated. Therefore, the reviving of memory of such historical moments of crisis may itself be a symptom of an actual crisis or lead to a crisis of memory, in which a new understanding of history and national identity gets in conflict with an older one, causing even what has been called a 'memory war'. The presentation will compare examples of graphic novels from different countries (France, Belgium, Germany, Israel and Spain) dealing with different historical instances of crisis in different countries (the Minor Asia catastrophe and the Metaxas dictatorship/Greece, World War II/Germany and Belgium, the Holocaust/Israel and Germany, the Spanish civil war/Spain) from the last two decades. Comics/graphic novels shall be analysed as a medium through which increasingly critical matters of history and collective memory are represented and reflected, also, but not exclusively for younger audiences. Particular attention will be given to the meta-reflection of processes of memory in these works, their relation to specific objects or circumstances facilitating memory, the thematization of obstacles to be overcome in the process of remembrance and the personal or collective crisis the 'new' ways of memory may be related to.

Possible analysed examples will include:

David Prudhomme: *Rébétiko* (la mauvaise herbe). 2009

Warnauts & Raives: *Les temps nouveaux*. 2011-12

Birgit Weyhe: *Reigen*. 2011

Rutu Modan: *The Property*. 2013

Barbara Yelin: *Irmina*. 2014

Paco Roca, Rodrigo Terrasa: *El abismo del olvido*. 2023

Keywords: Comics/Graphic novels, memory wars, reflection of historical periods of crisis, intercultural comparison

Session 1.7 (Day 1)

Black Thought and the Conceptual Imagination of “Crisis”

Franco Barchiesi ¹

¹ *Ohio State University*

E-mail: barchiesi.1@osu.edu

A sustained engagement with “crisis” as a key category for the knowledge of historical time, event, and change has been a distinctive characteristic of transatlantic Black thought in the contexts and the aftermaths of racial enslavement and colonialism. Theorists ranging from W.E.B. Du Bois to Sylvia Wynter have focused on crisis by questioning its conceptual prominence, reflecting Reinhart Koselleck’s influential *Begriffsgeschichte* approach, in the post-Enlightenment philosophy of history. My paper’s core contention is that Black theorizing on crisis has not primarily aimed at expanding that concept’s embrace by incorporating theorizations that diverge from modern Western intellectual traditions and mainstream scholarly canons. At stake is rather the historical eventfulness of crisis as a discernible turning point requiring the activation of human capacities for deliberation and action. As a concept, crisis owes much, therefore, to its powers of representation and imagination, but such powers require a differentiation between crisis as a “break” and the paradigmatic, uneventful persistence of anti-Black violence as essentially gratuitous, or not motivated by disruptions in historical time or social circumstances. To operate as a “crisis category”, in Saidiya Hartman’s words, the social must be able to name conditions—from environmental devastation to economic collapse—that are potentially harmful to human security. The violent excommunication of blackness from humanity has routinely operated not only to remove blackness from the terrain of crisis itself and from the actors called to reflect and act upon it but has in fact configured the specter of Black insurgency as a critical threat to the coherence of the social itself. The excision from crisis of Black suffering—unless analogized under terms like “worker”, “woman”, “colonized”, or “displaced”—secures therefore the concept’s productivity as a mode of managing underlying conflicts toward political resolutions.

Keywords: blackness, antiblackness, history of concepts, black studies, critical theory.

Session 1.7 (Day 1)

Crisis of News Media in West Europe: When Basic Human Expectations Constrain Opinion Making

Axel Utz ¹

¹ *Independent Researcher*

E-mail: trigo@toast.net

West European mainstream news media are in decline. Media directors, managers, and journalists therefore perceive crisis. They even sense c onspiracy. New behavioral patterns, forms of political conduct, and use of technologies seem to converge and conspire in the wider population to drown out cherished ways of disseminating quality information.

My research explores the quality of contributions provided on the website of a major German public news broadcaster. The thematic focus is on news texts that contribute to discourses surrounding current violent conflicts in Gaza and Ukraine. I use qualitative methods to analyze discourse modes and discursive techniques. The goal is to determine whether news texts meet expectations with regard to basic human standards such as making rational arguments and complying with widely shared moral principles, namely honesty, fairness, reciprocity, and empathy.

Results suggest that significant numbers of news texts on current violent conflicts fail to meet expectations with regard to basic human standards. My paper provides instances of various types of failures and identifies likely causes. One major overarching cause relates to traditional discourse hegemony enjoyed by West European mainstream news media, which encouraged media directors, managers, and journalists to believe that they can “make” opinions irrespective of basic human standards. With respect to the dissemination of quality information, perceived crisis may therefore result from a shift in awareness among news agents rather than significant changes in the wider population. A broad range of views and discontent may have existed all along, but previously failed to pierce the information bubbles of “opinion makers”. New technologies may change and strengthen society insofar as they expose “opinion makers” to worlds beyond their own and guide them toward a more exulted existence as information providers.

Keywords: news, mainstream news media, war, Gaza, Ukraine, human expectations, fairness, honesty, reciprocity, empathy, rationality

Session 2.1 (Day 1)

Orhan Duru'nun Hikâyelerinde Çevresel Çöküş, Kentleşme ve Ekolojik Kriz

Özlem Başboğa¹

¹ Niğde Ömer Halisdemir University

E-mail: ozlem.basboga34@gmail.com

Bu çalışmada Orhan Duru'nun hikâyelerinde kaynak kıtlığı, kaynakların tükenmesi, kentleşme ve doğanın insan eliyle tahrip edilmesinin izleri takip edilmiş, yazarın bu konulara yaklaşımı irdelenmiştir. Birçok toplumsal mesele gibi, çevre sorunları da edebî eserlerde temsil imkânı bulmuş, yazarlar farklı açılardan konuyu işlemişlerdir. Bu yazarlardan biri olan Orhan Duru, hikâyelerinde kentlerin genişlemesini, fabrikalaşmayı, doğaya yapılan saldırıları eleştirel bir bakışla ele almış; kaynak kıtlığı ve kaynakların tükenmesinin sonuçlarını kaotik bir atmosfer içinde okurun dikkatine sunmuştur. Ekolojik dengenin bozulduğu, kaynakların çoğunun tükendiği bir ortamda insanın hayatta kalmasının zorluklarını, böyle bir dünyada insan hayatının önemsizleşmesini sarsıcı bir üslupla dile getirmiştir. Ekolojik krizin önemli sebeplerinden bir olan fabrikalar bu hikâyelerde “karanlıkta pusu kurmuş” unsurlar olarak betimlenir. Doğal çevrenin tahrip edilip yerine apartman veya otel inşa edilmesi, yazarın dikkat çektiği konulardandır. Bu hikâyelerde “yerden bitiveren” apartmanların “giriş kapısı mağara ağzı gibi”dir. Bostanlar bozulup yerine “kazık gibi” apartmanlar dikilmektedir; moteller yapılırken kumsal işgal edilip denizden çalınmaktadır. Bu bağlamda doğal çevre sürekli bir tehdit altındadır çünkü evler ve apartmanlar durmaksızın “yıkılmakta ve yeniden kurulmakta”dır. Her tarafından büyüyen şehirlerin havası kirlidir; şehirde insanın dinlenmesine müsaade etmeyen, onu bıktıran sürekli bir gürültü mevcuttur. Yazar, hikâyelerinde bir yandan geçmişte çevreye yapılan müdahaleleri ele alırken diğer yandan bunların gelecekteki sonuçlarını konu edinmiştir.

Keywords: Türk hikâyesi, Orhan Duru, çevresel çöküş, kentleşme, ekolojik kriz.

Session 2.1 (Day 1)

Alay ve Hayranlık Arasında Ödünç İzdivaçlar: Türk Edebiyatında Mitolojik Kültürün Sürdürülebilirliği Sorunu

Gönül Yonar Şişman ¹

¹ *Independent Scholar*

E-mail: gonul_yonar@hotmail.com

Türk edebiyatında kültürel kimlik krizini derinleştiren Batılılaşma, yenileşmenin parametrelerini yeniden belirler. Bu parametrelerden birisi de antik Yunan mitolojik kültürünün benimsenmesidir. Osmanlı bakiyesi mitolojik kültürün peyder pey terk edilmesine neden olan bu eğilimle Türk edebiyatı Yunan mitolojik müktesebatına yönelir. Resmi kültür politikalarının da desteklediği değişim sürecinde Osmanlı düşünce mirasının terkiyle oluşan kültürel krizi aşma yollarından biri ödünç alınan mitolojik kültürün bütünüyle benimsenmesidir. Fakat bu terk etme bir anda gerçekleşmez. Batı mitolojisinden kısmen ilham alan, ağırlıklı olarak Doğu mitolojilerinin kaynaklık ettiği edebiyat, Tanzimat'la başlayan, Cumhuriyet devriyle devam eden süreçte bir süre daha Doğu-Batı simgelerinin kullanıldığı ikilik içinde sürdürülür. Özellikle kadın temsillerinde öne çıkan mitolojik göndermelerde her iki dünyanın mitik imgeleri bir arada kullanılır. Bu makalede, Osmanlı edebiyatının mitolojik birikimiyle birlikte, Yunan mitolojisinden gelen mitik kadın temsillerinin iç içe kullanıldığı metinlere odaklanılmıştır. Geçiş sürecinde kültürel kimlik krizinin işaretlerini veren metinler alımlama estetiği yöntemiyle yorumlanmıştır. Makalede; mitolojiyi kullanma konusunda kendisinden sonraki nesle ilham olan Namık Kemal'in, Ahmet Mithat Efendi'nin, Abdülhak Hâmid Tarhan'ın, Salih Zeki Aktay'ın ve Yahya Kemal'in eserlerinde görülen kadınla ilgili mitik imgeler kültürel kimliğin dönüşümü bağlamında alımlanmıştır. Metinlerde, her iki dünyanın mitik temsillerinin bir arada kullanımıyla ortaya çıkan, yeni kültürel sahayla Osmanlı bakiyesi mitolojik kültür arasında kalmışlık ve ödünç alınan kültürün sürdürülebilirliği tartışılmıştır. Türk edebiyatının değişim ve dönüşüm duraklarından birisi olan yeni mitolojik kültürle karşılaşma aralığında edebiyatın değişen yapısı ortaya konulmuştur.

Keywords: Türk edebiyatı, mitolojik kültür, mitik kadın, kültürel kriz, Yunan mitolojisi.

Session 2.1 (Day 1)

Kuyruklu Yıldız Altında Kriz: Gürpınar'ın Romanında Bilim, Medya ve Modern Toplum Eleştirisi

Güler Uğur Melikoğlu ¹

¹ İstanbul Kültür University

E-mail: g.ugur@iku.edu.tr

Hüseyin Rahmi'nin 1910 yılında Sabah gazetesinde tefrika edilen *Kuyruklu Yıldız Altında Bir İzdivaç* adlı romanı dış gerçeklikten ödünç alınarak kurgulanmış, yazıldığı dönemin gündelik hayatında bütün dünyayı etkisi altına alan bir kaosu roman düzleminde yeniden üretildiği bir metindir. Söz konusu tarihte bütün dünya Halley Kuyruklu Yıldızı'nın dünyaya çarpacağı ve insanlığın sonunun geleceği endişesi ile yaşamaktadır ve hem bilim insanları hem gazeteler için tek gündem bu yıldızın dünyaya nasıl bir felaket getireceği tahminleridir. Gürpınar da söz konusu dönemde yaşanan bu kaosu kurgusal bir düzleme taşıırken epistemolojik, kültürel ve toplumsal alanlarda yaşanmakta olan çatışmaları da ele alarak yaklaşmakta olan yıldız etrafında bir kriz anlatısı oluşturur. Bu çalışma da yazarın bu alanlarda ele aldığı krizleri incelemeyi amaçlamaktadır. Öncelikle Gürpınar'ın önsözde alaycı bir dille ima ettiği bilimsel bilginin yarattığı kriz metinden örneklerle açıklanacaktır. Bilim insanlarının iktidar kurmak ve toplumu yönetmek, korkutmak, disipline etmek için bilgiyi araçsallaştırdıkları ve bu sebeple bilimin çözüm üretmek yerine krizler doğurduğu, bu krizin metinde İrfan karakterinin konferansları ve bu konferanslarda kullandığı terminolojik dil ile temsil edildiği gösterilecektir. İkinci başlıkta romanda özellikle mahalle kadınlarının konuşmaları ile görünür olan geleneksel bilgi ile bilimsel bilginin çatışmasından doğan kültürel krize odaklanılacaktır. Son olarak romanda gazetelerin, sansasyonel haberlerin merkezi olarak gösterilmesine dayanılarak medyanın toplumdaki kriz üretici gücü tartışılacaktır. Romanın bütün bu krizleri modernleşme ekseninde bir eleştiri olarak sunmayı bilinçle hedeflediği, Gürpınar'ın alaycı üslubu ile birleşen toplumsal kaosu hem söz konusu döneme dair detaylı bir fotoğraf çektiği hem de geleneksel-modern ikiliğine içkin olan tezatların gelecekteki olası krizlere dair nasıl öngörüler/öngösterimler sunduğu çalışmanın merkezi argümanı olacaktır.

Keywords: Hüseyin Rahmi Gürpınar Kuyruklu Yıldız, kriz, modernleşme

Session 2.2 (Day 1)

Ecological Collapse and Ecofeminist Resistance in Sarah Hall's *The Carhullan Army*

Fatma Gamze Erkan ¹

¹ Artvin Çoruh University

E-mail: f.gamze.erkkan@gmail.com

Sarah Hall's *The Carhullan Army* (2007) depicts a near-future dystopia shaped by environmental collapse, energy crises, and authoritarian control. In this devastated England, women's reproductive rights are restricted, food and energy scarcity dominate daily life, and urban centers reflect the failures of industrial modernity. The protagonist, Rith, escapes this patriarchal and ecologically degraded society to join the Carhullan community, a group of women living sustainably in the mountains. In Carhullan, survival is inseparable from a careful, symbiotic relationship with nature. The women establish governance and ethical practices outside male-dominated structures. This paper examines the novel through an ecofeminist lens, highlighting how Hall parallels the exploitation of women's bodies with the exploitation of the environment. Carhullan becomes a space of resistance where ecological awareness and political autonomy intersect. Nature functions both as a refuge and a site of struggle, reflecting the challenges of creating sustainable and equitable communities amid social and ecological collapse. The novel also critiques industrial modernity, portraying urban life as alienating and destructive, while emphasizing the ethical and practical imperatives of reconnecting with ecological systems. By focusing on gendered responses to environmental crisis, *The Carhullan Army* exemplifies how literature can articulate the intertwined oppression of women and nature. The novel offers insight into eco-political resistance, sustainable living, and feminist ethics. It shows that environmental awareness extends beyond scientific or political concerns to encompass cultural and imaginative dimensions, prompting readers to reflect on the ethical implications of ecological collapse. Hall's work thus stands as a key example for understanding contemporary climate fiction and ecofeminist narratives, demonstrating literature's capacity to engage critically with the climate crisis.

Keywords: Sarah Hall, *The Carhullan Army*, ecofeminism, climate fiction, dystopian fiction, gender and environment

Session 2.2 (Day 1)

Flooded Landscape and Ecological Crisis in Sarah Hall's *Haweswater*

Selin Yurdakul ¹

¹ Ordu University

E-mail: selinyurdakul@odu.edu.tr

In an era increasingly characterised by environmental degradation and the escalating climate crisis, literature serves as an important medium for exploring humanity's interaction with the natural world. Contemporary ecological fiction not only reflects the concerns of a threatened world but also invites readers to reconsider humanity's interventions in natural landscapes and ecosystems. Within this background, Sarah Hall's *Haweswater* (2002) provides a moving exploration of ecological loss and transformation in the face of industrial modernity. Set in England's Lake District during the 1930s, the novel recounts how the Mardale valley was flooded to create a reservoir for urban consumption, a process that eventually erased both the landscape and the community that inhabited it. Through its depiction of environmental displacement and the irreversible alteration of natural habitats, *Haweswater* portrays the conflicts between technological advancement and ecological preservation. In addition, the narrative calls attention to the moral implications of human intervention in nature, exposing the cost of prioritizing economic and industrial progress over environmental continuity. Based on key ecocritical perspectives, particularly those concerned with environmental justice and the interconnection of human and nonhuman worlds, as discussed by critics such as Ursula K. Heise, Rob Nixon, and Lawrence Buell, this study points out how *Haweswater* exposes the social and ecological costs of modernization. By analyzing the tensions between industrial progress and the experiences of both human communities and the broader ecosystem, the discussion reveals how the novel prompts readers to question the possibility of a sustainable vision of nature. In this context, the aim of this study is to discuss Hall's *Haweswater* from an ecocritical perspective, emphasizing the ecological and ethical effects of large-scale environmental interventions on both human and nonhuman worlds.

Keywords: Sarah Hall, *Haweswater*, ecocriticism, climate crisis, sustainability, environmental ethics, anthropocene

Session 2.2 (Day 1)

“Thoughts Were Had”: Cannibalism and the Crisis of the Human Subject in Post-apocalyptic Narratives

Bilge Ece Çizmecı¹

¹ Brock University

E-mail: ececizmecı@gmail.com

Drawing on “the anthropological machine” (Giorgio Agamben) and “arrogant anthropocentrism” (Lori Gruen), this article scrutinizes the crisis of the “Human”. Following Val Plumwood, crisis here is understood as the crisis of a cultural mind that is extractive, exploitative, and ecologically irrational (*Environmental Culture* 2013), manifesting itself, among other ways, in the ecological collapse, demanding attention to our ecological embeddedness and the necessity of care. Agustina Bazterrica’s novel *Tender is the Flesh* (2017) and David Macaulay’s graphic novel *BAAA* (1985) employ cannibalism as a trope, much like Jonathan Swift’s “A Modest Proposal” (1729), to shock and defamiliarize readers, provoking reflection on how certain bodies are rendered exploitable, killable and consumable. Informed by critical animal studies and posthumanist theory, I argue that in these post-apocalyptic novels, cannibalism functions as a critical device that unsettles readers and compels them to rethink the Human subject; its presumed singularity and relations with other beings. As Plumwood argues, this relationality has been historically constructed in hegemonic and dualistic ways that efface the nonhuman others on which human life depends. Read through Carol J. Adams’s concept of the “absent referent” and Agamben’s anthropological machine, I contend that these narratives expose the normalization of violence and the crisis of the Human, while opening possibilities for post-anthropocentric relationality. While bleak in their portrayal of humans, both works gesture toward thinking and perceiving beyond anthropocentric paradigms. As Patricia MacCormack notes, “What matters is how we can still care for and in this world” (*The Ahuman Manifesto* 9), highlighting the urgency of change and ethical perseverance in the crisis of the Human. Cannibalism thus becomes “food for thought” to reimagine the “Human” and cultivate “entangled empathy” (Gruen) toward lives otherwise deemed expendable.

Keywords: critical animal studies, post-anthropocentrism, defamiliarization

Session 2.3 (Day 1)

Remixing in Time of Crisis: Audiomemes of Climate Change on TikTok

Simone Causa ¹

¹ University L'Orientale of Naples

E-mail: s.causa@unior.it

Social media have become key spaces where younger generations learn to feel, interpret and act on the environmental crisis (Bowman et al., 2021). Among these, TikTok, a platform dominated by GenZ users (Cervi, 2021), offers a unique lens through which to study how environmental discourses are produced and circulated among and by young people.

While prior studies on climate change related content on this platform often focus on hashtags (e.g., Hautea et al., 2021), TikTok's key affordance that allows users to reuse and reinterpret audio (Jones, 2023: 25) remains underexplored. The audiomeme, defined as a unit of audio in which "users reinterpret the lyrics, meanings, or emotions of songs and sound clips" (Kaye & Abidin, 2021: 62) emerges as a particularly rich form within the platform's logic (Ibid.) and therefore warrants further investigation.

Aiming to expand the study of climate change discourse within the context of audiomemes, this study analyses remixes of a soundtrack based on the song *Rolling in the Deep* by Adele, produced by an eco-sustainability account (www.tiktok.com/music/original-sound-7129008762307873578). Using the Social Media–Critical Discourse Studies (SM-CDS) overarching framework (KhosraviNik, 2017), it explores how the various audiomemes derived from this soundtrack construct narratives of the climate crisis within TikTok's logic.

Combining a linguistic analysis of the lyrics with a multimodal approach tailored to TikTok (Grzenkiewicz & Wildfeuer, 2025) of the audiomemes, the study investigates how remixing practices shape emotional engagement and activism, revealing how Gen Z negotiates climate discourse through TikTok's participatory vernacular.

Keywords: social media critical discourse studies, TikTok audiomeme, climate crisis

Session 2.3 (Day 1)

Representation of the Couple Crisis in Romanian Advertising

Andreea Petre ¹

¹ *Transilvania University of Brasov*

E-mail: andreea.petre@unitbv.ro

The image of the couple was one of the most popular themes in advertising discourse. In the 1950s, a norm couple was imposed, emotionally stable, with well-defined roles. Gradually, with the rapid changes in society, this idyllic image is becoming fragile, and at the end of the 20th century, the couple is experiencing a crisis. At present the economic emancipation of women, and the undermining of the supremacy of masculinity are some aspects that will influence a resettlement and a re-discussion of roles within the couple. Advertising, whose social dimension is given by the "circulation of discourse in public and social space" (Frunza M., 2017), will not remain indifferent to the crisis, but will exploit it for commercial purposes. This paper aims to present the way in which this crisis is reflected in the advertising campaigns broadcast on commercial television in Romania over the last 5 years. The quantitative analysis method led to some preliminary conclusions. On the one hand, in the search for authenticity, the couple, with their daily problems, is the protagonist of a diversity of advertisements, from those promoting paints to those advocating for banking services. This aspect highlights the extraordinary malleability of advertising, which abandons its idyllic dimension, demonstrating its ability to reflect societal tensions. On the other hand, a fundamental aspect of the advertising universe should not be underestimated: the commercial purpose. To achieve this objective, advertising will seek new "persuasion strategies" (Frunza, M. 2017), according to which the crisis will be "diverted" (Baudrillard, 1995) towards the promoted object. References: Baudrillard, Jean. 2005. *Societatea de consum. Mituri și structuri*. București: Comunicare.ro. Moraru, Mădălina. 2009. *Mit și publicitate*. București: Nemira

Keywords: couple, crisis, society, advertising, persuasion strategies

Session 2.4 (Day 1)

Hidden Crisis in *Things Hidden Since the Foundation of the World* (2022)

Mesut Güneç¹

¹ Aydın Adnan Menderes University

E-mail: mesut.gunenc@gmail.com

This paper will analyse the intersection between the hidden crisis and Javaad Alipoor and Chris Thorpe's play *Things Hidden Since the Foundation of The World* (2022). Alipoor brings to the stage the story of Fereydoon Farrokhzad, a pop singer famous in Iran in the 1970s, albeit not universally known. His life took a tragic turn following the Khomeini revolution, forcing him into exile in Germany, where he was tragically murdered in his apartment on 7 August 1992.

Revolutions, by their very nature, are crises that resonate throughout society. Through multimedia tools, Alipoor engages the audience in multileveled intertwined crises, including the refugee crisis, homelessness crisis, gender roles crisis, political crisis and the crisis of murder.

Alipoor employs multimedia dramaturgy to portray the fragmentation of individual and collective memories. This paper addresses hidden crises portrayed in the play. By focusing on unignorable crises, it aims to illustrate themes of fragmented information, inequality, the suffering of subaltern groups, trauma and murder. Drawing from Vicky Angelaki's work, *Social and Political Theatre in 21st Century Britain Staging Crisis* (2017) and Lauren Berlant's term "crisis ordinariness". Alipoor indicates common narratives of crisis in the world. He articulately asserts that the path to healing from these crises lies in the arts, within the transformative power of theatre.

Keywords: *Things Hidden Since the Foundation of the World*, Javaad Alipoor, Chris Thorpe, crisis

Session 2.4 (Day 1)

The Crisis of Care in the Age of Austerity: Disability and Resilience in Francesca Martinez's *All of Us*

Hakan Gültekin ¹

¹ Artvin Çoruh University

E-mail: hagultekin@artvin.edu.tr

This study examines Francesca Martinez's play, *All of Us* by contextualizing it within the austerity policies implemented during the Conservative Party's governance in the United Kingdom (2010-2024) and their impact on Social Care, the National Health Service (NHS) and framing these as part of social care crisis. The play, written against the backdrop of severe budget cuts and welfare reforms, serves as a critical commentary on the hardships faced by disabled individuals, who were disproportionately affected by these policies and caught within an ongoing crisis of welfare and provision. The analysis highlights how *All of Us* brings attention to the intersection of identity, disability, and socio-political structures, shedding light on the ways in which austerity has deepened existing inequalities. By connecting the play's narrative to real-world consequences of the austerity measures, the study underscores the insufficiencies of the UK's politics of care, situating them within a structural crisis of social justice, and highlighting the barriers that continue to undermine the rights of disabled people. The paper explores the portrayal of characters who, despite institutional neglect and social indifference, demonstrate resilience in the face of exclusion and bureaucratic challenges. This examination not only contributes to the discussion on disability and social policy but also emphasizes the role of art as a tool for social critique. Martinez's *All of Us* compels audiences to reflect on the consequences of austerity and advocates for a more inclusive and supportive system, where the rights of disabled individuals are recognized and protected. By situating *All of Us* within the broader discourse on crisis and resilience, the study contributes to interdisciplinary debates on cultural representations of social crises.

Keywords: Francesca Martinez, politics of care, austerity, NHS, resilience, contemporary British drama

Session 2.4 (Day 1)

Post-Apocalyptic Narratives in Lucy Kirkwood's *The Children* and the Psychological Impacts of Crisis in David Hare's *Beat the Devil: A Covid Monologue*.

Didem Metin ¹

¹ Nevşehir Hacı Bektaş Veli University

E-mail: drdidemmetin@gmail.com

The Children is a work of speculative fiction set on England's shoreline in the aftermath of a nuclear disaster. The disaster is a catastrophic occurrence that has already occurred, leaving the characters to deal with the consequences. The three characters, all retired nuclear physicists, struggle with the personal decisions they must make in the face of a calamity they helped cause. Their issue is very personal: should they give up their remaining years to clean up the mess for the next generation ("the children"), or should they continue to live a "normal" life? It's a confined emotional drama that reflects a bigger moral challenge: "What do we owe to the future?"

In contrast, *Beat the Devil* is an autobiographical monologue set during a real-life worldwide crisis: the COVID-19 pandemic. The turmoil is not a fictitious situation, but rather the very real experience of a dramatist suffering from the virus while the world around him struggles to cope. The play's structure as a single monologue reflects the loneliness and unique experience of someone facing a highly contagious sickness. David Hare describes his own symptoms—fever, insanity, and aches—as physical manifestations of the world's instability. His personal battle with the virus is interwoven with his frustration with the political response. The paper argues that these literary responses to crises foster resilience in the face of current and future challenges, by encouraging adaptation and change.

Keywords: COVID-19, pandemic, David Hare, *Beat the Devil: A Covid Monologue*, Lucy Kirkwood, *he Children*

Session 2.5 (Day 1)

Antik Çağ'ın Çoktanrıcı Dünyasında Kriz Kavramı

Ekin Öyken ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: eoyken@istanbul.edu.tr

Yirminci yüzyılın ikinci yarısında özellikle Almanya'da Koselleck, Brunner ve Conze, İngiltere'de de Skinner'in çalışmalarıyla olgunlaşan "Kavram Tarihi" yaklaşımı (Alm. Begriffsgeschichte) kavramların, özellikle de toplum ve siyasetle ilgili olanların tarih boyunca sabit olmadığı, önemli olaylara, gelişen durumlara ve krizlere bağlı olarak değiştiğini savunur. Söz konusu yaklaşım kavram, terim ve sözcük arasındaki farkı hatırlatarak, terim niteliğindeki sözcüklerin zaman içinde görece az değiştiği durumlarda dahi ilişkili oldukları kavramların değişim içinde olduğu gözlemine odaklanmıştır. Bu açıdan, her bir kavram çeşitli alanlarda takip edilebildiği en erken dönemlerden günümüze kadar, yaşama ve düşünme biçimlerini etkileyen toplumsal, siyasal, kültürel, ekonomik ve teknolojik değişimler de dikkate alınarak tarihsel süreçler içinde incelenir. Kriz Koselleck'te bu yöntemle tarihi yazılan kavramlardan biri olmanın yanında tüm kavramların değişimindeki temel unsurlardan biri olması itibarıyla Kavram Tarihi yaklaşımının yöntem boyutuyla da ilişkilidir. İşte önerilen bildiri de kriz kavramını bu kuramsal çerçevede Antik Çağ çoktanrıcılığının kültürel dinamikleri bağlamında temsil değeri olan örnekler ışığında ele alacak ve kriz kavramının tarihsel seyrinde tektanrıcı dinlerin, özellikle de Hristiyanlıktaki kader inancına ilişkin yaklaşımların etkisini sorgulayacaktır.

Keywords: kavram tarihi, Antik Çağ, Yunan ve Roma çoktanrıcılığı, kader inancı

Session 2.5 (Day 1)

Krizin Fenomenolojisi: Aristoteles'in *Poetika*'sında Ritmik Kırılma ve Katharsis

Volkan Yonarkol ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: volkan.yonarkol@istanbul.edu.tr

Kriz kavramı, Antik Yunan'daki "ayırarak, yargılamak, seçmek" anlamlarına gelen krínō fiilinden türeyen krisis kelimesine dayanmaktadır. Bu etimolojik temel, krizin özünde bir "karar anı", "yargı" veya bir "dönüm noktası" olduğu fikrini b arındırır. Bu çalışma, krizin doğasını ve bireyin krizle yüzleşme sürecini anlamak için, Aristoteles'in *Poetika* adlı eserinde sunduğu trajik anlatı yapısının, sadece bir edebiyat kuramı değil, aynı zamanda erken bir "kriz fenomenolojisi" modeli olarak okunabileceğini öne sürmektedir. Aristoteles'in, tragedyanın temel unsurlarından biri olarak tanımladığı peripeteia (baht dönüşü), "eylemlerin düşünülenin tam tersine dönmesi" durumuyla, modern kriz tanımlarının merkezindeki ani ve geri döndürülemez kopuş anının felsefi bir arketipini sunar.

Bu çalışma, *Poetika*'daki temel kavramları, kriz deneyiminin fenomenolojik aşamaları olarak yeniden yorumlamayı amaçlamaktadır. Bu çerçevede peripeteia, istikrarlı bir varoluş ritminin kırıldığı ve öngörülebilirliğin ortadan kalktığı ontolojik kriz anıdır. Bu kırılmayı takip eden pathos, krizin birey üzerindeki duyuşsal etkisini temsil ederken, anagnōrisis ise krizin nedenlerinin veya yeni gerçekliğin kavrandığı, anlamlandırmanın başladığı kritik bilişsel ve varoluşsal "tanıma" anına karşılık gelir. Son olarak, bu süreçlerin sonunda ulaşılan katharsis, krizin yarattığı duygusal çalkantıların çözülmesi ve yeni bir denge durumuna ulaşılmasıyla, "dayanıklılık" ve "sürdürülebilirlik" kavramlarının Antik dünyadaki felsefi bir yansıması olarak değerlendirilebilir.

Sophokles'in *Kral Oidipus* tragedyası gibi örnekler üzerinden yapılacak analizlerle, bu kavramsal çerçevenin krizin bireysel ve toplumsal düzeydeki deneyimsel yapısını nasıl aydınlattığı gösterilecektir. Çalışma, Antik Yunan düşüncesinin, günümüzün karmaşık kriz dinamiklerini anlamak için hala geçerli ve güçlü felsefi araçlar sunduğunu savunarak, kriz çalışmalarına disiplinlerarası ve fenomenolojik bir derinlik katmayı hedeflemektedir.

Keywords: kriz, fenomenoloji, ritim, Aristoteles, *Poetika*, peripeteia, katharsis, pathos, anagnōrisis

Session 2.5 (Day 1)

Koselleck'te Kriz Kavramı: Kararın Ertelenmesi ve Tarihsel Zaman

Gülçin Ayıtu Metin ¹

¹ *Adıyaman University*

E-mail: gayitgu@gmail.com

Kriz söyleminin günümüzde giderek yaygınlaşması, siyasal karar alma süreçlerinin ertelenmesine ve belirsizliğin kalıcı bir koşul olarak benimsenmesine yol açan bir risk doğurmaktadır. Bu riski tartışmaya açmak amacıyla, sunumda kriz kavramının tarih, tarihsellik ve zaman deneyimiyle bağlantısı merkeze alınmakta ve bu çerçevede Reinhart Koselleck'in düşünsel yaklaşımından hareketle değerlendirilmektedir.

Koselleck'e göre, başlangıçta tıbbi, hukuki ve teolojik bağlamlarda belirli bir "karar anı"nı ifade eden kriz, Aydınlanma'yla birlikte ahlaki düzleme taşınmış; böylece siyasal kararın ertelenmesini mümkün kılan ve bu ertelemeyi meşrulaştıran bir temsil biçimine dönüşerek modern tarihsel kavrayışın merkezî kategorilerinden biri olmuştur. Bu dönüşümle birlikte kriz, artık belirli bir döneme özgü bir kırılma noktası olarak değil, tarihsel sürecin bütününe anlamlandırmaya yönelik bir düşünme biçimi hâline gelir. Bu dönüşümün tarihsel zamanın yapısında bir ayrışma yarattığını belirten Koselleck, "deneyim alanı" ve "beklenti ufku" kavramlarıyla, krizi belirli bir anla sınırlı bir olgu olmaktan çıkararak, tarihsel anlamın üretildiği zamansal bir kesişim alanı olarak düşünmemizi sağlar. Koselleck'in bu kavramsallaştırması, geçmişin birikimi ile geleceğe dair beklentiler arasındaki mesafenin açıldığı modern tarihsel deneyimi anlamaya imkânırken, bu mesafenin kriz söylemleri aracılığıyla nasıl yönetildiğini ve siyasal karar alma süreçlerini nasıl şekillendirdiğini de açığa çıkarır.

Bu doğrultuda Koselleck'in kavramsal yaklaşımı, krizin tarihsel zamanın farklı katmanlarında nasıl işlediğini ve bu çok katmanlı yapının karar alma pratikleri üzerindeki etkilerini görünür kılar. Böylece Koselleck'in çözümlemesi, temsil biçimlerinin tarihsel koşullarını tartışmaya açarak kriz kavramının günümüzde üstlendiği işlevleri, farklı zamansallıklar ve düşünsel süreklilikler bağlamında değerlendirmeye olanak sağlar.

Keywords: kriz, Reinhart Koselleck, tarihsel zaman, karar

Session 2.6 (Day 1)

Görme Engelli Bireylerin Deprem Sonrası Yaşam/İyileştirme Süreci Deneyimleri: Eşitsizlikler ve Toplumsal Kırılğanlık

Hülya Eker ¹

Aylin Arslan ¹ ; Esra Burcu Sağlam ² ; Begüm Ardahanlioğlu ²

¹ *Independent Researcher*

² *Hacettepe University*

E-mail: hulya06.eker@gmail.com, aylinarslan2@gmail.com, esburcu@hacettepe.edu.tr, begumardahanlioglu@hacettepe.edu.tr

Deprem, engelli bireylerin günlük yaşamdaki dezavantajlı konumlarını derinleştirmekte ve toplumsal kırılğanlık ve eşitsizlikten kaynaklanan afet deneyimlerini yoğunlaştıran yıkıcı bir toplumsal etki yaratmaktadır. Toplumsal kırılğanlık, bireylerin ve grupların ve genel toplumsal yapının afetlere karşı duyarlılığını ve bu tür olayların sonuçlarına tepki verme yeteneğini etkileyen sosyal, ekonomik, fiziksel ve çevresel faktörleri ifade eder. Bu bağlamda engelli bireylerin günlük yaşamda deneyimledikleri eşitsizlikler, yaşadıkları kırılğanlık koşullarına bağlı olarak deprem öncesinde, sırasında ve sonrasında farklı biçimlerde ortaya çıkmaktadır. Bu çalışmada, görme engelli bireylerin deprem sonrası yaşam/iyileştirme sürecinde karşılaştıkları zorlukların ve eşitsizliklerin, onların kırılğan yaşam koşulları göz önünde bulundurularak analiz edilmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda 11 görme engelli bireyden nitel veriler, derinlemesine yüz yüze ve/veya çevrimiçi görüşmeler yoluyla toplanmış ve MAXQDA 2024 programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Çalışmadan elde edilen sonuçlar, görme engelli bireylerin deprem sonrası dönemde karşılaştıkları sosyal kırılğanlık ve eşitsizliklere neden olan faktörler arasında değişen fiziksel çevreye uyum sağlamada zorluk, temel ihtiyaçlara erişimde zorluk, barınma koşullarına ilişkin belirsizlik, ihtiyaçlarını karşılamada görmezden gelinme ve yetersizlik duygusu, yalnız bırakılma ve çalışmaya devam edememenin yer aldığını göstermektedir. Bu sonuçlar, deprem sonrası dönemde görme engelli bireylerin yaşadıkları toplumsal kırılğanlıkların ve eşitsizliklerin azaltılması amacıyla sosyal politika düzenlemelerinin daha kapsamlı bir şekilde ele alınması ve engelli bireylerin bu süreçte aktif rol almalarının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Keywords: deprem, engellilik, deprem sonrası yaşam/iyileştirme süreci, toplumsal eşitsizlik, toplumsal kırılğanlık

Session 2.6 (Day 1)

Collective Adaptive Capacity for Flood Resilience: The Role of Community Preferences

Atupele George Msongole ¹

¹ *National Dong Hwa University*

E-mail: atupelemsongole@gmail.com

Floods are among the most persistent climate-induced hazards in the Global South, with Malawi illustrating challenges of fragile infrastructure, socio-economic vulnerability, and dependence on subsistence livelihoods. National responses often fall short due to weak early warning systems, fragmented coordination, and limited adaptive capacity at community level. In this context, Flood Community Disaster Management (FCDM) provides a framework for resilience through collective action, integration of local and scientific knowledge, and multi-stakeholder collaboration. This study, conducted in Karonga District, applies a choice experiment to: (i) examine community preferences for FCDM initiatives, (ii) estimate households' willingness to participate, and (iii) develop a resilience framework grounded in adaptive capacity. Results reveal strong support for improved real-time communication between institutions and at-risk households, expanded awareness and early warning communication, food reserves, and inclusive platforms linking community and scientific expertise. Communities also value participation in public works that enhance preparedness and recovery. Using Random Parameter Logit analysis, the study proposes three adaptive scenarios tailored to Global South realities: (i) integrated food security and work-for-resilience programs (130 working hours per household per rainy season), (ii) community-centered flood information and early warning systems (160.79 hours), and (iii) multi-purpose community resilience hubs (226.69 hours). Implementation requires addressing financial and institutional constraints and sustaining technology-based systems. Collectively, the scenarios highlight community-driven strategies in advancing disaster governance, align with the Sendai Framework, and offer pathways for embedding community perspectives into sustainable flood management toward the Sustainable Development Goals.

Keywords: adaptive capacity, choice experiment, community participation, disaster governance, flood community disaster management

Session 2.6 (Day 1)

Bireyselleştirilmiş Risk Krizi ve Çevrimiçi Kumar: Ulrich Beck'in Risk Toplumu Tezi Bağlamında Kumar Oynama Bozukluğunun Yeniden Çerçeveselendirilmesi

Melek Kırtıl ¹

¹ *Kırklareli University*

E-mail: melekirtıl@klu.edu.tr

Kumar oynama bozukluğu, DSM-5 ve ICD-11'de davranışsal bağımlılık olarak tanımlanmakta ve çoğunlukla bireysel patoloji veya yetersiz özenetim çerçevesinde ele alınmaktadır. Ancak bu bireyselleştirilmiş yaklaşımlar, çağdaş toplumda risklerin nasıl üretildiği ve dağıtıldığına dair yapısal dönüşümleri görünmez kılmaktadır. Bu çalışma, Ulrich Beck'in Risk Toplumu tezi ve Refleksif Modernleşme kavramını kullanarak kumar oynama bozukluğunu geç modernitenin sistemik tezahürü ve kriz dinamiğinin örneği olarak yeniden kavramsallaştırır. Çevrimiçi kumar, Beck' in "riskin bireyselleşmesi" kavramının tipik örneğidir ve kontrolsüz yayılımıyla toplumsal ölçekte kriz üretir. Dijital platformlar, 7/24 erişim, algoritmik kişiselleştirme ve anonim katılımı mümkün kılarak geri döndürülemez risklerin üretimini kolaylaştırırken bu riskleri yönetme yükü bireylere aktarılır. Devletler kumar gelirlerini mali planlamalarına dâhil etmekte ve piyasa aktörleri kumarı "yönetilebilir risk" çerçevesinde bir tüketici tercihi olarak sunmaktadır. Böylece Beck' in "örgütlü sorumsuzluk" kavramı somutlaşır: risk üretiminin sonuçları için ne devlet ne de piyasa sorumluluk üstlenir. Çevrimiçi kumar, ekonomik krizler, iş güvencesizliği ve sosyal bağların çözülmesiyle artan kaygılara karşı kültürel bir baş etme mekanizmasına dönüşür. Platformlar, bireylere kısa vadeli kontrol illüzyonu sunarak çok katmanlı krizleri yönetmek için telafi edici bir işlev görür. Bu nedenle hem krizin bir semptomu hem de krizi derinleştiren bir faktör olarak kumar oynama bozukluğu, yalnızca klinik bir mesele değil; geç modern risk dağıtımının toplumsal ürünü ve sistemik bir kriz olgusudur. Beck'in çerçevesi, bireysel sorumluluktan kolektif düzenleyici yapılara geçişi zorunlu kılar. Yapısal müdahaleler —erişim kısıtlamaları, dijital platformların şeffaf düzenlenmesi, reklam yasakları ve ekonomi politikaları—acil öncelik taşır, aksi hâlde sosyal güvenlik ağları daha da aşınacak, sistemik kırılganlık derinleşecektir.

Keywords: kumar oynama bozukluğu, Risk Toplumu, Refleksif Modernleşme, sistemik kriz, toplumsal risk üretimi

Session 2.7 (Day 1)

Aesthetic Reflections of the Crisis: Narrative Construction of Crises in Contemporary Western and Eastern European Literature

Ksenia Kuzminykh ¹

¹ Georg-August-University

E-mail: ksenia.kuzminykh@uni-goettingen.de

Exogenous and endogenous crises, as anthropological constants, represent foundational elements of literature. Authors possess a wide range of narrative strategies through which such crises can be articulated and shaped. This paper explores how contemporary Western and Eastern European literature narratively constructs experiences of crisis, including political instability, war, migration, and ecological disaster. By analyzing selected novels—*Seven Leaps from the Edge of the World* [*Sieben Sprünge vom Rand der Welt*] by Ulrike Draesner (2014), *Amadoka-Epos* by Sophia Andruchowytch (2025), and *Vilnius Poker* by Ričardas Gavelis (2025)—from both regions published since the early 21st century, the study investigates how narrative strategies—such as unreliable narration (Nünning 2005), and metalepsis (Hanebek 2017)—shape the representation of crisis and resilience. It examines differences and overlaps in how Western and Eastern European authors conceptualize trauma, agency, and collective memory in post-crisis societies. The analysis reveals how literature serves as a vital space for negotiating identity, ethics, and belonging in an era marked by ongoing uncertainty.

Keywords: crisis, contemporary Western and Eastern European literature, unreliable narration, metalepsis

Session 2.7 (Day 1)

Shadows and Mothers. Representations of Generational Conflicts, Psychological Crises and Systemic Healthcare Critique in German-Language Comics

Jessica Langenstein ¹

¹ *Karlsruher Institute of Technology*

E-mail: jessica.langenstein@kit.edu

Traumatic experiences, accounts of familial conflicts as well as systemic oppression are topics oftentimes explored in the format of the Graphic Novel. Not only are they artistic and subjective representations of memory/semiotic (re-)construction: due to their multimodal nature, they can also be interpreted as artefacts of discourse.

The interdisciplinary field of Graphic Medicine thus explores comics and their multifaceted relations to Healthcare and the Health Humanities (ranging from educational tool to entertainment). As pointed out by Nina Schmidt (Schmidt, 2020), Graphic Novels dealing with health-related topics can also be interpreted as critique towards the Healthcare system. Reviewing German-Language Comics, the reoccurring topic of intergenerational conflicts due to changing beliefs around health as well as inaccessibility to healthcare in previous generations are observable.

The presentation aims to explore exemplary comics from a media studies perspective, taking into account the specific multimodal characteristics of the comics medium. Tina Brenneisen's autobiographical comic "*Das Licht, das Schatten leert*" (2019) explores the trauma of stillbirth and the strains on familial relationships. Coping with the acute psychological crisis unravels unresolved conflicts due to her family's inadequacy to navigate loss and their feelings of helplessness. Motherhood as a precarious situation is hinted at also through the characters of the mother and sister.

In a more detailed fashion, Stefan Hallers comic "*Schattenmutter*" (2021) depicts the artist's reconstruction of his mother's depression and its influence on his and his sibling's childhood. As Brenneisen's comic touches on the conflict between West and East Germany after 1989, "*Schattenmutter*" depicts Mental Health in Switzerland after 1945.

Schmidt, N. (2020) "Beyond the Personal: The Systemic Critique of German Graphic Medicine.", Seminar. A Journal of Germanic Studies, 56(3–4), pp. 368–388.

Keywords: motherhood, trauma, memory, comics, Graphic Novel, Graphic Medicine, Generational Conflict, Healthcare, Mental Health

Session 2.7 (Day 1)

Reorienting Eco-grief into Eco-empathy: The Children's Graphic Novel *Global*

Tuğçe Alkış¹

¹ Recep Tayyip Erdogan University

E-mail: tugcealkis@hotmail.com

This paper examines *Global*, a children's graphic novel by Eoin Colfer, Andrew Donkin and Giovanni Rigano, which portrays the disastrous effects of climate change through the environmental challenges experienced by two adolescent protagonists. The story focuses on Sami whose poor living conditions are exacerbated by the devastating impacts of coastal flooding and cyclones in the Bay of Bengal, and Yuki who faces the violence of global warming through melting sea ice and disrupted wildlife in Northern Canada. Despite living in geographically distant locations, the two protagonists manifest similar affective responses such as anxiety, fear, and anger in their interactions with the endangered natural world. *Global* illustrates the ecological grief and empathic distress of children, emphasising both their affective perceptions and their psychological impressions of the ecological crisis. The visual elements of this graphic novel invite readers to both perceive the story sensorially and affectively as embodied concerns of the real world and encourage them to connect with the natural world through ecological consciousness. The protagonists' responsiveness to destabilised ecological systems and their attuned engagement with nature remind readers of their own ethical responsibility to promote environmental sustainability. The aim of this paper is to discuss how the graphic novel can be employed as a distinctive medium to foster a better understanding of the global ecological crisis and enhance ecological literacy for children. This analysis of *Global* highlights that nature is an active agent which shapes the affective, cognitive and sensory experiences of the protagonists. This paper integrates climate psychology and affective ecocriticism with children's literature criticism to explore how eco-grief and eco-anxiety can be reoriented into eco-empathy and resilience through ecological awareness and children's affective entanglement with the ecological environment.

Keywords: climate psychology, affective ecocriticism, ecological crisis, eco-grief, eco-empathy, children's graphic novel

Session 3.1 (Day 1)

Arturo Barea' nın *La forja de un rebelde* İsimli Otobiyografik Üçlemesinde İspanyol Kriz Anlatıları

Özlem Şenyıldız ¹

¹ İstanbul Medeniyet University

E-mail: senyildizozlem@gmail.com

İspanyol gazeteci ve yazar Arturo Barea'nın otobiyografik üçlemesi *La forja de un rebelde*; 1941 ile 1946 yılları arasında yayımlanan *La forja*, *La ruta* ve *La llama* isimli üç romandan oluşur. *La Forja*'da yazarın 1914 yılı öncesinde Madrid'de geçen çocukluğu anlatılır. Madrid'in kenar mahallelerinin yoksulluğunu ve XX. yüzyıl başındaki İspanya'nın yaşadığı sosyal ve ekonomik krizlerin etkilerini betimleyen kitap, I. Dünya Savaşı'nın ilânıyla sona erer. Serinin ikinci kitabı, *La ruta*, İspanya'nın Fas sömürgesinde yaşadığı krize odaklanır. Kitap, Barea'nın Rif Savaşı'na katılması ile başlar ve Annual Yenilgisi'ne sebep olan ordu içinde yaşanan çatışmalar ile İspanyol ordusundaki üst düzey komutanların yolsuzluklarına değinir. Üçlemenin son kitabı *La llama* ise, II. Cumhuriyet'in ilânı ile başlar ve sonrasında İç Savaş'a kadar geçen süreçteki kriz dolu yılları işler. Madrid Savunması sırasında kendisi de burada bulunan Barea'nın Telefónica binasında yaşadıkları ve bu süreçte şahit oldukları kitabın ana konusunu oluşturur. Cumhuriyetçi hükümetin iletişim birimi olan Telefónica savaş sırasında basın ve sansür bürosu olarak hizmet verir ve Barea'nın buradaki görevi, yabancı basında Cumhuriyetçiler aleyhine çıkan haberleri tekzip etmektir. Ancak, burada Cumhuriyetçi hükümet içindeki farklı gruplar ve onlar arasında yaşanan güç mücadelelerine de şahit olur. 1938 yılında ülkeden ayrılarak İngiltere'ye sürgüne giden Barea'nın bu eseri, İspanya'nın XX. yüzyılının ilk yıllarında yaşadığı krizlerin ilk elden çarpıcı bir anlatısıdır. Çalışmamızın amacı, Arturo Barea'nın *La forja de un rebelde* üçlemesini tarihsel bağlamı içinde ele alarak, eserin İspanya'nın erken XX. yüzyılındaki krizlere dair sunduğu bu tanıklığı incelemektir. Ayrıca, yazarın çocukluk yıllarından başlayarak iç savaşa kadar uzanan kişisel anlatısının edebi boyutu ile İspanya'nın tarihsel gerçekliği arasındaki ilişkiyi tartışarak dönemin toplumsal, siyasi ve askeri krizlerinin nasıl ele alındığı aktarılacaktır.

Keywords: Arturo Barea, *La forja de un rebelde*, İspanyol İç Savaşı, kriz anlatıları

Session 3.1 (Day 1)

“98 Felaketi” Sonrası Bir Kriz Anlatısı: Pío Baroja’ nın *El árbol de la ciencia* Romanı

Zeynep Şekercan Duman¹

¹ İstanbul Medeniyet University

E-mail: zeynep.sekercan@medeniyet.edu.tr

XIX. yüzyılın sonunda yaşanan “98 Felaketi”, İspanya’nın son sömürgelerinin de kaybıyla, ülkenin yüzyıllardır dayandığı siyasi, ekonomik, ahlaki temelleri sarsarak derin bir toplumsal krize yol açar ve bir imparatorluğun çöküşünün ötesinde, ulusal kimliğin ve toplumsal bilincin de sorgulanması anlamına gelir. Bu tarihsel çöküşün edebiyattaki en güçlü yansımalarından biri Pío Baroja’ nın *El árbol de la ciencia* (1911) adlı romanıdır. Eser, 98 Kuşağı’ nın düşünsel atmosferinde, İspanyol entelektüellerinin “İspanya sorunu” üzerine yürüttükleri öz eleştirinin bir sembolüdür.

Her türlü kabulün, inancın ve değerın sarsıldığı bir dünyada Baroja’nın karakterleri, şüphecilik, yaşama arzusu ve kabulleniş arasında gider gelirler. Romanın başkahramanı genç doktor Andrés Hurtado, akıl, ahlak ve yaşam üçgeninde toplumla uyumlanamayan; siyasi, dini ve geleneksel düzlemde kendine yer bulamayan; bilgiye tutunmaya çalıştıkça yaşamdan uzaklaşan, bilincinin ağırlığı altında ezilen biridir. Hurtado aracılığıyla çizilen panoramada üniversite odağında eğitim, adalet ve sağlık sisteminin işlemez halde olduğu vurgulanır. Yolsuzluk, bilimsel ve teknik açılardan geri kalmışlık, toplumsal atalet eliştirilir. Çökmekte olan değerler sisteminin sorgulanması aynı zamanda bir ulusun vicdanındaki yarayı da açığa çıkarır. Hurtado’nun, kurumlara ve ilerlemeye olan inancı giderek azalmış; yaşadığı hayal kırıklığı onu yalnızlaştırmış ve kötümser bir bakış açısı benimsemesine neden olmuştur. Bu yönüyle eser, “bilgi ağacı” ile “yaşam ağacına gönderme yaparak bilme arzusunun, bilginin ve anlam arayışının başkahramanı sürüklediği çıkmazı görünür kılarken, kötümserlik, hiççilik, varoluşçuluk gibi felsefi kavramlarla da bağ kurar.

Bu çalışma, Baroja’nın bu çok katmanlı anlatısı aracılığıyla modernliğin doğasında yer alan entelektüel yorgunluk, ahlaki kırılma ve anlam kaybı olgusunu tartışarak, romanı hem döneminin tanığı hem de modern bireyin trajedisinin edebî ifadesi olarak değerlendirmeyi hedefler.

Keywords: 98 Felaketi, kriz, Baroja, *El árbol de la ciencia*, 98 Kuşağı, birey, toplum, ahlak, bilgi ağacı, yaşam ağacı, anlam arayışı

Session 3.1 (Day 1)

Edebiyat Dergisi *Hora de España*'da “Kriz” in İfade Biçimleri (1937–1939)

Nermin İnan¹

¹ Tekirdağ Namık Kemal University

E-mail: inannermin@gmail.com

Bu çalışma, İspanyol İç Savaşı esnasında Cumhuriyetçi cephede 1937–1939 arasında yayımlanan edebiyat ve düşünce dergisi *Hora de España*'da “kriz”in dilsel düzeyde nasıl kurulduğunu inceleyecektir. Dergi önce Valencia'da, ardından Barselona'da yayımlanır; toplam 23 sayıdan oluşur ve Antonio Machado, María Zambrano, Rosa Chacel, Rafael Alberti gibi yazarları bir araya getirir. Çalışmanın temel sorusu şudur: Savaş koşullarında kriz yalnızca bir konu olarak mı ele alınır, yoksa derginin dili ve tür tercihleri krizi bizzat anlatımın yapısına mı taşır? Bu soru doğrultusunda derginin şiir, deneme, kronik, bildiri ve konuşmalardan oluşan İspanyolca metinler bütününde, pueblo (halk), resistencia (direniş), defensa de la cultura (kültürün savunusu), ruina/reconstrucción (yıkım/yeniden inşa) ve noche/amanecer (gece/şafak) gibi sözcüklerin dağılımı; gereklilik ve çağrı kiplerinin yarattığı ivedi ton, seferberlik duygusu; çoğul “biz” söyleyişinin kapsayıcılığı; yineleme ve karşıtlık dizilerinin oluşturduğu anlam örgüsü metin çözümlemesiyle saptanacaktır.

Araştırmanın merkezinde, “Kültür Savunusu için toplanan İkinci Uluslararası Yazarlar Kongresi”ne ayrılan 1937 Ağustos tarihli özel sayı olacaktır; bu sayıdaki konuşma ve bildirilerin söz varlığı, kapak–gravür–mizanpajla birlikte bütüncül bir okumayla değerlendirilecektir. Alıntılar İspanyolca özgün biçimiyle verilecek, parantez içinde Türkçe çevirileri eklenecektir. Çalışmanın tüm nüshalarına BNE –Hemeroteca Digital'den, söz konusu özel sayının künyesine ise BVMC/BIVALDI'deki dijital kayıttan erişilmiştir.

Keywords: *Hora de España*, İspanyol edebiyatı, İspanyol İç Savaşı, kriz söylemi, direniş

Session 3.2 (Day 1)

Migration, Identity, and Cultural Crisis in Andrea Levy's *Small Island*

Cahit Bakır¹

¹ Marmara University

E-mail: cahit.bakir@marmara.edu.tr

Andrea Levy's *Small Island* (2004) makes readers confront various questions such as race, migration, belonging and non-belonging in a post-imperial framework. Set in different places and times, mainly in England and Jamaica both before and after WWII, the novel delves into the intertwined lives of a British (Queenie and Bernard) and a Jamaican (Hortense and Gilbert) couple whose lives oscillate in the midst of the harsh yet realistic experience of migration, cultural dislocation and racial prejudice as their personal stories coincide with the wider context of the war, empire and emerging postcolonial world. The present timeline of the narrative is 1948, which is the year when the Empire Windrush (the ship that brought hundreds of Caribbean migrants to rebuild postwar Britain) arrived in Britain. The novel lays bare Britain's self-image as an imperial power and the daily experiences of Caribbean migrants who are in search of new opportunities and recognition in the 'Motherland'. This increasing tension exposes a profound cultural and identity crisis. On one hand, the migrants confront systematic racism and social exclusion; on the other hand, British society is compelled to face its altered role in a dramatically changing post-imperial world. Through the lens of personal memory and historical trauma, Levy in *Small Island* not only reveals the challenges of redefining nationhood, family, and cultural identity within a multicultural and hybrid society, but she also offers glimpses of possibilities for a more inclusive society. Analysing Levy's novel through the framework of 'crisis dynamics' this study demonstrates how Levy represents the experiences of both rupture and transformation through which individuals and nations negotiate identity, memory, and belonging in postwar Britain.

Keywords: migration, belonging, cultural dislocation, identity, postwar Britain

Session 3.2 (Day 1)

Literature in Times of Crisis: Reimagining Migration in Mohsin Hamid's *Exit West*

Dilşad Nilsu Güzeler ¹

¹ Hacettepe University

E-mail: nilsuguezeler@gmail.com

This paper explores the role of literature in articulating and responding to global crises by analyzing Mohsin Hamid's *Exit West*. In the novel, literature becomes a medium through which the migrant experience is both documented and reimagined, transforming geopolitical crises into affective and narrative ones. *Exit West* subverts traditional representations of migration by introducing magical doors that dissolve national borders, offering a speculative lens through which to examine displacement, identity, and transformation.

Rather than portraying migration only through political or economic frameworks, the novel emphasizes the psychological and emotional dimensions of crisis. It captures the rupture of home, the trauma of forced movement, and the search for continuity in the face of instability. Through sparse prose and fragmented structure, Hamid evokes the disorientation and fluidity of living in crisis, while offering a space for empathy, reflection, and reconfiguration.

Drawing from literary trauma theory, affect studies, and crisis literature scholarship, this paper argues that *Exit West* exemplifies how contemporary fiction can expand our understanding of crisis beyond news cycles and policy debates. Literature does not simply represent crisis; it reshapes our engagement with it by foregrounding interiority, relationality, and the human condition. Ultimately, the novel invites readers to witness migration not just as a political act, but as an existential and affective journey and it underscores literature's vital role in bearing witness to global precarity.

Keywords: literature and crisis, migration, affect, displacement, *Exit West*, contemporary fiction, trauma theory

Session 3.2 (Day 1)

Performativity as a Cause of Destructiveness in Gillian Flynn's *Gone Girl*

Sara Hadaoui ¹

¹ Fenerbahçe University

E-mail: Sara.hadaoui@gmail.com

This paper examines Gillian Flynn's *Gone Girl* through the theme of identity construction and crisis, arguing that Amy Dunne's destructiveness arises from the crises produced by the roles imposed on her by family, beauty standards, media, and marriage. Raised as "Amazing Amy", a profitable product in her parents' books, she learns to perform rather than develop a stable identity, initiating a lifelong crisis of selfhood. Naomi Wolf's claim that "women's beauty has been used as a form of currency" resonates with Amy's life, as Desi reshapes her body and withholds money to enforce his ideal of beauty. Mass media further supply the script of the "Cool Girl / Cool Wife", which Amy defines as the eternally smiling woman who never gets angry—another performance that deepens her identity crisis.

Following Judith Butler's view that "performativity is not a singular act, but a repetition and a ritual", Amy's successive roles—"Amazing Amy", "Cool Amy", and "Diary Amy"—become naturalized until she admits that "much of her identity has been constructed for her". When these roles collapse, the crisis of identity erupts into manipulation and violence: she disappears, writes a diary to frame Nick, hides with Desi and kills him, and finally returns to Nick after his televised confession, fabricating pregnancy so they remain "in the prison of their marriage".

Amy's trajectory illustrates both a crisis of identity (performing roles, loss of self) and a crisis of gender norms (destruction when women refuse prescribed roles). *Gone Girl* demonstrates how gendered performativity commodifies women, erases individuality, and produces crises that explode in deception, manipulation, and murder. The "Real Amy" never emerges; what remains is a destructive version of herself, forged through repeated crises created by the very structures that promised acceptance.

Keywords: Gillian Flynn, *Gone Girl*, Amy Dunne, identity crisis, gender performativity, Judith Butler, Naomi Wolf, Cool Girl trope

Session 3.3 (Day 1)

Code G: The Representation of Crisis in *Shin Godzilla* and *Godzilla: Minus One*

Dalton Cooper¹

¹ University of Texas at Dallas

E-mail: Dalton.Cooper@utdallas.edu

This paper examines how crisis is represented in the films *Shin Godzilla* (2016) and *Godzilla: Minus One* (2023), arguing that manmade crises can only be resolved through proactive manmade solutions and cooperation, not relying on tradition or hoping the crisis will resolve itself. These films do not depict Godzilla as Earth's best defender, a superhero, or a father figure as many of his films do, but rather as a living natural disaster, a walking nuclear warhead who seeks only to destroy.

In Japan, Godzilla has always been a way to examine crisis, trauma, and Japan's place in global politics. *Shin Godzilla* tackles the Fukushima Daiichi nuclear power plant disaster of 2011, using Godzilla as a metaphor for how a small crisis can snowball into an international disaster if left unchecked or held up by bureaucratic red tape. As the Japanese Prime Minister and Diet hesitate at every turn, Godzilla continues to evolve into new forms and eventually lays waste to Tokyo, killing most of the government in process, leaving only younger junior ministers alive to fix the problem. *Godzilla: Minus One* lays bare the scars of war, examining how a personal crisis can affect entire nations, as a former kamikaze pilot grapples with his guilt and post-traumatic stress as the American occupiers force Japan to handle the threat of Godzilla alone, even as Godzilla lays nuclear waste to an already exhausted nation.

This paper contends that Godzilla functions as a multimodal metaphor for crisis, and these films offer new frameworks for understanding disaster and interpreting institutional response/institutional failure. Within these new frameworks, kaiju cinema can be used as a new lens to examine crisis, trauma, and even recovery on a personal, inter-personal, national, international, and global scale.

Keywords: Kaiju, *Godzilla*, Japanese Cinema

Session 3.3 (Day 1)

Humanity in Crisis on Screen: Rethinking Through Posthuman Cinema

Ridade Öztürk¹

¹ Trakya University

E-mail: ridadefidan@trakya.edu.tr

Technological advancements have driven the discussion on posthumanism; this discussion could lead to a future where understanding what it means to be human causes a significant crisis, which is a key theme in cinema. Since the Industrial Revolution, the question “Is humanity becoming mechanized?” has transformed into “Are machines becoming human?” in this new cinematic world. In a world like this, humanity can no longer clearly understand its existence; it does not know who or what it is, and is unsure whether it is referencing its mind or a machine’s when defining something, which points to a profound crisis that concepts such as identity or social crisis cannot describe. This crisis, rooted in intellectual transformations dating back to the Humanism and Enlightenment, will likely shake the ontological foundations of what it means to be human in the posthuman era. It may be too early to designate the present period as belonging to the posthuman era or determine if we are currently in it; however, in terms of technological advancements, it seems likely that we have just entered such a period. We may be unable to observe in detail the effects of posthumanism while experiencing it. Still, cinema provides the most significant insights into what such an era might be like and what kinds of changes we have undergone. The cognitive paradigms and socio-technological developments that have led us toward such an era can be traced through iconic films such as Fritz Lang’s *Metropolis* (1927), *Blade Runner* (1982), and *Ex Machina* (2014), each contributing uniquely to the discourse on the process through posthumanism. These films explore questions such as the blurring of boundaries between humans and machines, the replacement of human relationships with emotional connections to artificial intelligence, and the preservation of identity in a mechanized body or the possibility of attaching artificial intelligence to a human body. Within this context, the discussion focuses on how the inability of humans to recognize themselves, define their existence, and maintain their subject position in cinema leads to a crisis. In this sense, films act as a mirror that reflects this crisis, expresses it, explores it further, and also immerses the audience directly into its complexities.

Keywords: film studies, crisis of humanity, posthuman, technology, science fiction cinema

Session 3.3 (Day 1)

Estranged from the Earth: Ecological Crisis and Human–Nature Rupture in the Cinema of Nuri Bilge Ceylan

Hande Kolat ¹

¹ *Istanbul Atlas University*

E-mail: hande.kolat@atlas.edu.tr

This study argues that ecological crises in Nuri Bilge Ceylan does not emerge from environmental disasters but from a gradual rupture between humans and natural world. Ceylan's films recur that emotional, ethical and social collapses of his characters coincide with their distance from nature. It could be suggested that nature in Ceylan's films functions as almost as an invitation for humans to witness its deep isolation, to look deep down inside, as well. This study, within the perspective of ecocritical theory, ecological alienation and ecosemiotics argues that in Ceylan's cinematic discourse, crisis results from the rupture of human-nature relations.

Reading *The Small Town* (1997), *Clouds of May* (1999), *Distant* (2002), *Once Upon a Time in Anatolia* (2011), and *Winter Sleep* (2014) closely, this study demonstrates that landscapes serve as active characters rather than passive settings. *The Small Town* and *Clouds of May* depicts breakdown of familial and social bonds through the depletion of rural ecology. *Distant* portrays detachment of human from nature as a source of existential despair while barren Anatolian steppe is utilized to indicate institutional and moral stagnation. Lastly, in *Winter Sleep* the sensitive landscape of Cappadocia illustrates how social class and human influence intersect.

Ceylan situates ecological crisis within the everyday life, presenting nature as both witness and victim of human alienation. Urbanized human life confronts with existence of barren lands, rural environments as well as lifestyles in those stagnant rhythm of life. This study suggests that his films contribute to contemporary world cinema in a unique way: the loss of ecological connection is a crisis itself.

Keywords: ecocriticism, human and nature, Nuri Bilge Ceylan's cinema

Session 3.4 (Day 1)

Rituals of Eco-Refugee: Performing the Crisis of Displacement in David Greig's *he Suppliant Women*

Işıl Şahin Güler¹

¹ *Fırat University*

E-mail: igulter@firat.edu.tr

This paper reconceptualizes the refugee crisis in David Greig's *The Suppliant Women* (2016) by shifting the analytical frame from geopolitics and ethics of hospitality to eco-displacement. While scholarship has largely focused on democratic negotiation, gendered precarity, and the politics of reception, the play's evocation of land, sea, and elemental forces invites a deeper reading that foregrounds the environment as an active participant in human flight. Bringing together material ecocriticism and migration studies, this paper argues that the Danaids are not solely political subjects seeking asylum but material objects whose displacement emerges through entanglements with nonhuman agencies.

The women's flight across the Mediterranean is narrated not only as escape from forced marriage but as movement through volatile, agential landscapes—sea currents, winds, and terrain figure as co-shapers of their condition, rendering refugee a trans-corporeal negotiation. The production's ritualized staging—use of natural materials, choral invocation of elemental forces, and emphasis on embodied proximity between performers, audience, and space—further positions ecological crisis as constitutive to exile. Thus, situated within the interdisciplinary framework of crisis studies, this paper explores how Greig's play reveals the porous borders between ecological, political, and emotional emergencies. By merging performance analysis with environmental humanities, it demonstrates that crises of migration, gender, and ecology are mutually constitutive rather than distinct phenomena. *The Suppliant Women* as a drama of eco-refugee suggests that displacement must be read not only in terms of political sovereignty but also in relation to planetary vulnerability. In doing so, *The Suppliant Women* becomes a site for thinking across disciplines—where theatre studies, climate ethics, and material philosophy converge to articulate the complexity of living in a permanently crisis-driven world.

Keywords: David Greig, *The Suppliant Women*, refugee crisis, material ecocriticism, eco-performance, crisis studies

Session 3.4 (Day 1)

A Modern Crisis Narrative on British Stage: Representation of Individual and Social Fragmentation in David Greig's *The Events*

İrem Molla ¹

¹ *Marmara University*

E-mail: iremmolla90@gmail.com

Since the beginning of civilisations, societies have experienced political conflicts and crises that manifested themselves in various destructive and violent forms such as wars, terrorism, bombings and mass shootings. Not surprisingly, crises that permeate every aspect of societies found themselves a place on stage and became a widely encountered theme, especially in contemporary drama. Written by contemporary political playwright David Greig, *The Events* (2013) is a play that draws inspiration from the far-right extremist Norway attacks in 2011. Traumatized survivor of the terrorist attack in the play, Claire, tries to uncover and rationalise the reason behind the traumatic and violent event she has been through, and her efforts invite the audience to examine the complexities of modern social dynamics and concepts such as multiculturalism, religion, race and violence. While depicting the aftermath of the trauma through the eyes of the survivor, Greig uses a fragmented and non-linear narrative, as well as unstable and interchanging characterisation, time and setting, creating an intricate narrative structure for the audience to follow. Accordingly, from the perspective of literary trauma theory, it can be argued that the play does not provide a consistent and clear flow of events, because, as well as mirroring the fragmented memory and mental state of the survivor, it also alludes to the fragmentation and complexities of modern societies. In this sense, while constructing the play as a crisis narrative and involving the audience in a similar experience, Greig urges us to confront and question greater crises that lie much deeper.

Keywords: contemporary drama, post-traumatic stress disorder, trauma narratives, violence

Session 3.5 (Day 1)

Avrupa İnsanının Anlam Krizi: Avant-Garde Sanatta Öz Arayışı ve Mağara Resimlerine Fenomenolojik Bir Dönüş

Arife Kocaibış¹

¹ *İstanbul 29 Mayıs University*

E-mail: kocaibisarife@gmail.com

Yirminci yüzyılın ilk çeyreğinde, Antik Yunan mirasıyla formalize edilmiş dogmatik değerler ve akademide tortulaşmış geleneksel kuralların reddedilmesiyle Avrupa insanı anlam krizini aşmaya çabalamaktadır. İdealleştirme problemiyle gelen anlam krizine bir çözüm olarak Avant-garde sanat kuramı, Batı'nın akademik yaklaşımlarını askıya alarak (epoche) nesnelerin özünü algılamak ve ilksel deneyimi yakalamak için ilkel sanata başvurmaktadır. Özellikle, sanatta ideal formlar yerine nesnenin saf özünü ve formunu ortaya koymak için mağara resimlerinde primitive olarak nitelendirilen çizgiler ile modern dönemde yapılan resimlerdeki çalışmalar paralellik göstermektedir. Bu çalışmanın amacı, Avrupa insanının organik ve özsel biçimine ulaşma çabasının sanat alanını ne yönde etkilediğine dair modern dönemde ressamların mağara resimlerine yönelişini fenomenolojik bir yaklaşım olduğuna dikkat çekmektir. Spesifik olmak gerekirse, Altamira (1864) ve Lascaux (1940) mağaralarının keşfi ve bu arkeolojik araştırmalar sonucunda avant-garde sanatçıların mağara resmini deneyimleyip özellikle kübist ve fauvist bakış açısıyla nesnelere eserlerinde yeniden dokunsallık kazandırması söz konusudur. Lascaux mağarasındaki rölyeflere resmedilen hayvan figürleri zeminle beraber izleyicinin bakışında bir dokunsallık hissi uyandırmaktadır. Avrupa insanının mağara sanatına fenomenolojik dönüşüyle beraber şu soruyu tartışmak mümkündür: Modern Avrupa insanı anlam krizini nesnenin özüne giderek aşmaya çabalıyorsa mağara sanatının ifadesi modern insana nasıl bir duyumsama biçimi kazandırır? Husserl fenomenolojisinden hareketle modern insanın yaşam dünyasından kopmasıyla gelen anlam krizine çözümün resim sanatına yansımalarında mağara sanatıyla estetiğin ötesinde nesnenin özüne ulaşabileceğimiz yönündedir. Bu açıdan, modern resim sanatında fenomenolojik bakışı mağara resimlerinin modern resme ontolojik katkısı olarak dokunsallık meselesini tartışılması amaçlanmaktadır.

Keywords: anlam krizi, mağara sanatı, epokhe, dokunsallık, öz.

Session 3.5 (Day 1)

Gerçek Bir Kriz İçin Zayıf Estetik

Abdullah Başaran ¹

¹ Hitit University

E-mail: maaveraa@gmail.com

Gianni Vattimo, fenomenolojik bir yaklaşımdan ziyade Nietzscheci perspektivizm ve Heideggerci post-metafizik düşünceden hareketle kendi hermeneutik estetiğini geliştirebilir. Sanat eserini çoklu anlamlara açık bir yorum olayı olarak gören zayıf estetik, uyum, istikrar, birlik gibi geleneksel estetik idealleri bükerek (Verwindung) süreksizliği ve kesintiyi vurgular. Sanatçının özgür eylemi, bilinçli bir bükme yoluyla izleyicide şok ve kopuş yaratarak, tek ve kesintisiz bir ufuk arayışının yerini alır. Bu deneyim, izleyiciyi alışkanlıklarından ve önyargılarından kopararak ona rahatsızlık verir ve bu huzursuzluk, postmodern çağda hermeneutik aracılığıyla onaylanması gereken nihilizmin bir sonucudur. Öte yandan Santiago Zabala ise Vattimo'nun bu tutumunu sahiplenerek sanatçının ve yorumcunun görevini "acil durum estetiği" ile genişletir. Zabala, günümüzdeki vahşi kapitalizm çağında sanatın aktif bir yorum ve pratik bir müdahale meselesi olduğunu ileri sürer. Ona göre sanat eserlerinin işlevi, kapitalist dünya düzenindeki gerçek bir krizin yokluğunun aslında krizin kendisi olduğunu ortaya koyar. Sanatın görevi, gerçekliğin temsillerini aşmaktan ziyade, Varlığın unutulmuş ve yok edilmiş varoluşsal çağrısını ortaya çıkarmak ve yorumlamaktır. Zabala, rahatsız edici ve huzur kaçırıcı yapısıyla bu estetiğin sadece kapitalizmin yeniden üretimini değil, aynı zamanda realist felsefelerin metafizik dayatmalarını da bozacağını savunur. Bu bildirinin amacı, Vattimo'nun fenomenolojik olmayan bir hermeneutik estetik teklifinin, (yeni) gerçekçiliğin de bir eleştirisini sunan Zabala tarafından alımlanmasını incelemek; ardından ise soykırımlardan çevre felaketlerine, ekonomik dalgalanmalardan mültecilere değin her güne yeni bir krizle uyanan fakat bir o kadar da gerçek bir krizin yokluğunu çeken çağımızda sanatın ve sanat eserinin oynayabileceği rolü tayin etmek, yeni anlamların ve dünyaların ortaya çıkışındaki etkinliğini örneklerle göstermek olacaktır.

Keywords: Gianni Vattimo, Santiago Zabala, zayıf estetik, acil durum estetiği, kriz, estetik, hermeneutik

Session 3.5 (Day 1)

Kıyamet Sonrası Müziğin Ütopyaları ve Distopyaları: Sesaltı Anlatılar, Kolektif Bellek ve Estetik İmkanlar

Eren Tamer ¹

¹ *İstanbul Medeniyet University*

E-mail: eren.tamer@medeniyet.edu.tr

Bu makale, post-apokaliptik kurgularda ve kriz sonrası pratiklerde müziğin nasıl hem ütopya hem de distopya işlevleri üretebildiğini felsefi bir açıdan incelemeyi hedeflemektedir. Kıyamet hikâyeleri genellikle toplumsal düzenin çöküşünü ve ardından yeni düzen arayışlarını anlatır; bu anlatılarda müzik ve ses ise görünmez bir dil gibi çalışarak duyusu, hafızayı ve kolektif eylemi biçimlendirir. Yalın ifadeyle müzik, yalnızca fonda çalan bir motif değil, hikâyenin sessiz ortaklarından biridir.

Çalışmanın temel iddia barındırmaktadır. Birincisi, post-apokaliptik müzik pratikleri soyut bir “estetik ortam” değil; toplumsal örgütlenme ve hayatta kalma stratejilerinin etkin bileşenleridir. İkincisi ise, müzik; yani ses ve sessizlik, yeniden icat edilmiş müzikal araçlar ve teknikler; aynı anda iki yönde işleyebilir. Bir yandan birlik ve yeniden kurma hayalini besleyen ütopya bir güç olur; bir diğer yandan da kontrol, yalıtım ve manipülasyon olanaklarıyla distopya bir araç olarak kullanılabilir. Kısacası müzik bazen hem kahraman hem de sinsi kötü karakter rolünü üstlenebilir.

Analiz üç “sesaltı” motif etrafında örülmeye çalışılmaktadır. Bunlardan ilki müziğin yokluğunun (sessizliğin) anlatı içindeki gücü ve anlam üretimidir. İkincisi atık ya da terkedilmiş materyallerin müziksel dönüşümü ve yaratıcılığın onarıcı boyutudur. Üçüncüsü ise gezgin orkestralar, marşlar veya ritüeller aracılığıyla yeniden tesis edilen kolektif bağlardır.

Makalenin teorik çerçevesi, Ernst Bloch’un umut kavrayışından Jacques Attali’nin müzik-politika çözümlemelerine; R. Murray Schafer ve Steven Feld’ in ses-peyzajı çalışmalarından Timothy Morton’ un “hyperobject” tartışmalarına kadar uzanan perspektiflerden beslenerek, ütopya/distopya düşüncesini eko-estetik, sound studies ve müzik felsefesi üçgeninde inşa etmeyi amaçlamaktadır.

Keywords: postapokaliptik müzik, sesaltı anlatılar, kolektif bellek, ütopya-distopya

Session 3.6 (Day 1)

Edebi Toplulukların Kriz ve Kritiği: Edebiyat Dergileri Etrafında Kurulan Sosyal İlişkilerin Sosyolojik Analizi

Yusuf Temizcan ¹

¹ Bogazici Universtiy

E-mail: y.temizcan@gmail.com

Edebiyat dergileri, modern Türkiye’de salt edebi metinler yayımlayan mecralar değil, bundan çok daha fazlası olmuştur. Bu dergiler, yazarlar, editörler ve okurlar arasında kurulan sosyal ilişkilerin merkezinde yer alan kültürel mahfiller olarak işlev görmüş ayrıca bir kısmı ekolleşmiştir. Bu mahfiller, yüz yüze etkileşim, ustalık ilişkileri ve editoryal eşik bekçiliği gibi mekanizmalar aracılığıyla edebî alanın sınırlarını belirlemiş, yazarlık kimliğinin meşrulaştırılmasında önemli bir rol oynamıştır.

Bu çalışma, 30 yıldır yayın hayatına devam eden *Hece Dergisi* etrafında şekillenen edebî topluluğu inceleyerek dergi merkezli sosyal ilişkilerin nasıl kurulduğunu ve sürdürüldüğünü anlamayı amaçlamaktadır. Araştırma, edebiyat dergilerinin yalnızca yayın organları değil, aynı zamanda edebî alan içerisinde aktörleri bir araya getiren ilişkisel düğüm noktaları olduğu varsayımından hareket etmektedir. Bu bağlamda çalışma, dergi çevresinde ortaya çıkan ilişkilerin yazarlık kariyerlerinin oluşumuna, kültürel sermayenin dolaşımına ve edebî alan içindeki konumlanmalara nasıl etki ettiğini tartışmaktadır.

Araştırmanın teorik çerçevesi Pierre Bourdieu’nün alan, habitus ve kültürel sermaye kavramlarına dayanmaktadır. Bu kavramsal çerçeve, edebiyat dergileri etrafında oluşan toplulukların estetik tercihlerle değil; sosyal ilişkiler, sembolik güç ve meşruiyet mücadeleleriyle şekillendiğini göstermektedir. Bu perspektiften bakıldığında, edebiyat dergileri etrafında kurulan topluluklar aynı zamanda edebî alanın kriz momentlerinde kültürel üretimin sürekliliğini sağlayan ilişkisel yapılardır.

Metodolojik olarak çalışma nitel bir araştırma yaklaşımına dayanmaktadır. *Hece Dergisi*’ndeki editörler ve yazarlarla yarı yapılandırılmış derinlemesine mülakat tekniği ile yapılacak görüşmeler sonrası öne çıkan temalar üzerinden yeni kavramlar önerilecektir. Böylece edebiyat merkezli bir topluluğun sosyo-kültürel dinamikleri sosyoloji perpektifinden disiplinlerarası yaklaşımla anlaşılmaya çalışılacaktır.

Keywords: edebiyat dergileri, kültürel sermaye, edebî alan, ilişkisel sosyoloji, *hece dergisi*

Session 3.6 (Day 1)

Aile Kapasitesinin Yaşlanması ve Devletlerin Artan Bakım Talebi Karşısındaki Kırılganlığı

Nuseybe Ağırman ¹

¹ *Kırklareli University*

E-mail: nuseybeagirman@klu.edu.tr

Küresel ölçekte hızla yaşılanan nüfus, önümüzdeki yıllarda yaşlı bakım talebinin dramatik biçimde artacağına işaret etmektedir. Ancak asıl kırılganlık noktası, geleneksel olarak bakım veren aile üyelerinin de yaşılanıyor olmasıdır. Çekirdek aile yapısının küçülmesi, doğum oranlarının azalması, çalışma yaşamının yoğunlaşması ve yalnız yaşayan yetişkinlerin artması gibi etkenlerle birleştiğinde bu durum, aile merkezli bakım modellerinin kapasitesini yapısal olarak sınırlamakta ve bakım yükünün giderek daha büyük bir bölümünün devlet sistemlerine aktarılmasına yol açmaktadır. Bu bağlamda temel soru şudur: Devletlerin mevcut bakım politikaları, bakım verenlerin yaşlanmasıyla ortaya çıkan bu yeni yapısal baskıyı karşılamaya ne ölçüde hazırdır?

Bu çalışma, artan bakım talebi karşısında aile kapasitesinin daralmasının devletlerin sürdürülebilir bakım politikaları oluşturma gücünü nasıl etkilediğini incelemeyi amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda, farklı bakım rejimlerini temsil eden üç ülke -Almanya, Japonya ve İtalya- karşılaştırmalı politika analizi çerçevesinde değerlendirilecektir. OECD, WHO ve ulusal politika dökümanlarından elde edilen göstergeler ve raporlar, bakım ihtiyacı, emek gücü kapasitesi, kurumsal bakım altyapısı ve politika yönelimi açısından sistematik biçimde analiz edilecektir.

Analizden, üç rejimde de farklı biçimlerde ortaya çıkan ortak bir sürdürülebilirlik sorununun görünür hale gelmesi beklenmektedir. Bakım verenlerin yaşlanması, finansal değil, öncelikle insan gücü temelli bir kapasite krizi yaratmaktadır. Farklı ülkelerin bu baskı karşısında sosyal politikaları açısından hangi noktalarda yetersiz kaldığı tartışılacaktır.

Sonuç olarak bu bildiri, bakım verenlerin yaşlanması bağlamında aile yükünün toplumsallaştırılması ihtiyacına işaret etmekte ve uluslararası politika örneklerinden hareketle sürdürülebilirlik, toplumsal risk ve sosyal adalet eksenlerinde yeni bir tartışma çerçevesi sunmayı amaçlamaktadır.

Keywords: bakım talebi, yaşılanan nüfus, aile kapasitesi, devlet kapasitesi, yaşlı bakımı

Session 3.6 (Day 1)

Kırsala Dönüşün Mekânsal İzleri: Yerleşim, Toplumsal Mekân ve Arazi Kullanımı

Tuğba Erultunca ¹

¹ *Gendarmerie and Coast Guard Academy / Bursa Işıklar Gendarmerie NCO Higher Vocational School*

E-mail: tugbaerultunca@gmail.com

İnsanların genellikle belirli konumlar arasında yer değiştirmelerini ya da konumlar arasında hareket etme eylemleri olarak tanımlanan hareketlilikler en sade haliyle seyahat etmek, işe gitmek, konferanslara katılmak gibi insan olmanın merkezinde yer alan faaliyetleri kapsar. Ancak hareketlilik yalnızca bir noktadan diğerine gitmek veya bu süreçte geçen zamanı değil, yol boyunca üretilen deneyimleri, duyguları ve anlamları da içerir. Diğer bir ifade ile mesele nadiren bir konumdan diğerine gitmek ve geçen zamanla ilgilidir. Çünkü hareketli insanlar “sıradan” olmadıkları gibi hareketliliği nasıl deneyimlediğimiz ve hareket etme biçimlerimiz anlamlarla doludur. Bu araştırma kentten kırsala dönüş hareketliliğinin parçası olan 40 bireyin anlatılarından yola çıkarak kırsala dönüşün mekânsal dinamiklerini “yerleşim pratikleri, toplumsal mekân ile etkinliklere katılım ve tarım arazilerinin kullanımı” olmak üzere üç boyutta değerlendirir. Bu kapsamda tercih edilen yerleşim alanlarının konumu ve özellikleri; araştırma grubunun geleneksel toplumsal mekânlara (kahvehane gibi) katılım tercihleri ile tarım arazilerini kullanma biçimleri incelenmiştir. Nitel araştırma metodolojisi ile inşa edilen çalışma, araştırma öznelerinin yaşamlarını sürdürdükleri Burdur, Bursa, Eskişehir, Kocaeli, Muğla ve Sakarya illerinde bulunan kırsal alanlarda/köylerde derinlemesine görüşme ve gözlem teknikleri ile yürütülmüştür. Araştırma sonucunda kırsala dönüş hareketliliğinin parçası olan bireylerin yerleşim alanının konumunu belirlemede farklı öncelikler ve kabullerle hareket ettiklerini, konut tercihlerinin mevcut kırsal görünümle uyumlu olduğu tespit edilmiştir. Geleneksel toplumsal mekânlara ve etkinliklere katılım tercihlerinin yerliler ile temas, iletişim ve ilişkilerinin niteliğini belirlemede önemli olduğu görülmüştür. Son olarak arazi kullanımlarının yola çıkış amaçları doğrultusunda şekillendiği ve bu süreçte yerli halk ile benzer eğilimlere sahip oldukları ortaya çıkarılmıştır.

Keywords: kırsal sosyoloji, kentten kırsala dönüş, mekânsal pratikler, yerleşim tercihleri, kırsal dönüşüm

Session 3.7 (Day 1)

Crisis, Resilience, and Thrutopian Vision: Environmental and Social Adaptation in Butler's *Parables* and Okorafor's *Lagoon*

Anne Schmalstig ¹

¹ Hamad bin Khalifa University

E-mail: aschmalstig@hbku.edu.qa

This paper examines how Octavia E. Butler's *Parable* novels and Nnedi Okorafor's *Lagoon* represent crisis as a catalyst for adaptation, resilience, and ethical innovation. Both texts are set in near-future societies disrupted by climate change, political instability, and entrenched social inequalities. Rather than treating environmental and social breakdown as inevitable apocalypse, Butler and Okorafor depict communities of diverse, often marginalized individuals who reorganize themselves, develop new belief systems, and experiment with cooperative strategies to survive.

Drawing on Walidah Imarisha and adrienne maree brown's notion of "visionary fiction" the paper argues that these works anticipate "solarpunk" yet more precisely embody the emerging category of the "thrutopia": narratives that move through crisis rather than around it, and that model long-term, justice-oriented responses rather than nostalgic returns to stability. Butler's Earthseed religion ("God is Change") explicitly reframes resilience as continual adaptation, while Okorafor's sentient ocean beings dramatize the interruption of extractive practices and the possibility of collaborative, green technologies. Both authors show characters relearning how to live together—replanting local crops, cleaning water, establishing community communications—while confronting violence, scarcity, and loss.

By situating these novels within Butler's documented environmental activism and Okorafor's engagement with oil politics and folklore, the paper highlights how speculative fiction can function as a social science of crisis: it reveals patterns of collapse, models collective problem-solving, and imagines sustainable futures born from disruption. Reading Butler and Okorafor as thrutopian rather than dystopian clarifies their relevance for understanding how communities might adapt to ongoing environmental and cultural crises today, offering templates for resilience, radical care, and ethical innovation.

Keywords: crisis and adaptation, climate crisis, solarpunk, ecocriticism, thrutopia, Octavia E. Butler, Nnedi Okorafor

Session 3.7 (Day 1)

Le Guin's "*She Unnames Them*" as a Posthumanist Plea in a Time of Crisis

Serhat Uyurkulak¹

¹ Fenerbahçe University

E-mail: serhat.uyurkulak@fbu.edu.tr

This paper proposes to examine Ursula K. Le Guin's flash fiction *She Unnames Them* (1985) as a literary intervention in the intertwined crises of language, ecology, and gender. Adopting a posthumanist and ecofeminist perspective, the analysis will focus on how Le Guin dramatizes Eve's act of "unnaming" animals and herself, thereby systematically undoing the biblical tradition of hierarchical naming. This narrative act is argued to enact a profound crisis of anthropocentric epistemology and linguistic authority.

Through a close reading of the text and engagement with key theoretical frameworks, including Rosi Braidotti's concept of posthumanism, Donna Haraway's articulation of multispecies kinship, and Val Plumwood's ecofeminist critique of dualism, this paper will propose that Le Guin's narrative models a quiet yet radically ethical response to contemporary socio-environmental crises. The act of unnameing, as depicted in the story, is shown to disrupt dominant classificatory systems and to open a crucial space for new relational modes grounded in mutual vulnerability and care. This connects directly with broader theoretical and practical efforts to reimagine human–nonhuman coexistence in the Anthropocene.

In doing so, *She Unnames Them* offers a speculative fabulation that both reflects and contributes to interdisciplinary crisis discourse. The paper will emphasize the critical importance of narrative, language, and imagination in promoting resilience in the face of escalating global challenges. The conclusion will assert that Le Guin's work exemplifies how literature can not only reflect but also actively enact forms of ethical adaptation that are essential to confronting and transforming the ongoing crises shaping contemporary society and the environment.

Keywords: Ursula K. Le Guin, posthumanism, crisis ethics, ecofeminism, naming and language

Session 3.7 (Day 1)

The Lit Candle, The Cast Shadow: Identity Crisis and Transformation in *A Wizard of Earthsea*

Elifnaz Yüksel¹

¹ Middle East Technical University

E-mail: elifnaz.yuksel@metu.edu.tr

Ursula K. Le Guin's *A Wizard of Earthsea* explores what happens when ambition and pride drive a young wizard beyond his limits, unleashing a shadow that embodies his darkest impulses. This shadow is not just an enemy to be defeated but a reflection of Ged himself, showing how unchecked desire for power can fracture identity and turn selfhood into a site of crisis. The novel therefore presents a deeply psychological narrative in which the central conflict lies within the self rather than in the outside world.

This paper reads Ged's journey through the lens of Carl Gustav Jung's theory of the Shadow, which sees the "shadow" as the repressed, hidden side of the personality that must be acknowledged and integrated in order for the individual to become whole. Ged's confrontation with his shadow illustrates this process of integration, making crisis a stage of growth rather than destruction. Alongside this, the paper draws on existentialist approaches to crisis, particularly Sartre's and Kierkegaard's views that moments of breakdown force individuals to take responsibility for their freedom and actively define themselves. Ged's acceptance of his shadow, and of the mistakes that created it, can thus be understood as both a Jungian act of individuation and an existential embrace of responsibility.

By combining these two frameworks, the paper argues that Le Guin presents crisis as a necessary stage in the formation of identity. Ged's struggle shows how facing, rather than fleeing, one's inner darkness can transform vulnerability into maturity and ethical responsibility. In this way, *A Wizard of Earthsea* demonstrates how psychological crises of identity can serve as turning points that lead not only to personal integration but also to a deeper sense of connection with the wider world.

Keywords: identity crisis, jungian psychology, existentialism, fantasy literature, Ursula K. Le Guin

Session 1.1 (Day 2)

Miguel de Unamuno'nun *Sis (Niebla)* Romanı: Varoluşsal Krizin Anlatısı

Saliha Seniz Coşkun ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: seniz.coskun@istanbul.edu.tr

1898 yılı İspanya tarihinde “yüzyıl sonu krizi” ve “felaket” olarak tanımlanan bir buhran dönemine işaret eder. Son kolonilerini kaybeden İspanya; siyasi, ekonomik ve toplumsal olarak büyük bir hezimete uğrayarak çöküş dönemine girmiştir. Deniz aşırı kolonilerin kaybedilmesi ülkeye ağır bir darbe olmuş, İspanya'nın imparatorluk kimliğine gölge düşmüştür.

Olayların ardından İspanyol halkı şiddetli bir tepki vermemiş, adeta paralize olmuştur. Dönemin bazı genç yazarları ve entelektüelleri, bu durgunluk karşısında yönetimin, entelektüellerin üzerlerine düşen sorumlulukları yerine getirmemesini eleştirme ihtiyacı hissetmişlerdir. Daha sonradan 98 Kuşağı olarak anılan ve Azorín, Unamuno, Machado, Baroja, Maeztu gibi yazarlardan oluşan bu grup, İspanya'nın durumunu ulusal bir kimlik krizi olarak ele almış, ulusal bilinci uyandırmayı amaçlamıştır. Bu bağlamda, varoluşsal kaygılar öne çıkar; hayatın anlamı, insanın kaderi gibi konular önem kazanır. Bunun yanı sıra, İspanya meselesi öznel bir bakışla ele alınır; İspanyol gerçekliği sorgulanırken kişisel özlemler ve içsel sıkıntılar yansıtılır. İspanya değerler, düşünceler ve inançlar düzleminde tartışılmaya başlar.

Bu anlayışın somutlaştığı eserlerden biri Unamuno'nun *Sis* adlı romanıdır. Eserde, İspanya'da o dönem ortaya çıkan anlam arayışı, değerlerin irdelenmesi, içsel sorgulamalar Augusto Pérez adlı başkahramanın varoluşsal krizi temelinde karşımıza çıkmaktadır. Augusto; yaşadığı hayattan tatmin olmayan, kimseyle bağ kuramayan bir karakterdir. Bir aşk hikayesi etrafında örülen anlatıda belirsizlik, çevreden kopukluk *Sis* metaforuyla temsil edilmektedir. Romanın sonunda Augusto bir eserde karakter olduğunun farkına varır, yazarla sohbet eder, ölüm fikriyle yüz yüze gelir ve varoluşsal bunalımı tetiklenir. Varoluşunun üzerinde herhangi bir kontrolü olmadığını farkına vararak iyice bunalıma girer. Bu çalışmanın amacı, döneminin art alanıyla ilişkili olan *Sis* romanını varoluşsal krizi yansıtan ögeler açısından incelemektir.

Keywords: 98 krizi, İspanyol edebiyatı, Miguel de Unamuno, *Sis*, varoluşsal kriz

Session 1.1 (Day 2)

Elsa Morante'nin *Arturo'nun Adası* Romanında Kimlik Krizleri

Yasemin Kurtuluş Tunç ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: yasemin.kurtulustunc@istanbul.edu.tr

Elsa Morante'nin 1957 tarihli romanı *Arturo'nun Adası* genel çerçevede bir *bildungsroman* olarak kabul görse de aslında salt bir büyüme hikâyesinin önüne geçerek karakterin keşfedilmemiş kimliklerinin bir portresi haline gelmektedir. Bu bildiri romandaki üç karakterin (Arturo, Wilhem ve Nunziata) yaşadığı kimlik krizlerini Lacan ve Freud gibi isimlerin psikanaliz çalışmaları çerçevesinde inceleyecektir. Öte yandan Erikson'un kimlik kuramına da yer verilerek bireyin toplumsal rollerle çatışma anlarında yaşadığı krize de yer verilecektir. *Arturo'nun Adası* gerek toplumsal normlar gerekse de toplumsal cinsiyet rollerinin Wilhem, Arturo ve Nunziata gibi karakterlerin kimliklerinde yarattığı krizleri okura sunmaktadır. Annesiz büyümüş olan Arturo çocukluğundan ergenliğe geçerken babası tarafından görülme ve kabul edilme arzuları yaşamakta ve babasına duyduğu hayranlık ile Nunziata'ya beslediği ikircikli duygular onun bir kimliğe sahip olmasını zorlaştırmaktadır. Wilhem ise köken olarak bir yabancı konumundadır ve yaşadığı küçük adanın küçük toplumuna bir aidiyet hissetmemekte, babalık ve erkeklik rolleri arasında gelip gitmektedir. Arturo ile neredeyse akran olan Nunziata ise kendini bazen onun üvey annesi, bazen de arkadaşı olarak hissetmektedir. Bu arada kalmış kimlikler Nunziata'nın aile içindeki konumunu da belirsiz kılmakta, çizgileri silikleştirmektedir. Böylece *Arturo'nun Adası*, karakterin kimlik krizini yalnızca bireysel düzeyde değil, aynı zamanda kolektif düzeyde de işleyen bir anlatıdır. Tüm bunlar ele alınarak bu bildiride, Elsa Morante'nin eserinde toplumsal roller, aidiyet duygusu ve kimlik krizi arasındaki ilişkileri ön plana çıkararak, romanın incelenmesi amaçlanmaktadır.

Keywords: İtalyan Edebiyatı, Elsa Morante, bildungsroman, kimlik krizi, psikanaliz

Session 1.1 (Day 2)

Krizin Edebi Görünürlüğü: L.N. Andreyev'in *Kızıl Kahkaha: Bulunmuş Bir Elyazmasından Parçalar Eseri*

Nergis Çağlayan ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: nergiscaglayan@hotmail.com

Rus dışavurumcu yazarlardan biri olan Leonid Nikolayeviç Andreyev'in (1871-1919) *Kızıl Kahkaha: Bulunmuş Bir Elyazmasından Parçalar* (*Krasnyy smeh: Otrivki iz naydennoy rukopisi*, 1904) adlı uzun öyküsü, arka planında 1904- 1905 Rus-Japon Savaşı'nı konu edinerek kriz, travma, şiddet ve kaos portrelerini sunar. Cephe ve cephe gerisindeki şiddet sahneleri, kurbanların verilmesi, bireyin hissettiği her daim tereddüt ve apokaliptik arzular dönemin içinde bulunduğu kaotik yapının toplum üzerindeki hem fiziksel hem psikolojik etkilerini yansıtır.

Eserde savaşın getirdiği koşullar, kayıplar, bireylerin kurban edilmesi, hissedilen tekinsiz atmosfer psikolojik bir kriz ve çöküş olarak görünürlük kazanır. Krizle başa çıkma yolu olarak ise gerçekliğin akıl sağlığını kaybederek çözünmesi, gerçek-gerçekdışı sınırların geçirgen hale gelmesi, apokaliptik arzular gösterilir.

Bu çalışmada *Kızıl Kahkaha* adlı uzun öyküde görünürlük kazanan savaşın şiddet, kurban talep etme vb. etkileri psikolojik ve fiziksel kriz anlatısı olarak L. N. Andreyev'in dışavurumcu sanat anlayışı ve motifleri ile okunmaya çalışılacaktır.

Keywords: L.N. Andreyev, *Kızıl Kahkaha*, Rus-Japon Savaşı, kriz, kaos, şiddet

Session 1.2 (Day 2)

Tarihe Bir Bilinç Atfetme Faaliyeti Olarak “Kriz” ve “Karar”

Hümeysra Okuyan ¹

¹ Fatih Sultan Mehmet Vakıf University

E-mail: hokuyan@fsm.edu.tr

Bu çalışma, modernliğin krizini yalnızca tarihsel bir olay ya da düşünsel bir bunalım olarak değil, bilinç, tarih ve yaşamın eşzamanlı bir sorgulanma ve karar momenti olarak ele almayı amaçlamaktadır. Birinci Dünya Savaşı sonrasında yaşanan tarihsel çözülme düşünürleri bu çözülmeyi teşhise ve modernliğin yeniden ihyası tartışmalarına yöneltmiştir. Husserl’in *Avrupa Bilimlerinin Krizi ve Transandantal Fenomenoloji* (1934-1937) metni dönemde yalnızca bilimlerin değil Avrupa insanlığının yaşam krizine ilişkin bir çözümleme çabasıdır. Avrupa insanlığının yahut Avrupa kültürünün felsefi idesinin teleolojik ve tarihsel kaynaklara göre aydınlatılmasına yönelik bir öneri şeklinde kaleme alınmıştır. Bu sayede tamamlanmış bir fenomen olarak görülen Avrupa’nın tarihsel durumu yeniden tartışmaya açılmış ve dönemin tarihine bir “kriz bilinci” atanmıştır. Dolayısıyla fenomenolojiyle adı konulan kriz, yalnızca çözülme/gerileme değil, bilincin aktif bir inşa faaliyeti ile kendi anlam haritasını yeniden düzenleme sürecidir.

Reinhart Koselleck ise *Kritik ve Kriz* metninde bu fenomenolojik çerçeveyi tarihsel bir boyuta taşır. Onun için kriz, erken modern dönemde teolojik “yargı” anlamından koparak, insanın kendi üzerine tarihsel yargısına dönüşür. Bu dönüşümle birlikte “kritik” ve “kriz” birbirine eklenir: Kritik, modern insanın kendini sorgulama biçimi; kriz ise, bu sorgulamanın sonucunda ortaya çıkan karar anıdır. Modern özne artık Tanrı’nın değil, kendi aklının yargısı altındadır. Ancak bu özgürleşme, yeni bir aşamayı beraberinde getirir: Tarih, artık yönünü kendi tayin etmek zorundadır. Kriz, tarihi bilinçten koparıp bir nesne hâline getirirken, karar bu nesnelliği aşarak tarihi yeniden öznenin etkinliğine iade eder. Dolayısıyla karar, bilincin tarih üzerindeki kurucu yetisinin yeniden tesisi; özne ile nesnelleştirilen tarih arasındaki mesafenin, düşünsel bir eylemle aşılma denemesidir.

Keywords: kriz, karar, fenomenoloji, Husserl, Koselleck, kritik

Session 1.2 (Day 2)

İklim, Doğa ve Yolculuk: 16. Yüzyıl Osmanlı Devleti'nin Şark Seferlerinde Çevresel Dinamikler ve Krizler

Samet Balta ¹

¹ *Bandırma Onyediy Eylül University*

E-mail: sbalta@bandirma.edu.tr

Bu çalışma, 16. yüzyılda Osmanlı Devleti'nin Safeviler üzerine düzenlediği askeri seferleri iklim, doğa ve çevre değişkenleri kapsamında incelemektedir. Dönemin kronikleri, arşiv kayıtları ve sefer günlükleri, Old World Drought Atlas (OWDA) verileriyle karşılaştırmalı olarak değerlendirilerek, Osmanlı ordusunun Batı Asya'nın kadim şehirlerine uzanan yolculukları sırasında yaşanan kuraklık ve nemlilik dalgalanmaları tespit edilmiştir. Böylece, Küçük Buzul Çağı'nın bölgesel yansımaları ile erken modern dönemde çevresel baskının Osmanlı askeri organizasyonunda yarattığı krizleri görünür kılınmaktadır. Bu bağlamda, Osmanlı ordusunun çevresel koşullara uyum sağlama biçimleri ve iklimsel değişkenlerle başa çıkma stratejileri ortaya çıkan lojistik ve kaynak krizleriyle birlikte incelenmektedir. Böylece çalışma, Osmanlıların Şark seferlerini yalnızca askeri hareketler olarak değil, insan ile doğa arasındaki etkileşimin sınındığı çevresel deneyimler olarak değerlendirmektedir. Bu yönüyle araştırma, erken modern dönemde askeri tarih ile çevre tarihini kesiştiren disiplinler arası bir katkı sunmaktadır. Sonuç olarak, bu çalışma, Şark Seferleri'nin lojistik ve stratejik boyutlarını çevre tarihi perspektifinden incelemeyi ve erken modern dönemde insan-doğa yeniden etkileşimini kriz ve dayanıklılık çerçevesinde değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Keywords: Osmanlı-Safevi ilişkileri, Şark Seferleri, iklim tarihi, çevresel kriz, küçük buzul çağı

Session 1.3 (Day 2)

Özcan Alper'in Sinemasında Toplumsal Kimlik İnşasının Sürekliliği ve Krizinde Belleğin İyiye ve Kötüye Kullanım Örnekleri

Burcu Tekauit Çal¹

¹ İstanbul Beykent University

E-mail: burcutekaut@beykent.edu.tr

Kimliklerin inşasının sürekliliği ve kriz dönemlerine dönüşümleri belli bir unutma ve hatırlama silsilesi üzerine kurmakta ve bu silsile kültürel ürünlerin eski ve yeni temsiliyet biçimlerinin, dolayısıyla “başka”nın da yeniden kurulmasına dayanmaktadır. Bu çalışma, ulusal kimliğin sürekliliğini belirleyen hatırlama ve unutma silsilelerinin bir kültürel ürün ve temsil aracı olarak sinemada nasıl kurulduğunu ve toplumsal kriz dönemlerinde nasıl yeniden biçimlendiğini incelemek amacıyla Özcan Alper'in *Sonbahar* (2007), *Rüzgarın Hatıraları* (2015) ve *Karanlık Gece* (2023) filmlerinin siyasal ve toplumsal çatışmanın yarattığı kriz dönemlerinin farklı kimliklerin bellekteki konumlarını görünür kılan bir temsil alanı olarak nasıl ele alındıklarının ve tarihsel olarak bu temsilin anlamını inceleyecektir.

Çalışmanın bu çerçevede Özcan Alper'e ait sinema filmlerini estetik açıdan değerlendirmekten ziyade, sinemanın sanat, edebiyat ve bilimle birlikte toplumsal belleğin kriz koşullarında araçsallaştırılmasını gösteren temsil mekanizmalarındaki rolünü tartışmaktır. Halbwachs'ın kolektif bellek yaklaşımı ve Ricoeur'ün belleğin manipülasyon biçimlerine ilişkin çözümlemeleri, krizin hem hatırlama pratiklerini hem de kimlikler arası sınırları nasıl sertleştirdiğini açıklamak için kuramsal bir çerçeve sunar. Araştırmanın yöntemi filmlerinin toplumsal bellek ve travma ekseninde incelemek amacıyla niteliksel bir içerik analizine dayanmaktadır ve filmleri estetik özelliklerinden çok, kriz dönemlerinde hatırlama ve unutma biçimlerini nasıl yapılandırdıkları üzerinden değerlendiren Toplumsal Bellek ve Travma Odaklı Film Analizi yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntemsel yaklaşımla sinemasal anlatının geçmişi nasıl temsil ettiği, travmatik olayları hangi söylemsel stratejilerle görünür ya da görünmez kıldığı, kimlikler arası sınırların ve bellek kullanımlarının nasıl yeniden üretildiğini çözümleyecektir.

Keywords: toplumsal bellek, kriz, sinema, temsil, kimlik inşası

Session 1.3 (Day 2)

Constructive Narratives in Crisis: How Euronews Mediates Forest Fires Across Languages and Modalities

Sara Bokaie ¹

¹ *İstanbul Arel University*

E-mail: sarahbokaie@gmail.com

This paper explores the ways Euronews features forest fires in Türkiye and other European countries, focusing especially on constructive journalism, news framing, and news translation. With climate-related crises so frequent now, it is of utmost importance to understand how transnational media influence the way audiences perceive environmental issues. Drawing on theoretical frameworks of Green Media Studies (Keilbach and Pabiś Orzeszyna, 2021), Framing Theory (Entman, 1993), and Constructive Journalism Theory (McIntyre and Gyldensted, 2018), this research is based on a comparative multimodal discourse analysis of online Euronews articles published between 2021 and 2024. Along with textual analysis, the research examines visual elements such as photographs, graphics, and videos to determine how all these factors can affect the process of meaning-making across various modalities. It also discusses how journalists present the causes, consequences, and reactions to forest fires, and how translations between the English and Turkish versions influence these narratives. Furthermore, it explores the interplay of constructive reporting methods, including focusing on solutions, community involvement, and resilience, with linguistic and visual decisions to impact audience perception. The findings contribute to interdisciplinary discussions connecting journalism, news translation, and Green Media Studies, which provides an insight to understanding the potential of online media to facilitate solution-oriented, compassionate, and resilient societal discourses in the face of environmental crisis.

Keywords: constructive journalism, news framing, news translation, multimodal discourse analysis, green media studies

Session 1.4 (Day 2)

Türkiye’de 2020 Sonrasında Performans Sanatlarında Anlatı Krizi: Dönüştürücü Anlatıdan Narsistik Anlatıya

Bülent Sezgin ¹

¹ *Bahçeşehir University*

E-mail: bulent.sezgin@bau.edu.tr

Neo-liberal kapitalizmin dünya genelinde hak eşitsizliklerini ve otoriter yönetim biçimlerini artırdığı bir dönemde, performans sanatları, yalnızca estetik bir üretim alanı değil, aynı zamanda çok boyutlu bir politik kriz sahası hâline gelmiştir. Post-truth dönemde gerçekliğin göreceli hâle geldiği, algının hakikatin önüne geçtiği bu kültürel atmosferde sanatın temsil kapasitesi ekonomik, sosyolojik ve psikolojik düzlemlerde eşzamanlı bir kırılma yaşamaktadır.

Türkiye’de pandemi sonrası dönemde sanatçıların ağır ekonomik problemlerle karşılaşması, sahne maliyetlerindeki artış ve kültür endüstrisinin ticarileşmesi, performans sanatlarında üretim ölçeğini kökten değiştirmiştir. Geleneksel tiyatro kumpanyalarının yerini proje bazlı, geçici yapılar almış; çok katmanlı kolektif anlatılar, tek kişilik ya da az oyunculu minimalist sahnelemelere dönüşmüştür. Bu dönüşüm, performans sanatlarını bir “kriz laboratuvarı”na dönüştürerek, kültürel üretimin sürdürülebilirliğini ve estetik direncini yeniden tartışmaya açmaktadır. Bu süreç, bir yandan öznel deneyimi merkezine alan yeni anlatı biçimlerini doğururken, öte yandan sanatın toplumsal eleştiri ve dayanışma potansiyelini de zayıflatmaktadır.

Bu bildiri çalışmasında doküman analizi nitel araştırma yöntemi kullanılarak, Türkiye’de yaşanan değişim hakkında olgusal veriler sunulması amaçlanmaktadır. Performans sanatları gruplarının web sayfaları, çevrimiçi haber siteleri ve ödül törenleri verileri incelenerek anlatı krizine dair somut veriler oluşturulacaktır. Tüm bu veriler ışığında krizin performans sanatçıları üzerindeki çok katmanlı etkilerinin tartışılması ve post-pandemi dönemindeki çağdaş sahne anlatı krizinin estetik ve toplumsal boyutlarının görünür kılınması hedeflenmektedir.

Keywords: anlatı krizi, narsisizm, z-kuşağı, post-truth, performans sanatları

Session 1.4 (Day 2)

Sahne Sanatlarında Yaşanan Kriz Üzerine Kısa Bir Analiz

Leman Figen Yılmaz ¹

¹ *İstanbul Bilgi University*

E-mail: figen.yilmaz@bilgi.edu.tr

Covid-19 salgınının üzerinden yaklaşık üç yıl geçmesine rağmen özellikle sahne sanatları alanında kriz farklı boyutlarda giderek daha da derinleşmektedir. Devletten ya da belediyelerin desteği olmadan ayakta kalmaya çalışan tiyatro toplulukları zaman zaman farklı boyutlarda, özellikle de büyük ölçekteki toplumsal alanlarda yaşanan krizlerin ve yaratıcı üretimdeki çıkmazlarla birlikte yaşandığı bir ortam yaratmıştır. Sosyal ya da politik kriz dönemlerinde, özellikle de Covid-19 salgını ortaya çıktığında kapılarını kapatmaya zorlanan ilk yapılar tiyatrolar ve sahne sanatlarında üretim yapan topluluklardır. Bu durum da sıklıkla bu sektördeki sürdürülebilir olma konusunu gündeme taşımaktadır.

Bu krizi analiz etmek ve ekonomik-politik düzenin içinde giderek sıkışan ve zaman zaman üretimi durma noktasına gelen bu sektöre yeni bir soluk kazandırmak, yeni ekonomik açılımlar bulmak ve çalışma modelleri geliştirmek tüm dünyada sürekli olarak tartışmaların, araştırmaların gündemi olmaya devam etmektedir.

Uluslararası alanda sürdürülen krizden çıkma ve yeni modeller oluşturma araştırmaları 4 farklı başlıkta bir araya getirilebilir:

- 1- Farklı çalışma modelleri ve ortaklıklar: sahne sanatları alanında üreten kurumların, toplulukların çalışma yapılarına ve yönetim sistemlerine yeniden bakmak
- 2- Ekonomik eşitlik ve iş gücü: Sahne sanatları alanında çalışanların eşit şartlara sahip olması
- 3- İçerik ve biçim: Buluşlar ve farklı çalışmalarla içerik ve biçimde yeni yöntemlere olanak sağlamak.
- 4- Seyirci ve etki: Sahnelenen çalışma/eser kim için ve bu çalışma/eserlere nasıl ulaşılabiliriz?

Günümüzde, sahnelerdeki prodüksiyonların sayısının artması bu alandaki krizin tümüyle üstesinden gelindiğine dair bir yanılgıyı da beraberinde getirmektedir.

Keywords: sahne sanatları, prodüksiyon, seyirci ve etki, kriz

Session 1.4 (Day 2)

Bağımsız Tiyatronun Bugünü: Yeni Tiyatroda Kriz, Dönüşüm ve Direniş

Hakan Arslan¹ ; Ayşegül Bahtiyaroğlu Tekin¹ ; Derya Özsoy¹

¹ *İstanbul Beykent University*

E-mail: hakanarslan@beykent.edu.tr

Covid-19 pandemisi, yalnızca bir sağlık krizi değil, dünya tarihinde üretimin en yoğun olduğu dönemde yaşanan ilk küresel “kesinti”dir. Bu kesinti, kırılgan işgücü piyasalarıyla birlikte sahne sanatları alanını da derinden etkilemiş; tiyatro mekânlarının kapanması ve gelir kaynaklarının kesilmesi sanat emekçilerinin güvencesizliğini görünür kılmıştır. Pandemi sonrasında ise güçlü kurumların daha da güçlendiği ve sanatçıların ödenekli yapılara yönelmek zorunda kaldığı bir yeniden yapılanma dönemi ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda bildirinin temel sorusu şudur: Pandemi sonrası dönemde bağımsız tiyatrolar, merkezileşmiş kültür politikalarının belirlediği ekonomik düzende nasıl bir varoluş stratejisi geliştirmiştir veya geliştirebilir?

Bağımsız tiyatroların bugünkü konumunu tartışmak, pandeminin etkilerini teslim etmekle birlikte daha önceye uzanan tarihsel sürekliliği de görünür kılmayı gerektirir. Türkiye’de uzun süredir hâkim olan bir değer anlayışı, sanatı ekonomik gerekliliklerden bağımsız, özveriye dayalı bir alan olarak konumlandırmış; bu durum sanat emekçilerinin çalışma koşullarını görünmez kılmış ve kırılganlığı yapısal bir nitelik hâline getirmiştir. Pandemi, bu yapısal sorunları yalnızca görünür kılan bir eşik işlevi görmüştür.

Bu bildiri, söz konusu sürekliliğin pandemi sürecinde nasıl belirginleştiğini ve pandemi sonrasında bağımsız tiyatroların hangi direnç ve sürdürülebilirlik stratejilerini geliştirdiğini incelemeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda çeşitli bağımsız tiyatrolarla yapılacak röportajlar aracılığıyla üretim biçimleri, dayanışma pratikleri ve mekânsal örgütlenme stratejileri analiz edilecek; mevcut gerçekliğin ötesinde nasıl bir tiyatronun tahayyül edildiği araştırılacaktır. Çünkü direnişin kurulabilmesi, ancak “eğer şöyle olsaydı...” sorusunu mümkün kılan düşünsel bir kırılma anıyla başlar. Çalışma, bağımsız tiyatroların estetik-politik yönelimlerini çözümleyerek alandaki dönüşüm ve direniş dinamiklerini görünür kılmayı hedeflemektedir.

Keywords: bağımsız tiyatrolar, yeni tiyatrodaki kriz, kriz, dönüşüm ve direniş

Session 1.5 (Day 2)

Crisis and Identity Formation in Uzbekistan: Linguistic Dimensions

Mamura MAMATKULOVA ÖZKAN ¹

¹ *Istanbul University*

E-mail: mamura.mamatkulova@gmail.com

Recent historical, political, and cultural transformations in Uzbekistan have unfolded against recurring periods of crisis that have shaped national identity. Among the most significant factors in this process is linguistic identity, which has served as both a symbolic and practical mechanism for negotiating societal instability. This study examines the role of language in identity construction during key moments of crisis, focusing on script reforms, language policies, and shifting discourses surrounding Uzbek, Russian, and minority languages. Through an interdisciplinary analysis of policy documents, public media, and scholarly debates, the research highlights how linguistic change has reflected broader tensions of modernization, decolonization, and globalization. The findings show that language has functioned not only as a cultural marker but also as a tool for reshaping collective memory, strengthening social cohesion, and redefining national narratives. By tracing how linguistic identity emerged as a strategic response to crisis, this study contributes to broader discussions on resilience, cultural continuity, and sustainable identity models in contemporary nation-building.

Keywords: linguistic identity, crisis, Uzbekistan, language policy, modernization

Session 1.5 (Day 2)

Representing War Through Language: A Corpus-based Critical Discourse Analysis of Verb and Adverb Use in TRT World and Fox News' Coverage of the October 7 Israel-Palestine Conflict

Hasan Özdal ¹

¹ *Bursa Uludağ University*

E-mail: 802493008@ogr.uludag.edu.tr

To understand how language choices reflect and reinforce ideological viewpoints, Critical Discourse Analysis (CDA) looks at the relationship between language and power. It is especially essential for comprehending how media narratives shape public perceptions of conflicts. This directs the readers' perspectives towards the shared information. This study examines how and how often adverbs and verbs are used in TRT World and Fox News' coverage of the October 7th Israel-Palestine crisis in one year by using a corpus-based CDA technique. The findings focus on significant differences between the two media by emphasizing how language shapes narratives that express the sources' ideological tendencies. Results indicate that Turkish Radio Television (TRT) World frames the events predominantly from the Palestinian perspective, while Fox News emphasizes the Israeli viewpoint. This study provides valuable insights into the interplay between language and ideology in media narratives by contributing to broader discussions on media bias and conflict reporting.

Keywords: critical discourse analysis, framing, Israeli-Palestinian conflict, news discourse, viewpoints, news media

Session 1.5 (Day 2)

Gender, Discourse, and Humanitarian Responsibility in the European Parliament: Female Voices in Crisis Debates

Kamber Güler ¹

¹ *Osmaniye Korkut Ata University*

E-mail: kamberguler@gmail.com

This study examines gendered dimensions of political discourse in European Parliament debates between 2009 and 2024, focusing on how war and migration are framed. Parliamentary debates constitute a crucial arena in which power, ideology, and identity are discursively negotiated, making them central to understanding how authority and solidarity are constructed in times of crisis. A self-compiled multilingual corpus of debates is analysed through corpus linguistic techniques, including keyword extraction, collocation, and concordance, in order to identify recurrent lexical and rhetorical strategies. These findings are contextualised through critical discourse analysis, drawing on Ruth Wodak's discourse-historical approach to embed discursive patterns within broader socio-political and intertextual frameworks. Preliminary findings suggest that female Members of the European Parliament employ stronger modality, fewer hedges, and more explicit normative appeals than their male colleagues. They also more frequently foreground vulnerable actors, particularly migrants, women, and children. The study contributes to scholarship on gendered political communication and the discursive negotiation of crisis within the European Parliament.

Keywords: European Parliament, gendered political discourse, war and migration, crisis debates, critical discourse analysis

Session 1.6 (Day 2)

Krize Panzehir Olarak Paternalizm? Türkiye'nin Göç Politikası Üzerine Elit-Kitle İletişiminin Sosyal Psikoloji Perspektifinden İrdelenmesi

Zafer Evmez ¹

¹ *İstanbul Esenyurt University*

E-mail: zaferevmez@esenyurt.edu.tr

Siyasal paternalizm, liberal ilkelerle mutlak karşıtlık, liberal düzende illiberal gündemin uygulayıcılığı, liberteryan birtakım paternalist pratiklerin liberal normlarla uyumu, liberal zarar/bakım çerçevesinde adil müdahalenin meşruluğu ve anarşi yapısında dahi devletin asgari müdahalesinin zorunluluğu gibi geniş tartışma yelpazesini içermektedir. Liberal ilkelerle bir arada bulunabileceği ekseriyetle kabul edilen siyasal paternalizmin siyasal yaşamdaki pratikleri ve elit-kitle iletişimine etkileri yönünden literatür boşluğu bulunmaktadır. Çalışmada özgün olarak ayrıca paternalizmin sosyal psikoloji teorileri alanındaki ve Türkiye’de göç politikasına dair yansımaları da eş anlı incelenmiştir. “Paternalist tutum liberal ilkeler ihlal edilmeden popülist gündemin uygulanmasında kullanılabilir” hipotezinin sınırlılığı, Bayesyan Oyun Teorisi yaklaşımıyla irdelenmiştir. Devamında göç politikası hakkındaki siyasal elitlerin 2023-2025 yılları arasındaki X Platformu mesajları nitel içerik analiziyle ele alınarak sınanmıştır. Araştırmada “ahlaki temeller”perspektifinden, paternalist müdahalenin muhafazakar/liberal bağlam ayırt etmeksizin geçerliliği ve sığınmacıların sosyo-kültürel normlar vasıtasıyla ‘grup içi sadakat’e dahil edilmesinin muhafazakar seçmen kitlesince otorite tarafından korunması gerekenlerden görülmelerini sağladığı vurgulanmaktadır. “Entegre tehdit teorisi”nce paternalist popülizmin vazgeçilmez unsuru ötekine karşı ortak kimliğin korunmasıdır. ‘Biz’e dâhil yoluyla korumacılıktan taviz verilmeden liberal tutum sürdürülebilmektedir. “Paternalist önyargı”da, kalkınma planlarına konu dış mali yardımlarla uyumlu zarar/bakım çabalarının sığınmacıların korunması koşulu, üretimin gereksinimleriyle de ilişkilendirilmektedir. Sonuç olarak paternalist pratikler medyan seçmene ulaşılmasını ve liberal politikalarla yakınsamayı, kitle yönelimine göre konumlanmış elit tutumunda radikal değişim olmaksızın gerçekleştirebilmektedir.

Keywords: elit-kitle iletişimi, siyasal paternalizm, sosyal psikoloji, normativizm, göç politikası

Session 1.6 (Day 2)

Cultural Shock Among Young Migrants from Macedonia to Europe

Nora Taravari ¹

¹ *Mother Teresa University Skopje*

E-mail: ntaravari@gmail.com

Migration has emerged as a prominent phenomenon in the 21st century, with increasing numbers of young Macedonians relocating to European countries in pursuit of better educational, professional, and socio-economic opportunities. This transition often exposes them to cultural shock, defined as the psychological and emotional stress resulting from encountering unfamiliar cultural norms, social practices, and value systems. This paper examines the experiences of young Macedonian migrants, focusing on the phases of cultural shock: initial enthusiasm, crisis, adjustment, and integration. During these phases, migrants frequently face language barriers, identity conflicts, social discrimination, and challenges in adapting to new lifestyles, all of which can affect their emotional well-being and social participation. Despite these challenges, cultural shock is not solely negative; it can foster personal growth, resilience, intercultural competence, and expanded social networks. The ability to adapt successfully depends on multiple factors, including individual coping strategies, social support from family and peers, and institutional assistance from schools, universities, and local communities. By understanding the mechanisms and impacts of cultural shock, policymakers, educators, and social organizations can design targeted interventions to support young migrants, enhance their integration, and reduce the psychological strain associated with relocation. Ultimately, navigating cultural shock provides young migrants not only with the tools to thrive in new cultural environments but also with opportunities for self-development and broader intercultural awareness.

Keywords: cultural shock, young migrants, Macedonia, Europe, adaptation, intercultural competence

Session 1.6 (Day 2)

Crisis and Ideology: Psychological Perspectives

Severin Hornung¹

¹ *University of Innsbruck*

E-mail: severin.hornung@uibk.ac.at

This contribution expounds the role of neoliberal ideology in the socio-ecological polycrisis from the perspective of political and social psychology. Research on political-economic ideologies and system justification theory is reviewed, emphasizing crisis dynamics. Polycrisis is conceptualized as compounding ecological, economic, political, and social contradictions, culminating in threats to liberal democracies by right-wing populist movements. Validated in Austrian and German samples was the neoliberal ideological beliefs questionnaire, comprising dimensions of individualism (self-reliance, self-interest), competition (outperforming others), and instrumentality (humans as resources). Associations exist with group-based enmity, social dominance orientation, political left-right self-placement, and support for right-wing populist parties. One study confirms neoliberal beliefs as system justification, counteracting environmental consciousness by precluding climate-protective behavior. Another study shows that neoliberal beliefs undermine solidarity and civic engagement for human rights of refugees, mediated by moral disengagement from their treatment (e.g., push-backs, incarceration). In an interview study, individuals in precarious economic situations endorsed neoliberal practices contradicting their social interests, alongside xenophobic stereotypes. Economic threats are projected onto migrants, scapegoated for lacking self-reliance (individualism), appropriating resources (competition), and insufficient contributions (instrumentality). Results demonstrate how neoliberal ideology undermines ecological, social, and democratic attitudes and behaviors necessary for socio-ecological transformation. Social inequalities and tensions are reproduced in the mindsets of those deprived by the system. The amalgamation of free-market fundamentalism with authoritarian, crypto-fascist themes explains rising right-wing populism in late-neoliberal societies in perpetual crisis.

Keywords: neoliberal ideological beliefs, polycrisis, climate crisis, refugee crisis, crisis of European democracies, right-wing populism, system justification theory, political psychology

Session 1.7 (Day 2)

The Linguistic Bridge Over the Abyss: Approaching the Bottomless and Its Symbolic Enclosure

Bettina Rabelhofer ¹

¹ *University of Graz*

E-mail: bettina.rabelhofer@uni-graz.at

Speaking about the abyss is always speaking from the edge. Once the ground beneath one's feet is lost, there is no more support, and in the act of falling, every cry for help turns into a scream. Diffuse fears often feel strikingly concrete, and the physical sensation of falling is accompanied by a loss of orientation in time and space.

In the face of the bottomless, the symbolic function of language capitulates. Abysses—however they may be conceptually framed—such as “trauma,” “death,” “dementia,” or “crisis,” always signify the absence of the symbolic and the abrupt cessation of chains of signifiers. From a psychoanalytic perspective, trauma poses a hermeneutic challenge: it encircles a void that escapes symbolic safety nets.

However, as long as it is not crossed, the phenomenon of the boundary, as a demarcation line of the utmost and the extreme, releases metaphors. For instance, the aesthetic representation of death is rich in words, while clinical death remains silent.

On a societal level, the archaic fear of the bottomless and uncontrollable can manifest in times of crisis through defense mechanisms provided by “hard” ideologies. The “uncontrollable” is often fenced in by ideological enclosures, though at the cost of rigid ideologies amplifying the psychotic aspects of the personality, thereby fostering conspiracy theories.

Even if the abyss itself cannot be symbolically represented, it is possible to inquire into its “effects of presence.” These effects, as profound disturbances of the subject, generate fears that are sometimes countered with destructiveness and violence.

Keywords: abyss, void, trauma, the symbolic, ‘hard’ ideologies

Session 1.7 (Day 2)

Crisis Without Rupture: Franz Janowitz' Wartime Landscapes and the Emergence of an Ecological Lyric

Konstantin Schmidtbauer ¹

¹ *Sapienza Università di Roma*

E-mail: konstantin.schmidtbauer@uniroma1.it

This paper reads Franz Janowitz' WWI poems as a laboratory for a language of crisis within an interdisciplinary frame of ecocriticism, ecolinguistics, and semiotics of crisis. It asks how a lyric still shaped by a long German tradition of form (from *Buch von der deutschen Poeterey* onwards) can register the technologised, atmospheric violence of modern war without either heroic continuity or radical formal rupture.

Instead of staging catastrophe directly, Janowitz' writing keeps returning to landscapes, trees, light, rivers, and birds. I trace how this attentional world persists once war has begun, while its internal relations shift: The attentional stance remains intact, yet it is no longer entirely sheltered: certain images recur with a new tautness; moments of negation, hesitation, or perspectival shift mark slight disturbances in an otherwise continuous lyric texture.

What is striking is not rupture but the persistence of a perceptual ethos under conditions that would later be understood as historically catastrophic. In Janowitz' terms, one could say it is the *World (in) War* taking away the *earth* he so curiously directs his gaze towards. Crisis appears here not as event or theme but as an almost subcutaneous adjustment of how relation, scale, and address are organised, small inflections that register pressure without conceding the collapse of form or world.

A second, shorter step introduces Hans Janowitz' novel *Jazz* (1927), whose opening imagines a historian in 1999 looking back on 1925. I re-function this device to ask how a voice in 2099 might narrate 2025, and to indicate why such a micro-poetics matters for present debates on war, sustainability, and crisis discourse.

Methodologically, the paper combines historical poetics and eco-narratology with fine-grained linguistic analysis to propose Franz Janowitz as a case study for how literature begins to generate a language of crisis before the concept becomes a self-description of our age.

Keywords: Franz Janowitz, ecolinguistics, phenomenology of attention, modern warfare and literature, crisis discourse

Session 2.1 (Day 2)

F.M. Dostoyevski'nin *Ecinniler* ve Albert Camus'nün *Doğrular* Adlı Eserlerinde Anomi ve Kriz Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme

İren Dilara Kongaz ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: iren.ayas@istanbul.edu.tr

19.yüzyıl Rus Edebiyatının önde gelen yazarlarından F.M. Dostoyevski'nin *Ecinniler* esrinde anomi toplumun tüm kesimlerine yayılan yapısal ve manevi çöküşün karşılığı olarak yerini alır. Toplumsal düzeni sağlamak uğruna radikal ideolojilerin savunduğu üzere var olan düzenin yıkılması, bireylerin Rusya'da 19.yüzyılın ikinci yarısında yükselişe geçen terör ortamına istemeden ya da gönüllü olarak dahil olması eserde toplumsal krizin nedenleri olarak gösterilir. Terör ortamının sonucu olarak düzenin ve normların yok oluşu ise kitlesel bir cinnet halinin oluşmasına neden olur. 20. yüzyılın önde gelen yazarlarından Albert Camus *Doğrular* adlı oyununda Rusya'daki terör ortamının yarattığı anomiye ve krizin sonuçlarına ahlaksal bir çerçeveden bakar. "Adalet için her şey mübah mı?" sorusunu şiddetin sınırlarını sorgulayarak bireyin vicdanı ve ahlaki yargıları üzerinden cevap vermeye çalışır. Dostoyevski krizi toplumsal normların çöktüğü toplumsal anominin kaçınılmaz bir sonucu olarak ele alırken, Camus ahlaki ikilem çerçevesinde terör sorununa yaklaşmaktadır. *Ecinnilerde* kriz kolektif bir yıkımın, toplumsal değerlerin çökmesinin parçasıyken, "Doğrular" da ise kriz ahlaki çatışmanın sebep olduğu, şiddet sınırlarının tartışıldığı bir olgudur. Bu çalışma metinlerarası okuma ile her iki yazarın adı geçen eserlerinde anominin ve terörün toplum üzerinde yarattığı krize hangi bakış açısı ile yaklaştığına ışık tutacaktır.

Keywords: *Ecinniler*, *Doğrular*, anomi, kriz, terör.

Session 2.1 (Day 2)

Dekadan Edebiyatta Melankolik Özne ve Varoluşsal Kriz

Biriz Can Arslanboğan Altınsoy ¹

¹ Ankara University

E-mail: birizjean@gmail.com

19.yüzyıl Avrupası'nda, toplumsal, kültürel ve bireysel krizlerin yaşandığı modernleşmeyle, değerlerin sorgulanması, bireyin kimlik ve anlam arayışı derinleşmiştir. Löwy ve Sayre'nin *İsyen ve Melankoli* (2001)'de belirttiği gibi, romantizmle varlığını hissettiren melankoli, tarihsel ve kültürel krizin bir sonucu olarak yalnızca toplumsal yapı ve bireysel ruh hâlini etkilemiştir. Bu dönemde, belirsizlik ve tatminsizlik duygusuyla gelişen dekadın edebiyat, dönemin krizlerini ve bireysel melankoliyi estetize etmektedir. Lepenies'nin *Melankoli ve Toplum* (1908)'da belirttiği üzere melankolinin düzen karşıtı tutumu, Huysmans, Rodenbach, de l'Isle-Adam ve d'Aurevilly gibi yazarların eserlerinde yalnızlaşan ve topluma küsen soylu karakterlerle somutlaşmaktadır. Toplumdan kaçışla başlayan melankoli, yalnızca öznenin varoluşsal krizine alternatif bir çözüm değil, aynı zamanda yazınsallığın belirleyici bir unsuru olarak kullanılmıştır. Freud'un *Yas ve Melankoli* (1917)'de tanımladığı üzere sevilen bir kişinin ya da soyutlamanın kaybına verilen tepki olarak melankoli, Kristeva'nın *Kara Güneş* (1987)'te belirttiği gibi sanatsal ifade için uygun bir uzama dönüşür. Bu bağlamda melankoli; des Esseintes, Bonhomet ve Viane gibi dekadın karakterlerde duygunun dışavurumu ve sanatın araçsallaştırdığı estetik duruşa dönüşür. Yazarlar, karakterlerin iç sıkıntılarını, yabancılaşma ve zamanın geçişine duydukları kaygıyı aktararak, dönemin ruhunu betimlemişlerdir. Öznenin varoluşsal kaygılarını, bireysel ve kültürel kriz olarak işleyen yazarlar, melankoliyi öznenin parçalanışı ve kimliğin kırılmasını yansıtan estetik bir strateji olarak kullanmaktadırlar. Bu çalışma, dekadın edebiyatı kriz ve melankoli kavramları çerçevesinde ele alarak öznenin duyumsama ve duygulanım sürecini analiz etmeyi amaçlamaktadır. Anlatı ve söylem çözümlemesiyle, estetik ve duygusal deneyimin dekadın edebiyatta metnin biçimsel yapısına ve sembolik anlatımına hangi stratejilerle yön verdiği gösterilecektir.

Keywords: dekadın edebiyat, özne, varoluş, melankoli, kriz, söylem, duyumsama

Session 2.1 (Day 2)

Erkeklik Krizinin Gölgesinde Kardeşlik: *L'Effondrement* Üzerine Bir Okuma

Beyza Özdemir ¹

¹ Ankara Hacı Bayram Veli University

E-mail: beyza.ozdemir@tedu.edu.tr

Yakın dönem Fransız edebiyatının dikkat çeken isimlerinden Édouard Louis, otobiyografik eserlerinde sınıf, kimlik, cinsiyet, beden ve şiddet temalarına eğilen ve kendi yaşantısından hareketle toplumsal örüntülerin izini süren bir yazardır. Louis'nin eserleri çoğunlukla bireyin sosyal kökeniyle kurduğu çatışmalı ilişkilere, aile içindeki kırılmalara ve kimliğin toplumsal yapı tarafından inşa edilme biçimlerine eğilir.

Yazarın 2024 yılının son aylarında yayımlanan *L'Effondrement* (Çöküş) romanı ise genç yaşta alkol sebebiyle kaybettiği abisinin yaşamı ve ölümü bu temalar bağlamında irdelenir. Yazar, özellikle iki erkek kardeş arasındaki mesafeyi, fail ve meful olma durumunu, toplumsal şiddetin aile içindeki tezahürlerini ve erkeklik performansının baskıcı ve yıkıcı yanlarını öne çıkarır. Eserde biri eşcinsel ve efemine, diğeri ise toplumsal erkeklik kodlarını içselleştirmeye çalışan iki kardeş arasındaki gerilim hem sınıfsal bir çöküşün hem de erkeklik krizinin dramatik bir ifadesi olarak ortaya çıkar. Roman, bedenler ve kimlikler üzerindeki toplumsal baskının, erkeklik ideallerini nasıl kırılğan ve sürdürülemez hale getirdiğini katmanlı bir anlatıyla işler.

Bu bildiride *L'effondrement* eseri bağlamında söz konusu erkeklik krizi, Pierre Bourdieu'nün habitus, sınıfsal yeniden üretim ve Judith Butler'ın toplumsal cinsiyet performativitesi kavramından yararlanılarak incelenecektir.

Keywords: erkeklik, toplumsal cinsiyet, Édouard Louis, Pierre Bourdieu, Judith Butler

Session 2.2 (Day 2)

**Kriz ve Yeniden Yapılanma: Aydın Vilayeti'nde Filoksera Salgını
ve Amerikan Asma Fidanlıkları Deneyimi**

Başak Akgül ¹

¹ *Özyeğin University*

E-mail: akgulbasak@gmail.com

Bu bildiri, 19. yüzyılın sonlarında bağcılığı köklü biçimde dönüştüren filoksera (asma biti) salgınını Aydın Vilayeti örneğinde incelemektedir. Osmanlı topraklarında 1885'te İstanbul çevresinde görülen filoksera, 1888'de İzmir bağlarına sıçrayarak kısa sürede vilayetin üretim merkezlerine yayılmış ve bağcılığı derinden sarsmıştır. İmparatorluğun başlıca kuru üzüm ihracat havzası olan Aydın'da salgın, dış ticaret dengesini sarsan bir ekonomik krize dönüşmüştür. Osmanlı idaresi, Avrupa'daki deneyimlerden hareketle, yerli üzüm çeşitlerini filokseraya dayanıklı Amerikan asma anaçları üzerine aşılayarak bağcılığı yeniden tesis etmeye yönelmiştir. Karşıyaka, Saruhan, Urla ve Seydiköy'de kurulan Amerikan asma anaç fidanlıkları yalnızca üretim merkezleri değil, aynı zamanda aşılama ve bağ ıslahı konularında eğitim ve teftiş işlevleri üstlenen kurumlardır. Bildiri, arşiv belgeleri ışığında Osmanlı bürokrasisinin krize verdiği politika tepkilerini ve merkezi idare ile yerel üreticiler arasındaki yeni ilişkilene biçimlerini ortaya koymaktadır.

Keywords: Osmanlı İmparatorluğu, Aydın Vilayeti, filoksera, bağcılık

Session 2.2 (Day 2)

Osmanlı İmparatorluğu'nda Bir Kültür Krizi Meselesi: Köpekli Şehirler

Selahattin Hantal ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: selahattinhantal@outlook.com

Bu araştırmada Osmanlı İmparatorluğu'nun hayvanlı şehirlerinin gündelik yaşamında geniş bir şekilde yer alan köpeklerin, tarihte kimi kriz dönemlerinde öldürölüp kamusal alanlardan çıkarılma hadiseleri incelenmiştir.

Osmanlı'da köpekler, halk tarafından beslenip korunan, yaşamları için barınaklar yapılan, keza onların bakımı için vasiyetnameler bırakılan hayvanlardır. Köpekleri besleme âdeti öyle yaygındır ki bu durum, kediler de dahil olmak üzere, yalnızca hayvan besleme faaliyetleri üzerinden para kazanan manacılık mesleğinin oluşmasını sağlamıştır. Fakat diğer taraftan, köpeklerin çeşitli "kriz"dönemlerinde devlet ya da münferitler tarafından yaptırıma uğradıkları olaylar yaşanmıştır. Bu dönemlerde, köpeklerin saldırganlıkları, tembellikleri, hastalık dağıtıcılıkları ve farklı bir konu olarak imparatorluğun Avrupamerkezci modernleşme tartışmaları öne çıkmıştır. Özellikle modernleşme tartışmalarıyla köpekli şehir kültürü bir geri kalmışlık sembolü şeklinde işaretlenmiştir. Nihayetle h ayvanlar, b ütün b u e tkenlerle k riminalize e dilirken d evlet yahut münferitler tarafından ölüm ya da sürgün cezaları uygulanmıştır.

Nitekim, Osmanlı İmparatorluğu geniş kapsamda "köpeklerin sevildiği şehirler" ile anılsa da "kriz" dönemlerinde "köpeklerin öldürölldüğü şehir" gündeminin ortaya çıktığı görölmektedir. Böyle dönemlerde halk, dinî inancı ve geleneksel değerleri gereğince beslediği bu hayvanları korumak için devletin karşısında protesto eylemleriyle yer almıştır. Devlet kimi zaman halk tepkisinden ötürü özellikle köpek sürgünlerini geri almış, hatta birçok yaptırım eyleminden de olası protestolar sebebiyle geri durmuştur. Dolayısıyla halk, protestolarıyla hayvanlara sahip çıkarak köpekli şehir kültürünün korunmasını sağlamıştır.

Bu çalışmada, konu bağlamında seyahatname anlatıları, Osmanlı arşiv belgeleri ve Osmanlı şehir görselleri kullanılmıştır. Mesele klasik dönemdeki benzerliklere atıflar d ahi l o lmak üzere, yoğunlukla Yakınçağ özelinde incelenmiştir.

Keywords: Osmanlı'da köpekler, hayvan sevgisi, kriminalizasyon, modernleşme, Avrupamerkezcilik.

Session 2.2 (Day 2)

Bir Felaketin Bilançosu: 1890 Selanik Yangınının İngiliz Basınına Yansımaları

Tuğba Ortaç ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: tuba.ortac@gmail.com

Selanik, sahip olduğu stratejik coğrafi konum, demografik özellikler ve ekonomik potansiyel gibi unsurlar sebebiyle 19. yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu'nun başlıca idari, ticari, sosyal ve kültürel merkezlerinden biri olmuştur. Selanik'te 3 Eylül 1890'ı 4 Eylül'e bağlayan gece Küçük Pazar semtinde bir Yahudi rakı imalatçısının atölyesinde başlayan yangın, kısa sürede şehrin Yahudi mahallesine yayılmıştır. Yaklaşık 12 saat süren bu yangında 5.000'i Yahudi toplam 6.000 aile evsiz kalmış, 3.500 ev ve mağaza, 32 sinagog tamamen yanmıştır. Bununla birlikte Ayasofya Camii, Ortodoks Katedrali ile Yunanlılara ait hayır kurumları da alevlere yenik düşmüştür. Tarih boyunca birçok yangına sahne olan Selanik'te 1890 yangını şehrin en yıkıcı afetlerinden biri olmuştur. Yangında Selanik İngiliz Konsoloshanesi de yanmıştır. Bu yangına dair ayrıntılar Osmanlı basınında olduğu kadar İngiliz basınında da kendisine yer edinmiştir. Yangının nasıl ortaya çıktığı, etkileri, yaşanan kayıpları, maliyeti ve hasarlar The Times, The Daily Telegraph ve The Daily News başta olmak üzere Morning Post, Birmingham Daily Post, The Standard, Exeter and Plymouth Gazette, Liverpool Mercury, Manchester Times ve York Herald gibi birçok İngiliz yerel gazetesinin sütunlarında yer almıştır. Bu büyük yangın hakkında İngiliz kamuoyu bilgilendirilmiştir. Basına yansıyan bu haberlerin bir sonucu olarak Londra Belediye Başkanı'nın riyasetinde yangında zarar görenlere yardım maksadıyla bir komite kurulmuştur. Bu çalışmada, 1890 Selanik yangınının İngiliz yerel basınında nasıl yer aldığı ve bunun neticesinde yangında hasar görenlere ne tür yardımlar yapıldığı açıklanmaya çalışılacaktır.

Keywords: Selanik, yangın, afet yönetimi, basın, İngiliz basını

Session 2.3 (Day 2)

The Communicative Constitution of Crises: A Sociopragmatic Perspective

Jo Katambwe ¹

¹ *Université du Québec à Trois-Rivières*

E-mail: jo.katambwe@uqtr.ca

Crisis is often seen as an extraordinary event that leads to its management in a more or less unilateral and vertical manner by tightly controlling information flows and narratives (Coombs, 2023; Seeger et al, 2016). Crisis is an opportunity to reconfigure or reterritorialize a system in order to make it more adapted and resilient.

From a sociopragmatic point of view, crises are endemic to all societies because of their very constitution: societies are in fact systems constructed and determined by communication (Habermas, 1987; Luhmann, 1995). However, and this is a central point for crises, this communication is itself constituted by drama, that is to say tensions which tend to accumulate, to produce cumulative interactions which go as far as the system spiralling out of control and destroying it. Crisis is a disruptive force which dramatizes (Deleuze, 1968; Deleuze & Parnet, 1995), shocks (Kraemer & Steg, 2025) and dissolves pre-existing symbiotic arrangements.

The objective of this presentation is 1) to address the communicative constitution of crises by showing their communicative nature and the close relationships between communication and crisis; 2) to present in this context the sociopragmatic model of Deleuze's dynamic and processual sociology from the perspective of crisis as a disruptive dramatic process; 3) to present from this model, the logic of crisis that is deduced from it as schismogenesis and segmentarity (Bateson, 1977; Deleuze & Parnet, 1995); 4) to show how his conception of force and consequently his conception of a disruptive dramatic force renews the analyses of crisis and enriches our understanding of it; 5) to show how dialogue (which is more than a bidirectional symmetrical exchange of information) at the center of this model contributes to learning and the radical transformation of a social system in crisis. Examples of recent crises will be used to illustrate each of these points.

Keywords: crises, communicative dialogue, social organization forms, social learning, radical transformation, rhizome, agencement

Session 2.3 (Day 2)

Mediating War, Performing Crisis: Populist Narratives of the Russo-Ukrainian War on Twitter

Olena Siden ¹

¹ *University of Helsinki*

E-mail: olena.siden@helsinki.fi

Crises are not only disruptions of political and social order but also mediated performances through which legitimacy, identity, and power are negotiated. This research examines how the Russo-Ukrainian War was transformed into a discursive tool in French political communication, focusing on Marine Le Pen's Twitter activity during the 2022 presidential campaign. Drawing on Critical Discourse Analysis and Wodak's discourse-historical approach, the study explores how Le Pen constructed the war as a "crisis" to reinforce polarization, evoke affective alignment, and promote a populist vision of national sovereignty. The analysis reveals how digital media affordances –brevity, emotional immediacy, and multimodality –enabled the populist dramatization of crisis and the reframing of global conflict as a domestic struggle. Through discursive strategies, Le Pen reoriented public attention from the international arena to domestic concerns, performing a narrative of national victimhood and resilience under threat. Her digital communication exemplifies how mediated crisis performances merge emotional appeal with claims of rational leadership, blurring boundaries between solidarity, sovereignty, and sustainability. The research highlights how populist actors exploit the multimodal affordances of social media to reframe crises as moral and political struggles, shaping perceptions of legitimacy and belonging. Ultimately, the analysis sheds light on the interplay between populist discourse, digital media logics, and the mediated construction of crisis, offering insights into how contemporary communication sustains affective polarization and challenges democratic resilience in times of instability.

Keywords: crisis discourse, populism, digital media, Russo-Ukrainian war, critical discourse analysis

Session 2.3 (Day 2)

Societal Crisis of an EU Country –Between Social Inequalities and Poor Sustainability: A Case Study of a Romanian Mainstream Newspaper

Mona Simu ¹

¹ *Research Institute for Quality of Life*

E-mail: monasimu@yahoo.com

In my PhD thesis on Social problems in Romania as reflected by the press was shown, as one of the results, that, on one side, people and communities in the Romanian society are resorting to social innovations as coping, and on the other side, authorities are insufficiently adapted to change, and the public policies lack sustainability.

The methodology of the here proposed paper (based on the results from my PhD thesis) is a qualitative one, using the methods of content and discourse analysis, and involves a data base of 200 press articles from the year 2023, representing a case study on one national daily prestigious Romanian newspaper. The analyses showed that, among other social problems, social inequalities in the Romania society are pervasive. In spite the fact that Romania is EU integrated on levels as economy and politics, it shows many aspects of social inequalities, polarization, and exclusion, which apparently came along with the globalization process in the Romanian society.

The multiple crisis pertaining to: care for the elderly (the articles covered the cases regarding several care homes, where they were inhumanly treated), and to other many examples of social problems, inefficiency, and corruption, like the deadly explosion of the GPL station in a small town, violence against women, violence in schools, etc., all are pointing to the same evidence: insufficient sustainability of policies, and reactive political factors, instead of proactive ones.

The many examples of inequalities in the Romanian society as an EU country for 18 years show a society in crisis, especially on social dimensions, pertaining to: social, economic, gender, age, and sometimes racial and ethnic inequalities. These aspects as covered by the studied newspaper for a period of one year are depicted through the utilized language, the media discourse, and this is also one of the scopes of this presentation, to make a linguistic approach demonstration of a contemporary societal crisis.

Keywords: crisis, social inequalities, globalization, discourse analysis, media discourses.

Session 2.4 (Day 2)

Çokdillilik ve Kriz

Hasibe Kalkan ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: hasibe.kalkan@istanbul.edu.tr

Çokdillilik ve Kriz

Tiyatro sanatçısı, sahnede kusursuz konuşan kişidir; özellikle ödenekli tiyatrolar, ana dilin en yetkin konuşulduğu alanlardır. Ne var ki, artan insan hareketliliği ve küresel ölçekte derinleşen bağımlılık ilişkileriyle tanımlanan günümüz dünyasında, çokdillilik gündelik yaşamın belirgin bir niteliği hâline gelmiştir. Avrupa’da bazı kamu kaynaklı tiyatro prodüksiyonlarında tek dilliliğe yönelim eğilimi sürerken, diğerleri uluslararasılaşma sürecinin bir parçası olarak çoklu dil kullanımını sahneleme pratiklerine dâhil etmektedir. Ne var ki seyircilerin bu oyunlarda bir anlamama kriziyle karşı karşıya kalmaları yüksek bir ihtimal. Bu krize bir çözüm olarak anlamamaya izin vermek, tek bir izleyici kitlesi yerine birden fazla topluluğa seslenmek ve bir tiyatro gösteriminde fiziksel olarak orada bulunanların çeşitliliğini kabul etmek zorunda bırakan oyunlar sahneleniyor. Bu durum, aynı zamanda zaten var olan toplumsal ve politik sorunları sahneye taşımak anlamına gelmektedir.

Öte yandan bu durum, başka bir gerçeği de görünür kılar: anlamama anları, çoğu zaman çokdilli sahnelemelerin beslendiği anlardır. Anlamama, yanlış anlama, susma ve susturulma durumları, doğrudan oyuncuların konuşabilme kapasitesiyle ilişkili iktidar dinamiklerini ve şiddet biçimlerini açığa çıkarır. Duyulmanın ve anlaşılmanın, karşındakinde bir anlayış bulmanın kendiliğinden bir durum olmaması; çokdilli sahneleme bağlamlarında bir engel olmaktan ziyade, söz alma, başkalarına hitap etme ve onların yargısına kendini açma eyleminin temeli ve önkoşulu hâline gelir. Sunumumda, çokdilliliği temel ilkesi hâline getirmiş olan Berlin Maxim Gorki Tiyatrosu’nda sahnelenen bazı çokdilli oyunlarda, bu yapının kendine özgü bir estetik yaratma ve söylem üretme potansiyeli ele alınacaktır.

Keywords: çokdillilik, globalleşme, tiyatro, anlamama krizi, çeviri

Session 2.4 (Day 2)

Tiyatro ve Krizi: İstanbul Sahnelerinde Öz-Düşünümsel Oyunlar ve Onları Çevreleyen Üretim Koşulları

Nilgün Firidinoğlu ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: nfridin@istanbul.edu.tr

Son yıllarda İstanbul'da sahnelenen birçok oyunda, sanatçıların, toplulukların ve yazarların kendi mesleki deneyimlerini doğrudan merkeze alan anlatıların belirgin biçimde arttığı gözlemlenmektedir. Yazma süreçleri, oyunculuk eğitimi ve pratiğine ilişkin sorunlar ile mesleki-toplumsal konumlanıştan kaynaklanan üretim dinamiklerinin sahneye taşınması, bu oyunlarda meta tiyatro ve öz-düşünümsellik ekseninde hem biçimsel hem içeriksel bir arayışın ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Bu çalışma, söz konusu eğilimin tiyatronun mevcut yapısal ve sosyo-ekonomik kriz koşullarıyla nasıl bir etkileşim içinde konumlandığını tartışmayı amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, öncelikle geçmişte Türk tiyatrosunda benzer yönelimlerin tarihsel, sosyo-ekonomik ve kültürel kriz dönemleriyle hangi bağlamlarda kesiştiği ve hangi koşullar altında ortaya çıktığı, ilgili örnekler üzerinden incelenecektir.

Güncel sosyo-politik ve ekonomik koşulların kültür-sanat alanında kırılganlığı artırdığı bir dönemde, kişisel tanıklıklara yöneliş; mesleğin geleceğine ilişkin belirsizliklere, üretim süreçlerindeki istikrarsızlıklara ve bağımsız sahnelerin sürdürülebilirliğe dair kaygılarıyla yakından ilişkilidir. Bu çerçevede, sanatçı deneyimlerinin sahnede görünür kılınmasının yalnızca bireysel bir ifade alanı arayışı değil, aynı zamanda yapısal sorunları açığa çıkaran bir gösterge olarak işlev görüp görmediği sorunsallaştırılacaktır. Söz konusu oyunlardaki öz-düşünümsel yönelimin meta tiyatral nitelik üretilip üretilmediği ve bu eğilimin söylemsel bir tercih düzeyini aşarak estetik bir dönüşüm kapasitesi taşıyıp taşımadığı incelenecektir. Sahneleme, dramaturjik yapı ve performans pratiklerinde gözlemlenen olası yenilikler üzerinden, bu yönelimin tiyatronun biçimsel anlatım imkânlarını hangi ölçüde genişlettiği değerlendirilecektir.

Keywords: meta tiyatro, öz-düşünümsellik, çağdaş Türk tiyatrosu, toplumsal krizler ve tiyatro

Session 2.4 (Day 2)

Zorunluluk Estetiği: Kriz Dinamiklerinde Performans Sanatlarının Beden-Sermaye Dönüşümü

Sinem Kotiloğlu¹

¹ Yıldız Teknik University

E-mail: sinemkotil@gmail.com

Bu çalışma, sosyal bilimlerdeki kriz tanımını performans sanatları alanında incelerken, odağı finansal krizin sanatçı ve ürettiği üzerindeki etkilerine çekmektedir. Kriz koşullarında sanatçı, imkansızlığın ortasında üretir. Malzemenin, mekânın ve kaynakların sınırlılığı, biçimsel bir eksiklik olmaktan çıkıp; yeni bir estetik dile dönüşür. Bu “zorunlu” sadelik hali, kusursuzluğun aksine, kusurun içinde ortaya çıkan direnci görünür kılar. Performans sanatları bu açıdan en belirgin örneklerden biridir. *Beden*; sahne, kostüm ve dekor eksikliğinde bile —hatta tam da bu eksiklik sayesinde—hep oradadır ve o, biçimsel bir boşluk değil, bizzat anlamın üretildiği bir alan haline gelir. Bu bağlamda, kriz dönemlerinde beliren düşük bütçeli sahnelemeler, tek kişilik performanslar ve politik baskı koşullarında gerçekleşen yeraltı performansları bize var olan koşullarla ilgili ne söyleyebilir? Adorno ve onun bağlı olduğu Frankfurt Okulu üyeleri, “*Bizler sanatı toplumun içinde cereyan eden süreçlerin bir tür kod dili saymakta ve (sanatın) eleştirel analizle deşifre edilmesi gerektiğini düşünmekteyiz.*” der. Onlara göre var olan sanatı değerlendirmek, bize içinde yaşanan politik, ekonomik ve tarihi yapıyı ve bu yapının etkilerini anlama imkânı sağlayacaktır. Sanatçının tercihlerinin sadece sanatsal bir estetik tercih olmadığını gösterir. Bu şekliyle kriz, sanatsal üretim bağlamında bir ‘zorunluluk estetiği’ ne, başka bir ifadeyle, eksiklikten biçime evrilecektir. Bu bağlamda, sanatçı bir sermaye dönüşümü yaşar: Finansal sermayenin yokluğunda, en ucuz ve dolaysız araç olan bedenini tek sermaye haline getirir. Beden, artık yalnızca bir ifade aracı değil, kriz koşullarında üretimi sürdürülebilir kılan ekonomik bir varlıktır. Bu okuma krizin, sanatçı bedenini *toplumsal çöküşün yara izini* taşıyan dolaysız ve özerk forma dönüştüren bir zorunluluk estetiğine ittiğini savunur.

Keywords: kriz estetiği, beden-sermaye, performans sanatlarında kriz, direnç, dönüşüm.

Session 2.5 (Day 2)

Ritimsel Kriz: Anadili Farklı Öğrencilerin Türkçe Akademik Yazmada Söylem-Özne Kaybı

Zeynep Seza Yılmaz ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: zeynep.tabaklar@istanbul.edu.tr

Bu çalışma, anadili Türkçe olmayan öğrencilerin akademik yazılarında ortaya çıkan dilsel uyumsuzlukları, Meschonnic'in ritim kuramı bağlamında "ritimsel kriz" olarak kavramsallaştırmaktadır. Akademik yazı, yalnızca bilgiyi iletme değil, öznenin düşüncesini söylem aracılığıyla yapılandırdığı ritmik bir eylemdir. Ancak yabancı uyruklu öğrenciler, Türkçenin söylem içi akışını, vurgu örgüsünü ve anlamın tansif devinimini içselleştirmekte zorlanmaktadır. Bu durum, dilsel düzeyde bir hata olmaktan ziyade, düşünceyle söylem arasındaki ritmik uyumun bozulması, yani ritimsel bir kırılma biçiminde ortaya çıkar.

Meschonnic'in (2009) "söylemin anlamı olarak ritim" anlayışı temel alınarak çalışmada ritim, dilin salt biçimsel düzeni olmaktan öte bir konuma yerleştirilmiştir yani bir nevi anlamın hareket halindeki oluş biçimi olarak ele alınmıştır. Araştırma, yabancı uyruklu öğrencilerin Türkçe tezlerinden alınan örnek metinler üzerinde yürütülmüştür. Söylemdeki tempo değişimleri, tansif yoğunluk farkları, tekrar ve kesinti noktaları, Zilberberg'in tansif semiyotik çerçevesiyle birlikte değerlendirilmiştir. Bulgular, öğrencilerin Türkçe akademik söylemde düşünceyi ritmik olarak sürdürmekte zorlandıklarını ve cümleler arasında süreksizlik, vurgu kırılmaları ve semantik salınım eksiklikleri bulunduğunu göstermektedir.

Ritimsel kriz bu noktada anlamın zaman içindeki organizasyonunun bozulması olarak tanımlanabilir. Ana dili farklı öğrenciler, Türkçede düşünme ritmini yeniden kuramadıkları için akademik söylemde "özneleşme" süreci kesintiye uğrar. Bu nedenle Türkçe akademik yazma öğretimi, yalnızca sözcük ve cümle yapısının öğrenilmesiyle kalmaz. Bu alanda bir ritimsel farkındalıktan ve söylem deviniminden de bahsedilmelidir. Çalışma, akademik dilde ritmin, anlam üretiminde kurucu bir işlevi olduğunu ve bu ritmin bozulmasının, akademik öznellikte yapısal bir krize dönüştüğünü ortaya koymaktadır.

Keywords: ritmik yapı, dilsel-ritmik farkındalık, Meschonnic, akademik yazma, söylemde öznellik

Session 2.5 (Day 2)

Deşifre Krizi: Akademik Metinlerde Anlamın Yorumlanması ve Okur Konumunun Belirsizliği

Dilek Koçin ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: dkocin34@gmail.com

Bu çalışma, Türkçe akademik metinlerde sıklıkla gözlenen anlamın yorumlanmasında yaşanan zorlukları “deşifre krizi” kavramı altında ele almaktadır. Akademik metin, yalnızca yazarın bilgiyi aktardığı bir araç değil, aynı zamanda okurun bu bilgiyi çözümlediği, yorumladığı ve yeniden anlamlandırdığı bir iletişim alanıdır. Ancak özellikle yabancı uyruklu öğrenciler tarafından üretilen Türkçe akademik metinlerde, söylemdeki tutarsızlıklar, referans belirsizlikleri ve argümantasyon zincirlerindeki kopmalar, okurun metni doğru biçimde deşifre etmesini güçleştirmektedir. Bu durum, yalnızca dilsel bir sorun değil, aynı zamanda epistemik bir belirsizlik yaratmaktadır: okur, anlamı çözerken hangi bağlama, hangi kültürel kodlara veya hangi akademik mantığa dayanacağını bilememektedir.

Araştırma, okur merkezli söylem analizi yaklaşımıyla yürütülmüş olup veri seti yabancı uyruklu öğrencilerin yazdığı yüksek lisans tezlerinden ve Türkçe akademik makalelerden seçilen bölümlerden oluşmaktadır. Metinlerin çözümlemesinde Eco’nun (1979) “model okur” kavramı, Barthes’ın (1970) “okurun doğuşu” yaklaşımı ve van Dijk’in (2008) söylem işleme modeli temel alınmıştır. Analiz sürecinde, okurun anlam inşasında karşılaştığı üç tür kriz saptanmıştır: (1) referans krizi –metindeki göndermelerin belirsiz veya fazlasıyla yerel oluşu; (2) argümantasyon krizi –mantıksal zincirlerin tutarsız ilerlemesi; (3) kültürel bağlam krizi –metnin akademik anlam evrenine yabancı kalması.

Elde edilen bulgular, yabancı öğrencilerin metinlerinde anlamın yalnızca üretim aşamasında değil, okuma ve yorumlama aşamasında da kırıldığını göstermektedir. Okur, metni anlamlandırmak için sık sık sezgisel yorumlara başvurmakta bu da akademik iletişimde “anlamın istikrarsızlaşması” sonucunu doğurmaktadır. Çalışma, Türkçe akademik yazma ve okuma öğretiminde “okur konumlandırma”, “bağlamsal yönlendirme” ve “anlam tutarlılığı stratejileri” ne dayalı yeni bir yaklaşım geliştirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Keywords: akademik söylem, okur kuramı, anlam üretimi, söylem çözümlemesi, Türkçe öğretimi

Session 2.5 (Day 2)

Mamdani ve ABD'de Politik Temsilin Yeni Krizi: Bir Large Language Modeling (LLM) Analizi

Beyza Yılmaz¹ ; Emre Özcan¹

¹ *Başkent University*

E-mail: byzylmz631@gmail.com, eozcan@baskent.edu.tr

ABD'de süregelen Demokrat–Cumhuriyetçi ayrışmasının, yeni-sağın yükselişiyle birlikte son yıllarda kimlik, kültür ve moral değerlerde sertleştiği yeni bir siyasal çatışma ortaya çıkardığı görülmektedir. Bu ayrışmada demokratlar müzakereci demokrasiye bağlı olarak çoğulculuk ve sosyal adalet yönelimli geniş bir koalisyonu temsil ederken, Cumhuriyetçiler kültürel muhafazakârlık ve kutuplaştırıcılık etrafında daha homojen bir blok hâline gelmiştir. Ancak 4 Kasım 2025'te gerçekleşen New York seçimleri sonucunda demokratların adayı Mamdani'nin zaferi, müzakerecilik ile yeni sağ arasındaki kökleşmiş antagonizmanın radikalleşme ile yeni sağ şeklindeki dönüşümüne dair de yeni bir temsili politik krizin işaretlerini sunmuştur. Siyasal iletişimin hızla dijitalleştiği sosyal medya, bu krizin hem hızlandırıcısı hem de dikkate değer bir taşıyıcısı hâline gelmiştir. Bu çalışma, X üzerinde, Mamdani hakkında üretilen (5-12 Kasım arası) çevrimiçi söylemi açık kaynaklı büyük dil modelleriyle analiz ederek bu dönüşümün duygusal ve nefret içerikli yüzünü haritalamaktadır; veri seti ön işleme ve temizleme adımlarının ardından LLM'lerle analiz edilmiştir. Bulgular, demokrat söylemin pozitif duygu, sosyal eylem, ayaklanma, umut ve adalet ekseninde bir çerçeve ürettiğini, buna karşılık yeni-sağ söylemin korku yayma, duygusal manipülasyon, kutuplaştırma ve şeytanlaştırma üzerinden yoğunluk sergilediğini göstermektedir. LLM çıktıları iki taraf arasında belirgin bir söylemsel ayrışma olduğunu doğrulamaktadır. Sonuç olarak ABD'de siyasal antagonizma, bu temsili krizle birlikte, basit siyasal ayrışmaların ötesinde toplumsal kimliklerin, kültürel tahayyüllerin ve moral normların giderek sertleştiği bir karşıtlık düzenine evrilmiştir. Güncel literatürün de gösterdiği üzere dijital mecralar bu dönüşümü yoğunlaştırarak karşı tarafı yalnızca rakip değil, neredeyse ontolojik bir tehdit olarak kuran yeni bir siyasal duygulanım rejimi üretmektedir.

Keywords: LLM, demokrat, yeni-sağ, Mamdani

Session 2.6 (Day 2)

Bir Kriz Hastalığı Olan Hipertansiyonun Psikanalitik Açıdan Değerlendirilmesi

Kübra Koç ¹

¹ *İstanbul Galata University*

E-mail: kbrkoc@gmail.com

Bu çalışma, belirgin bir organik nedene bağlanamayan hipertansiyonun psikosomatik açıdan değerlendirilmesini amaçlamaktadır. Hipertansiyon, çoğunlukla fiziksel bir hastalık olarak ele alınsa da psikanalitik açıdan değerlendirildiğinde duygusal ve ruhsal yaşamın sessizliğinde öngörülemez bir kriz şeklinde ortaya çıkmaktadır. Psikanalitik çalışmalar, kronik bastırılmış öfke ve pasif bağımlılık eğilimlerinin hipertansiyon gelişiminde merkezi rol oynadığını göstermektedir. Fain hipertansiyon grubunda belirli bir kişilik örüntüsü ve tekrarlayan çatışma dinamiklerini tanımlar (Fain, 1939). Alexander'ın ayrıntılı vaka analizlerine dayanarak, hipertansiyon hastalarında ortak veriler; baskın ve çoğu zaman anne merkezli ebeveyn figürü, yoğun fakat bastırılmış düşmanlık, oral nitelikte bağımlılık arzuları, heteroseksüel işlevlerde ketlenme şeklinde özetlenir. Bu bireylerin dışarıdan uysal, çalışkan ve dengeli görünmelerine karşın, ifade edilemeyen saldırganlık ve kronik gerilim duyguları damarsal sistem üzerinde sürekli bir yük oluşturmakta ve “kriz” durumu hipertansiyonla sonuçlanmaktadır. Psikanalitik değerlendirme, hipertansiyon hastalarının dışı karşı uyumlu ve sakin görünmelerine karşın, içsel olarak yoğun düşmanlık ve kaygı yaşadıklarını ortaya koyar.

Sonuç olarak, hipertansiyon yalnızca kardiyovasküler bir sorun değil; psikosomatik ve psikanalitik açıdan ele alındığında bireyin yaşam mücadelesinde ortaya çıkan krizlerin bedensel yansımasıdır (Katz ve Leiter, 1939). Bu çalışma, bastırılmış duyguların ve çatışmaların bedensel belirtiler aracılığıyla ifade bulduğu karmaşık bir psikosomatik süreci anlamak bakımından bir kriz hastalığı olan hipertansiyona dair bir tartışmaya vurgu yapmayı amaçlamaktadır.

Keywords: hipertansiyon, kriz, psikosomatik, psikanaliz

Session 2.6 (Day 2)

Dijital Çağda Kırılgan Ruhsallıklar ve Bireysel Zaman Deneyimindeki Krizler

Ayşe Elif Yavuz Sever ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: eyavuz@istanbul.edu.tr

Güncel olarak içinden geçtiğimiz çağda teknolojik gelişmelerin hız kazanması, artan veri hızı ve yapay zeka alanındaki olağanüstü gelişmelerin günlük yaşam pratiklerine yansımaları aracılığıyla bireyler arasındaki sosyal ilişkiler etkinleşmiştir. Psikosomatisyen ve psikanalist Claude Smađja'nın belirttiğı gibi dijital devrimin etkisi bireysel ruhsal işleyişi de dönüştürmüştür. Teknolojik gelişmelere ve buna adapte olabilme gayreti bireysel zaman deneyimi üzerinde de olası negatif etkilere sebep olabilmektedir. Sosyal ağlar sayesinde dijital olarak iletilen sınırsız miktardaki veri homojen olmamakta, farklı değer ve niteliklere sahip olarak birçok katmandan oluşarak bireysel zaman deneyiminde de bir krize sebep olabilmektedir. Ruhsallığın ise bu son derece yoğun bilgi yığına hakim olabilmesi, onu ayıklayıp düzenleyebilmesi ise olağanüstü bir çabayı gerekli kılmaktadır. Bu çalışmanın konusunu oluşturan ise teknolojik gelişmelerin bireysel ruhsal zaman deneyimi üzerindeki etkisini ve ruhsal işleyişin konumunu, psikosomatik ekonomide dönüşümler ve ortaya çıkan bedensel hastalıklar bağlamında ele alarak hızın ve sınırsız verinin etkisiyle kırılganlaşan bir çağda, ruhsallık üzerine düşünebilmeyi hedeflemektedir.

Keywords: ruhsallık, kriz, bedensel hastalık, dijital çağ

Session 2.7 (Day 2)

Replication Crisis in Education Research

Natalia V. Chicherina ¹

¹ *Peter the Great St. Petersburg Polytechnic University*

E-mail: chicherina_nv@spbstu.ru

The academic community is currently concerned about the so-called replication crisis (also called replicability crisis and reproducibility crisis). Traditionally, “replication” refers to repeating a study’s procedure and observing whether the prior finding recurs. An alternative definition proposed by B. Nosek describes replication as a study that advances theory by confronting existing understanding with new evidence [Nosek, Errington 2020]. The term “replication crisis” was coined in the early 2010s to denote a methodological crisis in which research outcomes are difficult or impossible to reproduce. Replication crisis undermines the credibility of theories and validity of research findings and leads to the subsequent decline in public and scientific confidence [Ahmady et al. 2026]. Replication crisis is evident in all fields of study, but most publications examine the crisis in medicine, biology, psychology, economics, social sciences. This study aims to examine the phenomenon of replication crisis in education research with the emphasis on research methodology in language pedagogy studies, as well as major reasons and consequences of the replication crisis and possible solutions to deal with it. The study utilized quantitative methods for the analysis of PhD dissertations in language pedagogy defended in 2020-2025 in two leading Russian universities and the qualitative method of expert interviews conducted with professors in language pedagogy.

Keywords: replication crisis, education, language, pedagogy

Session 2.7 (Day 2)

Between Skylla and Charybdis? AI-Governance in Higher Education Institutions Beyond Multi-Crisis

Susanne Maria Weber ¹

Marc-André Heidelmann ²

¹ *Philipps-University of Marburg*

² *IU International University of Applied Sciences*

E-mail: susanne.maria.weber@uni-marburg.de, marc-andre.heidelmann@iu.org

GenAI's rapid development raises risks to be addressed by policymakers and organisations. Recent work highlights deepfakes, harmful digital ecosystems and security gaps in AI compliance frameworks (Madhavan et al. 2025).

In this multicrisis, strategies diverge: some prioritise rapid deployment and national security (Arora et al. 2025), others human rights (Weerts 2025) or a balance between industrial growth and ethics (Wang et al. 2025). Balancing innovation, safety and ethics and keeping transparency frameworks adaptable to regulatory gaps is central (Bertolini et al. 2024).

Ethical critiques and policy analyses call for international cooperation via the UN, Council of Europe and EU (Rudolph, Ismail & Popenici 2024; Slimi 2023; Garrido Rebolledo 2025). For example voluntary guidelines should become binding regulation (Tang et al. 2025). Codes of conduct stress early risk detection, transparency about abilities and limits, and labelling of AI content (BMDV 2023), highlighting tensions between innovation, markets and human rights.

Social justice, fairness and equity concerns shape responsible AI innovation in higher education (Figueiras 2024). Responsible use of tools such as ChatGPT requires risk mitigation, ethical use, data privacy, AI literacy and institutional policies, and should guide research on ethical implications, pedagogical uses, AI-driven faculty development and their impact on academic integrity, teaching, learning and equity (Nguyen 2025).

AI can catalyse learning and examination cultures and push universities to reinvent themselves (Christ-Brendemühl 2024). In our paper we address, how algorithmic governance demands revised philosophies, stronger risk management, staff competences and robust ethical-legal norms. From an organisational education perspective (Göhlich et al. 2016), inclusive decision-making, equitable capacity building, adaptive governance and trust-building are key to legitimate AI governance globally (Weber & Heidelmann forthcoming).

Keywords: generative AI governance, deepfakes and disinformation, international AI regulations, ethical AI in higher education, algorithmic governance

Session 3.1 (Day 2)

Crisis, Memory, and Space: Examining a Migration Narrative through Bhabha's "Third Space" and Proshansky's "Place Identity"

Mehmet Sarı¹

¹ Fatih Sultan Mehmet Vakıf University

E-mail: mhmtsar23@gmail.com

Kapka Kassabova's *Street Without a Name: Childhood and Other Misadventures in Bulgaria* is an important autobiographical text that addresses the relationship between migration, identity, belonging, and language within the framework of *exophony* (writing in a language other than one's mother tongue). Born in Bulgaria, Kassabova writes in English, leaving her mother tongue behind; this choice goes beyond a mere linguistic preference and also signifies an exophonic writing practice in which identity, memory, and spatial perception are reconstructed. The Bulgarian spaces of Kassabova's childhood, together with her experiences in New Zealand and England after migration, reveal how identity is reconstructed through both physical spaces and cultural mobility. This paper aims to examine Kassabova's work through Homi Bhabha's concept of *third space* and Harold Proshansky's concept of *place identity*. According to Proshansky, the concrete spaces of Kassabova's childhood—including apartment blocks, street layouts, and neighbourhood rituals—function as fundamental components of the author's personal identity, while migration disrupts and reconfigures this continuity of place identity. Following this rupture, Kassabova positions herself within Bhabha's third space, becoming a hybrid subject that is neither entirely Bulgarian nor entirely English, as she navigates cultural, linguistic, and emotional boundaries. Through examples drawn from selected passages, this study seeks to reveal the multi-layered relationships Kassabova establishes between migration, memory, and space. Moreover, it demonstrates that migrant identity can be conceptualized not only through cultural hybridity but also through the transformation of affective bonds with space.

Keywords: exophony, crisis, migration, third space, place identity.

Session 3.1 (Day 2)

Living with Crisis: Colonial Violence and Contested Memory in Abdulrazak Gurnah's *Afterlives*

Ersoy Gümüş¹

¹ *Istanbul University*

E-mail: ersoygumus@yahoo.com.tr

This paper examines Abdulrazak Gurnah's *Afterlives* (2020) as a literary exploration of crisis in colonial and postcolonial East Africa, with particular attention to the material crisis of survival under imperial violence and the cultural crisis of remembering and narrating that violence in its aftermath. Set during German colonial rule and the Maji Maji Rebellion (1905–1907), the novel represents how war, forced conscription, and displacement disrupt everyday life and destabilize entire communities. Colonialism emerges not as an isolated episode of conquest but as a system of prolonged crisis that normalizes instability and precarity. Equally central is the novel's representation of cultural and memory crises. Gurnah emphasizes how colonial trauma resists full articulation, producing fragmented and silenced narratives. Testimonies of violence remain contested, revealing the gaps between official histories and lived experiences. By foregrounding erasure, absence, and the difficulty of transmission, *Afterlives* highlights how the afterlife of empire continues to unsettle identity and historical continuity. In bringing together these material and cultural dimensions, the paper argues that Gurnah redefines crisis as both a structural condition of empire and an enduring legacy that persists across generations. The novel points out that the impact of colonial violence cannot be confined to the past; it endures in the precariousness of survival, the fragility of cultural memory, and the unresolved struggle to narrate histories of suffering. Through this dual focus, the paper examines the ways in which *Afterlives* contributes to broader debates on crisis as the central condition of colonial and postcolonial experience.

Keywords: colonial violence, crisis of survival, crisis of memory, Abdulrazak Gurnah, *Afterlives*

Session 3.1 (Day 2)

Reframing Iraq and Syria: Latin American Travel Writing in Times of Crisis

Marcos Padron Curet ¹

¹ Princeton University

E-mail: mpadroncuret@gmail.com

Since the mid 20th century, Latin American literature has been continuously associated with baroque novelistic forms, while other genres such as travel writing are oftentimes ignored. However, during the aesthetico-political project of the 1960s Boom, Latin American authors not only developed an internationalist political consciousness, but also actively engaged with geographies outside of the Americas and Europe in moments of conflict. The contemporary Latin American intellectual thus became a cultural and political mediator between distant geographies and a generalized Latin America readership, capable of challenging othering media discourses and providing alternative narratives of crisis.

This paper explores the travel narratives of two Latin American novelists set in the Islamic world during periods of political turmoil and war. It analyzes Mario Vargas Llosa's *Diario de Irak* (2003), written after the U.S. invasion, and Santiago Gamboa's *Océanos de arena* (2013), composed two years into the Syrian civil war. I argue that these chronicles not only portray the complexities of geopolitical crises in Iraq and Syria to a Latin American audience, but also humanize victims of violence who are oftentimes reduced to anonymous casualties by the Western media. By depicting the culture and physicality of cities in both Iraq and Syria, these authors center on the rich historical, literary, artistic and religious heritage of two regions caught in periods of political violence, reframing them as spaces of cultural depth rather than mere sites of destruction.

More broadly, this paper considers how politically conscious Latin American novelists respond to crises beyond their own region, and the role of literature in mediating transnational solidarities. In doing so, these chronicles not only reframe Iraq and Syria beyond the prism of war, but also reveal how Latin American literature can intervene in global crises as a mode of cultural translation and comprehension.

Keywords: Latin America, Islamic world, travel writing, transnational solidarity, global crisis

Session 3.2 (Day 2)

Binyıl Anksiyetesinin Dönemecinde Orta Çağ Avrupasında Kriz ve Dönüşüm

Doğukan Barbaros¹

¹ *Istanbul University*

E-mail: dgknbarbaros@gmail.com

Bu bildiri, 1000 yılı civarında Avrupa’da genel bir kıyamet paniği yaşandığına dair yaygın iddiayı sorgulamakta, “Karanlık Çağlar” olarak adlandırılan dönemin (IX.-X. asırlar) dinamiklerini XI. asır sonrası Avrupası dinamikleri ile birincil kaynaklar yolu ile kıyaslayarak kırılgan bir çağda krizin boyutlarını, yönlerini ve algılanış şekillerini incelemeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda “apokaliptik düşünce”, dünyanın sonuna dair kesin tarih hesaplarından ziyade yaşanan krizlerin kutsal tarih içinde yorumlanma biçimi olarak ele alınmaktadır.

Çalışma, Arap ve Norman akınlarının yarattığı d ışsal a skeri b askının, s iyasi b ölünmüşlük ve mücadelenin, kıtlık ve salgınların tehdidinin Orta Çağ’da apokaliptik düşünceleri baskın hale getirmesini ele alacaktır. Asıl odak noktası ise 1000 senesinin yarattığı i ddia e dilen t ekil bir panik anı değil, X. ve XI. yüzyıllarda yoğunlaşan muhtelif krizlerin devrin müellifleri tarafından nasıl eskatolojik birer işaret olarak görülüp kutsal tarih çerçevesinde yorumlandığı olacaktır. Apokaliptisizm, bu veçheden belirli bir tarihe odaklanan bir panik biçimi olmaktan ziyade, kriz dönemlerinde müracaat edilen geniş bir dini tasavvur dünyasını yansıtan bir düşünce şekli olarak ele alınacaktır.

Bildiri, kıtanın kriz ve yeniden yapılanarak dönüşme sürecinin apokaliptik bileşenine dikkat çekerek şu argümanı savunacaktır: Avrupa’nın “Karanlık Çağlar”dan Yüksek Orta Çağ’a geçiş süreci ani bir dönüşümün değil, başka etkenlerin yanında aynı zamanda bir apokaliptik kriz eşiğinin aşılması ve dini manada düşünsel bir değişimin mahsulüdür.

Keywords: kriz, tarih, orta çağ, orta çağ tarihi, Avrupa, Avrupa tarihi, din

Session 3.2 (Day 2)

The Crisis of the Covenant: Food, Purity, and the Making of Early Christian Identity

Rodion Knyazev ¹

¹ *University of Strasbourg*

E-mail: rodionke@gmail.com

I examine how Jewish dietary laws (kashrut) became a focal point of religious and cultural crisis during the formative centuries of Christianity. Between the 1st and 4th centuries, controversies over food purity, shared meals, and commensality reflected a deeper theological tension between Jewish followers of Jesus and Gentile converts. The observance or rejection of Mosaic dietary rules was not merely a question of ritual discipline but a decisive element in shaping identity, belonging, and continuity with the covenantal tradition of Israel.

This research draws on key textual sources such as the Didache (6:3), Ignatius of Antioch (Magn. 8), the Epistle of Barnabas (10), and rabbinic discussions in the Mishnah (Avodah Zarah 2:3; Hullin 1:1). These texts reveal how food and purity regulations became a theological battleground during one of the earliest crises of Christian self-definition —what may be called the “crisis of kashrut.”

By applying a historical-comparative and philological approach, I aim to demonstrate how dietary boundaries functioned as both symbols and instruments of religious transformation. Food served as a material language through which early Christians articulated difference, negotiated their relationship to Jewish law, and gradually developed a new sense of sacred identity. This study situates the crisis of kashrut within the broader dynamics of cultural exchange and religious differentiation in Late Antiquity, offering insight into how acts as ordinary as eating could become central to the construction of new theological worlds.

Keywords: Kashrut, Early Christianity, identity crisis, purity, Judeo-Christian relations, religious boundaries

Session 3.2 (Day 2)

From Catastrophe to Control: The Great Flood of 1862 and the Beginnings of Flood Management in California

Claudia Pereira de Jesus ¹

¹ FAU Erlangen-Nürnberg

E-mail: claudia.pereira@fau.de

The Great Flood of 1862, which submerged the Pacific Northwest of the United States and especially California –including its capital Sacramento –for months and claimed thousands of lives, represents one of the most transformative environmental disasters in U.S.-American history. This “mega flood” followed a 43-day storm caused by shifts in the polar jet stream and brought torrential rain. In addition, unusually warm air caused an early snowmelt in the Sierra Nevada, which transformed California’s rivers into raging torrents that destroyed whole towns and mining camps. Drawing on eyewitness accounts such as William H. Brewer’s *Up and Down in California, 1860–1864* and regional newspaper reports, this contribution explores how the crisis was perceived, narrated, and understood within the socio-environmental context of nineteenth-century California. Even though the flood was often described as an inevitable environmental disaster, it also revealed the deadly consequences of short-sighted human land use as well as colonial settlement patterns at the riverside. Thus, it prompted the citizens of Sacramento to make first efforts towards flood control, including the construction of levees and drainage canals, which lead to the early organization of reclamation districts. Taking into consideration a broader discourse of crisis and adaption after environmental disasters or ecocatastrophes, I argue that the Great Flood of 1862 marks a foundational moment in the development of flood risk management in California and beyond. In my contribution to the conference I want to adopt an environmental-historical perspective and demonstrate, how the flood not only reshaped the physical landscape of California’s Sacramento Valley but also encouraged transformation, adaptation, resilience, and sustainable coexistence between human communities and their environment.

Keywords: environmental disaster, California, flood, flood control, transformation and adaptation

Session 3.3 (Day 2)

Making Sense of Crises: Identity markers in Niketas Choniates' *De Signis Constantinopolitanis*

Lorenzo Incardona ¹

¹ University of Bologna

E-mail: lorenzo.incardona@gmail.com

Niketas Choniates' *De Signis* is an account of the acts of vandalism performed by Western armies in Constantinople in 1204, during the 4th Crusade. The *De Signis* is a precious and captivating text that depicts a tremendous political, economic and cultural crisis from the peculiar point of view of a sophisticated intellectual directly involved in the events described. By employing a hybrid methodology (semiotic, literary and philological means of inquiry will all be necessary), I intend to analyze the *De Signis* focusing on textual and linguistic markers of identity.

Confronted with a radical loss of meaning, Niketas is forced to cope with the indiscriminate destruction of the material symbols of his own culture, namely the rich statues, icons and relics that adorned Constantinople. For Niketas, writing this text is not simply a way to remember what was lost. It is a way to reassert his values as an intellectual, as a Roman *and* as a Greek. It is also a way to try and elaborate conceptually the behavior of the invaders –the “Franks” and the Venetians –which appeared basically unintelligible to a Byzantine scholar like Niketas. Through its complex, somewhat opaque symbology, the *De Signis* is an ornate yet personal attempt to make sense of a crisis through a rhetorical tool rarely used for this purpose: the *ekphrasis*. Indeed, Niketas descriptions are not mere pictures from the antique world; they are evocative literary artifacts imbued with ideological connotations.

I will put the *De Signis* under the microscope, using it as a sort of laboratory specimen. By observing it closely, I will outline general considerations about cognitive and emotional reactions to historical upheavals, while contributing to the rediscovering of a true gem of the literature of crisis.

Keywords: crises, Constantinople, Niketas Choniates, Byzantine history, semiotics, *De Signis*, literature

Session 3.3 (Day 2)

The Semiotics of Crisis in the Digital Age

Taulant Salihi ¹

¹ *Eötvös Loránd University*

E-mail: taulantsalihi@gmail.com

Almost all events today are experienced as much through screens and platforms as in lived reality. Moreover, wars, pandemics, environmental disasters, and social upheavals, because of their stimulating and affective content, are mediated, circulated, and contested in the digital sphere, where images, texts, and symbols play a decisive role in shaping how societies understand and react to disruption. However, the digital environment is not a silent communicator of information and does not simply transmit information about crises and events. Rather, it transforms them, sometimes by algorithmic technological mechanisms, prioritizing certain narratives while silencing others, and often blurring the line between fact, spectacle, and misinformation.

In this paper, I examine how crises are constructed, communicated, and reframed through signs in the digital landscape, and how semiotic approaches can help us make sense of these processes. By examining how meaning is condensed into viral images, memes, and algorithmically promoted and inspired content, I argue that semiotic analysis can provide critical tools for understanding the cultural and political representations that mobilize empathy and action, or normalize violence or turn suffering into consumable spectacle.

The aim is not only interpretive but also practical, allowing us to uncover the hidden logics of crisis communication and to identify points where meaning can be shifted, resisted, or reimagined. In doing so, semiotics opens the possibility of using signs for conflict understanding and resolution, as well as embracing a more responsible and ethical approach to digital media communication.

Keywords: semiotics of crisis, digital media, virtual world, crisis communication, representation, algorithmic mediation, misinformation, spectacle, meaning-making, empathy, ethical communication

Session 3.3 (Day 2)

The Semiotics of Fear in CBRN Crises: From Official Messaging To Media Narratives

Vesela Ivanova ¹

¹ *South-West University Neofit Rilski*

E-mail: vessi_ivanova@swu.bg

CBRN (Chemical, Biological, Radiological, and Nuclear) crises pose exceptional communicative challenges, as they involve invisible, uncertain, and high-consequence threats. Alarm messages—issued by institutions and amplified through media—often transform technical alerts into emotionally charged narratives that shape public fear, trust, and behavioural response. Delays or inconsistencies in public alerts further intensify uncertainty, allowing fear to spread through speculation and fragmented reporting. This study investigates how fear is constructed and circulated through linguistic, visual, and symbolic resources during selected European CBRN crises, focusing on the semiotic mechanisms that influence perception, timing, and crisis governance.

We have employed a qualitative multiple-case design to analyse three European CBRN crises: the Cesium-137 contamination at the Acerinox plant in Spain (1998), the Novichok nerve-agent poisonings in the United Kingdom (2018), and the Zaporizhzhia Nuclear Power Plant crisis in Ukraine (2022–2023). For each case, analysis began with institutional alert messages and continued with subsequent media narratives. The data pool comprised of more than sixty-five publicly available materials, including official advisories, televised broadcasts, and online news reports.

Findings reveal recurring metaphors of contamination and war (“invisible enemy”, “toxic cloud”), visual dramatization, and repetition of hazard symbols. In several cases, delayed or cautious alerts enabled uncontrolled media amplification and anxiety. We shall conclude that messages framed with clarity, empathy, timeliness, and transparency correlated with higher public trust, transforming fear into public resilience.

Keywords: CBR crises communication, semiotics of fear, public alert systems, Eco linguistics

Session 3.4 (Day 2)

Dramatik Formun Temel Örüntüsü: Miasma-Kriz-Katharsis

Oğuz Arıcı ¹

¹ İstanbul University

E-mail: oguz.arici@istanbul.edu.tr

Bu bildiri, Antik Yunan tragedyasına özgü olduğu düşünülen miasma ve katharsis kavramlarını yalnızca dinsel ya da ritüelistik kategoriler olarak değil, dramatik formun işleyişine içkin teknik unsurlar olarak yeniden tanımlamayı amaçlamaktadır. Çalışmanın çıkış noktasını şu iki iddia oluşturmaktadır: Birincisi, miasma, toplumsal düzeni bozan bir bir kirlilik fikrinden çok, dramatik tansiyonun başlangıç noktasıdır ve oyunda krizlere yol açar. İkincisi ise katharsis, seyircide oluşan mistik veya psikolojik bir arınma değil, oyunda krize yol açan miasmatik olayların teknik bir biçimde tahliyesidir. F. Else'nin katharsis yorumu (Else 1957), M. Douglas'ın kirliliği "kategori ihlali" olarak tanımlayan yaklaşımı (Douglas 2017) ve R. Parker'ın miasma-agos ayrımı (Parker 1996) bu iddialarımızı destekleyerek çeşitlendiren bir temel sağlar. F. Meinel, tragedyalarda miasma'nın krizi görünür kıldığını; örneğin *Oidipus Tyrannos*'ta vebanın, *Antigone*'de gömülmeyen cesedin, *Oresteia*'da kan davasının dramatik krizin tetikleyicisi olduğunu belirtir (Meinel 2015). Gustav Freytag'ın beş aşamalı dramatik yapısı (Freytag 1905) ve David Ball'un eylemler zinciri ya da domino taşları yaklaşımı (Ball 1983), bu sürecin dramatik teknik düzeyini açıklar: miasma bir başlangıç ihlali, kriz dorukta yoğunlaşan düğümler ve çatışmalar dizisi, katharsis ise olayörgüsündeki birikimin tahliyesi ya da düzenlenmesidir. Will Storr, bu örüntünün bilişsel düzeyde de işlediğini gösterir (Storr 2020): her hikâye bir "bozulma" ile başlar, kusurlu benlik krizi derinleştirir ve seyircinin düzen arayışı bir cevapla tatmin edilir. Böylece miasma-kriz-katharsis zinciri, ritüelden türemiş bir kalıntı değil, dramatik formun hatta hikayelerin evrensel poetikası olarak kavramsallaştırılabilir. Sofokles'te berrak, Shakespeare'de ertelenmiş, Çehov'da bulanık, Beckett'te çözümsüz biçimleriyle karşımıza çıkan bu yapı, dramatik edebiyatın özüne içkindir.

Keywords: Miasma, agos, kriz, katharsis, drama

Session 3.4 (Day 2)

Bir Clairvoyant Perspektifi: Çehov Oyunlarında Geleceğin İzleri

Sündüz Haşar ¹

¹ İstanbul Aydın University

E-mail: sunduzhasar@aydin.edu.tr

Çehov, büyük toplumsal ve siyasal krizlerin yaşandığı bir dönemin yazarıdır. Sanayi Devrimi sonrası ortaya çıkan ekonomik bunalımlar, monarşilerin yönetim zafiyetleri, tarımsal sorunlar, sınıf eşitsizliklerinin derinleşmesi ve yaklaşan dünya savaşları, hem dönemin insanların yaşam koşullarını hem de sanat ortamını belirlemiştir. 1870'lerden başlayarak, Realizmden, natüralizmden, sembolizmden geçip, sürrealizm ve fütürizme uzanan sayısız sanat hareketinin hızla birbirini takip etmesi de sanatçıların, bu çalkantılı dönemi, yaşamdaki bu hızlı döngüyü sanatla yakalama çabasının bir sonucudur.

1860'ta dünyaya gelen Çehov, özellikle geri kalmış sanayisi, çöken tarımı, dolayısıyla kıtlık tehdidiyle, ağır vergi sistemi, baskı ve sansürle sarsılan Rusya'daki çöküşü yakından gözlemlemiştir. Rus aydınları, Batı'nın bilimsel, rasyonel düşüncesi ile geleneksel, muhafazakâr, Ortodoks Rus yapısı arasında sıkışmış, kurduğu büyük ideallerle, sorumluluklarını yerine getirememiş olmanın arasında, hayal kırıklığı ve başarısızlık duygusuna kapılmışlardır. Çehov da bu atmosferi oyunlarına taşımıştır.

Bu çalışma, *Ivanov* (1887), *Vanya Dayı* (1899) ve *Vişne Bahçesi* (1904) oyunlarında Çehov'un kendi çağını aşarak günümüz krizlerini önceden gösteren yönlerini incelemektedir. *Ivanov*, modern bireyin tükenmişliğine; *Vanya Dayı*'daki *Astrov*, çevresel tahribat ve ekolojik kaygılarla Antroposent Çağı'na işaret ederken; *Vişne Bahçesi*'ndeki *Lopahin* ve *Trofimov* ise bugün, neo-liberal politikalar döneminde derinleşen sınıfsal ve ideolojik kutuplaşmayı temsil eder. Çehov, 19. yüzyıldan 21. yüzyıla uzanan bir kriz perspektifi sunarak adeta bir "clairvoyant" gibi geleceği işaret etmektedir.

Keywords: Anton Çehov, toplumsal krizler, antroposen, tükenmişlik, sınıfsal kutuplaşma

Session 3.4 (Day 2)

Hayvan Hakları Krizine Sahneden Bakmak: Eleştirel Hayvan Çalışmaları ve Tiyatronun Kesişiminde Dramaturjik Arayışlar

Gamze Güzel ¹

¹ *Maltepe University*

E-mail: gamzeguzel@maltepe.edu.tr

İçinde bulunduğumuz yüzyıl, etik, politik ve ekolojik boyutlarıyla her geçen gün derinleşen bir hayvan hakları krizine sahne olmaktadır. Her gün milyonlarca hayvan üretim çiftliklerinde, laboratuvarlarda, hayvanat bahçelerinde ve eğlence sektöründe sistematik bir biçimde sömürülmekte, acı ve korku dolu prosedürlerle karşı karşıya kalmaktadır. Bu sömürü düzeninin temellerinde yatan Kartezyen Felsefe, dünyayı ikili karşıtlıklar aracılığıyla sınıflandırır. Bu yaklaşıma göre insan, eylemliliğe sahip bir özne iken, hayvanlar duyguları olmayan otomatlar olarak değerlendirilir. Hayvanların insan yararı için sömürsünü normalleştiren bu yaklaşım, hukuken de hayvanların “eşya” kategorisinde değerlendirilmelerinin ve en temel haklardan mahrum bırakılmalarının önünü açmaktadır.

Sanatta, edebiyatta ve psikoloji biliminde hayvanlar sıklıkla insan duygularını aktarmak için metaforlara dönüşmüştür. Tiyatro sanatı da yüzyıllar boyunca insanın merkezde olduğu bir anlatı inşa etmiştir. Fakat günümüzde ekodramaturjik yaklaşımlar ekoeleştir, posthümanizm, yeni materyalizm ve eleştirel hayvan çalışmaları gibi farklı kuramsal alanlarla kesişim içinde, sahne üzerinde insan ve insan-dışı dünya arasındaki sınırları sorgulamak ve yeniden düşünmek için bir alan açmıştır. Una Chaudhuri'nin ileri sürdüğü “Türler Tiyatrosu” (Theatre of Species) kavramı da bu anlamda yol göstericidir. Chaudhuri'nin sahnede türler arası farkındalık yaratmayı amaçlayan tiyatro anlayışı, antroposentrik değer sistemlerini sorgulamayı ve tüm türlerin çıkarlarının önemli hale geldiği bir dünyayı hayal etmeyi içerir. Bu çalışma, bu kavramdan ilhamla tiyatrodaki –oyun metinlerinde ve sahnelemelerde- bu sorgulamayı mümkün kılan örneklere değinecek ve hem kuramsal, hem estetik düzlemde, hem de eleştirel hayvan çalışmaları ve toplumsal pratikle kesişimsellik içinde hayvan hakları krizine dair tiyatronun nasıl bir düşünme alanı açabileceğini araştıracaktır.

Keywords: hayvan hakları, tiyatro, kriz, ekodramaturji, kesişimsellik

Session 3.5 (Day 2)

Tanzimatı Politik Bir Kriz Olarak Okumak

Ahmet Emre Polat ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: polataemre@gmail.com

Tanzimat, sonrasında başlayan ve şu an içinde bulunduğumuz dönemi de kapsayan süreç ile Türk devletinde yeni bir örgütlenme biçimi üretmesi ve eski devlet pratiklerini değiştirmesi göz önünde bulundurulduğunda kendi başına bir kriz sürecidir. Bu zannedildiğinin aksine siyasi pratikler sorunu, dinî ya da kültürel bir kriz değil siyasal (politea, rejim) bir krizdir. Bu kadar uzun bir dönemi kapsayan krizden bahsetmemizin temel nedeni de Tanzimat krizinin bütün bu süre boyunca siyasal değil, özellikle siyasi pratikleri temelli bir kriz olarak algılanması ve buna karşı aksiyonların da yine siyasi pratikler içinde aranmasıdır. Tanımlamaların dinî, kültürel, sosyal veya siyasi olması bu pratiklerin siyaset/siyaset felsefesi zemininde olduğu iddiasını değiştirmeyecektir. Tanzimat, siyasal bir birlik olarak devletin kökenine dair bir sorgulamanın sonuçlarının siyasi pratikler alanına aksettirilmesi ve bu sorgulama kökenini ontolojik olarak temellendiren bir devlet anlayışına karşı yapılmıştı. Osmanlı Devleti kuruluşu itibarıyla bu ontolojik temellendirmeyi özellikle hukuki alanda pratik hale getirmişti. Bu nedenle Tanzimat, hukukun kaynağı ve ontolojisi bakımından bir değişimi ön görmüştür. Ancak bu krizin çözümlemeleri ise bugüne kadar siyasi pratikler alanında aranmıştır. Siyasi pratikler ise siyasalın aksine kökeni değil doğal olarak iktidar pratiklerini incelemektedir. Fakat Tanzimat ile değişimi istenen şey bir hukuk devleti olarak Osmanlı'nın hukuka dair dayanak noktalarının değiştirilmesidir. Bu ise iktidar, otorite, sosyal düzen, kimlik, kültür gibi bütün unsurların değişimi anlamına gelmektedir. Siyaset felsefesi söylemi hukuk ve siyaseti kategorik bir sınıflandırmaya gittiği için bunu aşmak ancak her iki kavramın da hem teorik hem de pratik açıdan siyasal olduğunun kabulü gerçekleşecektir. Tanzimat sonrası oluşan ve halen devam eden kriz, hukuksal bir kriz olarak siyaset ve siyasal arasındaki çatışmanın krizidir.

Keywords: Tanzimat, Cumhuriyet, politik, siyasal, siyaset, hukuk, Osmanlı Devleti, Türk Devleti

Session 3.5 (Day 2)

Felsefi ve Politik Krizleri Aşmanın Aracı Olarak Şehir Dönüş Tekliflerine Yönelik Eleştiri: Leo Strauss ve Kojin Karatani Örneği

Emine Canlı¹

¹ Fatih Sultan Mehmet Vakıf University

E-mail: eminecanli07@gmail.com

Bu çalışma felsefi ve politik krizlere çözüm arayışlarına şehir fikrinin neden eşlik ettiğini sorgulamayı amaçlayacaktır. Leo Strauss'un ve Kojin Karatani'nin felsefi ve politik önerilerini dayandırdıkları Atina, Kudüs ve İyonya şehirlerini nasıl ve neden birer temsile büründürdükleri incelenecektir. Felsefenin krizinin politik(a) felsefe(si)nin krizi olduğuna işaret eden Strauss'a göre bu krizi aşmanın yolu modern Batı'yı ne ise o yapan özlere; felsefenin kaynağı olan Atina'ya ve vahyin kaynağı olan Kudüs'e dönmektir. Strauss'a göre Atina ve Kudüs ile klasiğe dönüş, değerden soyulmuş modern toplumların eylemlerine değer atfedecek olan iyi toplumun bilgisini sunacak ve dönüşümün devindirici ilkesini vazedecektir. Klasik dönemin anti-demokratik olduğu ve klasik kozmolojiye dayandığı için gözden çıkarılmasını eleştiren Strauss için Batı'ya hakikatini veren bu özler, onu içinde olduğu felsefi ve politik krizden çıkaracak bütünlüklü bir tahayyül sunma imkanına sahiptir. Strauss'un yaklaşımının aksine Karatani'nin yaklaşımı Avrupa, Batı, Yahudiler veya Hristiyanlar ile sınırlı kalmaz, diğer halkları ve dinleri de kapsayacak şekilde evrensellik iddiası taşır. Karatani'ye göre Atina'yı, Platon ve Aristoteles'in insan merkezli düşüncesini referans alan modern felsefe doğayı insanın tahakküm alanı, demokrasi fikri ise politikayı sadece bir idare tarzı olarak görmekten öteye gidememiştir. Oysa İyonya'yı ve izonomiyi referans alacak felsefe-bilim, çağımızın teorik, politik, ekonomik, ekolojik krizlerini ve çelişiklerini açacak bir dünya devleti konseptine ulaştıracaktır. Atina'yı önceleyen İyonya, demokrasiyi eşitlikle kuşatan izonomi, filozofları da içeren etik peygamberler bize evrensel ve adil bir toplum sunabilecektir. Biz ise polis'i ve politea'yı yetkin bir yaşamın koşulu olarak kabul eden felsefenin bir şehri işaret edip etmediğini ve bir şehrin hem felsefi hem de politik açıdan evrensellik ve nesnellik iddiası taşıyıp taşıyamayacağını sorgulayacağız.

Keywords: kriz, şehir, rejim, Strauss, Karatani

Session 3.5 (Day 2)

Post-Truth: Epistemik Bir Kriz mi, Sosyal Epistemolojinin Yapısal Bir Tezahürü mü?

Alper Gürkan ¹

¹ *Independent Researcher*

E-mail: gurkanalper@yahoo.com

“Post-truth” olgusu, çağdaş tartışmalarda nesnel gerçekliğin toplumsal ve siyasî söylemdeki yerini yitirmesiyle ilgili bir kriz olarak ele alınmaktadır. Bu çalışmada, “post-truth”un yeni ve istisnai bir durum değil, sosyal epistemolojinin yapısal bir sorunu olduğu savunulmaktadır. Bu iddia, “hakikat” ve “rasyonellik” avramlarına ilişkin tarih boyunca süregelen uzlaşmazlıklara dayandırılır. Bu açıdan post-truth tartışmalarında odağı, hakikatin neliğinden, “hakikatin kim tarafından inşa edildiği” sorusuna kaydırmayı önerir.

Çalışma, kavram tarihi ve sosyal epistemoloji perspektifini birleştiren bir felsefi çözümleme yöntemi izlemektedir. Buna bağlı olarak post-truth olgusu, felsefe tarihindeki hakikat ve rasyonellik tartışmalarıyla sosyal epistemolojinin bilgi, iktidar ve meşruiyet meselelerinin kesişimine yerleştirilerek incelenmektedir. “Post-truth”un felsefi arka planı ve sosyal epistemolojik yapısının ortaya konulması hedeflenmektedir. Bu nedenle, kuramsal ve normatif bir çerçeve geliştirilmekte; post-truth’un somut siyasî söylemler, medya etkileri veya psikolojik boyutları gibi empirik yönleri çalışmanın kapsamı dışında bırakılmaktadır.

Argüman, nesnel hakikat-gerçeklik ilişkisinin sorgulanması ve Steve Fuller’ın post-truth’u bir epistemik meşruiyet krizi olarak ele almasının değerlendirilmesi olmak üzere iki temel eksen üzerine inşa edilmektedir. Bu iki eksen, eleştirel yolla bir araya getirilerek, “post-truth”u geçici bir kriz olarak okumanın, onu yanlış bir tarihsel istikrar varsayımı üzerinde temellendirmek olduğu sonucuna ulaşılmaktadır. Sonuç olarak bu çalışma, “post-truth”u, sosyal epistemolojinin merkezinde yer alan bilgi, iktidar ve meşruiyet ilişkilerinin doğal ve sürekli bir tezahürü olarak yeniden konumlandırmayı önermektedir.

Keywords: felsefe, sosyal epistemoloji, hakikat, post-truth, nesnellik, gerçeklik

Session 3.6 (Day 2)

Eskinin Gölgesinde Yeninin Heyecanı: Modern Gençliğin Dindarlığında Krizler ve İmkânlar

Hafsa Tosun Hafız ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: hafsatosunhafiz@gmail.com

Bu araştırma, günümüz gençlerinin kişisel dindarlıklarını nasıl oluşturduklarını, inanç dünyalarını nasıl anlamlandırdıklarını ve dini pratiklerini modern yaşam koşullarında nasıl dönüştürdüklerini incelemektedir. Gençlerin dine ilişkin yaklaşımlarını psiko-sosyal açıdan değerlendirmek çalışmanın temel amacıdır. Çalışmada kişisel dindarlık, kişinin biricik anlam dünyası içinde kültürel bağlam, genetik miras, zekâ, eğitim ve yetiştirilme tarzı gibi unsurların etkisiyle biçimlenmektedir. Bu bağlamda gençlerle yapılan kapsamlı görüşmelerde bu dinamikler dikkate alınmıştır. Gençlik, toplumsal yapının dinamik bir unsuru olarak hem geleneği içselleştirmekte hem de geleceğe yön veren yenilikçi katkılarda bulunmaktadır. Bu nedenle gençlerin dini ve kültürel tutumları, tarihsel süreklilik ile kırılmaların iç içe geçtiği bir oluşum sürecidir. Ancak bu süreç, geçmişten devralınan değerler ve kurumsal yapılar ile çağın sunduğu kişiselleşme, özgürlük ve çeşitlilik arayışlarının gerilimi içinde şekillenmektedir. Bu ikili dinamik, yalnızca çatışma ve kopuş değil, aynı zamanda yeni imkânların doğuşunu da beraberinde getirmektedir. Gençler, dini tamamen terk etmek yerine, onu kişisel anlam dünyaları ve toplumsal koşullar çerçevesinde dönüştürerek yaşamaktadır.

Araştırma, gömülü teori deseninde nitel yöntemle yürütülmüş; araştırmada 18–25 yaş aralığında farklı aile modellerinden gelen 25 gençle yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır. Veriler açık, eksen ve seçici kodlama ile analiz edilmiştir. Doktora tez araştırmasından üretilen bu bildiride sunulacak temalar elde edilen kapsamlı bulguların bir kısmını içermektedir. Bulgular, dinin psikolojik yansımaları, geleneksel din anlayışı algısı, sosyal yaşamda inancı ifade etme, gündelik-dini yaşam dengesi, ideal toplum algısı ve dini dönüşüm temalarında toplanmıştır. Sonuç olarak gençlerin dini anlayışları önceki kuşaklara kıyasla farklılaşmakta, krizler yalnızca kopuş değil, yeni açılımlar ve imkânlar doğurmaktadır.

Keywords: gençlik, dini dönüşüm, kriz ve imkanlar, psiko-sosyal değerlendirme

Session 3.6 (Day 2)

Kurum Bakımında Büyüme: Kimlik Krizi ve Dayanıklılık

Hamide Nur Kara ¹ ; Göklem Tekdemir ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: hamidenurkaraa@gmail.com, tekdemir@istanbul.edu.tr

Kimlik, kişisel ve sosyal faktörlerin etkisiyle yaşam boyu inşa edilen dinamik bir süreçtir. Bireyin kendisi hakkında tutarlı bir anlatı oluşturduğu bu süreçte fiziksel veya sosyal koşulların değişmesiyle kişi kimliğine yönelik tehdit hissedebilir ve bir kimlik krizi yaşayabilir. Kimlik tehdidi, bireylerin benlik bütünlüğünde bir kırılma yaratırken aynı zamanda kimliklerini yeniden kurma yönünde bir dayanıklılık oluşturur. Kişi karşılaştığı tehditlerle baş etmek için çeşitli başa çıkma stratejileri geliştirerek kimliğin yapılanmasını değiştirebilir, geliştirebilir ve yeniden oluşturabilir. Bu bağlamda mevcut araştırma erken çocuklukta birincil bakım veren tarafından terk edilme, duygusal, sosyal ve ekonomik destekten yoksun kalma, taciz, şiddet, damgalanma gibi kişinin kimliğini ve yaşamını tehdit eden birçok deneyimle karşılaşmış olan kurum bakımında büyümüş kişilerle gerçekleştirilmiştir. Kişilerin kimlik inşa süreçlerindeki kriz ve tehdit dinamiklerini anlamak amacıyla en az altı yıl kurum bakımında (yetiştirme yurdu/çocuk evi) büyümüş, şu anda beliren yetişkinlik döneminde olan 18-27 yaş aralığındaki kadın bireylerle yarı-yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler yürütülmüştür. Nitel araştırma deseni ile yapılan araştırmadan elde edilen veriler tematik analiz yöntemiyle incelenmiştir. Elde edilen bulgular, kurum bakımının, bir taraftan kişilere çeşitli yaşam becerileri, alışkanlıklar ve değerler kazandırarak özerk bir kimlik inşa etmelerine katkı sağlarken diğer taraftan kişilerin kontrolünde olmayan, belirli kalıp yargıları içeren, toplumun damgalayıcı bir etiket olarak kullandığı bir kimlik inşası oluşturduğunu göstermiştir. Bu çerçevede, katılımcıların kurum deneyimlerine dair anlatımları, bu iki boyutun iç içe geçtiğini ve bireylerin kendi kimliklerini hem kazandırılan hem de dayatılan yönleriyle inşa ettiklerini göstermektedir.

Keywords: kimlik inşası, kimlik krizi, dayanıklılık, tehdit, korunma ihtiyacı olan çocuk

Session 3.6 (Day 2)

Evlilik İçi Cinsiyet Rollerinde Hastalık Temelli Kimlik Krizi: Erkek Osteoporoz Hastaları ve Eşlerinin Deneyimleri

Esra Karagöz ¹

Göklem Tekdemir ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: e.ahr878@gmail.com, tekdemir@istanbul.edu.tr

Toplumsal cinsiyet normları, bireylerin kadınlık ve erkeklik kimliklerini, bu kimliklere atfedilen roller ve davranış beklentileri doğrultusunda biçimlendiren yapılardır. Bu normlar bireylerin bedenleriyle kurdukları ilişkiyi ve hastalık deneyimlerine bağlı kimliklerini derinden etkiler. Dolayısıyla kronik hastalıklar, toplumsal cinsiyet temelli kimliklerin sınıandığı ve yeniden müzakere edildiği süreçler haline gelir. Literatürde erkeklik, özellikle fiziksel güç, bağımsızlık ve duygusal ketlenme gibi normlarla özdeşleştirildiğinden, hastalık karşısında kırılmanın ifadesi erkek kimliği için tehdit unsuru oluşturur. Bu bağlamda çalışma, genellikle “kadın hastalığı” olarak kodlanan osteoporozun erkek hastalarda yarattığı kimliksel kırılma ve bu kırılmanın evlilik ilişkilerinde nasıl yönetildiğini toplumsal cinsiyet perspektifinden incelemektedir. Connell’in (2005) hegemonik erkeklik kuramı ile Vandello ve Bosson’un (2008, 2013) kırılma erkeklik kavramsallaştırması çerçevesinde yapılandırılan araştırma, erkeklerin osteoporoz tanısı sonrasında çeşitli hegemonik erkeklik normlarıyla yaşadıkları kimliksel gerilimi ve buna dair evlilik içi etkileşime yansımalarını anlamayı amaçlamıştır. Bu araştırmaya, 40–68 yaş arası osteoporoz tanısı almış 8 erkek hasta ve 8 eşi olmak üzere toplam 16 katılımcı dahil edilmiştir. Veriler yarı yapılandırılmış görüşmelerle elde edilmiş ve Braun ile Clarke’in (2006) tematik analiz yöntemiyle analiz edilmiştir. Bulgular, erkek hastaların bedensel kırılma karşısında yaşadıkları kimlik müzakerelerini, mizah içeren hastalıkla başa çıkma stratejilerini, evlilik içinde üstlendikleri rollerin dönüşümünü ve hastalığı anlamlandırırken kullandıkları, kimlik krizini somutlaştıran metaforları ortaya koymaktadır. Eşler arasındaki karşılıklı kırılma ve destek süreçleri, erkeklerin kimlik krizini yönetme biçimleriyle etkileşim içinde ele alınmış ve hastalık deneyiminin çiftler üzerindeki ortak perspektifi görünür kılınmıştır.

Keywords: toplumsal cinsiyet, erkeklik, kimlik, kronik hastalık, osteoporoz

Session 3.7 (Day 2)

Sürdürülebilirlik Işığında Göç Sonrası Toplum: Kriz ya da Yeni Gerçeklik?

Mahmut Karakuş¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: karakus.mahmut@gmail.com

Toplumlar tarih boyunca sürekli bir değişim süreci içerisinde bulunmuşlardır. Toplumlardaki dönüşüm dinamiklerinin başında, göç olgusu gelir. Dolayısıyla, göç ve yerleşiklik dikkate alındığında, toplumların yaşamlarında kural olanın yerleşiklikten çok göç olgusu olduğu görülecektir. Bu açıdan bakıldığında, göç olgusunun, hem göç veren, hem de göç alan toplumlar açısından bir kriz durumu olup olmadığı sorusu gündeme gelmektedir. Krizler bir yandan eleştirel tutumla ilişkilendirilirken, diğer yandan da kriz durumlarının, iki normal arasındaki geçiş süreci niteliğinde birer kültürel olgu olarak görüldüğünü vurgulamakta yarar olacaktır (Bkz. Mergel 2012: 12-13). Krizle ilgili farklı görüşlerin de bulunduğu, insanların dingin zamanlar arasında zaman zaman krizlerle yüz yüze gelmedikleri, tersine sürekli krizlerle karşı karşıya bulunduklarının vurguladığı görülecektir (Mergel 2012: 13-14). Çalışmanın odağında, Yirminci Yüzyılın ikinci yarısından başlamak üzere çeşitli ülkelerden Almanya'ya gerçekleşen göç olgusu, söz konusu göçün hangi ölçüde bir kriz durumu olarak algılandığı ve belirtilen göç olgusunun toplumsal sürdürülebilirlik açısından önemi yer almaktadır. Sürdürülebilirlik, krize karşı bir cevap olarak görülürken, insanların günümüzdeki davranışlarında, hangi ölçüde gelecek kuşakların ihtiyaçlarını dikkate almaya önem verdikleri, bu cevabın başarısı konusunda ipucu verecektir (Bkz. Flodvad/Hasenfratz 2023: 13). Alman toplumunun göçle birlikte zaman içerisinde geçirmiş olduğu nicel dönüşüm sürecinde belli bir aşamadan sonra niteliksel bir toplumsal dönüşüme evrildiği, ve İkibinli yılların başı ile birlikte resmi olarak da bir göç toplumu olarak kabul edilmeye başlandığı görülecektir. Almanya'da göç olgusunun ne ölçüde bir kriz olarak algılandığı ve söz konusu göç olgusunun toplumsal sürdürülebilirlik açısından önemi, çalışmanın merkezinde yer alacaktır ve zaman zaman örnek oluşturması açısından göç sonrası edebiyat eserlerine de göndermeler yapılacaktır.

Keywords: kriz, sürdürülebilirlik, Almanya, göç, göç sonrası edebiyat

Session 3.7 (Day 2)

Post-Komünist Krizin Edebî Temsili: Georgi Gospodinov'un *Zaman Sığınağı* Romanında Nostalji ve Bellek

Hasine Şen Karadeniz ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: hasine.sen@istanbul.edu.tr

Bu çalışma, post-komünist Bulgar edebiyatının en özgün yazarlarından biri olan Georgi Gospodinov'un *Zaman Sığınağı* (2020) romanında bireysel ve toplumsal bellek krizinin yanı sıra nostaljinin nasıl politikleştiğini, genel olarak yakın dönem Avrupa tarihi ve özellikle post-komünist Bulgaristan bağlamında inceler. Eserde ana edebi araç olarak kullanılan Alzheimer hastalığı, komünizmin çöküşüyle birlikte ortaya çıkan tarihsel, toplumsal ve bireysel hafıza kaybına işaret eder. Belleğin sürekliliğinin bozulduğu bu dönemde karakterlerin geliştirdiği unutma ve hatırlama stratejileri, bireysel ve kolektif düzeyde yaşanan kimlik krizini görünür kılar. Nostalji, bu bağlamda yalnızca geçmişe duyulan bir özlem değil, aynı zamanda hem bir kriz belirtisi hem de kriz üreten bir mekanizma olarak işlev görür.

Çalışmada, "Zaman Kliniği" bölümünde geçmişe özlem ile hafıza kaybının iç içe geçirilerek bireysel düzeydeki nostaljinin iyileştirici, kişiyi geçmişle bağlayan bir deneyim olarak sunulduğu; buna karşılık "Geçmiş Referandumu" bölümünde ülkelerin toplumsal hafıza kaybı sonucunda kurguladıkları geçmişlerinin toplumsal krizleri yeniden üreten bir olgu olarak romanın merkezinde yer aldığı savunulmaktadır.

Araştırma, Svetlana Boym'un *Nostaljinin Geleceği* (2001) eserinde tanımladığı iki nostalji türünü temel alır: "Reflektif" nostalji geçmişle eleştirel bir mesafe kurarak hatırlamayı sorgulayan, bireysel ve içe dönük bir yaklaşımı; "restoratif" nostalji ise kaybedilen geçmişi canlandırmaya odaklanan bir yaklaşımı ifade eder. Araştırmada, Gospodinov'un romanında bireysel karakterlerde reflektif nostaljinin içe dönük hatırlama biçimi, toplumsal düzeyde ise restoratif nostaljinin geçmişi yeniden inşa eden işleviyle belirdiği savunulur. Ayrıca çalışma, Maria Todorova ve Zsuzsa Gille'in *Post-Komünist Nostalji* (2010) çalışmasında derledikleri kuramsal perspektifleri ve K. Ghodsee'nin post-komünist Bulgaristan bağlamında önerdiği "Kızıl Nostalji" v.b. eleştirel kavramları da temel alır.

Keywords: post-komünist kriz, nostalji, bellek, Georgi Gospodinov, *Zaman Sığınağı*

Session 3.7 (Day 2)

İç Savaş Sonrasında İspanya ve Popüler Şarkılardaki Toplumsal Yansımalar

Ebru Yener Gökşenli ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: eyener@istanbul.edu.tr

Savaşlar ve beraberinde getirdikleri kriz ortamları tarih boyunca toplumların kolektif davranış ve düşünce biçimlerini etkilemiştir. İspanya’da 1936-1939 yılları arasında gerçekleşen iç savaş ve savaş sonrasında yaşanan değişimler İspanyol toplumunu önemli ölçüde etkilemiştir. Cumhuriyet destekçilerinin sürgüne gönderilmesi, ülkedeki kıtlık ve açlık ortamı, ayrıca karaborsacıların yeni bir toplumsal sınıf olarak belirmesi savaş sonrasında ilk döneminin gerçekleri arasındadır. Toplumsal değişimle tanımlanan 1939-1950 yılları arasında İspanyol halkı zorlu yaşam şartlarında hayatta kalmak ve hayal kurmayı sürdürebilmek için şarkılardan güç almıştır. İç savaş sonrası dönemin popüler şarkıları o yılların İspanyol toplumu ve toplumun genel düşünce biçimi hakkında bilgi vermektedir.

Bu çalışmada 40’lı yıllar İspanya’ında en çok dinlenen popüler şarkıların sözlerinden yola çıkılarak savaş sonrasında en zorlu döneminde İspanyol toplumunun kolektif davranış ve düşünme biçimleri, toplumsal özlem ve beklentileri ortaya konulmaktadır. 40’lı yıllarda İspanyol kadınlarının tutkuyla söylediği ve bir denizciyi anlatan *Tatuaje* isimli şarkının yanı sıra ölümün sıradanlaştırıldığı Raskayú ve Trudi Bora’nın *Topolino* isimli şarkıları toplumca benimsenir. “Gerçek şefkat ne satın alınır ne de satılır” diyen İspanyol halk şarkısının yerini *Topolino* isimli bu şarkı almıştır. O yıllarda moda olan bu araba modelinin benzin dolu deposuyla birlikte aşkı kolayca satın alabileceği bu şarkıda söylenir. Burjuva sınıfının o yıllardaki simgelerine değinen *Topolino*, savaş sonrasında kriz ortamında İspanyol halkının hayallerini yansıtır. Toplumun genelinin içinde bulunduğu savaş sonrası psikolojisi ise Concha Piquer’in *Que no me quiero enterar* adlı şarkısıyla özetlenmiştir. “Öğrenmek istemiyorum, bana anlatma komşu, gerçeği bilmektense hayal kurarak yaşamayı tercih ederim” şeklindeki nakaratında İspanyol ulusunun artık bu toplumsal trajediden kaçmak ve gerçekleri unutmak istediği görülür.

Keywords: iç savaş sonrası, İspanya, toplumsal değişim, savaş sonrası şarkıları, Topolino

Session 4.1 (Day 2)

Religious and Apocalyptic Narratives of the Greek Economic Crisis

Manolis Varvounis ¹

Katerina Schoina ²

¹ *Democritus University of Thrace*

² *University of Athens*

E-mail: mvarv@otenet.gr, katerinasxoina@gmail.com

The Greek economic crisis (2009–2018) triggered not only financial hardship and political unrest, but also a profound cultural and spiritual rupture. This paper explores how the crisis was interpreted through religious narratives, conspiratorial thinking and digital folklore. Many Greeks framed the crisis as divine punishment or a spiritual trial, echoing Orthodox themes of national sin and moral decline. Clergy and believers often described the austerity period as a wake-up call allowed by God to restore piety, family values and humility. Simultaneously, conspiracy theories flourished, often entangled with apocalyptic and religious motifs. The crisis was interpreted by some as a step toward a “New World Order”, with fears of the Antichrist, the “mark of the Beast” (666) and global financial control. Elder Paisios, a revered monastic figure, became central to this narrative landscape, with his alleged prophecies circulating widely online.

Social media, YouTube and blogs emerged as new arenas for religious commentary, prophecy-sharing and conspiratorial thinking, blending traditional oral forms with digital formats. Using folkloristic and ethnographic tools, this paper examines how contemporary Greeks made sense of crisis through stories, symbols and digital practices. The research will be based on interviews, online content analysis and observation of religious discourse both in physical and virtual spaces.

Religion and folklore gave people comfort and meaning during the crisis, but at the same time, they sometimes encouraged passivity, social division and mistrust. This research contributes to interdisciplinary understandings of crisis by highlighting how digital religion and folk belief adapt to socio-economic upheaval in late modernity.

Keywords: Greek economic crisis, religious narratives, digital folklore, conspiracy theories, apocalyptic discourse, ethnographic research

Session 4.1 (Day 2)

Re-enchanting the Landscape: The Crisis of Mobility in Paolo Rumiz's Works

Ellen Patat ¹

¹ *Istanbul University*

E-mail: ellen.patat@istanbul.edu.tr

This paper analyses Paolo Rumiz's travel writing—particularly *Appia* (2016), *A piedi* (2012), and *La leggenda dei monti naviganti* (2007)—through an ecocritical perspective on the crisis of mobility, mass tourism, and the revival of slow travel. Drawing on Augé's notion of non-places and Ingold's wayfaring, the study interprets Rumiz's journeys as acts of resistance against the commodification and acceleration of contemporary mobility. His walking narratives transform travel from a consumer experience into a practice of ecological and ethical re-appropriation of space. In *Appia*, the ancient Roman road becomes a line of memory that reconnects fragmented landscapes and forgotten communities; in *A piedi*, slowness and bodily fatigue recover the depth of perception lost in global tourism; in *La leggenda dei monti naviganti*, the focus on mountain regions exposes the invisibility of inland territories excluded from mass circuits. Rumiz's prose thus constructs an "ecology of attention" (Bennett 2010), in which the act of walking re-enchants the Mediterranean and European landscape. By situating Rumiz within the ecocritical debate, this contribution interprets his narrative as a response to multiple crises—environmental, perceptual, and cultural—showing how slow travel can become a form of care and reparation for both humans and places.

Keywords: crisis of mobility, Rumiz, ecocritical travel writing, ethics of slowness, re-appropriation of space

Session 4.1 (Day 2)

An Analysis of McDonald's Entry into Italian Culinary Culture in the Context of a Cultural Crisis

Beyza Şahin ¹

¹ *Istanbul University*

E-mail: beyzasahin@istanbul.edu.tr

This paper will examine the factors that enabled McDonald's, a global food chain, to become a part of the culture of Italy, a country with a deep-rooted culinary culture, through content analysis. While it is impossible to define it with a single definition, we can define the concept of culture as a holistic structure that unites all the values of a society. However, these social values that constitute culture do not have to be solely verbal or written; on the contrary, they can also be formed by non-verbal or symbolic values, such as culinary culture. This is where social memory is formed. Because each society has its own unique culture, a distinct cultural memory emerges in each society. At this point, there are concepts such as globalization that manage the crisis by establishing intercultural connections and eliminating cultural conflict. One of the best examples of this concept is McDonald's, a food chain. With its American Dream mentality, it aims to integrate into the culture of various societies. However, to achieve this in a way that doesn't alienate society's cultural memory, it doesn't neglect to localize its brand by integrating it into the target society's cultural fabric. At the point where it presents its globally presented idea within a local framework, we encounter the concept of glocalization, which allows global products to be offered in local markets. In this way, a brand can become part of a culture. However, in a country like Italy, with a strong and deeply rooted culinary culture, it has faced a multi-layered cultural crisis. In addition to establishing its own flavors in a country with a world-renowned culinary culture, its success in countering the cultural crisis it faced while implementing McDonaldization within the culture to align with the national perspective of a society that values fresh food production and consumption will be examined.

Keywords: cultural crisis, society, globalization, localization, glocalization, cultural memory, McDonald's, Italy

Session 4.2 (Day 2)

Hitit İmparatorluğu'nda Kriz, Uyarlanma ve İstikrar

Tolga Pelvanoglu ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: tlgpelvanoglu@gmail.com

Geç Bronz Çağı Yakınoğusu'nun en kudretli siyasi güçlerinden biri olan Hitit Devleti, yaklaşık 500 yıllık tarihinde çok sayıda iç krizle karşı karşıya kalmıştır. Bu dönemde yaklaşık 30 kral ve dokuz büyük hanedan çatışması kaydedilmiştir. Bu krizlerin çoğu, taht ve yüksek devlet makamları üzerinde yaşanan saray mücadelelerinden kaynaklanmıştır. Genellikle bir kralın ölümü sonrasında veya meşruiyeti sorgulandığında ortaya çıkan bu çatışmalarda, prensler ve üst düzey yetkililer iktidar için rekabet etmiştir. Bu süreçler hem siyasi sisteminin sağlamlığını sınamış hem de devletin tarihi dönüm noktalarını belirlemiştir.

Örneğin, I. Mursili'nin Babil seferi sonrasında eniştesi tarafından suikasta uğramasının ardından devlet uzun bir hanedan mücadeleleri dönemine girmiştir. Telipinu Fermanı ile düzen kısmen sağlanmış, ancak ferman zaman zaman ihlal edilerek, hanedan için makam ve taht kavgaları yine görülmüştür. II. Mursili döneminde salgın hastalıklar ve bağlı devletlerdeki küçük ayaklanmalar kriz çıkarmış, ancak devlet bu krizleri nispeten az hasarla çözebilmiştir. Bunun nedeni, I. Suppiluliuma döneminde idari sistemin tam olarak organize edilmiş olmasıdır; bu yapı, devletin sonraki krizlerle başa çıkmasını kolaylaştırmıştır.

Hitit Devleti, tekrar eden krizleri yönetebilmiş ve uyum sağlayabilmiştir. Antropolojik açıdan bakıldığında, Hitit Devleti'nde uzun istikrar dönemlerinin önemli değişimlerle kesintiye uğradığı "kesikli denge" modeline benzer bir durum söz konusudur. Bu bağlamda Hitit Devleti, zaman zaman var olan sorunlarla mücadele ederek güçlenmiş ve tehditleri istikrar fırsatlarına dönüştürmüştür. Fakat devletin merkezîyetçiliğinin zayıflamasıyla bu sorunlar büyümüş geçici çözümler de kangren olmuş sistemi iyileştirmeye yetmemiştir.

Söz konusu bu çalışma, Hitit Devleti'nin tekrar eden saray çatışmalarını nasıl atlattığını ve Eski Yakın Doğu'da uzun vadeli istikrarını nasıl koruduğunu ve bu sorunlarla başa çıkma yollarının anlaşılmasına hedeflemektedir.

Keywords: Hitit Devleti, saray mücadeleleri, hanedan çatışmaları, kurumsal dayanıklılık, siyasi krizler, kesikli denge

Session 4.2 (Day 2)

Toplumsal Bir Kriz Olarak 1926 Medenî Kanunu: Kabulü, Sonrası ve Gazete-Dergilerdeki Tartışmalar

Güneş Sezen ¹

¹ Özyeğin University

E-mail: gunes.sezen@ozyegin.edu.tr

Bu bildiride, 1926'da kabul edilen Türk Medeni Kanunu'nun erken Cumhuriyet dönemindeki toplumsal ve ideolojik etkilerinin, özellikle aile yapısı ve kadın hakları bağlamında incelenmesi amaçlanmaktadır. Türkiye'nin modernleşme sürecinde hukuk, yalnızca bir düzenleme aracı değil, aynı zamanda yeni bir toplumsal düzenin ve vatandaşlık anlayışının inşa aracı olmuştur. İsviçre Medeni Kanunu'ndan uyarlanan Türk Medeni Kanunu, resmî olarak kadın ve erkek eşitliğini temel almış, çok eşliliği kaldırmış, evlilik ve boşanmayı yasal çerçeveye oturtmuş, kadınlara miras ve boşanma gibi alanlarda yeni haklar tanımıştır. Ancak bu eşitlik, aile içinde erkeğin hâkim konumunu koruyan bazı hükümlerle sınırlandırılmıştır.

Çalışmada, hukuki ve tarihsel metinlerin ötesine geçilerek, Medeni Kanun'un yarattığı krizin, dönemin basın-yayın organlarında nasıl tartışıldığının, desteklendiğinin ya da eleştirildiğinin analiz edilmesi hedeflenmektedir. Bu amaçla, Kanun'un çevrilmesiyle ortaya çıkan, olumlu ve olumsuz eleştirilerden başlanarak, harf devrimine kadar olan sürece (1925-1928) odaklanılacak; bu süreçler kadın hareketinin, yazarların ve aydınların tepkileriyle birlikte anlaşılmaya çalışılacaktır. Erken Cumhuriyet'in modernleşme projesinin kadın erkek eşitliği boyutu, aile ideolojisi ve toplumsal düzenle ilişkilendirilerek değerlendirilecektir. Bu çalışma, Kanun'un yalnızca yasal değil, aynı zamanda kültürel, ideolojik ve toplumsal etkilerini görünür kılarak, modernleşme ile ilişkileri arasındaki gerilimleri tarihsel ve edebî bir bağlamda ortaya koymayı hedeflemektedir. Bunun için de *Kadın Yolu*, *Asar-ı Nisvan*, *Hayat* gibi yayınlarda, Kanun bağlamındaki köşe yazıları, makaleler, polemikler, anketler incelenecektir. Gazete ve dergilerde yer alan aile, evlilik, boşanma, talak, resmî nikâh temalı yazılar yalnızca bireysel fikirler değil, aynı zamanda Cumhuriyet'in resmî olmayan farklı ideolojik yönelimlerinin yansımaları olarak ele alınacaktır.

Keywords: modernleşme krizleri, 1926 Medeni Kanunu, basın-yayın tartışmaları, kadın hakları, eşit yurttaşlık

Session 4.2 (Day 2)

Kriz ve Toplumsal Dönüşüm: Alman Güneybatı Afrikası'nda Kolonyal Yönetimin Yerli Toplamlar Üzerindeki Sosyal Etkileri (1884–1914)

Çiğdem Sürücü ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: cigdemcicek90@gmail.com

1884-1914 döneminde Alman Güneybatı Afrikası'nda uygulanan kolonyal politikalar, yerli toplumların sosyal, kültürel ve demografik yapısını köklü biçimde dönüştürmüştür. Bu bildiri, Alman sömürge yönetiminin yarattığı toplumsal dönüşümü inceleyerek; isyanlar, zorunlu yer değiştirmeler, salgınlar, misyonerlik faaliyetleri ve kamp sistemleri gibi kolonyal krizlerin geleneksel yaşam düzeni üzerindeki yıkıcı etkilerini analiz etmektedir. Temel argüman, Alman idaresinin yalnızca siyasi ya da ekonomik alanlarda değil, kabile yapılanmaları, aile ilişkileri, toplumsal cinsiyet rolleri ve kültürel pratikler dahil olmak üzere toplumun tüm örgütlenme biçimlerinde derin bir kırılma yarattığıdır.

Çalışma, Alman yönetiminin sosyal dokuyu nasıl yeniden biçimlendirdiğini, krizlerin hangi toplumsal kırılmalara yol açtığını ve misyonerlik faaliyetlerinin kimlik inşasını nasıl dönüştürdüğünü sorgulamaktadır. Ayrıca Alman kolonyal hukukunun yerli hukukla çatışmasının sosyal düzeni nasıl yeniden yapılandırıldığını ele almaktadır. Araştırma, Reichskolonialamt raporları, misyoner yazışmaları, etnografik kayıtlar ve nüfus verilerine dayalı tarihsel analiz ile “medenileştirme” ve “yerleşik hayata geçirme” gibi söylemler üzerinden yürütülen söylem analizini birleştirmektedir.

Sonuç olarak çalışma, kolonyal yönetimin geleneksel otorite yapılarını zayıflatıp yeni bir sosyal hiyerarşi yarattığını; misyoner eğitim sisteminin kültürel kimlikte uzun süreli değişimlere yol açtığını ve kriz dönemlerinin topluluk hafızasında kalıcı travmalar bıraktığını göstermektedir. Bu süreç, modern Namibya toplumunun sosyal yapısının şekillenmesinde belirleyici bir tarihsel dönüm noktasıdır.

Keywords: kolonyal dönüşüm, yerli toplumlar, misyonerlik faaliyetleri, sosyal yapı, Namibya tarihi

Session 4.3 (Day 2)

**Decoding Crisis: Divine Wrath and the Semiotics of Governance
in Mursili II's Plague Prayers**

Zehra Yedidal ¹

¹ *Bilkent University*

E-mail: zehra.yedidal@bilkent.edu.tr

This paper employs a discourse-analytic framework to investigate the construction and management of crisis in the Hittite Empire. Moving beyond a purely historical account, it argues that crises—as best seen in the devastating 20-year plague that began c. 1322 BCE—were not merely catastrophic events but were processed as complex signs within a pervasive cultural discourse of divine-human contract. This discourse, rooted in a theology where the gods governed all human fate, framed sustainability not in ecological terms, but as the maintenance of a fragile cosmic and political order. When this order was ruptured, the ensuing crisis was interpreted as a semiotic problem: a divine message requiring decoding. Centering on Mursili II's *Plague Prayers* as a primary case study, this analysis traces the semiotic process from the initial index of crisis through the hermeneutic act of interpretation to the performative response. The paper demonstrates how the Hittite “discourse of divine anger” functioned as a critical mechanism for fostering resilience in the face of a demographic and political catastrophe that threatened to collapse the state. Ultimately, this study contends that the Hittite management of crisis was fundamentally discursive and semiotic, offering a powerful ancient paradigm wherein the interpretation of signs was essential for navigating disaster and ensuring the sustainability of the state itself for over a century after the initial outbreak.

Keywords: semiotics of crisis, discourse of crisis, Hittite Empire, divine anger

Session 4.3 (Day 2)

Crisis of Sign in William Gibson's *Neuromancer* (1984) and Neal Stephenson's *Snow Crash* (1992)

Murat Kabak ¹

¹ *İstanbul Kültür University*

E-mail: m.kabak@iku.edu.tr

Responding to a dual crisis of semiotics, and accelerating computer technologies, William Gibson's *Neuromancer* (1984) and Neal Stephenson's *Snow Crash* (1992) offer a messianic vision of coding and computer language in the face of the disintegration of stable relationship between the signifier and the signified. The virtual worlds in both texts evoke a fantasy of primordial unity, offering a form of transcendental communication that promises to escape the arbitrariness of the sign. While this semiotic crisis is central to the genre's critique of late capitalism, my analysis also situates both texts in the broader conversation in science fiction concerning language and control. From George Orwell and Ursula K. Le Guin to Jack Vance, language as a medium of mind control emerges as a leitmotif in twentieth-century science fiction, where language becomes a tool to manipulate the thoughts of its speakers by severely limiting their vocabulary, and consequently, the concepts that are associated with them. Authors such as C.S. Lewis and Robert A. Heinlein, on the other hand, introduce an alien language as a pure form of communication that has a basic and unambiguous correspondence between the aural sound and reality, as opposed to the metaphorical language of humans that leads them to even more abstraction. Gibson and Stephenson stand at the intersection of these two camps of science fiction: language is not only a method of mind control but also a liberating, emancipatory tool of digital world-making. By analyzing the language of crisis of semiotics in *Neuromancer* and *Snow Crash*, I argue that these narratives represent a yearning for unmediated access to metaphysical truth. Despite their multicultural cast of characters and their celebration of computer language as an emancipatory and liberating form, both novels are conservative and nostalgic because of their linear, progressive structure, their epic form, and their adherence to Judeo-Christian stories of Genesis.

Keywords: cyberpunk, Gnosticism, *Neuromancer*, science fiction, semiotics

Session 4.3 (Day 2)

Language in Crisis? Language Politics in Post-Soviet Russia: A Comparative Study of Tatar, Bashkir, and Sakha

Alina Minsafina ¹

¹ *Istanbul University*

E-mail: alina.minsafina@istanbul.edu.tr

During the period of post-Soviet transformation, language policy in the Russian Federation is characterized by a tension between centralized governance and regional autonomy. The article investigates the trajectories of three Turkic languages –Tatar, Bashkir, and Sakha or Yakut) – in navigating national language maintenance within the context of evolving federal regulations. Challenging the concept of “language crisis” as synonymous with decline, this paper adopts a comparative, evidence-based approach to reveal regionally varied strategies for sustaining linguistic vitality. The research draws on legislative documents, census and educational data, and public discourse from 2000 to 2025 to examine how each republic copes with the interplay between federal language politics and local linguistic identity. The analysis shows a spectrum of outcomes: Tatarstan maintains strong institutional continuity amid growing social challenges; Bashkortostan exhibits a reduced public visibility of the Bashkir language, and Sakha Republic (Yakutia) demonstrates significant resilience, supported by regional infrastructure and demographic strength. By presenting factual analysis of policy outcomes and sociolinguistic trends, this study argues that the situation reflects a spectrum of adaptation shaped by demographic, institutional, and cultural variables, which may not always be evaluated as a language crisis. The findings demonstrate that even within the constraints of centralized governance, the preservation of minority languages is achievable, contingent upon coherent community engagement and regional agency.

Keywords: language policy, Tatar, Bashkir, Sakha, post-Soviet Russia, minority languages, comparative sociolinguistics.

Session 4.4 (Day 2)

Examining Late Ottoman Empire Labor Assemblies Through Theatre Historiography

Fatine Bahar Karlıdağ¹

¹ *Yeditepe University*

E-mail: bahar.karlidag@yeditepe.edu.tr

Before the declaration of the Second Constitutional Regime (1908), marked with severe authoritarian prohibitions, Ottoman workers resorted to seeking their rights in rather compelling ways that attract a theatre historian's gaze. The pre-constitutional years (1901-1902) saw the exiled labor leaders of the Ottoman Workers' Association succeed in arranging a Labour Congress in an Istanbul cemetery (Zengin 448). The Second Constitutional declaration brought a visible but short-lived optimism and rigour to the workers' cause as they used theatre to demonstrate their political urgencies. The Anatolian Railways Company resorted to assembling in a winter theatre house for chartering their union in Moda, a non-Muslim district (Toprak 18). In the following decade, one of the largest workers' association meetings was held in a theatre house (Zengin 458). Although the cemeteries were recreational spaces for 19th-century Ottoman pastime (Çilli), the secrecy of the cemetery gathering makes accessing the event dynamics difficult. The theatre assemblies of workers' unions were naturally non-performative. Still, these events call for theoretical inquiries regarding the practical freedoms they suggest: Theatre houses naturally lend themselves to the discussions of liminality, whereas the cemetery's dubiously interstitial promise can be discussed in contradistinction to the carnivalesque spirit of a political emancipation (of chartering a forbidden union), while starkly displaying the pathos and the gothic background of Ottoman workers oppressed by their own state and imperialist companies. My paper, assuming the gaze of a theatre historian looking through a temporal fourth wall, aims to theorize these non-theatrical labor activisms as social dramaturgies responding to a crisis, and to also probe this Artaudian gaze itself that regards such generative historical acts and spaces as theatre's double.

Keywords: Ottoman Labor history, theatre historiography, performance, liminality, interstice

Session 4.4 (Day 2)

Staging Crisis in Deliberation: Twelve Angry Men Reimagined Within Turkish Political History

Burak Urucu ¹

¹ *Istanbul University*

E-mail: burakurucu@iuc.edu.tr

Reginald Rose's play *Twelve Angry Men* (1955) has inspired several stage and film adaptations worldwide, with its political, ethical, and affective layers. Turkish playwright and director Murat Karahüseyinoğlu, known for his radical retellings of Western canonical works in the Turkish context, relies on Rose's chassis to restructure the play around the Grand National Assembly of Türkiye's (GNAT) ratification of three capital punishment decisions issued by the military court in 1971. Produced by Öteki Tiyatro and staged at Moda Sahnesi's *meydan sahne* (square stage) in İstanbul, *12 Öfkeli Adam* (*12 Angry Men*, 2023) transforms the stage into a GNAT commission chamber and the audience into deliberative witnesses of the country's turbulent political landscape of the 70s with documentary collage, verbatim testimony, and powerful epiphanic moments. Based on open-access, official parliamentary records, the palimpsestic reimagination of the play features four deputies from different political parties who are tasked with reaching a unanimous vote to either abolish or endorse capital punishment for three young men convicted of several crimes, including attempts to overthrow the constitutional rule by force. From the first scene to the resolution, a multi-layered dramaturgy unfolds as it combines performance and discourse analysis within the framework of various aspects of political theatre and documentary theatre conventions, shaped by Brechtian estrangement, Piscator's montage, and powerful audience engagement. Rose's play and its twisted retelling explore political crises in their peculiar resolutions, essentially driven by two strikingly resonant rhetorics that turn into robust dramaturgical devices: the former challenges the jurisdictional irreversibility through "reasonable doubt", while the latter painfully resorts to "public conscience", resulting in a rupture and trauma in the sociopolitical memory of the society.

Keywords: Twelve Angry Men, Reginald Rose, political theatre, adaptation

Session 4.4 (Day 2)

Desperate Remedy for a Desperate Disease: Gender Crisis as Moral Anaesthesia in Macbeth

Açelya Su Türkeli¹

¹ Manisa Celal Bayar University

E-mail: acelyasuturkeli@gmail.com

William Shakespeare's *Macbeth* plays a crucial role in reflecting the gender and moral norms of the Elizabethan Age, in which it was written and staged. Through a textual analysis of gender and moral crisis as intertwined dynamics in the light of Butler's concept of performativity, which suggests that gender is not innate, but constructed through performative norms socially imposed on the individual, this study seeks to explore how Lady Macbeth and Macbeth navigate a gender crisis by destabilizing heteronormativity in their society in order to numb their moral crisis. Though Lady Macbeth displays no explicit political ambition, a choice visible in the absence of any discursive sign of her doing so, she wishes to expedite the realization of the prophecies telling her husband's future reign. To avoid moral crisis due to the regicide, she desires a gender-neutral form emancipated from all those behavioural and psychological characteristics of femininity, especially those determined by the gender norms of the period. In addition, she manipulates her husband by establishing a link between the act of killing and masculinity. Whenever Macbeth questions the moral dimensions of regicide, she constantly questions his masculine identity and accuses him of not behaving like a man, weaponizing gender performativity to stimulate him. Macbeth's act of murder to fulfil the demands of masculine performance imposed by his wife at the cost of moral integrity makes him ironically go beyond the most important gender role, honour, imposed by society, as regicide is morally unacceptable due to the King's role as an entity of God on Earth in the beliefs of the Elizabethan monarchical order. In the play, the Macbeth couple reveals gender crisis to override their moral crisis, which dominantly affects the trajectory of the tragedy. Thus, both gender crisis and moral crisis appear to be more than peripheral thematic concerns, playing a central role in the formation of the characters' hamartia.

Keywords: Macbeth, Lady Macbeth, gender crisis, moral crisis, regicide

Session 4.5 (Day 2)

Crisis in Hegel as a Precondition for Self-Knowledge and Progress

İhsan Berk Özcangiller ¹

¹ *Istanbul Medeniyet University*

E-mail: berk.ozcangiller@medeniyet.edu.tr

This paper argues that crisis in Hegel's philosophy is not an external disturbance of rationality but the very logic through which reason sustains and improves itself. I propose that Hegel's speculative reason internalizes crisis as the enduring form of constitutive negativity that enables both the life of the concept and the vitality of Geist.

This is because vitality, unlike other forms of motion, involves a purposeful or goal-oriented movement directed toward the improvement of the living organism. Such purposiveness can emerge only when the organic unity—whether it be an individual, a state, or humanity as a whole—undergoes a crisis. To experience crisis is to encounter an opposition to one's own identity and existence. Through this encounter, the organism becomes aware of its boundaries and the limits of its capacities. Without such an experience of limitation, one cannot attain the self-knowledge required for genuine self-development. In short, crisis functions as the intrinsic locomotive of the purposeful motion of life itself, compelling the organism to overcome its disruption and thereby to progress.

As I will argue, the inner persistence of crisis manifests itself in three dimensions. (1) Logical: Crisis is the speculative moment of contradiction in which the concept recognizes its own insufficiency and transcends it through *Aufhebung*. (2) Ethical: Within the *Sittlichkeit*, as exemplified by the *Antigone* tragedy, crisis expresses the conflict between competing normative orders, revealing ethical life as a dynamic field of self-correction rather than harmony. (3) Historical: The unfolding of Spirit proceeds through crises of identity—each crisis functioning as the threshold of a new universality.

Thus, Hegel's speculative philosophy does not resolve crisis but renders it necessary for reason's vitality. To think with Hegel today is therefore to recognize that crisis is a precondition for self-knowledge and self-development.

Keywords: Hegel, crisis, negativity, vitality, self-knowledge, progress

Session 4.5 (Day 2)

Koselleck Beyond Koselleck: Towards a Conceptual History of Crisis in Twentieth-Century Europe.

Andrea Ampollini ¹

¹ *University of Urbino Carlo Bo*

E-mail: a.ampollini@campus.uniurb.it

Reinhart Koselleck remains a key reference for scholars investigating the conceptual history of crisis. Yet, his analyses (1959; 1972-97; 1986) display significant limitations: (1) the spatial scope is largely confined to the German context; (2) the temporal frame is centered on the *Sattelzeit*, i.e., the decades between 1750 and 1850; (3) the selection of primary sources relies predominantly on the so-called *Höhenkamm-Literatur*; and (4) the overall inquiry is guided by an underlying intention to critique modernity through the lens of secularization.

Addressing these constraints, this paper advances a set of methodological tools, theoretical premises, and heuristic hypotheses designed to expand and refine Koselleck's framework for the study of 'crisis' in twentieth-century Europe. Specifically, it discusses: a transnational approach capable of tracing both semantic entanglements and the multiple speeds of the concept (Jollivet 2024; Steinmetz & Freeden 2017; Trencsényi 2022); the coexistence of different layers of time and asynchronous semantic articulations of the term (Koselleck 2000); the embedding of 'crisis' within a broader conceptual network – 'revolution', 'progress', 'decline', 'normality', 'catastrophe', 'security' – that shapes wide-ranging discursive, ideological, and linguistic practices (Dutt 2020; Freeden 2003; Richter 1995); and the emergence of new, or allegedly new, conceptual dynamics such as 'scientification', 'popularization' and 'volatilization' (Geulen 2010; Steinmetz 2012). By doing so, the paper seeks to lay the foundations for a renewed conceptual history of crisis – one that does not merely extend Koselleck's *Begriffsgeschichte*, but rather tests its categories, reconfigures its premises, and opens up innovative trajectories for the analysis of the concept.

Keywords: crisis, *Begriffsgeschichte*, 20th century, Europe, methodology

Session 4.5 (Day 2)

What Was the Replication Crisis?

Samuel Fletcher ¹

¹ *University of Oxford*

E-mail: sam.fletcher@merton.ox.ac.uk

In the last decade or so, especially in social and cognitive psychological science, the term “replication crisis” has come to denote a phenomenon that has spurred widespread discussion and continuing methodological change in those disciplines. But there is a surprising lack of discussion about what, exactly, this phenomenon has been: what sort of crisis has it been, and what role has replication played in it? Moreover, the little discussion that has occurred has been ad hoc, with little theoretical grounding.

In the first phase of this project, I explore descriptive and normative answers to these questions and attempts to reframe the crisis, e.g., as a “credibility revolution”. I argue that: (1) the crisis has concerned both researchers’ perception of the epistemic and social status of psychology in society and its proper epistemic functioning; (2) replication’s role in this crisis has not been as a cause, but as a sign of crisis; and (3) attempts to explain away the signs of crisis, e.g., as a kind of fallacy of reasoning, have been unsuccessful. These features, I conclude, fit well with an amended account of scientific crisis due to Thomas Kuhn, according to which crisis is constituted by scientists’ loss of faith in the scientific paradigm to adjudicate what counts as legitimate scientific puzzles and solutions thereto. Importantly, while Kuhn tended to focus on the theoretical paradigms of physics, in my proposed amended conception, such paradigms can be methodological. Indeed, the replication crisis has concerned the paradigm for designing experiments and analyzing the data therefrom.

Kuhnian accounts make crisis open to empirical study. In the second phase of this project, I propose an empirical study to check whether researchers’ perception of crisis has changed since its advent. I hypothesize it has significantly diminished through ongoing reforms. (This would of course not entail that reform should slacken, even if the crisis has so far been resolved.)

Keywords: Thomas Kuhn, replication, reproducibility, scientific crisis

Session 4.6 (Day 2)

Krizlerin Beliren Yetişkinlerde Zaman Yönelimine Etkisi: Şimdiki Zaman ve Gelecek Zaman Yönelimi Üzerine Bir İnceleme

Necati Enöz ¹

¹ *Maltepe University*

E-mail: necatienoz@gmail.com

Krizlerin insan davranışı ve zihni üzerindeki etkisi ele alan çalışmalar, krizlerin iyi oluş, depresyon ve bağımlılık gibi bireysel düzeyden politik tutumlar ve gruplar arası ilişkiler gibi toplumsal düzeye kadar geniş bir çerçevede psikolojik sonuçları olduğunu göstermektedir. Krizlerin psikolojik etkilerini incelerken değerlendirilebilecek önemli mekanizmalardan biri de zaman yönelimidir. Bireylerin düşünce ve eylemlerinde tercih ettiği zamansal yönü ifade eden zaman yönelimi, özellikle ekonomik ve sosyal krizler gibi toplumsal dinamiklerden oldukça etkilenmektedir. Genç kuşaklarda krizlerin davranışsal sonuçlarını anlamak için zaman yönelimi kavramsallaştırması önemli bir çerçeve sunmaktadır. Zaman yönelimin alt boyutlarından olan şimdiki zaman yöneliminin ve gelecek zaman yöneliminin krizlerden doğrudan ve farklı şekillerde etkilendiği görülmektedir. Araştırmalar, geleceğin belirsiz ve kesin olmadığı kriz gibi koşullarda gençlerin geleceği daha az düşünme eğiliminde olduklarını; kaynaklarını şu anda yaşamaya daha fazla ayırma eğiliminde olduklarını göstermektedir. Şimdiki zaman yönelimi yüksek kişiler karar verirken ve eylemde bulunurken sıklıkla uyarıcı ve sosyal ortamın hemen belirgin olan özelliklerini dikkate alırken; gelecek zaman yönelimi yüksek kişiler ise karar verirken gelecekteki olası sonuçları göz önünde bulundururlar. Araştırmalar, şimdiki zaman yöneliminin riskli davranışlar ile pozitif ilişkisi olduğunu; gelecek zaman yöneliminin ise özellikle ergenlik dönemindeki bireyler için madde kullanımı gibi riskli davranışlara karşı koruyucu bir etken olarak karşımıza çıktığını göstermektedir. Kovid-19 salgını, ekonomik kriz gibi pek çok krizin sıkça gündeme geldiği günümüzde gençlerin geleceğe ilişkin belirsiz beklentiler içinde olması ve şimdiye odaklanarak hazzı eğilimler sergilemesi oldukça olasıdır. Bu kapsamda bu bildiride krizlerin zaman yönelimi aracılığı ile ortaya çıkardığı davranışsal sonuçlara ilişkin genel bir derleme sunulacaktır.

Keywords: kriz, şimdiki zaman yönelimi, gelecek zaman yönelimi, beliren yetişkinlik, zaman yönelimi

Session 4.6 (Day 2)

Kriz Bağlamında Deprem Risk Algısının Belirleyicileri: Van Örnekleminden Bulgular

Mehmet Karasu¹

¹ Van Yüzüncü Yıl University

E-mail: karasumehmet@yyu.edu.tr

Deprem risk algısı kriz süreçlerinde bireylerin ve toplumun tepkilerini yönlendiren psikososyal ve yönetsel faktör olarak öne çıkmaktadır. Araştırma Van'da yaşayan bireylerin deprem risk algısını şekillendiren demografik, deneyimsel ve sosyal-psikolojik belirleyicilerini ortaya koyacaktır. Araştırma kapsamında Etik Kurul Onay'ı alınmış ve veriler toplanmaya başlamadan önce katılımcılara araştırmanın amacı ve kapsamıyla ilgili Bilgilendirilmiş Onam Formu verilmiştir. Araştırmanın örneklemini Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Öğrencileri oluşturmuştur. Katılımcılara kolay örnekleme yöntemiyle ulaşılmış ve araştırma 837 katılımcı ile yürütülmüştür. Algılanan deprem riski bağımlı değişken olarak ele alınmış, bağımsız değişkenler dört blokta hiyerarşik regresyon analizine dâhil edilmiştir; demografik değişkenler (yaş, gelir, sosyo-ekonomik düzey), deprem deneyimleri ve bağlamsal değerlendirmeler (şehrin risk düzeyi, deprem yaşantısı, kayıp türleri), psikolojik göstergeler (deprem sonrası duygusal tepkiler, öz-yeterlik) ve sosyal algılar (bilgi kaynaklarına güven, sorumluluk atfı) olmak üzere dört farklı blokta hiyerarşik regresyon analizi ile incelenmiştir. Bulgular, demografik değişkenlerin risk algısını açıklama gücünün sınırlı olduğunu gösterirken, sosyo-ekonomik düzey arttıkça risk algısının azaldığı tespit edilmiştir. Katılımcıların yaşadıkları şehrin deprem risk düzeyinin yüksek algılanmasının genel risk algısını da artırdığı bulunmuştur. Bununla birlikte, deprem sonrası hissedilen duygusal tepkilerin risk algısını anlamlı düzeyde artırdığı, buna karşın öz-güvenin risk algısı üzerinde anlamlı bir etkisinin bulunmadığı belirlenmiştir. Son olarak ise bilgi kaynaklarına duyulan güvenin risk algısını düşürdüğü gözlenmiştir. Elde edilen bulgular, deprem risk algısının büyük ölçüde bilişsel (şehrin risk düzeyi) ve duygusal (tepkiler) faktörler tarafından şekillendiğini; sosyo-ekonomik düzey ve bilgi kaynaklarına güvenin ise risk algısını olumsuz yönde yordadığını göstermektedir. Bulgular, deprem gibi çevresel krizlerde risk algısının bilişsel, duygusal ve bağlamsal etmenlerle şekillendiğini, kriz yönetimiyle iletişim stratejilerinin bu dinamikleri dikkate alması gerektiğini belirtir.

Keywords: kriz, risk algısı, deprem, Van, psikososyal faktörler, kriz iletişimi

Session 4.6 (Day 2)

Ekonomik Kriz, Göç ve Pandeminin Suç İstatistiklerine Etkisi: Türkiye Örneği (2009-2021)

Nedim Havle ¹

¹ *İstanbul Kültür University*

E-mail: nedimhavle@yahoo.com

Bu çalışma, Türkiye’de 2009-2021 yılları arasında yaşanan üç büyük toplumsal krizin (2009 ekonomik krizi, 2012-2018 göç dalgası, 2020-2021 COVID-19 pandemisi) belirli suç türleri üzerindeki net etkisini, kriminolojik teoriler ışığında karşılaştırmalı olarak analiz etmektedir. Çok değişkenli zaman serisi regresyon analizleri kullanılarak yürütülen araştırma, her krizin suç örüntülerini farklılaştırdığını ortaya koymuştur.

Araştırmanın temel bulguları, COVID-19 pandemisinin suç üzerindeki etkisinin Rutin Aktiviteler Kuramı ile tam uyumlu olduğunu göstermiştir. Pandemi döneminde, sosyal izolasyona bağlı olarak hırsızlık gibi sokak suçları anlamlı düzeyde azalırken ($p=0.038$), gündelik hayatın dijital ve özel alana kaymasıyla bilişim suçları ($p=0.011$) ve aile içi şiddet vekili olan kötü muamele ($p=0.048$) suçları anlamlı şekilde artmıştır.

Yoğun göç dalgasına ilişkin hipotez kısmen doğrulanmıştır. Geçici koruma altındaki Suriyeli sayısındaki artış, beklendiği gibi göçmen kaçakçılığı suçunu çok güçlü bir şekilde artırmış ($p<0.001$), bu durumun göçmenlerin kırılganlığından faydalanan suç ağlarıyla ilişkili olduğu değerlendirilmiştir. Ancak, göçmen nüfusunun kasten yaralama gibi genel şiddet suçları üzerinde anlamlı bir etkisi saptanmamıştır. Bu bulgu, göç olgusunu genel bir asayiş sorunu olarak sunan yaklaşımları ampirik olarak desteklememektedir.

En beklenmedik sonuç ise Gerilim Kuramı’nın öngörülerinin aksine, 2009-2010 ekonomik krizinin mülkiyete karşı suçları (hırsızlık, yağma) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde artırmadığının tespit edilmesidir. Bu durum, kriz anlarında sosyal destek mekanizmalarının ve aile içi dayanışmanın gerilimi azaltıcı etkisine işaret etmektedir.

Sonuç olarak, çalışma her krizin kendine özgü suç dinamikleri yarattığını göstermekte ve politika yapımcıların krize özgü, kanıta dayalı ve proaktif suç önleme stratejileri geliştirmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Keywords: kriz, suç, göç, pandemi, Türkiye

Session 4.7 (Day 2)

Disabled Bodies as Crisis in Medieval Narrative Poem "Der arme Heinrich" by Hartmann von Aue

Habib Tekin ¹

¹ Marmara University

E-mail: habib.tekin@hotmail.com

The representation of disability in medieval German literature shows a continuing **crisis** of the body, faith, and meaning. In this **crisis**, the human body becomes the site of conflict between divine will and human existence. Hartmann von Aue's *Der arme Heinrich* presents a **crisis** through the story of a nobleman with Aussatz (leprosy). The disease creates a **crisis** of body, spirit, and community. It functions as a sign of sin, punishment, and redemption. The text operates within a biblical **crisis** structure found in the Old Testament. References to Zara'at in Leviticus and Numbers show a **crisis** of impurity and exclusion. This reading places *Der arme Heinrich* in the center of a theological **crisis** that links body and salvation. Hartmann turns this **crisis** into a process of reflection. The act of illness begins a **crisis** of belief and purpose. The plan of a virgin sacrifice as cure creates a moral **crisis** that joins suffering and renewal. The poem shows a human **crisis** where disability leads to recognition of dependence on divine order. The **crisis** of the body becomes a means of social and spiritual change.

By focusing on *Der arme Heinrich*, the study presents medieval literature as a field of continuing **crisis** between purity and sin, exclusion and return, body and soul. Through biblical exegesis, the work traces the **crisis** of human difference to scriptural origins. The concept of **crisis** connects illness, faith, and community as parts of a single structure of meaning. The study contributes to an understanding of how medieval thought used **crisis** to define disability as part of human and divine relation.

Keywords: disability, leprosy, hartmann von aue, der arme heinrich, medieval

Session 4.7 (Day 2)

Micro-Crises and Their Solution –Medieval Stories about Overcoming Crises

Maya Spiegel-Emre ¹

¹ University of Tübingen

E-mail: maya.spiegel@live.de

The Middle High German *Mären*, long marginalized for their heterogeneous formats and often obscene content, were once dismissed as simplistic didactic tales. Today, their literary variety and interpretive openness are recognized as key qualities of these short narratives —and quite rightly so: for the *Mären* can be read as narratives of crisis and of how crises can be overcome.

These texts, I argue, stage the breaking of social norms, often through the lens of marriage, which in the Middle Ages functioned as a microcosm of social order. Adultery, frequently portrayed as a female transgression, signals not only the breakdown of marital harmony but also the destabilization of broader societal structures. While later *Mären* tend to revel in the abnormal and provocative, early tales such as those by *Der Stricker* focus on restoring order: they do not merely depict crises —they actively stage their resolution.

As an example, I will discuss *Der kluge Knecht* (The Clever Servant), a tale that not only narrates the disruption and restoration of social order but also demonstrates how crises can be overcome: When a servant uncovers his master's wife's infidelity, he avoids direct confrontation and instead tells a parallel story, prompting the master to recognize the betrayal himself. The wife is punished, the servant unharmed —and storytelling becomes the means of resolving the crisis.

Crucially, the tale enacts a double process of enlightenment: the master learns through the inner story, while the audience is guided by the *Märe* as a whole —which models how narrative itself enables insight. In times of social uncertainty and rapid information flow, the values embedded in these medieval texts —independent thinking, inference, and guided reflection —remain strikingly modern. *Mären* do not merely mirror crises —they teach us how to *think* through them.

Keywords: Middle High German prose, stories about crises, stories about overcoming crises, overcoming crises through enlightenment, independent thinking

Session 4.7 (Day 2)

Crisis, Utopia and Engagement in Dirk C. Fleck's Eco-Thriller *Das Tahiti Projekt*

Elena Giovannini ¹

¹ *Università del Piemonte Orientale*

E-mail: elena.giovannini@uniupo.it

"Eco is booming, even on the bookshelf", stated the Frankfurter Rundschau in 2008, reviewing Dirk C. Fleck's then-newly published eco-thriller *Das Tahiti Projekt*. Nowadays, ecological themes play an even greater role, primarily expressed in art through the fundamental conflict of economy vs. ecology.

Although the literary genre has existed since the 1980s, the Hamburg-based journalist Dirk C. Fleck, who has also worked as a freelance writer since 1995, is considered the initiator of the German eco-crime novel with his 1992 work, *Palmers Krieg*. *Das Tahiti Projekt* –both an independent story and the first part of the "Maeva Trilogy" –is staged as a "captivating thriller" (Hamburger Abendblatt). It dramatizes the multiple murders of people and the environment ("ecocide," D. C. Fleck), thereby expanding the generic possibilities of crime literature. It is also "an extremely realistic, intelligent, and brilliantly written futuristic novel" (J. Ziegler, former UN Human Rights Commissioner), set in the year 2022, depicting an ecological utopia, and for which Dirk C. Fleck was awarded the German Science Fiction Prize for the second time in 2009.

Furthermore, this novel is more than "a book of hope" (J. Ziegler), as it is the fictional realization of the non-fiction book *Equilibrismus* by V. Freystedt and E. Bihl (2005), which advocates for a real, alternative world order where humanity and nature live in harmony. Finally, *Das Tahiti Projekt* is also more than a mere novel because it was written with the intention of familiarizing as many people as possible with the goals and reform proposals of the Equilibrismus e.V. association, founded in 1998 and still active. A documentary film about the book, the blog for Dirk C. Fleck's novel, the association's websites, and the commitment of the author and activists 'for a world in balance' demonstrate how short the step from eco-thriller to "Practical World Fiction" (Deeplookers Blog) can be.

Keywords: Dirk C. Fleck, The Tahiti Project, ecothriller, science fiction, engagement

Session 5.1 (Day 2)

Historia (Non) Est Magistra Vitae, or What We Have (Not) Learnt from the Past

Vesna Suljic ¹

¹ International University of Sarajevo,

E-mail: vsuljic@ius.edu.ba

Nineteen Ninety-Two written by the Bosnian journalist Mirko Jeleč is a collection of 25 stories written in the documentary prose genre. The stories are told by witnesses and victims of events happening in Doboj, a small town in Bosnia and Herzegovina, when the war started in 1992. These personal accounts, first published in 2022 in the Bosnian edition, but translated into English and published in 2025, talk about the personal experiences and their effects on the people who told these stories. Interpretation of these personal accounts is based on New Historicism and Cultural Criticism literary theories to see how objective or subjective these truth-telling stories are. It will be analysed what was communicated and why, but also what was not communicated in these stories and why. The author claims that the purpose of publishing these accounts is to share the truth and not to instigate new conflicts or hatred. The personal accounts presented in *Nineteen Ninety-Two* will be compared to reporting of similar events by the media during the time of their occurrence in Bosnia and Herzegovina during the 1992-1995 war to investigate whether there have been any changes in the presentation and interpretation of such events thirty years later. This paper aims to connect these personal accounts to the continuous crisis of humankind in relation to the political agendas and ideological conflicts that are also recurring on large scales to ask the basic question - when is humankind going to learn from its mistakes. History does repeat itself and little is learnt from the past.

Keywords: personal accounts, war, power of authority, continuous crisis of humankind

Session 5.1 (Day 2)

“Error-Sphaericus”: The Sublimity of Crisis in *The Dunciad*

Selena Özbaş¹

¹ *İstanbul Yeni Yüzyıl University*

E-mail: selenarckzan@gmail.com

This paper examines the interplay between astronomical crisis and Scriblerian sublime in Alexander Pope’s mock-epic, *The Dunciad*. Pope’s fascination with contemporary astronomical debates, controversies, and discoveries asserts his position as a science-conscious writer. Despite his Scriblerian connection, which often targeted the arrogance of the contemporary scientist, his possible viewership of the Censorium lectures of Isaac Newton’s pupil, William Whiston document Pope’s unavoidable interest in astronomy. However, *The Dunciad*’s astronomical register does more than record scientific discourse: it captures a parabolic treatment of these scientific advances through which the paradigmatic crisis to which the mock-epic gives vent is exposed. Inherent in Pope’s symbolic treatment of cosmic inflation is the promotion of astronomical crisis as a figurative byword for the crisis of sense during the Age of Reason. By purposefully negating the ‘truthful’ principles of Newtonian science, the poem treats universal and individual bombast as offsprings of mock-orderliness, unintelligibility, and nonsense. With the intention of driving off non-sensicality from the 18th century republic of letters, the poem utilises the Scriblerian *reductio ad absurdum* under the guise of astronomical crisis. Accordingly, this narrative tactic which catches the end of Pope’s bathetic method suggests that celestial crisis channels the narrative sublime of the poem. Thus, it adapts Longinian sublimity to the contemporary need of metaphorical negativity which is represented by the astronomical foundation of the poem. Identifying the astronomical crisis of *The Dunciad* as part of its sublime character, the paper will arrive at the conclusion that Pope’s science-conscious writing forms an inevitable aspect of his Scriblerian self. Eventually, it signals the birth of a new aesthetics of sublimity in eighteenth-century English fiction which revolves around its unique, *error-sphaericus*.

Keywords: *The Dunciad*, Alexander Pope, crisis, sublime, astronomy

Session 5.1 (Day 2)

Reading Landscapes as Revisionist History

Berna Artan ¹

¹ *Istanbul University*

E-mail: bernaa@istanbul.edu.tr

With droughts, freezing temperatures, and hailstorms, the French population experienced great loss often due to lack of resources like flour, timber, and crops before the revolution of 1789. In 1788, if the already famished people had managed to survive, they led revolts, protesting the financial crises that the King and the elite wrought on with political reforms. Shifts in climate conditions thus aided in shaking the weakened roots of French autocracy. This is what most historians and political philosophers suggest, recording the many facets of this momentous event. Charlotte Smith, however, in her first epistolary novel *Desmond* (1792) provides a counterpoint to this narrative with reports on the state of the land. She records the eventful years of 1790-92 in four voices who intimately observe and react to life in the French villages and landscapes. Relying on her personal experiences in France, Smith gives voice to Geraldine Verney, whose letters expose wrongful assumptions about the natural atmosphere and political conditions of post-revolutionary France. Writing her letter in 1791, Geraldine records an “appearance of plenty” in the fields that survived “the disadvantages of bad cultivation, and the tumults existing these last two years,” as the land “laugh[s] and sing[s]”. The land, she finds, is resistant to adversity. Geraldine’s records of her environment move from a prospect view of the land to an intimate kinship of plant life. Such scrutiny of the landscape leads her to question the intention of the king and the elite in “monopolizing sales” and the accuracy of “the deficiency of bread” that lead to revolts. Thinking further, she critiques facts about how, for instance, cutting corn incorrectly may lead a whole nation to famine. By noting these and other forms of entanglement between the land and nation especially in Geraldine’s letters, I argue, Smith politicizes natural observation and guides towards a critical reading of other historical records.

Keywords: ecocriticism, revisionist history, french revolution, land studies

Session 5.2 (Day 2)

The Crisis of the Scholastic Model of Knowledge and the Overcoming of Dogmatism in 17th-Century England

Georgii Shpak ¹

¹ *Ural Federal University*

E-mail: geo.shpak@gmail.com

This presentation examines the pivotal intellectual shift in seventeenth-century England, where the burgeoning practice of translating classical texts into the vernacular precipitated a crisis of epistemic authority. While the proliferation of translations in medicine, law, and theology made knowledge more accessible, it also exposed irreconcilable contradictions within the authoritative canon. In response, a generation of thinkers, including Francis Bacon and William Gilbert, called for a fundamental overhaul of scholarly methodology. Focusing on the mid-century, this talk argues that the initial response to this crisis was not a unified “scientific revolution,” but a period of vibrant conceptual pluralism. It analyzes the distinct, and often conflicting, programs proposed by key figures: the empirical skepticism of Thomas Browne, the defense of immaterial bodies by Joseph Glanvill, the vitalist materialism of Margaret Cavendish, and the experimentalism of the Royal Society’s founders. Despite their differences, these diverse projects were united by a shared imperative to move beyond scholastic dogma. The presentation concludes by exploring how this strategic pluralism, particularly in the early Restoration period under Charles II, served as a crucial negotiating phase. It provided a flexible intellectual space that reconciled competing research programs under a common belief in scientific progress for the “common good”, before eventually giving way to the more rigid disciplinary structures of the following century. This analysis highlights the critical role of intellectual diversity in navigating periods of profound epistemological change.

Keywords: epistemic crisis, scholasticism, intellectual pluralism, experimental philosophy, intellectual history, scientific revolution

Session 5.2 (Day 2)

Epistemic Rupture in the Ottoman Semiosphere: Evidence of Semiocrisis in Eighteenth-Century Ottoman Music Culture

Peter Salvucci ¹

¹ *Istanbul Technical University*

E-mail: psnalvucci@gmail.com

This study employs historical musicology and Juri Lotman's cultural semiotic theory to examine eighteenth-century Ottoman society as a pivotal point of socio-political transformation. Darling's novel and alternative proposal for three main historical periods of Ottoman society demonstrates clear parallels Ottoman music culture. The first period of *Expansion* in Ottoman history establishes a political ideology defined by estrangement of the ruling (*askeri*) class from the public (*reaya*). In this period, the Ottomans adopted the culture of their subjects, which is reflected in the diverse sources of musical theories and ethnic plurality of musicians present in the fifteenth and sixteenth centuries. The avoidance of Ottoman hegemonic dominance challenges Lotman's conception of the *semiosphere*, which is defined by a hegemonic core that competes for cultural dominance. An alternative Ottoman semiosphere model is thereby proposed, which carries into the period of *Consolidation* from the late sixteenth to the end of the seventeenth century. This period of relative stability is reflected in a greater standardization of theoretical musical systems and compositional forms. The final period of *Transformation* in Ottoman society is foregrounded by the *Tulip Era* (*Lale Devri*) in the beginning of the eighteenth century. At this time, a breakdown of the original Ottoman semiosphere occurred when society was directly confronted with the concepts of class struggle and dialectic cultural engagement endemic to the European (Lotman's) semiosphere. This is evident in the decadent musical gatherings and feasts of the Tulip Era, where the ruling class abandoned its principles of dialectical disengagement and presented itself as aristocratic elites. Thus, Ottoman society lost its original axiological framework as the ruling class increasingly identified itself as "high culture" within the same semio-cultural structure as a polarized lower class.

Keywords: semiosphere, semiocrisis, Ottoman music, Lotman

Session 5.3 (Day 2)

Güney Asya'da Kimlik Krizi: Urduca-Hintçe Çatışması ve Toplumsal Kırılma

Zekai Kardaş¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: kardas@istanbul.edu.tr

Adını Türkçe “Ordu”kelimesinden alan Urduca, yüzyıllar boyunca Babür Türkleri tarafından yönetilen Hindistan’ın dili olmuştur. Günümüzde Urduca Hint-alt kıtasında halklarının ortak dili (lingua franca) konumundadır ve dünya çapında en yaygın kullanılan dillerden biridir. Bugün Hindistan’da kullanılan Hintçe ise dilbilgisi özellikleri bakımından Urduca ile tamamen aynıdır. Tarih boyunca bütün Hindistan’da ortak dil işlevi gören Urduca, İngilizlerin bölgeye hâkim olmalarıyla birlikte Hindu-Müslüman ayrışmasının merkezinde yer almaya başlamış ve “Urduca-Hintçe çatışması”adıyla bilinen siyasi bir rekabetin tarafı olmuştur. Bu rekabet ise Urduca ve Hintçenin birbirinden farklı diller mi, yoksa aynı dilsel sürekliliğin varyantları mı olduğu sorusu etrafında şekillenmiştir.

19.yy’da sömürge güç olan İngilizler tarafından yapılan bir ajitasyonla, Arapça alfabe ile yazılan Urduca’nın Müslümanların dili olduğu; Hinduların ise kendi dillerini Devanagari denilen Sanskrit kökenli bir alfabeye yazmaları gerektiği fikri ortaya atılmıştı. Aslında yapılan, Hintçe olarak adlandırılan dilin, dönemin Urduca’sının Devanagari alfabesiyle yazılmasından ve araya eski metinlerden devşirilmiş Sanskrit kökenli kelimelerin yerleştirilmesinden başka bir şey değildi.

Mesele zamanla basit bir filolojik tartışma veya alfabe seçimi meselesi olmanın çok ötesinde kimlik, milliyetçilik ve toplumsal bölünme konularıyla iç içe geçen büyük bir kriz haline dönüşmüştür. Bu durum Hint-Alt Kıtası’nın bölünmesine ve milyonlarca insanın yaşadığı yerleri değiştirmesine yol açan meşhur “İki Ulus Teorisi”nin entelektüel ve duygusal zeminini hazırlamıştır.

Bu bildiri, sömürgeci politikalar ve elit rekabetiyle kurgulanan dilsel ayrışmanın, toplumsal bütünlüğü bozarak 1947 Pakistan-Hindistan bölünmesine yol açan süreci ve kriz dinamiklerini inceleme amacı taşımaktadır.

Keywords: Güney Asya, Hindistan-Pakistan, Hintçe-Urduca çatışması, toplumsal kırılma, kriz

Session 5.3 (Day 2)

Finansal Terimler ve Kavramlar: Özbek Basınında Kredi Kullanımının Dilsel ve Kavramsal Yansımaları

Mamura Mamatkulova Ozkan ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: mamura.mamatkulova@gmail.com

Son yıllarda, Özbekistan'daki ekonomik dönüşümlerle birlikte bireylerin krediye erişimi giderek yaygınlaşmış ve basında önemli tartışmalara yol açmıştır. Kredi haberleri yalnızca finansal bilgi aktarmakla kalmayıp, dil ve kavram kullanımı yoluyla vatandaşların ekonomik farkındalığını ve toplumsal algılarını şekillendirmektedir. Bu çalışma, Özbek basınında yer alan kredi haberlerini dilsel ve kavramsal açıdan inceleyerek, vatandaşların finansal okuryazarlığını, “nasiya” gibi yerel kavramların kullanımını, tasvir fiillerinin işlevini ve yabancı dilden alıntılanan sözcüklerin açıklanması veya özel kullanım durumlarını ele almaktadır. Kredi kullanımına ilişkin haberler, düşük finansal okuryazarlık örüntülerini ortaya koymakta ve bunun olası ekonomik ve toplumsal krizlere işaret edip etmediği tartışılmaktadır. Bulgular, kredi kullanımının bireyler ve aileler üzerindeki etkilerini, devlet politikalarının rolünü ve finansal bilgiyi sunarken kullanılan dilsel stratejileri ortaya koymaktadır. Özbek basınında kullanılan terimler ve kavramlar, ekonomik reformların vatandaşlar üzerindeki etkilerini anlamak ve finansal farkındalık düzeylerini değerlendirmek için önemli bir veri sağlamaktadır. Çalışma, dilsel ve kavramsal analiz yoluyla kredi kullanımının toplumsal etkilerini inceleyerek, ekonomik modernleşme, finansal okuryazarlık ve sosyal dayanıklılık tartışmalarına katkı sunmaktadır.

Keywords: Özbek basını, kredi haberleri, finansal okuryazarlık, nasiya, ekonomik reformlar, kriz, dil kullanımı

Session 5.3 (Day 2)

Eski Türklerde Krizin Dilsel Göstergeleri

Rabia Saral¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: rabia.saral@istanbul.edu.tr

Bir dönemi anlamak, o dönemin krizlerini iyi okumayı ve yorumlamayı gerektirir. Bu okuma ve yorumlama ise o döneme ait dil bakiyeleri ile mümkündür. Nitekim tarihî metinler yalnızca bir dil malzemesi değil; aynı zamanda bir döneme ait ideoloji, iktidar, güç söylemlerinin taşıyıcısıdır. Bu doğrultuda Türk toplumunun 8. yüzyılda yaşadığı krizleri günümüze ulaştıran Kül Tigin, Bilge Kağan ve Tunyukuk yazıtları, kimlik inşası ile ulus bilincinin oluşturulmasına hizmet etmesi bakımından hem tarihî hem ideolojik metinler olarak değerlendirilebilmektedir. Bu metinlerde dil bilgisi ve anlam biliminin imkânları dâhilinde tespit edilecek kriz söylemleri, dönemin söz varlığına katkı sunmasının yanı sıra yaşanmış ve yaşanacak olan tarihî olayları anlamlandırmayı kolaylaştıracaktır.

Birer nutuk metni olan bu yazıtlar, ibret alınması ve tekrarlanmaması gereken olayları anlatması bakımından aynı zamanda birer kriz metnidir. Nitekim Türklerin bağımsızlık mücadelesi ve bu gayeye ulaşmak için düzenledikleri seferler ve savaşlar, üç yazıtta da ana temayı oluşturmaktadır. Bunun yanı sıra yazıtlarda “kriz” kavramının doğrudan bir karşılığı olmamakla birlikte; savaş, isyan, darbe, entrika, göç, sefer gibi kavramlar aracılığıyla kriz durumları aktarılmaya ve bir kavram alanı oluşturulmaya çalışılmıştır. Buradan hareketle incelenen metinlerde “kriz” kavramı, müstakil bir kelimeden ziyade; bir anlatının konusu olarak ele alınmıştır.

Eldeki çalışmada öncelikle krizin tanımı ve bir kriz anlatısı olarak metinlerin nasıl değerlendirilebileceği üzerinde durulacak; akabinde Türkçe ilk yazılı belgelerde kriz aktarımları tespit edilecektir.

Keywords: kriz, eleştirel söylem analizi, Orhun Abideleri, bağımsızlık krizi, yönetsel kriz, toplumsal kriz

Session 5.4 (Day 2)

Disiplinlerarası Bir Kriz Okuması: Mrozek'in Polisler Oyununda Estetik, İdeoloji ve Gözetim

Şebnem Telci Dereli ¹

¹ Kocaeli University

E-mail: sebnem.telci@kocaeli.edu.tr

Slawomir Mrozek'in *Polisler* (1958) oyunu, absürd tiyatronun mizahi stratejileriyle otoritenin kriz üretme mekanizmasını görünür kılar. Polislerin varlıklarını sürdürebilmek için sürekli "iç düşman" icat etmeleri, iktidarın meşruiyetini kriz üzerinden kurduğunu gösterir. Bu çalışma, oyunu disiplinlerarası bir perspektiften ele alarak estetik, ideoloji ve gözetim kavramları üzerinden çözümler.

Albert Camus'nün absürd felsefesi, *Polisler*'deki kısır döngüsel düşman yaratma pratiğini varoluşsal bir saçmalık olarak yorumlamaya olanak tanır. Camus'nün *Sisifos Söyleni*'ndeki anlamsız emek döngüsü, polislerin zorunlu görevini çağrıştırarak absürdün felsefi boyutunu açığa çıkarır. Slavoj Žižek'in mizahı ideolojinin boşluğunu ifşa eden bir araç olarak gören yaklaşımı ise oyunun ironik yapısıyla kesişir; absürd mizah, iktidarın kırılmasını ve iç tutarsızlığını sahnede görünür kılar. Michel Foucault'nun disiplin ve gözetim kavramsallaştırması da polislerin kriz üretmek toplum üzerinde denetim kurma çabasını açıklamak için işlevseldir. Kriz burada sadece bir durum değil, iktidarın sürekliliğini sağlayan yapısal bir tekniktir.

Sonuç olarak, *Polisler* örneği, tiyatronun krizleri temsil eden değil, aynı zamanda krizleri estetik ve politik açıdan çözümleyen bir alan olduğunu göstermektedir. Oyun, absürd mizah aracılığıyla ideolojiyi ters yüz ederken, krizleri disiplin ve gözetim perspektifinden görünür kılar. Böylece tiyatro, krizi anlamak için disiplinlerarası bir yöntem üretir.

Keywords: kriz, absürd mizah, ideoloji, gözetim, estetik, Mrozek

Session 5.4 (Day 2)

Kriz Anlarında Epik-Forum Tiyatro Diyaloğu

Nazım Sarıkaya ¹

¹ *Beykent University*

E-mail: nazimsarikaya@beykent.edu.tr

“Kriz” sözcüğü Antik Yunanca kriss’ten gelir ve “ayırarak, karar vermek” anlamındaki krinein fiiline dayanır. Bu etimoloji krizi bir çöküş yerine gidişatın değiştiği karar anı olarak tanımlar. Tiyatro da krizin eşiğinde konumlanır; eylemi durdurmaz, görünür kılar. Seyirciyle oyuncu bu görünürlük içinde karar anını birlikte biçimlendirir.

Toplumsal krizlerle müzakere etmeyi amaçlayan bu uygulamalı araştırma, Augusto Boal’ın forum tiyatrosu ile Bertolt Brecht’in epik tiyatrosunu bir araya getirir. Boal seyirciyi edilgen konumdan çıkararak “seyirci-oyuncu”ya dönüştürür, Brecht ise olaylara duygusal özdeşlik yerine eleştirel mesafeyle bakmayı önerir. Bu iki yaklaşımın kesişiminde krizler, düşünce ve eylem düzeyinde bir sorgulama alanı olarak ele alınmaktadır. Araştırmacının liselerde yürüttüğü forum çalışmaları, “YÖK Bilim Kafe” kapsamındaki gösteri ve üniversitede verilen Uygulamalı Dramaturji dersindeki forum çalışmaları bu modelin saha deneyimlerini oluşturmaktadır.

Uygulama, Oyunculuk Bölümü öğrencilerinden ilgili dersi alan 12 katılımcıyla, iki oturumluk bir atölye biçiminde yürütülecektir. Öncelikle katılımcıların güncel deneyimlerine bağlı kriz durumlarını (dijital manipülasyon, iklim kaygısı, ekonomik belirsizlik, toplumsal kutuplaşma) temsil eden kısa forum sahneleri üretmeleri beklenmektedir. İkinci oturumdaysa dışarıdan katılan seyirci-oyuncuların sahnelere müdahale etmesiyle alternatif eylem biçimleri deneyimlenecektir. Süreçte toplanacak gözlem notları, yarı yapılandırılmış ön-son görüşmeler ve yansıtıcı düşünce yazıları nitel tematik analizle değerlendirilecektir. Araştırmanın amacı gençlerde eleştirel düşünme, empatik farkındalık ve ortak eylem üretme kapasitesini güçlendirmektir. Böylece krizler toplumsal çelişkilerin görünür olduğu ve karar anlarının sahnede yeniden müzakere edildiği bir prova alanına dönüşebilir.

Keywords: forum tiyatrosu, epik tiyatro, kriz temsili, gençlik çalışmaları, empatik farkındalık

Session 5.4 (Day 2)

Antonin Artaud'da Yaratıcı "Sahne Krizi"

Ayberk Erkay ¹

¹ *Hacettepe University*

E-mail: avalonlu@gmail.com

Bu bildiri, Antonin Artaud'nun "sahne krizi" kavramını yalnızca tiyatro tarihindeki bir kopuş ânı olarak değil, tiyatronun temel yapılarına, özellikle dönemin egemen estetik anlayışı Natüralist estetiğe ilişkin köklü bir çöküş, fakat aynı zamanda yaratıcı bir argüman olarak ele alır: Dilin krizi, beden krizi, temsil krizi ve sahnenin işlevinin krizi. Artaud, bu kriz anında, radikal bir teşhis ortaya koyar: Batı tiyatrosu edebîleştirilince, psikolojikleştirilince ve mimetik bir yapıya sıkıştıkça etkisini, eyleyici gücünü yitirmiştir. Ve buna istinaden, sanatını tümüyle estetik bir projeye dönüştürür: Metnin egemenliğini yitirdiği, bedenin yeniden bir güçler alanı olarak sahneye döndüğü ve sahnenin ritüelistik/metafizik bir işleve kavuştuğu bir tiyatro çağrısı yapar. Şiddeti, tiyatronun statikleşmiş biçimini aşmanın en açık seçik yolu olarak belirtir: Biçimlerin riske atılması, duyusal olanın doğrudan hedef alınması ve seyirciyi sarsarak "gerçeği" yeniden harekete geçirecek bir sahne ediminin amaçlanması.

Bildirimizde, bu krizin, temelinde, performatif bir boyut taşıdığını vurgulanmakta ve bu performatif yapının yaratıcı doğası incelenmektedir. Bize göre Artaud için "kriz" bir çıkmaz değil, Stéphane Mallarmé ve onun Sembolist estetiğinden filizlenen, 20. yüzyıl Batı tiyatrosundaki deneysel yönelimlere itici gücünü veren en belirgin kaynaklardan biridir. Söz konusu yaratıcı estetik, Grotowski'den Brook'a uzanan çizgide açıkça görüldüğü gibi, güncel sahne pratiklerinde de etkinliğini sürdürmektedir.

Keywords: Antonin Artaud, Stéphane Mallarmé, Gilles Deleuze, sahne, beden, mimesis, kriz, ritüel

Session 5.5 (Day 2)

Sürekli Kriz ve Eleştirel Körleşme Karşısında Edebiyat

Çimen Günay-Erkol ¹

¹ Özyeğin University

E-mail: Cimen.Gunay@ozyegin.edu.tr

Modern söylemde “kriz” kavramının enflasyonu, bir aşınmaya yol açmıştır. Ekonomiden ekolojiye, siyasetten sağlığa kadar her alanın sürekli “kriz” haliyle nitelendirilmesi, kavramın ayırt edici gücünü zayıflatmıştır. Kriz, etimolojik kökeninde bir dönüm noktasını, kritik bir karar anını işaret ederken, artık neredeyse normalin kendisi haline gelmiştir. Giorgio Agamben’in “istisna hali” kavramı bu durumu aydınlatır: kriz sürekli hale gelerek istisnai olmaktan çıkar ve bir yönetim aracına dönüşür. Janet Roitman’ın *Anti-Crisis* eserinde sistematik olarak gösterdiği gibi, kriz söylemi belirli anlatıları mümkün kılarken bazı soruları gündeme getirip diğerlerini kapatır; artık her yerde hazır bulunan bir anlatı aracı haline gelmiştir. Bu durum paradoksal bir sonuç doğurmuştur: Her şey krizse, hiçbir şey kriz değildir. Kavramın bu şekilde yaygınlaşması, onu epistemolojik açıdan belirsizleştirir; artık istisnai durumları tanımlamak yerine, yapısal sorunları olağanlaştıran bir retorik araca dönüşür. Naomi Klein’in “felaket kapitalizmi” kavramsallaştırmasında görüldüğü gibi, kriz söylemi, siyasi ve ekonomik çıkarlar için stratejik bir araç olarak da işlevselleştirilir. Bu bildiride, krizin her yerde görülmesini aslında onu hiçbir yerde görmemekle eşdeğer hale gelen bir eleştirel körleşme olarak ele alacağım. Bu çerçeveyi bireysel ve toplumsal “kriz”leri derinlemesine ele alan, Türk Edebiyatı’ndan çeşitli yazarlara (Hilmi Ziya Ülken, Yakup Kadri Karaosmanoğlu, Kemal Tahir, Ahmet Hamdi Tanpınar, Oğuz Atay vb.) değinerek kuracağım. Bu yazarlar, “kriz” in Türkiye bağlamındaki tarihselliğini ve kavramsal dönüşümünü ele almak için uygun kavşaklar sunmaktadır.

Keywords: edebiyat, modernizm, modernleşme, kriz, sürekli kriz, istisna

Session 5.5 (Day 2)

Ekolojik Kriz, Kentsel Bozulma ve Hava Kirliliği: Calvino'nun "Zor Yaşam" Üçlemesinde İnsan ve Doğa İlişkisi

Cristiano Bedin ¹

¹ İstanbul University

E-mail: cristiano.bedin@istanbul.edu.tr

Bu bildiri, Italo Calvino'nun 1950'li yıllarda kaleme aldığı ve 1958 tarihli Öyküler derlemesinde *Zor Yaşam* başlığı altında toplanan üç kısa romanını (*Arjantin Karıncası*, *Emlak Vurgusu*, *Kirli Hava Bulutu*) ekokritik bir yaklaşımla ele almayı amaçlamaktadır. Savaş sonrası İtalya'nın ekonomik büyüme dönemindeki ekolojik tahribatı ve etik sorumluluk meselelerini merkeze alan bu anlatılar, sanayileşmenin doğa, çevre ve insan üzerindeki yıkıcı etkilerini ortaya koyması bakımından bir "ekolojik kriz üçlemesi" niteliğindedir. *Arjantin Karıncası*'nda istilacı bir tür üzerinden insanın doğaya müdahalesinin ekosistemde yarattığı tahribat tartışılırken; *Emlak Vurgusu*, kentleşme ve rant odaklı yapılaşmanın doğayı, toplumsal ilişkileri ve estetik algıyı nasıl dönüştürdüğünü anlatır. *Kirli Hava Bulutu* ise sanayileşmenin yol açtığı hava kirliliğini, bürokratik ilgisizlik ve toplumsal duyarsızlık ekseninde derinlemesine sorgular. Bu üç anlatı, insanın kendi yarattığı çevresel krizler karşısında sürüklendiği etik ve varoluşsal çıkmazı gözler önüne serer. Calvino'nun eserlerinde doğa, sadece pastoral bir imge değil, aynı zamanda insanlık durumunu sorgulayan aktif bir özne konumundadır. Bu perspektifle Calvino, ekolojik bilincin ve çevresel sürdürülebilirlik düşüncesinin edebiyattaki erken temsilcilerinden biri olarak karşımıza çıkar. Bildiri, nihai olarak, Calvino'nun bu üçlemesi üzerinden edebiyatın ekolojik farkındalık yaratmadaki işlev ve rolünü tartışmaya açar.

Keywords: Italo Calvino, ekokritik, ekolojik kriz, modernleşme, sürdürülebilirlik, edebiyat ve ekoloji

Session 5.6 (Day 2)

Dijital Oyun, Kimlik ve Kriz: Gamer Bireylerin Ruhsal Dünyalarının Projektif Testlerle Değerlendirilmesi

İrem Gamze Arslan Yüksel ¹

Ercan Taş ¹

¹ *Independent Researcher*

E-mail: psk.iremarslan@gmail.com, ercan_tas@hotmail.com

Oyun, insanın doğduğu andan itibaren hayatına giren; ruhsal, fiziksel ve zihinsel gelişimine önemli ölçüde katkı sağlayan bir olgudur. Oyun, insanı hayata hazırlar, bir nevi hayatın provasıdır. Bir geçiş alanı niteliği taşıdığından hem iç gerçeklikte hem de dış gerçekliktedir. Oyun sırasında çocuk, iç ve dış dünyasındaki meseleleri oyuna yansıtır. Böylece gündelik yaşamında zorlandığı, üstesinden gelmek istediği veya arzu ettiği şeyleri oyunda prova eder. Bununla birlikte, oyun kavramı teknolojik gelişmelerin hız kazandığı modern çağda önemli ölçüde dönüşüm geçirmiştir. Geleneksel biçiminden uzaklaşan oyunlar, günümüzde dijital platformlarda pazarlanan ticari ürünler hâline gelmiştir. Dijital oyunlar kısaca sanal uzamda oyun oynama deneyimi olarak tarif edilmektedir. Özellikle dijital oyunlar; çocuklar, ergenler ve yetişkin bireyler tarafından boş zamanlarını değerlendirme, eğlenme, sosyalleşme ve öğrenme amacıyla yaygın olarak tercih edilmektedir. Başka bir ifadeyle oyunlar artık yalnızca çocuklara özgü olmaktan çıkmış, yetişkin bireylerin de kullanımına girmiştir. Geçmişte oyunlar genellikle fiziksel mekân değişikliği gerektirirken günümüzde bu ihtiyaç ortadan kalkmış; bilgisayar, tablet ve akıllı telefon gibi dijital cihazlar aracılığıyla oyunlar istenilen her yerde oynanabilir hâle gelmiştir. Dijital oyunlara erişimin kolaylaşmasıyla birlikte bireylerin sosyal, akademik ve iş yaşamlarında kriz durumları ortaya çıkmaya başlamıştır. Bu çalışma, dijital oyun oynayan 25-40 yaş aralığındaki kadın ve erkekten oluşan 5 katılımcının ruhsal dünyalarını; nesne ilişkileri, özdeşleşme ve kimlik, kendilik tasarımları ve narsisistik yatırımları açısından Rorschach ve Tematik Algı Testi aracılığıyla “normalin kliniği” üzerinden detaylı şekilde anlamayı ve yorumlamayı amaçlamaktadır.

Keywords: dijital oyun, kimlik, kriz, projektif testler, narsisistik sorunsal

Session 5.6 (Day 2)

Günümüz Kimlik Krizinin Kuşaklar Arası Bağlamda Psikanalitik İncelenmesi: Arzu, Ayrışma ve Aktarım Üzerine Kuramsal Bir Tartışma

Tuğba Tarakçı¹

¹ *Independent Researcher*

E-mail: psktugbatarakci@gmail.com

Bu çalışma, modern dünyada bireyin yaşadığı kimlik krizini kuşaklar arası aktarım bağlamında psikanalitik bir bakışla incelemeyi amaçlamaktadır. Günümüz kimlik krizi, bireyin kendilik algısının dijitalleşme, sosyal medya temsilleri ve hızla değişen toplumsal normlarla karşılaştığı noktada belirginleşmektedir. Bu kriz, üst kuşaklardan aktarılan bilinçdışı arzuların, çatışmaların ve kimlik temsillerinin güncel bağlamda yeniden sahnelenmesi olarak okunabilir.

Kimlik inşasında özne olma yolundaki birey, toplumsal olandan ve üst kuşaktan bağımsız şekilde kendi arzusunu ifade etmeye çalışan kişidir. Bu süreçte birey, “Ben ne istiyorum? Beni gerçekten ne ifade ediyor?” sorularına yanıt ararken öznel alanını kurmaya çalışır. Çatışmayı yaratan ise bireyin kendi arzularını bulma, ruhsal çatışmalarını anlama ve içsel dünyasının ifadesini kurma konusunda yaşadığı zorluktur. Üst kuşağın gölgesinde kalan arzular ile modern dünyanın sahnesinde görünür hale gelen bireysel arzular arasında bir gerilim oluşur; birey bu iki alan arasında kendi sesini ve yönünü bulmaya çalışır.

Bu çalışma, kuşaklar arası aktarımın kimlik oluşumundaki rolünü, arzusun nesiller boyunca nasıl şekillenerek iletildiğini ve bu aktarımın günümüz kimlik krizine nasıl yansıdığını kuramsal bir çerçevede ele almaktadır. Geçmiş kuşaklardan devralınan çözümlenmemiş çatışmaların bugünün kimlik arayışında nasıl yeniden canlandığı tartışılacaktır. Böylece kimlik krizinin yalnızca bireysel bir sorun değil, kuşaklar arası psikodinamik süreçlerin çağdaş bir ifadesi olarak yeniden okunabileceği ileri sürülmektedir.

Çalışma boyunca arzu, ayrışma ve aktarım kavramları temel eksen oluşturmakta; ayrışmanın tetiklediği suçluluk duygusu ve günümüzün “dijital ötekileriyle”kurulan ilişkisi bu çerçevede değerlendirilmektedir. Freud, Lacan, Winnicott ve Mahler’in kuramsal katkılarından yararlanılarak psikanalitik kavramların çağdaş toplumsal bağlamla ilişkisi tartışılmakta, ileri araştırmalara yönelik yeni açılımlar sunulmaktadır.

Keywords: günümüz kimlik krizi, kuşaklar arası aktarım, özneleşme, arzu, psikanaliz

Session 5.7 (Day 2)

From Crisis to Creation: Migration and Identity in Emine Sevgi Özdamar's Work

Gabriella Pelloni ¹

¹ *University Of Verona*

E-mail: gabriella.pelloni@univr.it

My paper aims to analyze the writings of E. S. Özdamar as a laboratory for reflecting on migration in its dual nature as both crisis and possibility. Özdamar's oeuvre, awarded the Georg Büchner Prize in 2022, is rooted in the experience of crossing languages, cultures, and borders, staging both the traumatic dimension of migration and its transformative potential.

First, I will read migration as identity crisis and opening, drawing on Derrida's reflections on "unconditional hospitality" and Roberto Esposito's "affirmative biopolitics". Özdamar's writing shows that identity is not a closed substance but a mobile, relational configuration, reshaped in encounters with alterity. Experiences of exile, migration, and nomadism thus contain the possibility of transforming mutual perception and reinventing oneself in the mirror of the Other.

Second, I will examine transgenerational trauma and transcultural memory in Özdamar's work. As theorized by Astrid Erll and Alison Landsberg, transcultural memory shows how shared remembrance can transcend borders and articulate intersections between micro- and macro-history, revealing genealogical structures through which traumas are transmitted and reworked. In Özdamar's narratives, spatial movements intertwine with genealogical journeys across Turkish and European history, exposing repressed tragedies and giving voice to victims excluded from official discourse.

Finally, following Derrida, Mikhail Epstein, and Wolfgang Iser, I will analyze the construction of new identity in Özdamar's texts. Her works exemplify forms of transgenerational narration in which a language changeover exposes power relations embedded in language, while also opening a space for reworking traumas through the estranging perspective of linguistic and cultural crossing. Literature, through its performative potential, not only represents crisis but transforms it into an opportunity for alternative identity models shaped by multilingualism and transculturality.

Keywords: Emine Sevgi Özdamar, migration, identity construction, transcultural memory, language change (Sprachwechsel), multilingualism

Session 5.7 (Day 2)

A Blue Humanist Reading of Cevat Şakir Kabaağaçlı's *Aganta Burina Burinata*: Mahmut's 'Blue Crisis of Belonging'

Gökben Güçlü¹

¹ Istanbul Atlas University

E-mail: gokben.guclu@atlas.edu.tr

Aganta Burina Burinata is a novel by a Turkish novelist and short story writer, Cevat Şakir Kabaağaçlı, also known as the Fisherman of Halicarnassus, who portrays the protagonist Mahmut's close but paradoxical relationship with the land and the sea. This paradox evolves into a crisis, as Mahmut oscillates between the sea that forms and soothes him and the land that confines and suffocates him. To make sense of this relationship and ground it in a theoretical framework, this study will evaluate the novel from the perspective of Blue Humanities which focuses on water and its relationship with other living things. Kabaağaçlı does not merely give Mahmut the leading role in this novel, he places the Aegean Sea at the very heart of the plot and the dilemma. The sea is not merely a landscape or setting; it is a living, breathing entity that forms relationships with other beings. Mahmut's attempt to detach himself from the sea by getting married and settle down is the source of his struggle to understand where he belongs. When he is on the sea, there are dangers, losses and difficulties but he feels peaceful and most importantly free. However, his bondage to land requires commitment and enslavement in spite of the safe and static environment. By staying on the land, he fulfills the expectations of society but he is restless and suffocated. Mahmut's conflict which will be addressed and analyzed as 'blue crisis of belonging' will be interpreted in reference to Steve Mentz's concept of "shipwreck modernity." Shipwrecks do not mean only disasters; but they are metaphors for "opportunities". Kabaağaçlı's novel can be read as a shipwreck narrative which portrays Mahmut's figurative shipwreck when he cuts off his emotional and physical bond with the sea. Mahmut's shipwreck and stranding are not a disaster but a transformation. Mahmut escapes this crisis by abandoning the land and returning to the sea. The blue crisis is not a destruction for Mahmut but a rebirth and re-belonging.

Keywords: *Aganta Burina Burinata*, Cevat Şakir Kabaağaçlı, blue humanities, shipwreck modernity, blue crisis of belonging

Session 5.7 (Day 2)

Linguistic and Literary Resonances amid Contagion and Public Health Crisis in Pamuk's *Nights of Plague*

Pınar Umman ¹

¹ *Independent Researcher*

E-mail: pinarumman@gmail.com

Through a plague epidemic taking place in the early 20th century in an imaginary Ottoman island, Orhan Pamuk's postmodern historical novel *Nights of Plague* envisions a moment of political, social, and ideational crisis. Undermining existing authority structures to create a vacuum in which new structures can arise, the plague epidemic is not just the driver of transformation in the novel, but also models, to an extent, the spread of new ideas and social movements. In the novel, quarantine, which presents itself as the only solution against the epidemic, is an unwieldy project that can only be implemented with an ideational leap in the social body and that requires social cohesion and notions of nationhood. But how can social cohesion be brought about? How does a community become a nation? How do movements like nationalism spread? These sorts of questions that the novel shines a light on pertain to language in that they have to do with the creation and dissemination of meaning. How does a signifier become loaded with signification? How does an image enter into circulation? How does an author ensure readers shut the outside world out and enter into the quarantine of the text? Drawing on literary scholarship on Pamuk's works as well as ideas of theorists such as Jacques Derrida, Gilles Deleuze, and René Girard, this study attends to the conceptual projections of the epidemic motif in *Nights of Plague* to explore the semiotic dimension of the social phenomena staged in the novel. It argues that the work, which is filled with the anxiety of "reading" and interpreting plague symptoms, public opinion, and the intentions of those in power, as well as efforts to "write" history and author great changes, can be regarded as a kind of *Künstlerroman* through the lens of public health. It fleshes out how the author highlights both "artistic knowledge", which he believes to be especially vital in times of crisis, and his own philosophy as a novelist.

Keywords: literature, language, health, contagion, plague, public health, nationalism

Session 1.1 (Day 3)

Impossible Genesis: The Analysis of Crises in Turkic Myths of Ergenekon and Asena

Yusuf Aybars Elçi ¹

¹ *Middle East Technical University*

E-mail: aybars.elci@metu.edu.tr

Turkic mythology contains an extensive list of creation and succession myths, each supporting a diverse array of alternative retellings depending on the sociological and geographical context. *The Epic of Ergenekon* and the mythic tale of Asena are two such myths that contain crises of eradication at the core of their narratives. Utilising themes of extreme risk and scarcity of resources, the two myths create a profound cultural message of endurance in the face of extreme adversity. The endurance displayed within the myths consequently converts the crises of eradication into tales of proliferation and origination. This paper aims to analyse crises of eradication represented within the myths of Ergenekon and Asena, utilising different cultural perspectives within the Central Asian and Altai regions. Furthermore, the paper aims to analyse the means by which the crises of eradication are averted and converted into myths of repopulation and origination; therefore, highlighting themes of cultural and communal unity in the face of adversity.

Keywords: Turkic Mythology, crises of eradication, cultural identity, communal unity

Session 1.1 (Day 3)

Gender, Crisis and Early Feminism: Comparative Perspectives from Ottoman-Turkish and Italian Contexts (19th-20th Centuries)

Barbara Dell'Abate Çelebi ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: barbara.celebi@istanbul.edu.tr

Political, social, and cultural crises have historically acted as catalysts for change. However, wars, revolutions, and the founding of new nations often feature men as the main protagonists, leaving women relegated to the margins. Yet, crises can create opportunities for pioneering women to assert their agency and challenge the patriarchal structures of the society in which they live. This is especially evident when we look at Italy and the Ottoman Empire during the period between the late 19th and the early 20th century. This was a period of significant political and social upheavals, but also the time when women became for the first time active participants in the process of shaping the course of social and intellectual progress and nation-building.

This paper focuses on a comparative analysis of the crisis investing the late Ottoman Empire and Italy during this specific period, analyzing the responses to the crisis by some major pioneering Ottoman Turkish and Italian women, considered nowadays by many critics as early feminists. In analyzing the strategies employed by these pioneering women, this paper will follow three main directions: political activism, literature as resistance, and education as liberation.

Within the first section on political activism, it will concentrate on Nezihe Muhiddin (1889-1958) and Anna Maria Mozzoni (1837-1920). In the second section on literature on Fatma Aliye (1862-1936) and Sibilla Aleramo (1876-1960), and in the third section on education on Halide Edib Adıvar (1884-1964) and Maria Montessori (1870-1952).

This paper aims to offer an original contribution to the study of crises by revealing the similarities and differences in the ways enlightened women in the late Ottoman Empire/Early Republic and in Italy, in the same historical timeframe, faced and responded to major crises and social transitions.

Keywords: women and crisis Early Italian and Ottoman-Turkish feminism, Late Ottoman/Early Republican Turkey, Italian Risorgimento, gender and nation-building, Nezihe Muhiddin, Anna Maria Mozzoni, Halide Edib Adıvar, Fatma Aliye, Sibilla Aleramo, Maria Montessori

Session 1.1 (Day 3)

Reading a Crisis of Immunization in Miyase Sertbarut's Çöp Plaza

Suzan Deniz ¹

¹ *Tekirdağ Namık Kemal University*

E-mail: suzie.deniz@gmail.com

The recent pandemic of our time, Covid-19, has highlighted not only a crisis in global medical sciences but also an immunization crisis among individuals. Today treated similarly to common cold, Covid-19 had devastating effects globally in terms of medicine, economics, societal dynamics, and workings of states. The term immunity, as perceived by the Italian philosopher Roberto Esposito, suggests that the biological process of immunization working as a protective process against the alien agents resembles the sociopolitical actions taken against alien bodies entering a society. His parallelism between this biological process and the sociopolitical action sparks an opportunity to see it in literary texts as well. Since literature seldom turns a blind eye to the events of crisis in society and every other area that reflects a human-related crisis, it is only natural to see such issues in works of fiction. In a similar vein, children's and young adult fiction also include exemplary texts that deal with crisis fiction, the focus of this study being on Miyase Sertbarut's duology *Çöp Plaza*, which showcases crisis on two levels one being an immunization crisis against a mysterious pandemic, the second being the price of immunization for the nonimmune. In this study, it is my aim to approach the crisis of immunization from Esposito's view by touching upon how this crisis is reflected in Sertbarut's works.

Keywords: immunity, crisis of immunity, pandemic, Çöp Plaza

Session 1.2 (Day 3)

The Music of Crisis: Identity and the Reimagining of Self in Deborah Levy's *August Blue*

Zeynep Bilge ¹

¹ *Mimar Sinan Fine Arts University*

E-mail: zeynep.bilge@msgsu.edu.tr

Deborah Levy's *August Blue* (2023) displays the condition of crisis as both a thematic concern and a structuring principle of narrative. The novel follows Elsa M. Anderson, a prodigious pianist whose aborted performance of Rachmaninov becomes the catalyst for a series of dislocations: the collapse of artistic mastery, the fracturing of selfhood, and the unraveling of secure belonging. Rather than presenting crisis as a singular rupture, Levy portrays it as an ongoing state of suspension, a liminal zone in which concepts such as identity, genius, and home become unstable. Central to this portrayal is Elsa's recurrent encounter with her uncanny double, a figure who embodies estrangement but also intimates alternative possibilities for self-recognition and renewal. This paper predominantly focuses on the role of music in the novel, which is pivotal in the novel's negotiation of crisis. Music, within the narrative, functions both as the site of Elsa's initial breakdown and as a language through which she struggles to reconfigure her subjectivity. Levy presents music not only as performance but also as a form of expression and communication that exceeds speech, allowing moments of intimacy, resistance, and self-discovery. Thus, the novel highlights the dual nature of music: its potential to expose vulnerability and failure, and its capacity to articulate otherwise inexpressible experiences of displacement and longing. Through its fragmented geographies—mostly ranging across Europe—, its emphasis on music as a medium of relationality, and its shifting temporalities, the novel dramatizes how crises of subjectivity, creativity, and belonging are entangled with broader cultural uncertainties around displacement and the dissolution of stable narratives of progress.

Keywords: August Blue, Deborah Levy, music in literature, identity, crisis

Session 1.2 (Day 3)

From Polarity to Polyphony: The Antigone Tragedy in Kamila Shamsie's *Home Fire*

Annelise Hein ¹

¹ *Haliç University*

E-mail: annelisek.hein@gmail.com

Focusing on narrative polyphony, this paper analyzes how Kamila Shamsie's *Home Fire* (2017) rewrites the *Antigone* tragedy to move beyond the binary logic that often frames contemporary debates on migration and identity in contemporary London. Drawing on Mikhail Bakhtin's concepts of polyphony and dialogism, I demonstrate how Shamsie's multivoiced novel overturns agonistic interpretations of Sophocles' *Antigone*. Rather than overemphasizing a struggle between two competing voices, *Home Fire* multiplies conflict through a convergence of diverse voices which cannot be neatly assigned to political positions. In reading *Home Fire* alongside Sophocles' *Antigone*, I also draw on the work of classical scholars like Edith Hall and Simon Critchley to develop a bifurcated hermeneutic that listens to competing voices in the classical and contemporary tragedies at hand. Focusing on differences between Sophocles' two-part chorus and Shamsie's digital media chorus, I argue that the novel shifts from a binary tension into an open-ended polyphony. While commending this move towards plurality, I also highlight how the novel's tragic structure decouples polyphony from egalitarian ideals, since the interplay of diverse voices fails to secure repatriation or political inclusion for *Home Fire*'s Muslim characters. This analysis reveals a crucial tension: even as *Home Fire*'s multivoiced structure challenges dualistic thinking, it also demonstrates that polyphony does not automatically lead to political agency for marginalized citizens. Because this unresolved tension promotes continuing engagement with complexity, I suggest that *Home Fire* offers polyphony as a remedy not for the citizenship debate but for the more persistent crisis of discursive polarization.

Keywords: Antigone, citizenship, Home Fire, narrative polyphony, polarization

Session 1.3 (Day 3)

Translating the Ecopolitical: Revoicing Carol J. Adams' *The Sexual Politics of Meat* in Turkish

Özlem Gülen¹

¹ *Haliç University*

E-mail: ozlemgulen@yahoo.com

The intensifying environmental crises across the globe have been transforming and diversifying the ways of addressing the ecological issues, which have become highly political and have generated a distinct field of resistance. As part of this ongoing resistance, translation praxis not only challenges the hegemonic structures established by patriarchy, speciesism, and environmental destruction but also reshapes discourses and the body of literature, ultimately fostering environmental activism. This role of translation positions it at the intersection of ecological awareness, feminism, and political intervention. Given these considerations, this study centers on the translated works in the field of ecofeminism within the Turkish literature, mapping the trajectory of translations in this area. One of the works within the presented trajectory, Carol J. Adams' *The Sexual Politics of Meat*, a foundational text in ecofeminism, is closely examined in terms of its eco-political intervention. By framing the translation as an ecopolitical act based on the theories of ecocriticism and ecofeminism, the study analyzes both the paratextual and textual levels, including the translators' preface, footnotes, and the translation strategies employed at the textual level, specifically focusing on ecocritical and ecofeminist terminology and discourse. Thus, the study underscores the role of translation in the dissemination of ecocritical and ecofeminist thought across languages, while also reshaping political and ecological discourses.

Keywords: ecofeminism, ecopolitics, Carol J. Adams, translation studies, *The Sexual Politics of Meat*.

Session 1.3 (Day 3)

Rewriting the Earth: Ecological Crisis across Translation and Adaptation in Jeff VanderMeer's *Annihilation*

Şaziye Çıkıkcı¹

¹ Istanbul University-Cerrahpaşa

E-mail: saziyecikrikci@iuc.edu.tr

Ecology has become a key issue across Translation and Adaptation Studies, reflecting how culture mediates environmental crisis. Bassnett and Johnston (2019) argue that translation needs to move “beyond the linguistic” toward a planetary perspective, engaging other disciplines and reshaping global communication. Similarly, Cronin (2017) defines “eco-translation” as practice that responds to human-induced environmental change. This aligns with Geal’s (2022) call for “an ecocritical turn in adaptation studies”, where narratives “mutate, survive, and reconfigure their environments”. This study explores the circulation of ecological crisis and ontological uncertainty across translation and adaptation through Jeff VanderMeer’s *Annihilation* (2014), its Turkish translation *Yok Oluş* (2018), and its film adaptation (2018). These works are interpreted as interconnected acts of rewriting the Earth, examining how language, perception, and ecology translate one another within the Anthropocene. Adopting Cronin’s (2019) view that “translation offers a way of thinking about new forms of subjectivity in the age of the Anthropocene”, the paper argues that *Annihilation* reveals the limits of translation when confronting the nonhuman, an unstable condition where cognition, language, and ecology merge. Using “uncertain ontologies” (Ameel & Caracciolo, 2020), it shows how literature, translation, and adaptation function as ecological agents rewriting language and human existence in a destabilized world. Based on Gentzler’s Post-Translation Studies approach, asserting that “all writing is rewriting”, the analysis follows three stages: the novel as ecological rewriting, the Turkish translation as interlingual transformation, and the film as intersemiotic adaptation. Through these forms, the study traces the dynamic movement between human and nonhuman consciousness. The research reframes translation as an ecological act, revealing how crisis, language, and ontology evolve across media.

Keywords: eco-translation, adaptation, ontological uncertainty, rewriting, ecological crisis.

Session 1.3 (Day 3)

Translation as Guidance in the Climate Crisis: Contextual Voices in a Children's Climate Book Series

Halise Gülmüş Sırkıntı ¹

¹ *Marmara University*

E-mail: halise.gulmus@marmara.edu.tr

The climate crisis is not only a scientific phenomenon but also a communicative emergency in which translation can either widen or narrow the gap between knowledge and action. While “translation” is frequently used metaphorically in climate discourse, as knowledge transfer or behavior change, its interlingual and intercultural dimensions remain underexamined in practice (see Susam-Saraeva, 2023). This study aims to investigate the role(s) of translation in the climate crisis, focusing on the packaging that surrounds translated texts and shapes their reception. In line with this aim, this study examines Yeni İnsan Publishing House and the Yuvam Dünya Kitaplığı as translational agents that bring global ecological texts into Turkish. Founded in 2007, Yeni İnsan focuses on the philosophical, political, and cultural dimensions of ecological crisis, with attention to its historical and educational contexts. Together with Yuvam Dünya, a civil society initiative, Yeni İnsan runs a climate book series in translation. Focusing especially on the translated children's books within the series, this study examines how the global climate crisis is recontextualised for readers in Türkiye. It adopts Alvstad et al.'s (2017) concept of “contextual voices” to analyse series notes, editorial prefaces, publisher webpages, and campaign/press materials that accompany translations. Findings indicate that editorial and framing choices aim to help readers orient themselves, ease uncertainty, and identify practical responses in the context of the climate crisis. The study highlights the role of translation as guidance in times of crisis, making climate knowledge clear and accessible to local audiences, and helping to turn it into concrete steps.

Keywords: climate crisis, translation and ecology, contextual voices, paratexts

Session 1.4 (Day 3)

Hasta Bedenin Yeniden Kuruluşu: Jo Spence'in "The Picture Of Health?" Serisine Foucaultcu Bir Yaklaşım

Ezgi Ararat Cüceoğlu¹

¹ Yıldız Teknik University

E-mail: ezgiac@yildiz.edu.tr

Bu çalışmada, İngiliz sanatçı Jo Spence'in meme kanserine yakalandıktan sonra, 1982-1986 yılları arasında hastalığının çeşitli evrelerini belgelediği *The Picture of Health?* isimli fotoğraf serisi, Foucaultcu bir yaklaşımla ele alınmaktadır. Foucault'nun düşüncesinde "ben" iktidar ilişkileri içinde kurulan bir "oluş" alanı olarak ortaya çıkar. Hastalığı nedeniyle tıbbi otoritenin nesnesi haline gelen Spence'in, ayna karşısında bedenini muayene ettiği, mamografi çekildiği, operasyona hazırlandığı gibi anlarda, medikal söylem tarafından yeniden kurulan bedenini fotoğraflaması, bu süreci öznel bir sorgulama pratiğine dönüştürmektedir. Sanatçı, medikal söylemin nesnesi olmaktan öte, hasta bedenini bir "oluş" halinde ortaya koymaktadır. Kameranın arkasında değil, önünde yer alması, Spence'in iktidar ilişkileri içindeki konumunu tersine çevirir. Sanatçı, tıbbi otoritenin ve toplumsal bakışın nesneleştiren yapısına karşı kendi benliğini fotoğraflar üzerinden yeniden kurmaktadır. Bu bağlamda Foucault'nun tarihsel ve sosyal ilişkiler içinde biçimlenen "ben nosyonu" sanatsal düzlemde görünürlük kazanmaktadır. *The Picture of Health?* serisindeki fotoğraflar, "ben" i yeniden kurmanın ve kendi hakikatini üretmenin birer aracı haline gelmektedir. Bu öznel anlatı, sanatçının bedeninde yaşanan krizin, bir çöküşten ziyade yeni bir anlam üretimi ve sanatsal bir özneleşme biçimi olarak okunmasına olanak sağlamaktadır.

Keywords: Jo Spence, The Picture of Health?, hasta beden, sanat, Foucault, ben nosyonu

Session 1.4 (Day 3)

Özerkliğin Krizi: Dijital Sanatta Biçim, Özerklik ve Politik Tahayyül

Hande Malgaç¹

¹ *Independent Researcher*

E-mail: handemalgac@gmail.com

Toplumsal, siyasal ve ekonomik krizlerle birlikte çözülen, evrimleşen ya da yok olan yapılar, normlar ve değerler yerini yenilerine bırakırken aynı zamanda ardında soru ve sorunlar bırakarak dönüşmekte olana da dikkat çekerler. Bu çalışmada yapay zekanın (AI) sanatsal bir pratik ve malzeme olarak kullanımının özerklik kavramında yarattığı dönüşüm ve yeni tartışmalara odaklanılacaktır. 20. Yüzyıl'ın özerklik anlayışını sorgulayan dijital sanat, biçim politika ve özerklik arasındaki ilişkiye dair yeni bir tartışma başlatmıştır. Modernliğin özerklik tanımını referans noktası olarak onunla tartışan ve yeni bir bağlam içerisinde yeniden kurgulayan dijital sanat, sanat eserinin özgünlüğü, sanatçının konumu, izleyici ve sanat eseri arasındaki ilişkinin niteliği gibi modern sanat kuramını oluşturan temel kabulleri sorgulamaktadır. Bu çalışma, yapay zekânın sanatsal bir pratik ve malzeme olarak kullanımını, bu kullanımın yol açtığı yeni anlatı biçimlerini, bu biçimlerin ve yeni izleyici deneyiminin toplumsal politik etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma dijital sanatın yalnızca dijital malzemenin biçimsel olanaklarını kullanmakla kalmayıp, yerleşik yapı ve normları sarstığı ve aynı zamanda sanatçı AI işbirliğinin hem estetik hem de politik alanda bir dönüşüm, yeni bir sorunsal yarattığını savlamaktadır. Dijital sanat pratiklerinin ortaya çıkardığı yeni biçimlerin yarattığı ve/veya yaratma potansiyeli taşıdığı dönüşümler Yuk Hui'nin kozmoteknik kavramı merkeze alınarak estetik politik bir değerlendirmeye tabi tutulmaktadır. Sougwen Chung ve Refik Anadol'un üretimlerinden örnekleri inceleyen çalışma, bunların yalnızca yeni biçimler sunmadığını, aynı zamanda teknolojinin toplumsal ve özne üzerindeki etkilerini izleyici deneyimine taşıyarak, izleyiciyi özerklik, yaratım ve deneyimin yeni biçimlerini sorgulamaya davet ettiğini göstermektedir. Bu yaklaşım kriz-dönüşüm bağlamında estetik politik tartışmalar geliştirmek için önemli bir perspektif sunmaktadır.

Keywords: özerklik, dijital sanat, yapay zeka, kozmoteknik

Session 1.6 (Day 3)

Sağlık Krizinden Yaşam Krizine: HPV Tanısının Türkiye'deki Kadınlar Üzerindeki Etkileri

Zeynep Büşra Coşar Yılmaz ¹

¹ *Istanbul University*

E-mail: zeynep.cosar@istanbul.edu.tr

İnsan Papilloma Virüsü (HPV) enfeksiyonu, cinsel yolla bulaşan en yaygın enfeksiyonlardan biridir. Kalıcı HPV enfeksiyonu, rahim ağzı kanseri gibi birçok ciddi sağlık sorununa yol açabilmektedir. Tanı konulsa dahi virüsün bir tedavisi bulunmamaktadır. Bu durum, HPV tanısı alan kadınlar için bir sağlık krizi yaratmaktadır. Kadınlar; kanser riski ve tedavi eksikliği karşısında kendilerini çaresiz hissetmektedir. Bağışıklık sistemi tarafından yok edilmediği sürece virüsü başkalarına bulaştırma riski de kadınların omuzlarına yüklenmektedir. Tanı sonrası kaygı, üzüntü, öfke ve utanç gibi duygular yaygın olarak görülmektedir. Tanı süreci; kanser gelişimi, virüsün bulaştırılması ve damgalanma ile ilgili endişelerin yanı sıra cinsel sorunlara, kaygıya, depresyona ve yaşam kalitesinin düşmesine neden olabilmektedir. Bu deneyimler, HPV'nin bir sağlık krizinden öte, kadınların yaşamının birçok alanını etkileyen bir yaşam krizine dönüştüğünü göstermektedir. Bu deneyimlerin kapsamlı bir şekilde incelenmesi için nitel çalışmalar büyük önem taşımaktadır. Buna rağmen Türkiye'de, HPV tanısı alan kadınların deneyimlerini nitel olarak inceleyen bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle, bu çalışmanın amacı, HPV tanısının Türkiye'deki kadınlar üzerinde etkilerini nitel yöntemle kapsamlı bir şekilde incelemektir. Örneklem, son altı ay içinde HPV tanısı almış 18-65 yaş arası kadınları kapsayacaktır. Görüşmeler kadınlarla bireysel olarak yürütülecek ve veriler tematik analiz aracılığıyla incelenecektir. Bulgular; tanıya ilişkin duyguları, tanının psikolojik ve sosyal etkilerini, cinsel ve günlük yaşam üzerindeki sonuçlarını ve kadınların bu krizle nasıl başa çıktıklarını ortaya koyacaktır. Bulgular ilgili literatür çerçevesinde tartışılacaktır. Bulguların, kadınların bu süreçteki ihtiyaçları ve nasıl desteklenmeleri gerektiği konusunda kritik bilgiler sunacağı, böylece gelecekte tasarlanabilecek terapötik programlar için yol gösterici olacağı düşünülmektedir.

Keywords: HPV tanısı, sağlık krizi, yaşam krizi, nitel çalışma

Session 1.6 (Day 3)

Cinsel Şiddete Maruz Kalan Kadınların Psikoterapi Deneyimi: Kadınlar Bize Ne Anlatmak İstiyor?

Beste Acavit ¹

¹ TOBB University of Economics and Technology

E-mail: pskbesteacavit@gmail.com

Gerçekleştirdiğim tez çalışması, cinsel şiddet deneyimi olan yetişkin kadınların psikoterapiye başvuru, deneyim ve iyileşme süreçlerini derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Türkiye’de yetişkinlik yaşamında cinsel şiddet deneyimi olan kadınların psikoterapi deneyimini inceleyen ilk çalışma olması sebebiyle alan yazına önemli bir katkı sunmaktadır. Tezin temel amaçlarından biri de hem yararlı hem de yararsız terapötik deneyimleri ortaya koymaktır. Nitel araştırma yöntemlerinden Yorumlayıcı Fenomenolojik Analiz (YFA) kullanılarak, dâhil etme kriterlerini karşılayan, cinsel şiddet sebebiyle en az beş seans psikoterapi almış beş kadın katılımcı ile görüşülmüştür. Çalışma, cinsel şiddet gibi yaygın ancak görünmeyen bir şiddet türünün sosyokültürel bağlam içinde nasıl anlamlandırıldığını keşfetmek için YFA’yı uygun bulmuştur. Analiz sonucunda, katılımcıların deneyimlerini öyküsel olarak aktaran beş ana tema ortaya çıkmıştır. Bulgular, cinsel şiddetin yarattığı içsel ve dışsal yüklerin desteğe erişimi nasıl engellediğini, toplumsal ve kültürel faktörlerin deneyime olumsuz etkilerini ve cinsel şiddet sonrası yalnızlaşma krizini ortaya koymaktadır. Toplumsal ve kültürel faktörlerin psikoterapiye olan yansımalarına bakıldığında, katılımcıların yargılanma, inanılmama ve damgalanma korkusuyla kendi “yaralarını” sarmaya yöneldikleri anlaşılmaktadır. Bu da psikoterapi dahil herhangi bir destek almaktan kişileri uzaklaştırabilmektedir. Yararlı deneyimler açısından katılımcılar, uygulanan tekniklerden ziyade, ilgisini, şefkatini ve nötr varlığını hissettiren terapistleri ve güvenli terapötik ortamı önemsemektedir. Bu çalışma, ruh sağlığı uzmanlarının cinsel şiddet ve toplumsal cinsiyete dayalı normlar hakkındaki bilgi ve yetkinliğini artırması ve kültüre duyarlı hizmet modelleri geliştirmesi için somut öneriler sunmaktadır.

Keywords: cinsel şiddet, cinsel saldırı, psikoterapi deneyimi

Session 1.6 (Day 3)

”Başka Bir Yerde Mutlu Olur Muyuz?”: Göçün Çift Dinamiklerine Etkisi

Hülya Ergün Taşdemir ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: hulyaergunn@gmail.com

Türkiye’de son dönemdeki sosyoekonomik kırılmalıklar ve artan belirsizlik, göçü çiftlerin ortak ruhsal alanını yeniden yapılandıran merkezi bir gerilim haline getirmiştir. “Kalmak mı, gitmek mi” ikilemi, yalnızca coğrafi veya finansal bir karar olarak değil, çiftin öznelarası alanını istikrarsızlaştıran bir ilişki krizi olarak da işlev görmektedir. Partnerler yeni bir sosyo-kültürel ortamda yol alırken, ortak duygusal dünyalarının tutarlılığını zorlayan dış baskılar ve içsel bozulmalarla karşılaşmaktadırlar. Bu çalışma, göçün çiftlerin öznelarası alanını nasıl istikrarsızlaştırdığına dair psikanalitik bir analiz sunmaktadır.

Bu kapsamda, mevcut çalışma, partner seçimi, yansıtma özdeşleşme, bilinçdışı sözleşmeler ve ittifaklar ve üçüncülük üzerine psikanalitik literatüre dayanarak, göçün tetiklediği kayıpların (aile, kültür, dil, kimlik ve topluluk) dış nesnelerin ötesine uzandığını ve her bir partnerin içsel nesne temsillerini derinden etkilediğini savunmaktadır. Göç, çiftin ruhsal dengesini sürdüren bilinçdışı anlaşmaları ve ortak savunma yapılarını sarsar ve bu nedenle fantezilerin, rollerin ve ilişkisel beklentilerin yeniden müzakere edilmesini gerektirir.

Bu bakış açısıyla, göç, ilişkisel dinamiklerin yeniden yapılandırılmasını gerektiren çok katmanlı bir kriz olarak kavramsallaştırılabilir. Bu çalışma, yas tutma, farklılaşma ve karşılıklı tanıma süreçlerinin çiftlerin bu krizi bir gelişim fırsatına dönüştürmelerini sağlayabileceğini vurgulamaktadır. Böylelikle göç, yalnızca sosyopolitik bir olay olarak değil, çift ilişkisinin örgütlenmesi ve terapötik müdahale açısından derin bir ruhsal çalışma alanı olarak yeniden konumlanmaktadır.

Keywords: göç, psikanaliz, psikanalitik çift terapisi, çift dinamikleri, kriz

Session 1.7 (Day 3)

Key Words in the Language of Political Clash: The Deontic Polysemy of "Western Values" in German Public Discourse

Valeria Chernyavskaya ¹

¹ *Peter the Great St. Petersburg Polytechnic University*

E-mail: tcherniavskaia@rambler.ru

New phenomena such as digital social reading, Instapoets and the 'rating culture' expressed in online reviews are challenging traditional literary criticism in newspapers and magazines. Millions of reviews on platforms such as Amazon or Goodreads are part of this reading culture and counterbalance professional criticism. At the same time, successful Instapoets such as Rupi Kaur reject the expertise of the gatekeepers of 'prestigious literary circles' and attempt to establish a direct connection with readers. In fact, online reviews not only offer new forms of reviewing, but also challenge the prestige of conventional criticism and the traditional distinction between professional and non-professional (amateur) criticism. Social media has undoubtedly made reviewing more democratic and interactive than the traditional paradigm of print reviews (Murray 2018). In this new context, a recurring question arises: 'Who has the power to determine what is tasteful and what is not?' (Johannes Franzen 2021). For Baßler (2019), this controversy brings back the old distinctions between low and high culture and between symbolic and economic capital, the latter referring to the work of Pierre Bourdieu, who was the first to illustrate the driving forces and institutions of the 'literary field'. In my keynote speech, I would like to shed light on the current crisis in literary evaluation through some theoretical reflections and experimental evidence from Empirical Aesthetics and Digital Humanities.

Keywords: deontic meaning, deontic polysemy, discursive key word, corpus-assisted discourse analysis

Session 1.7 (Day 3)

Transformations of Scientific Truth in Our Post-truth Era

Jean-Louis Vaxelaire ¹

¹ *University of Namur*

E-mail: jean-louis.vaxelaire@unamur.be

The world of scientific research has been in crisis for two decades due to the 'publish or perish' culture, which has led some researchers to cheat on their results or resort to paper mills to get published. Two aggravating factors have been recently added: Covid crisis, which has led the general public to doubt the work of researchers, and the development of LLMs, which can create a scientific article in a matter of minutes.

We will first see that generative AI has created an environment that enables fraud: detection software cannot tell whether AI was used as a tool to improve the quality of writing or to produce an entire article. We will list the means available for detecting fraud.

For the second part, which concerns the Covid crisis, we will focus on France: By establishing himself as a world authority (with 3,500 publications) and proposing a simple solution to the pandemic (the use of hydroxychloroquine), Didier Raoult became a celebrity. Around this figure, a group of scientists known as 'rassuristes', emerged, explaining that Covid was not dangerous, that there would be no second wave, and that vaccines were useless. We conduct a semiotic analysis of the discourse of a group of 'rassuristes', the CSI, from 2020 to 2025. Beneath a classic academic appearance, the statements are problematic. Anti-vaccine rhetoric, for example, is no longer directed against science in general, but against 'official' science (which includes the WHO, Bill Gates, etc.), with CSI representing the good side of science. There is clearly a problem of ultracrepidarianism: they are genuine researchers, but what expertise do they have in vaccines when they are mathematicians or computer scientists?

We conclude that 'rassuristes' reinforce traditional anti-scientific rhetoric by giving their readers the impression that they are on the right track, the path to a hidden truth that will eventually be revealed. The solution to the research crisis lies in a return to traditional methods.

Keywords: science crisis, scientific integrity, ultracrepidarianism, AI, trust in science

Session 1.7 (Day 3)

Constructing Legitimate Meaning in Times of Crisis: Discursive Struggles in German Migration and Climate Debates (2025)

Simone Schmidt ¹

¹ *International University*

E-mail: simone.schmidt@iu.org

This paper analyses crises not merely as disruptions, but as discursive arenas where legitimacy is negotiated and strategically constructed. Drawing on discourse theory, sociology of knowledge, and frame analysis, legitimacy is understood as a communicative achievement grounded in symbolic power rather than legal status.

Empirically, the study compares two German debates in 2025: (1) pushbacks of Somali asylum seekers at the Polish border, and (2) the confrontation between Chancellor Friedrich Merz and Fridays for Future over climate policy. Using qualitative discourse analysis of media, political speeches, NGO statements, and court rulings, it identifies dominant interpretive frames.

In the migration case, rights-based arguments—initially upheld by the Administrative Court of Berlin—were displaced by security- and control-oriented frames. Executives and tabloids reframed constitutional violations as “asylum abuse” and “system overload”, delegitimising NGOs and sidelining legal norms. In the climate case, Merz’s utilitarian-economic rationale clashed with civil society’s moral responsibility frame, grounded in emissions history, international agreements, and scientific consensus. Here, NGOs functioned as moral authorities, anchoring legitimacy in normative and epistemic claims.

The comparison shows divergence: migration discourse is executive- and security-driven, while climate discourse is shaped by moral and scientific authority. Yet in both arenas, discursive resonance—rather than institutions—decides which interpretations prevail. Frames that align with media logics and public sentiment (fear vs. justice) most effectively stabilise legitimacy.

Keywords: legitimacy, discursive power, discourse theory, migration, climate policy, framing

Session 2.1 (Day 3)

Show, Hide and Reveal: Visual Crisis in Contemporary French Dystopian Novels

Julie Crohas ¹

¹ Carroll College

E-mail: julie@commans.fr

Constant video surveillance, facial recognition, instant media and quest of the perfect shot: visual overabundance are pervasive in our daily life to facilitate, admire, protect as well as control, press and manipulate individuals. In the past few years, the causes and consequences of such a visual crisis emerged as a recurrent topic in many contemporary French dystopian novels reflecting on a society that is increasingly dependent on images. Alain Damasio in *Les Furtifs* (2019), Laurent Gaudé in *Chien 51* (2022) and Lilia Hassaine in *Panorama* (2023) are among these novelists who consider our future, through the way we are looking at it, no matter if our perspectives are prompted by societal change, economic answers, ecology anxiety, or political oppression. From a furtive hybrid being able to hide in plain sight thanks to metamorphosis adaptation, to a society where glass houses allow no room for intimacy and dissimulation, and to a visual addiction that enslaves people's minds and bodies in their past, dystopian novels reveal the damage and impact of the illusions our societies are blindly contemplating, and unveil the show and hide function that dictates our world.

This paper aims to explore the narrative approach used by some of the most recent French dystopian novels to raise the alarm about our contemporary visual crisis and to respond to it. Studying the obsession for images and its influence on language, the analysis of Damasio, Gaudé and Hassaine's writings will question the evolution of our resistance and tolerance to abuse of power, loss of individuality and constant destruction, and define the sustainable lens that literature provides in time of crisis.

Keywords: dystopia, image, visual crisis, novel, narration

Session 2.1 (Day 3)

From Dystopia to Utopia: Sibylle Berg's 'La Bella Vita. PNR' and the Possibility of a Beautiful Life

Susanne Lorenz ¹

¹ *Istanbul University*

E-mail: susanne.lorenz@istanbul.edu.tr

In October 2025, Swiss author Sibylle Berg published the final part of her trilogy, which begins in a dystopian England in the near future (*GRM. Brainfuck*, 2019), escalates into a Europe-wide crisis and ends in revolution (*RCE #RemoteCodeExecution*, 2022). In *La Bella Vita. PNR*, she now describes the period two years after the revolution, which prevented the great collapse and forced a system reboot. Europe reinvents itself as an anarchist utopia. It requires robust strategies to recover socio-politically and economically beyond nation-state concepts. In 93 chapters, Berg formulates 93 proposals for a constitution of the so-called beautiful life (*das schöne Leben*), thus covering a wide range from dystopia to warning utopia to utopia. In my talk, I would like to examine how Sibylle Berg herself as a Member of the European Parliament as well as her trilogy as political literature stand in the tradition of Bertolt Brecht's 'intervening thinking' (*eingreifendes Denken*) and, more than a purely fictional thought experiment, points to real ways out of the crisis.

Keywords: dystopia, utopia, Sibylle Berg, political literature, Bertold Brecht, intervening thinking (*Eingreifendes Denken*)

Session 2.2 (Day 3)

Diasporic Cosmopolitanism and Identity Crisis: Transnational Subjectivities in Contemporary Cuban Literature

Arturo Matute Castro ¹

¹ Kennesaw State University

E-mail: acastr29@kennesaw.edu

This paper explores the negotiation of identity and the reconfiguration of belonging in the face of diasporic and existential crises within contemporary Cuban literature. Through a comparative analysis of Alejandro Otero Paz's novel *Danubio* (2022) and Jennine Capó Crucet's short story "How to Leave Hialeah" (2009), I examine how contemporary diasporic Cuban writers depart from nostalgia-driven exile narratives and engage in the construction of fluid, transnational subjectivities.

Both texts respond to the social and cultural crises of displacement—not merely as geographic dislocations but as ontological ruptures. *Danubio* follows a group of Cuban friends navigating life in Barcelona and traveling through Greece, revealing a shared cosmopolitan ethos and emotional solidarity rooted in what Myria Georgiou terms "diasporic cosmopolitanism". The Mediterranean becomes a symbolic site of reflection, community, and reinvention, against a backdrop of cultural hybridity and historical memory. In contrast, Capó Crucet's protagonist experiences internal migration within the United States, highlighting the racialized and political dimensions of exile without border crossing. Her narrative internalizes displacement as a negotiation of identity through education, memory, and dissent.

Both works underscore how crisis—social, cultural, and psychological—functions as a catalyst for transformation. Rather than presenting migration as mere uprooting, the texts reflect modes of resilience and identity sustainability within translocal communities. This analysis contributes to a broader understanding of how literary narratives engage with crisis not as endpoints but as liminal thresholds for subjective and collective rearticulation.

Keywords: Cuban diaspora, identity crisis, transnationalism, diasporic cosmopolitanism, literature and migration, memory, cultural sustainability

Session 2.2 (Day 3)

Reflection of Crises and Sustainability in Korean Chronicles: Case of Kings Hyegong and Wonseong

Arina Mrachkovskaia ¹

¹ *Institute of Oriental Studies, Russian Academy of Sciences*

E-mail: arinamrachkovskaa@gmail.com

According to East Asian political ideology, a ruler is a mediator between the people and Heaven. Rulers gain the Mandate of Heaven, permission to rule. However, if the rule is ineffective, Heaven sends signals in the form of natural anomalies, which show that a crisis period has arrived, and the people have the right to revolt against the king. Heaven sends good omens to a future king, showing that the person will lead the country to prosperity. This work aims to understand how crises were reflected in the chronicles *Samguk Yusa* and *Samguk Sagi*, which were used as primary sources. Two rulers of Unified Silla were selected for analysis – kings Hyegong (765-780 CE) as an example of crisis and Wonseong (785-798 CE) as the one of sustainability.

From the first months of Hyegong's reign, chronicles provide records of abnormal events: appearance of two suns, birth of a calf with five legs, earthquakes, severe hail, drought. Even after the general amnesty of the king in order to appease Heaven, the anomalies continued; through such records the chroniclers emphasize the inevitability of an unfortunate end to the king's reign.

King Wonseong was the founder of the ruling house of Silla in the late period. Wonseong's reign is marked by the stabilisation of the political situation and the implementation of social reforms. By describing Wonseong's prophetic dream of becoming a ruler, the chroniclers emphasise that Heaven itself placed Wonseong on the throne, adding legitimacy to the ruler. In the *Samguk Sagi*, Wonseong's reign is marked by good omens: Venus - a symbol of the fortune of a new dynasty - rose, and dragons appeared on the shores.

Crisis was seen as a reflection of imbalance in the universe, related to the ruler's misconduct. In the chronicles, crisis situations are shown through natural disasters, and sustainability is emphasised by good omens - all this is related to the East Asian concept of the Mandate of Heaven.

Keywords: Mandate of Heaven, natural anomalies, legitimacy, chronicles, Silla, Korea

Session 2.2 (Day 3)

Crisis, Vulnerability, and Sustainable Memory in Translingual German Literature: Dana Grigorcea's *Die nicht sterben* and Cătălin Dorian Florescu's *Der Feuerturm*

Irina Ursachi ¹

¹ *University of Alcalá*

E-mail: i.ursachi@uah.es

This contribution examines two contemporary novels of translingual German literature, authored by Dana Grigorcea and Cătălin Dorian Florescu, both Romanian-Swiss writers whose works engage deeply with cultural memory and historical change in Romania. Their narratives address the legacies of communism, political repression, and the complex historical layers that shape Romanian cultural memory.

Grigorcea's *Die nicht sterben* (2021) portrays a post-communist Wallachian setting marked by the lasting effects of Romania's major historical transformations. Florescu's *Der Feuerturm* (2022) constructs a symbolic, fictional tower associated with the historical landscape of Bucharest, a narrative space that condenses a century of trauma, political violence and collective memory.

Both novels explore crisis not only as a moment of change but as a relational principle, understood here as the ways in which vulnerability emerges through intergenerational ties and through the continuous dialogue between past and present within Romanian cultural memory. Drawing on Michael Rothberg's *Multidirectional Memory* (2009), Conrad Lluís's *Vulnerable Modes of Existence* (2025), and recent approaches to cultural vulnerability and crisis mediation (Masschelein et al., *Mediating Vulnerability*, 2023), the contribution argues that Grigorcea and Florescu conceptualize vulnerability as a generative force that fosters reflection, resilience, and renewed forms of belonging. By placing these narratives in dialogue, the analysis shows how translingual literature articulates sustainable memory practices: practices that reinterpret crisis, preserve complex historical narratives, and cultivate solidarity through shared experiences of fragility.

Keywords: translingual German literature, cultural memory, crisis and vulnerability, sustainable memory practices, Romanian literary spaces

Session 2.3 (Day 3)

Crisis as a Sudden Shift and the (Dis)placement of the Translator

Aslı Araboğlu¹

¹ *Trakya University*

E-mail: ozenasli@hotmail.com

Changing social and economic structures are reshaping scientific paradigms and academic orientations. This transformation recalls the concept of crisis as a force that disrupts existing systems, reframes realities, or marks a turning point for transformation. Crisis may also relate to broader issues such as inequality, shifting traditions and displacement in the contemporary world. In recent years, rapidly advancing AI technologies have redefined the practice areas of translation studies. As James Holmes noted, translation technologies contribute to the expansion of the field and are part of Translation Studies. These developments have brought to the forefront the transformation of traditional translation practices, the redefinition of the translator's role, and emerging inequalities.

There is a notable shift in the translator's position that seems to (dis)place the traditional translator. While earlier models emphasized loyalty to the source text or the source- vs. target-oriented debate. Today, translation includes these dualities and integrates new tools that demand broader competencies with AI. To address the current AI-driven shift in translation—extending to areas like translation criticism, translator training—we must clarify professional outcomes and make the profession's evolving layers more visible.

Thus, this paper explores a translation-based approach to crisis, drawing on examples from different subfields and practices shaped by AI which aim to increase translation quality. It asks how the AI crisis can be conceptualized, potentially turned into an advantage, and whether it introduces a distinct crisis perspective. The aim is to present a case for understanding AI in translation as a sudden shift that reshapes and (dis)places the translator, offering an interdisciplinary lens for future inquiry.

Keywords: crisis, translation studies, artificial intelligence (AI), (dis)placement, professional transformation

Session 2.3 (Day 3)

Çeviri İşletmelerinin Kriz İletişim Yönetimlerine İlişkin Nitel Bir Araştırma

Enise Eryılmaz ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: enise.eryilmaz@istanbul.edu.tr

Günümüzde kitle iletişim araçlarının büyük bir hızla gelişmesi ve yaygınlaşması, çeşitli krizlerin meydana gelmesine ve dünya genelinde etkili olmasına neden olmaktadır. Bu süreçlerde çeviri işletmeleri ise hem kritik bilginin hızlı ve doğru bir şekilde çok dilli paydaşlara ulaştırılmasında kilit rol üstlenmekte hem de kendi hizmet kalitelerinden kaynaklı potansiyel krizlere karşı hazırlıklı olmak zorundadırlar. İletişim bilimleri açısından bakıldığında kriz; ani ve beklenmedik bir biçimde ortaya çıkarak ve sonuçları olumsuz gelişerek kuruluşun hedeflerini ve kimliğini tehdit eden, paydaşlar arasında gerilime neden olan ve kuruluşun hızlı tepki vererek aksiyon alması gereken durumları ifade etmektedir. Krizler; kurumun çalışanları, hizmetleri, doğal afetler, sosyolojik, teknolojik, ekonomik veya hukuksal değişimler gibi iç ve dış faktörlere bağlı olarak ortaya çıkabilmektedir. Kriz durumlarında kuruluşlardan hazırlıksız reaktif bir duruş yerine; tehditleri algılama, risk değerlendirmesi yapma, çözüm üretme ve sonuçları paylaşma yoluyla proaktif bir tutum sergilemeleri beklenmektedir. Disiplinlerarası bir zeminde konumlanan bu çalışma, iletişim bilimlerindeki kriz iletişim yönetimi yaklaşımını temel alarak, çeviribilimin meslekleşme ayağında yer alan çeviri işletmelerinin kriz süreçlerini incelemeyi amaçlamaktadır. Bu amaçla Türkiye’de hizmet sunan çeviri işletmeleriyle nitel araştırma tekniği kapsamında değerlendirilen görüşmeler gerçekleştirilecektir. Çalışmanın sonunda çeviri işletmelerinin potansiyel kriz unsurları, krizdeki rolleri, mevcut kriz iletişim yönetimleri, kriz durumlarına karşı hazırbulunuşlukları ve hizmet sundukları iş sahasına uygun kriz iletişim planları saptanacaktır. Bu bulgular ışığında çeviri işletmelerinin iç ve dış kriz iletişim yönetimlerine dair proaktif bir kriz iletişim yönetim çerçevesi sunulacaktır.

Keywords: kriz, kriz iletişim yönetimi, meslekleşme, çeviri işletmeleri, disiplinlerarasılık

Session 2.3 (Day 3)

Crisis, Gender, and Translation: Rendering Chanel Miller's Trauma Narrative into Turkish

Melda Dinçel Enginsu ¹

¹ *Üsküdar University*

E-mail: melda.enginsu@uskudar.edu.tr

This paper examines the Turkish translation of Chanel Miller's autobiographical rape narrative *Know My Name*, published as *Benim Bir Adım Var*, through the lens of feminist translation studies. Within the framework of the conference theme "Crisis and Translation", the study argues that translating trauma narratives constitutes a site of ethical, political, and affective crisis, where the translator must navigate issues of representation, agency, and power. Building on feminist translation theories the analysis explores how the translator's choices shape the visibility of the survivor's voice and the text's resistance to patriarchal discourse.

A comparative textual analysis focusing on three dimensions: (1) the rendering of Miller's self-assertive narrative voice, particularly in moments where she reclaims linguistic and bodily agency; (2) the translation of culturally embedded concepts related to rape culture, institutional violence, and victim-blaming; and (3) the extent to which feminist translation strategies are employed to preserve the political charge of the target text.

Findings indicate that *Benim Bir Adım Var* largely maintains the ethical stance and emotional intensity of Miller's testimony, successfully conveying her insistence on naming, witnessing, and resisting silencing. However, certain lexical and stylistic choices introduce subtle shifts that soften confrontational passages, potentially reducing the text's critical edge in the target culture. These shifts are interpreted as points of "translational crisis", revealing tensions between cultural legibility and feminist resistance.

By situating the translation of *Know My Name* within broader debates on trauma, gender-based violence, and translational ethics, the paper argues that feminist translation offers not only an analytical framework but also a reparative methodology.

Keywords: feminist translation, trauma narratives, translational ethics, gender-based violence, crisis in translation

Session 2.4 (Day 3)

Krizlerle Sınanmayı Geçiş Ritüelleriyle Aşmak: Pınarcık Köyü Cumhuriyet Bayramı Kutlamaları

Özlem Hemiş ¹

¹ Kadir Has University

E-mail: ozlem.hemis@khas.edu.tr

Milas'ın Pınarcık Köyü'nde 100 yılı aşkın süredir 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı Kaddak Deve Şenliğiyle birleşerek karnavalesk bir atmosferde kutlanmaktadır. Bu geleneksel etkinlik köy yaşamında farklı krizleri aşan bir pratik olarak halkı bir araya getiren coşkulu bir beraberlik yaratmaktadır.

Bu çalışmada, Pınarcık'ta gerçekleştirilen saha araştırmasının bulguları Alessandro Fallasi'nin ritüel sınıflandırmaları çerçevesine yerleştirilerek tartışmaya açılacaktır. Kutlamalar, saygı duruşu ve İstiklal marşıyla başlamakta, geleneksel köy seyirlik oyunları temaları taşıyan ancak popüler kültür örüntüleriyle güncellenmiş, meydancı/cazgır figürü tarafından gösteri anında yönetilen, erkeklerin kadın rollerini de üstlenerek sergilediği sözsüz, alaycı ve hayli sert fiziksel güldürü unsurları taşıyan kısa oyunlardan ve sonunda icracılarla seyredenlerin bir arada dans ettiği, özgün koreografisi olan bir harmandalıyla sonlandırılan melez bir yapı taşımaktadır. Bu kutlamalardaki melez yapı ve sıra dışı coşku "Millî Mücadele" sürecinde değişen demografik yapıyla ve konar-göçer toplulukların yerleşikleşmesine yol açan dinamiklerle ilişkilendirilmektedir. Nitekim yapılan sözlü tarih çalışmalarında köye özgü bir kuruluş mitinin oluştuğu, kutlamaların hatırlama ile geçiş ritüellerini birleştiren bir yapı taşıdığı anlaşılmaktadır.

Pınarcık Köyü'nün kutlamaları belirgin kriz durumlarına verilmiş bir fiziksel yanıt gibidir: kaostan düzene çıkışı, savaşın yarattığı travmadan barışa geçişi, göl kenarı ile dağın başı arasındaki çetin kırsal emeği, köye sızan kent kültürünün etkilerini taşır. Şenliği atalarından devralan gençlerin köye bağlılıklarını perçinler. Kuşaklar arası bir gerilimi önler. Zeytincilik ve hayvancılık gibi kırılğan geçim kaynakları olan yoksul köy halkının tarımsal gerilemeye ve kente göçün artmasına karşın çevredeki diğer köylerden farklı bir dinamikle sürdürdükleri bu uzlaşma ilişkisinin toplumsal bağları güçlendirmesi, krizleri bir arada aşma pratiğinden gelmektedir.

Keywords: kriz, toplumsal uzlaşma, ritüel, kutlama, köy seyirlik oyunları

Session 2.4 (Day 3)

Yaşamın Askıya Alınışı ve Nekropolitika: Arkadi Zaidés'in Necropolis'inde Estetik ve Politik Hudutlar

Hakan Arslan ¹

¹ *Beykent University*

E-mail: hakanarslan@beykent.edu.tr

Achille Mbembe'nin geliştirdiği nekropolitika kavramı, modern iktidarın yaşam ile ölüm arasındaki sınırları nasıl belirlediğini ve kimin yaşamaya, kimin ölmeye bırakılacağını tayin eden mekanizmaları açığa çıkarır. Bu çalışma, Arkadi Zaidés'in *Necropolis* adlı performansını “yaşamın askıya alınışı” bağlamında ele alarak, temsil ile iktidar arasındaki estetik gerilimleri inceler. Necropolis, göçmen ölümleri üzerine kurulu arşivsel materyalleri sahneye taşıyarak, hem Avrupa'nın sınır rejimlerini hem de bu rejimlerin görünmez kıldığı öznellikleri görünür kılar.

Bildiride öncelikle nekropolitika ile yaşamın askıya alınışı arasındaki ilişki, Foucault, Agamben ve Mbembe'nin kavramsal çerçeveleri üzerinden tartışılacaktır. Foucault'nun biyopolitika anlayışı modern iktidarın yaşamı düzenleme ve üretme biçimlerini açığa çıkarırken; Agamben'in “istisna hali” teorisi, hukukun askıya alındığı koşullarda öznenin çıplak hayat (zoe) olarak maruz bırakıldığı kırılganlığı vurgular. Mbembe ise bu iki hattı radikalleştirerek iktidarın ölümün dağıtımını da düzenlediğini, böylece yaşamın askıya alınışının siyasal bir stratejiye dönüştüğünü gösterir.

Zaidés'in *Necropolis*'i, bu üç yaklaşımın sahnede kesiştiği bir alan olarak okunacaktır: Foucault'nun biyopolitik gözetim rejimleri, Agamben'in istisna mekânları ve Mbembe'nin nekropolitik ölüm ekonomileri, performansın dramaturjisiyle buluşarak beden, mekân ve belleğin estetik-politik hudutlarda nasıl şekillendiğini açığa çıkarır. Bu bağlamda Zaidés'in stratejileri —arşivsel verilerin kullanımı, mekânsal düzenlemeler, bedenin görünür/görünmez kılınması ve izleyiciyle kurulan etik-politik ilişki —analiz edilecektir.

Sonuç olarak *Necropolis*, sanatsal temsili aşan bir politik müdahale olarak yaşamın askıya alınışını görünür kılar ve çağdaş performans sanatında nekropolitikanın nasıl yeniden üretildiğini ve nasıl kırılabileceğini tartışmaya açar.

Keywords: nekropolitika, Necropolis, biyopolitika, istisna hali, Arkadi Zaidés, performans sanatları

Session 2.6 (Day 3)

Annelik Kimliğinin İnşasında Kriz: Bir Kadın için Anne Olmak Ne Demektir?

İrem Erdem Atak ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: irematak@yahoo.com

Çoğu kadın için hayatın en dönüştürücü deneyimlerinden biri olan annelik, bilinçli olarak deneyimlenen ama aynı zamanda bilinçdışı işleyişe, inançlara, beklentilere ve kaygılara dayanan, bedensel ve ruhsal bir deneyimdir. Bu dönüşüm biyolojik, psikolojik, sosyal ve kimliksel düzeylerde gerçekleşir. Doğum sonrası süreç, bebeğin ihtiyaçlarına odaklanmayı gerektirirken, kadının kendi kimlik algısını yeniden şekillendirir.

Anneliğin zihin yapısı, bir anda değil, bebeğin doğumundan çok önce, kadının zihninde oluşan ilk bebek tasarımı ile başlar (Stern, 1995). Küçük kız çocuğu için, kendi annesi gibi gelecekte bir çocuk sahibi olabileceğine dair duyduğu güven onun kadınlık hissinin, cinsel kimliğinin ve özgüveninin oluşumunda çok önemli bir yer tutmaktadır (Mariotti, 2012). Bunların gerçekleşmesi ancak kız çocuğunun fiziksel olgunluğa erişmesiyle mümkün olacaktır.

Anne, bebek ve baba üçgeninde, anne her iki kişiyle de bedensel ilişkide bulunan tek kişidir. Şefkatle erotizm birbirine karışır, annede yoğun bir çatışma ve bunları birbirinden ayırma gereksinimi oluşur. Parat (2011), duyumsal fazlalığın anneliğin özünde olduğunu ve buna uyum sağlamak için yoğun bir ruhsal çalışma gerektiğini belirtmektedir. Çocuğun bedeni ve dürtüselliği ile karşılaştığında yoğun bir savunma ve taşkın bir uyarılma arasında kalan anne, annesel deliliği yatıştırmak, yeni kimliğiyle yola devam etmek durumundadır.

Bu panelde annelik kimliğinin oluşumu, kültürel ve toplumsal etkilerle çağdaş annelik kavramındaki değişimler ve göç ekseninde annelik tartışılacaktır.

Keywords: annelik, anne-kız ilişkisi, dönüşüm, kimlik, kültürel ve toplumsal değişim, göç, kriz

Session 2.6 (Day 3)

Annelik Kimliğinin İnşasında Kriz: Kültürel ve Toplumsal Değişimler Bağlamında Güncel Annelik Krizi

Özgün Taktakoğlu Yerlioğlu ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: ozguntaktakoglu@gmail.com

Güncel kültürel ve toplumsal değişimler, annelik deneyimini derinden dönüştürmektedir (Tummala-Narra, 2009). Günümüz “yoğun annelik”(intensive mothering) ideali, zaman, enerji ve ekonomik kaynakların neredeyse sınırsız biçimde çocuğa adanmasını talep etmektedir (Ennis, 2014). Çocuk gelişiminde annesel duygusal bakımın aşırı vurgulanması, psikoloji el kitapları ve uzman görüşlerinin yoğun şekilde takip edilmesine yol açarken, bu kaynaklar çoğu zaman mükemmel anne ideallerine ulaşma baskısını artırmaktadır (Mathelin, 2015). Artan coğrafi hareketlilik ve değişen aile yapıları, annelerin geleneksel geniş aile desteğine erişimini kısıtlamakta; bu durum anneleri çocuk bakımı ve duygusal ihtiyaçlar için aile dışı resmi hizmetlere veya çevrimiçi destek ağlarına yöneltmektedir. İnternet ve sosyal medya aracılığıyla bilgiye sınırsız erişimin mümkün hale gelmesi, annelik deneyimini hem destekleyen hem de zorlaştıran yeni dinamikler yaratmaktadır. Sosyal medyanın idealize edilmiş annelik temsilleriyle sürekli karşılaşmak, annelerin kendilerini bu örneklerle kıyaslamasını güçlendirmektedir. Annelik aynı zamanda kimliğin yeniden örgütlendiği bir dönem olduğundan, kadınlar profesyonel kimlikleri ile bakım verme rolleri arasında çelişkili kültürel beklentilere maruz kalmaktadır. Son olarak, medyada travmatik içeriğe sıklıkla maruz kalmak annelerde çocukları ile ilgili kronik bir güvenlik kaygısı yaratmaktadır. Bu çalışmada, çağdaş anneliğin tüm bu değişimler nedeni ile nasıl yoğun bir duygusal gerilim alanı haline geldiği literatür ışığında anlatılacak ve bu krizin merkezinde yer alan annesel yetersizlik, suçluluk ve çiftedeğerlilik deneyimleri tartışılacaktır.

Keywords: annelik, toplumsal değişimler, yoğun annelik ideali, teknoloji

Session 2.6 (Day 3)

Annelik Kimliğinin İnşasında Kriz: Zorunlu Göç Krizi Bağlamında Annelik

Jülide Ceren Yıldırım ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: yildirimjceren@gmail.com

Zorunlu göç, savaş, çatışmalar, etnik ve dini baskılar, sistematik insan hakları ihlalleri ya da çevresel felaketler gibi zorlayıcı nedenlerle insanların kendi iradeleri dışında yerinden edilmesi olarak tanımlanmaktadır ve günümüzde en önemli insani krizlerden biri haline gelmiştir. Göç, göç eden kişiler için yalnızca mekansal bir yer değişikliğinden ibaret değildir; bireyleri duygusal, sosyal ve kültürel düzeylerde çok yönlü biçimde etkilemektedir. Bununla birlikte zorunlu göç, yaşamın farklı evrelerindeki gelişimsel krizler ile kesiştiğinde ruhsal açıdan daha karmaşık sonuçlar doğurabilmektedir. Annelik, kadının yaşam döngüsündeki kritik gelişimsel aşamalardan biridir. Sığınmacı ve mülteci anneler için gebelik ve doğum sonrası dönem hem içsel hem de çevresel birçok zorluğu beraberinde getirmektedir. Araştırmalar, göçmen kadınlarda postpartum depresyonun genel popülasyona kıyasla daha yüksek olduğunu ve düşük sosyal destek, geçmiş ruh sağlığı problemlerinin varlığı, stresli yaşam olayları ve dil bariyerleri gibi risk faktörlerinin bu grupta yoğunlaştığını göstermektedir. Savaş ve zorunlu göçün yarattığı travmaların yanı sıra ekonomik güçlükler, sağlık hizmetlerine erişimde yaşanan engeller, sosyal izolasyon ve kültürel farklılıklar göç sonrası anneliğini daha hassas bir süreç haline getirmektedir. Göçün yarattığı kayıp, belirsizlik ve uyum gereksinimleri birincil annelik meşguliyetiyle kesiştiğinde annenin bebeğine duygusal olarak erişilebilirliğini ve bakım işlevlerini çeşitli açılardan zorlaştırabilmektedir. Bu deneyimlerin anlaşılması, göç sonrası anneliğe özgü ruhsal süreçlerin daha iyi kavranmasına ve buna yönelik müdahalelerin geliştirilmesine katkı sağlayacaktır. Bu çalışma kapsamında, Suriye’den Türkiye’ye zorunlu göç etmiş iki çocuklu bir anneye ilişkin olgu sunumu ele alınarak mülteci ve sığınmacı annelerin annelik deneyimleri psikanalitik kuram ve ilgili literatür bağlamında tartışılacaktır.

Keywords: zorunlu göç, annelik, sığınmacı anneler

Session 2.7 (Day 3)

On the Transposition of an Energy Crisis into Language

Cristina Valcea ¹

¹ *Transilvania University of Brasov*

E-mail: cristina.valcea@unitbv.ro

The world is threatened, among others, by a severe energy crisis that might lead to the collapse of modern banking, transportation, and medical services in tandem with a paralysis of industrial production. Although energy crisis is a constant preoccupation of world governments, the major blackout in the summer of 2025 in Spain, Portugal, and partially in France has proved that what had seemed a far-off threat turned into reality. Against this background, the presentation analyzes the discursive articulation of the energy crisis in the context of this major event, examining the discursive patterns in which the crisis is addressed. The analysis has been carried out on newspaper articles published by some of the most important newspapers in Spain (*El Pais*), in Portugal (*Correio da Manhã*), and other articles published in significant newspapers or in world-famous news agencies (*Associated Press*, *Aljazeera*, and *Euronews*). For a more comprehensive analysis of how a crisis is expressed in language, the official report issued by the European Network of Transmission System Operators for Electricity (ENTSO-E) in October 2025 has been examined. The twofold perspective is intended to sustain the idea of a social construction of crisis, where authorities, through the media, outline the size of the problem, its implications, and a framework of interpretation. The findings suggest that the crisis is linguistically reflected in intricate technical explanations of a technology that is largely unknown today. Tentativeness is a constant feature of crisis discourse, as at the time of the statement, no final conclusion had been reached. An interesting finding is the generalized confusion surrounding the incident's cause, which neither experts nor institutions are willing to identify. In the scientific report, confusion is replaced by a straightforward admission of ignorance regarding what might have caused the incident.

Keywords: energy, crisis, language, crisis construction, metaphor

Session 2.7 (Day 3)

The Energy Transition as a Solution to the Ecological Crisis? A Discourse Analysis of Techno-Solutionist Ideology

Thomas Franck ¹

¹ *Ghent University*

E-mail: thomas.franck@ugent.be

This study examines the formula “energy transition” in the Belgian French-language daily *Le Soir* between 24 February 2022 and 5 November 2024 (396 occurrences). Rather than a neutral label, the formula operates as a rhetorical device condensing imaginaries of technological optimism, economic growth, and ecological futures, while downplaying tensions and contradictions inherent in ecological crises (Audet 2016; Kanjanapinyowong 2019; Nappi 2024; Marlot 2025).

The analysis combines corpus-based methods with qualitative discourse analysis (Moirand 2020; Maingueneau 2011, 2021; Rabatel 2017, 2021). Using the Hyperbase program, recurrent lexical patterns and co-occurrences are identified (Bennett 2015; Longrée & Vanni 2025; Vanni 2024). Frequency data alone do not reveal meaning: enunciative and rhetorical framing elucidate how discourse participants negotiate stance and meaning, connecting with cognitive-linguistic notions of intersubjectivity, shared knowledge (Amossy 2010; Krieg-Planque 2009), and ideological formations (Maingueneau 2011).

Three discursive tendencies emerge:

1. Acceleration imaginary. Verbs associated with the formula emphasize speed and productivity, situating the transition within an industrial temporality rather than an ecological rupture. Deontic auxiliaries and impersonal constructions express normative expectations that shape audience perceptions and cognitive representations.
2. Moralization through “green”. Adjectival patterns produce a reassuring ecological frame while obscuring contradictions inherent in green capitalism (Fox 2022; Williams 2024). This underscores the conflicting ideologies embedded in the formula, which guide how audiences imagine what the transition entails.
3. Requalification of nuclear power. Contested energy sources are rhetorically integrated into the decarbonization narrative, illustrating the flexibility of formulaic discourse in shaping public consensus and stance (Fressoiz 2024; Nippert 2024).

Keywords: energy transition, discourse analysis, rhetorical framing, ecological imaginaries, formulaic expressions

Session 2.7 (Day 3)

Crisis as a Constitutive Recurrence –An Assessment Thought the Lens of Poststructuralist Discourse Theory

Ioana-Cristina Hritcu ¹

¹ *Babes-Bolyai University of Cluj-Napoca*

E-mail: ic.rus86@gmail.com

This paper advances the claim that crisis should not be understood as a mere contingent disruption of stable orders but, rather, as a constitutive recurrence of the sociopolitical field. Drawing on the interdisciplinary theoretical framework elaborated by Ernesto Laclau and Chantal Mouffe, the paper aims to show how the discursive –and, therefore, necessarily incomplete and plural –nature of both reality and identity turns crisis into an ever-present condition of politics.

Like Lefort, Laclau and Mouffe invest the political with inextricable undecidability, following the French revolution and the advent of democracy. Given this undecidability, politics becomes, for the two philosophers, a space for constructing contending readings of events which, while existing independently from discourse, can only acquire meaning(s) and intelligibility through it. In other terms, for Laclau and Mouffe, discourse is not a mere descriptor, but a constructor.

Spaces of identification, the alternative discursive articulations which struggle to hegemonize meaning incessantly shape and reshape identity and reality, reflecting that conflict and crisis are engraved into their very fiber. Identity thus becomes identification and reality, an imperfect attempt to seize the Real.

Crisis emerges whenever hegemonic articulations lose legitimacy. Yet, as we will show, crisis is not to be assessed as purely destructive. It is also constructive, as it enables the resignification of meaning, the renegotiation of boundaries and the reconfiguration of identities.

Keywords: poststructuralist discourse theory, hegemonic articulation, identification, boundary, resignification

Session 3.1 (Day 3)

Crisis in Seneca: Stoic Promise or Tragic Failure?

Bengü Cennet Coşkun ¹

¹ *Istanbul University*

E-mail: bcennet@istanbul.edu.tr

Seneca's works exhibit a profound duality in the portrayal of crisis. In his philosophical prose (esp. *On Providence*, *Consolations*, *Letters on Ethics*), crisis is presented as a way to prove Stoic virtue; it has an transformative effect on an individual and brings out virtues that the person is not yet aware of. Adversity is not a true evil but an opportunity to exercise endurance and fortify the spirit. Seneca pointedly asserts "No evil can befall a good man; opposites do not mingle", summarizes the paradox that misfortunes cannot truly harm the wise. Crisis thus as a catalyst for moral fortitude and wisdom, a notion reinforced by Stoic vocabulary of resilience and providence and a Stoic promise.

By the contrast, Seneca's tragic works envisions crisis as catastrophic unravelling rather than ennobling test. These dramas depict a world engulfed by madness and violence, where psychological, familial and cosmic structures fall into ruin. There is no Stoic providence guiding events; indeed, we can discern in Seneca's tragedies a "broken world" with no fixed moral or doctrinal anchors. In this tragic failure, one transgression begets another the very idea of repentance or virtuous transformation is "replaced by a new, even greater transgression". Crisis on stage silences ratio and the gods, as characters are driven by unbridled passions.

Seneca presents us with both tragedies filled with myths and philosophical texts filled with theoretical knowledge, offering us a philosophical ideal that purifies the soul through crisis and a dramatic vision that consumes the soul through crisis. This is the gap between theory and practice; crisis is a promise in philosophical perspective, but a failure in tragic world. This comparison will cause to reexamine how Stoic ethics and the art of tragic poetry converged or clashed within the Roman intellectual scene, thereby prompting to reconsider, under Seneca's guidance, whether the crisis is a gateway to virtue or a path to ruin.

Keywords: Seneca, crisis, Stoa, tragedy

Session 3.1 (Day 3)

Logos of Lies: Illocutionary Forces in the Realms of Shakespeare and Tolkien

Damir Kahrić ¹

¹ *International University of Sarajevo*

E-mail: damir95484@gmail.com

This study presents an analysis of the manipulative nature of language in modelling crises through the linguistic ploys of Iago in William Shakespeare's drama *Othello* and Saruman in J. R. R. Tolkien's mythopoeis *The Lord of the Rings*. Both Iago and Saruman utilise illocutionary forces to undermine human relations. Iago creates tragedy through deceitful speech, while Saruman's rhetoric applies language as a tool of domination to rule over both people and nature. The basic aim of this paper is to uniquely bridge Shakespearean drama and post-modern high fantasy in order to examine linguistic mechanisms which bring about social and moral collapse. The research is grounded in J. L. Austin's speech act theory and complemented by psychoanalytic insights into the unconscious motives of deceit and power. Different illocutionary forces, which are utterances of betrayal and destabilisation, function as active agents in crisis formation. By employing the qualitative comparative methodology through close textual analysis, this study explores how language operates not merely at the communicational level, but as a form of expressive action which reshapes the 'worlds undone by words'. The interdisciplinary approach offers a better understanding of the psychological and ethical dimensions of linguistic manipulation. Additionally, it offers fresh perspectives on crisis as fundamentally linguistic and performative phenomena across literary traditions.

Keywords: illocutionary forces, linguistic manipulation, crisis formation, Shakespeare and Tolkien

Session 3.1 (Day 3)

“This Contentious Storm Invades us to the Skin”: Ecophobia and Cosmological Crisis in King Lear

Beril Huri¹

¹ *Independent Researcher*

E-mail: brlhri@gmail.com

This paper examines Shakespeare's *King Lear* as a drama of ecological and cosmological crisis, arguing that the tragedy's emotional and political devastation stems not only from filial conflict but from the collapse of early modern assumptions about human exceptionalism. In a period when the Great Chain of Being and theories of climatic influence shaped understandings of identity, authority, and the body, emerging ecological thought increasingly exposed human beings as permeable, vulnerable, and inseparable from natural forces. *King Lear* stages this shift with striking intensity: Lear's loss of land and title reveals the brittleness of kingship as a cultural construct, while the storm scene dramatizes the shattering of the cosmological order that once guaranteed his authority. Both Lear and Gloucester experience ecophobia when the environment refuses to reflect or validate human hierarchies. Their suffering thus becomes symptomatic of a wider epistemic rupture in which political power, paternal identity, and the anthropocentric worldview collapse simultaneously. By situating Shakespeare's tragedy within early modern ecological discourse, this study shows that *King Lear* anticipates modern concerns about environmental crisis, sustainability, and the fragility of social structures in the face of ecological disruption.

Keywords: ecophobia, early modern cosmology, environmental crisis, anthropocentrism, *King Lear*

Session 3.2 (Day 3)

Alternate Reality as a Therapeutic Strategy for Confronting Crisis in Contemporary Fiction

Kerem Aras¹

¹ Ağrı İbrahim Çeçen University

E-mail: knayebpour@agri.edu.tr

Contemporary narrative fiction often engages with realities that do not exist in the empirical world, yet remain psychologically conceivable and emotionally resonant. These imagined domains, constructed through literary imagination, offer an expanded terrain in which human consciousness may explore and withstand circumstances too painful to endure directly. This study examines the therapeutic function of alternate reality in confronting personal and collective crises, as depicted in Ian McEwan's *Atonement* (2001), Paul Auster's *Man in the Dark* (2008), and Paul Lynch's *Prophet Song* (2023). In each of these works, the protagonists encounter emotional, psychological, or political breakdowns that render their immediate environments unliveable. As a response, they retreat into or construct alternate realities—symbolic spaces that sustain meaning and coherence amid collapse. While these realities are not materially verifiable, they function as psychological refuges that momentarily protect against fragmentation, disintegration, and despair. By tracing the imaginative processes through which these alternate realities are shaped, the analysis highlights the capacity of fiction not merely to represent suffering but to actively mediate and reframe it. In this way, alternate reality emerges as a literary and therapeutic strategy for engaging with trauma in contemporary English-language fiction.

Keywords: alternate reality, crisis, trauma, literary imagination, *Atonement*, *Man in the Dark*, *Prophet Song*

Session 3.2 (Day 3)

Extracting the Unknowable: Order-Violation and Prospecting in the Zone Narrative

Berkay Üstün ¹

¹ *Fenerbahçe University*

E-mail: berkaystn@gmail.com

The zone of exception is a modern figure of speculative literature that conjures imaginary spaces where natural and social laws are suspended—from the boundaries of species and the stability of ecologies to the very laws of physics, a simultaneity and indistinction of violations that run against the ancient separations of *phusis* and *nomos* and demand to be read in the light of a conjoined nature–culture. A cultural–historical formation that belongs neither to utopia/dystopia nor to progressive science fiction, it is a narrative mode characterized above all by the unique subjective affects it brings into play, what Lorraine Daston calls “cognitive affects”, specifically tailored to registering order-violation. In its scenarios of confronting an unknown that generates epistemological challenges first and foremost, the zone narrative has concrete contemporary relevance—not only in its resonance with the climate crisis, but also insofar as it opens out to ideas of extraction: what cannot be known may nevertheless be exploited for resources, echoing economic histories of unfettered imperial prospecting and the displacement of auratic objects. With these preliminary features in mind, and toward a more detailed theoretical characterization, this paper offers a comparative exploration of the zone narrative through cases such as the Strugatsky Brothers’ *Roadside Picnic*, Brian Catling’s *Vorrh* series, Jeff VanderMeer’s *Annihilation*, and the video game *Disco Elysium*.

Keywords: natural law, cognitive affect, speculative fiction, extraction

Session 3.3 (Day 3)

Cries Amid the Crisis: Translating Socialism in a Decade of Turmoil

Barbaros Uzunköprü¹

¹ *Istanbul Beykent University*

E-mail: barbaros.uzunkopru@gmail.com

Socialist ideas which gained a relative freedom and even the opportunity to be represented in Turkish Grand National Assembly in 1960s, were oppressed in a massive scale in 1970s. After the military coup by memorandum in 1971, socialist student leaders were executed or arrested; The Worker's Party of Turkey (TİP) were shut down; ultranationalist groups waged a violent street war against the leftist groups; socialist intellectuals were assassinated; many socialist journals were banned and massive crowd of The Confederation of Progressive Trade Unions of Turkey (DİSK) demonstrators were fired upon on May 1, 1977, leading to the notorious Taksim Square Massacre. During this tumultuous decade, the journal *Birikim* became a pivotal nexus for the dissemination of socialist ideas. This presentation explores *Birikim* as a site for translation activism, arguing that it sought to mediate the crisis of meaning through both original essays and the translation of Marxist classics and works of European socialist intellectuals. Based on Pierre Bourdieu's conceptualization of "cultural field", the study posits translation not just a linguistic act, but a medium of struggle in extreme conditions of ideological conflict. Translation policy of *Birikim* not only focused on reframing socialist ideas and addressing national problems such as economic policy and political representation, but also the quality of the translations of socialist works which demonstrates the high level of importance that the journal ascribed to translation. Ultimately this presentation inextricably links translation history to the annals of the history of social struggle, wherein the act of translation has functioned as a conduit for political engagement.

Keywords: translation activism, *Birikim*, crisis, Bourdieu, socialist thought

Session 3.3 (Day 3)

The Transition from Crisis to Transformation in *Amak-ı Hayal* and Its Intralingual Translations

Gözde Büklüm¹

¹ *Uskudar University*

E-mail: gozdebuklum@gmail.com

Şehbenderzâde Filibeli Ahmed Hilmi's work, *Amak-ı Hayal*, presents a complex narrative about the intellectual and epistemic crises faced by individuals with a series of encounters commencing as a Sufi journey. Raci is a meticulously developed character who embodies the psychological disintegration resulting from the modernization process he is experiencing. The work can be regarded as a "crisis narrative" that reflects the ontological and cultural fractures of its setting period.

The title and the accounts of Raci's quests under the mentorship of Aynalı Dede illustrate the disruption of the contemporary individual's firm conviction in reality and absolute knowledge. Under the guidance of Aynalı Dede, Râci undergoes a knowledge crisis, wherein he, as a representation of the modern individual, confronts the limitations of rational-modern epistemology: faith in the certainty of knowledge is undermined, truth is disjointed, and identity becomes malleable.

The novel's setting illustrates the cultural conflicts encountered, highlighting the tensions between Western influences and traditionalists who resisted them, as well as the dislocation of modern individuals, who are estranged from their origins and incapable of defining their path. Consequently, the sections commencing with individual crises disclose certain details that enable us to infer conclusions regarding social crises.

My work demonstrates how the intralingual translations address these depictions of crisis in *Amak-ı Hayal* through the lens of the crisis Raci undergoes. Intralingual translations will be analyzed to understand how these depictions of crisis in Filibeli Ahmet Hilmi's work are preserved in relation to the simplification of language, the translation and elucidation or obfuscation of Sufi concepts, censorship in certain editions, and the adaptation of the narrative to align with the contemporary reader's understanding of crisis.

Keywords: *Amak-ı Hayal*, intralingual translation, crisis, modernization, individualization, censorship, Sufism

Session 3.3 (Day 3)

The Performativity and Iterability of Suicide as a Crisis Response in Marina Carr's *Portia Coughlan*

Samindokht Ronaghzadeh Şahin ¹

¹ *Middle East Technical University*

E-mail: samindokht63@gmail.com

Suicide can be represented as the tragic outcome of an iterable performative malady that both resists and resignifies the prescribed and restrictive cultural norms. This paper dissects Marina Carr's *Portia Coughlan* (1996) as a dramatic embodiment of a profound social and psychological crisis, arguing that the play stages melancholia as a form of gendered vulnerability that culminates in the defying act of self-destruction. Through Judith Butler's theory of gender performativity the analysis looks at suicide in the play as a crisis response that stems from Portia's unresolved grief over the suicide of her twin brother, Gabriel, fifteen years prior. Portia's loss produces a crisis of subjectivity that troubles the masculine/feminine binary and destabilizes its boundaries. Portia's suicide iterates her brother's earlier suicide, drowning in the same spot of Belmont River, showing her yearning to return to the womb and exist as an undifferentiated being from Gabriel. Her fantasies and final act demonstrate her refusal of gendered subject positions and her desperate attempt to escape the crisis of living as a feminine subject within restrictive social structures. Carr's dramaturgy generates a performative space in which unresolved grief embodies Portia's vulnerability in resistance and psychic struggle to fight the demands of restrictive femininity and socially sanctioned motherhood identity in 1990s Ireland. Portia's suicide functions as a ritualized crises transmitted across time and accumulated cultural force through repetition, demonstrating how resistance to restrictive identity categories paradoxically increases vulnerability while simultaneously exposing the violence of those categories. This interdisciplinary reading reveals how performative failure can intensify psychic suffering and culminate in catastrophic vulnerability of suicide while also generate subversive resistance.

Keywords: Marina Carr, Portia Coughlan, melancholia, performativity, Judith Butler, suicide, gender crisis, Irish theatre.

Session 3.4 (Day 3)

Kan, Nefes ve Mevcudiyet: Rezonanssız Çağda Tiyatronun Temsil Krizi ve Liminal Bir Çözüm Önerisi

Başak Şamlıoğlu Huvaj¹

¹ *Independent Researcher*

E-mail: basaksamlioglu@gmail.com

Bu bildiri, günümüz tiyatrosundaki temel krizin bir 'temsil krizi' değil, seyirci-oyuncu arasındaki bedensel ve duygusal etkileşimin imkansızlaştığı bir 'mevcudiyet krizi' olduğunu savunmaktadır. Tiyatronun ritüelistik kökenlerinde yatan katharsis, Damasio'nun işaret ettiği gibi duygusal bir arınmadan çok, karakterin ruhunun izleyicinin nefesini, kanını ve ruhunu bozduğu bedensel bir sarsılmadır. Ancak Byung-Chul Han'ın işaret ettiği gibi, ritüellerin dönüştürücü gücünü yitirdiği bu rezonanssız toplumda, seyirci Baudrillard'ın simülakrının pasif bir tüketicisi konumuna indirgenir. Tiyatronun ritüelistik işlevi böylece askıya alınır; seyirci bedensel sarsıntıya karşı korunaklı bir mesafede konumlanır.

Tiyatro, seyirciyi 'düşünsel ve mistik bir evrende katharsise davet ederken, bugünün toplumlarının bir rezonansı olmadığı için o evren inşa edilemez. Buluşma artık kaçınılmaz olarak 'bu' evrende, mevcut mekân ve zamanda gerçekleşmek zorundadır. Bu mecburi buluşmanın somut ifadesi ise, dördüncü duvarın yıkılarak sahne ve seyir alanı arasındaki sınırların flu hale getirildiği 'kaygan zeminler' veya liminal alanlar yaratmaktan geçer. Bu tür bir tiyatro anlayışı, seyirciyi temsilin pasif bir nesnesi olmaktan çıkarıp, onu "rahatsız eden" ve nihayetinde dönüştüren bir sürecin faili haline getirir. Öngörülemez etkileşimler, oyuncuyu daha girişken ve canlı bir performans vermeye zorlarken, seyircinin simülakrın konforundan sarsılarak bedensel bir uyanış (katharsis) yaşamasına olanak tanır. Sonuç olarak, bu bildiri, günümüzün rezonanssız toplumunda tiyatronun, Brecht'in epik tiyatrosundan, geleneksel tiyatroların doğaçlama gücüne ve seyirciyle doğrudan kurduğu diyaloga uzanan tarihsel araçları yeniden yorumlayarak, oyuncuyla seyirciyi şimdi ve buradanın gerçek mekânında buluşturan performatif stratejiler geliştirmesi gerektiğini savunur. Bu stratejiler, temsil krizinin ötesine geçerek, mevcudiyetin yeniden tesis edildiği yeni bir katharsis modelinin olasılığını işaret etmektedir.

Keywords: mevcudiyet krizi, katharsis, rezonans, liminal alan, performans teorisi

Session 3.4 (Day 3)

Oyuncunun Sahne Üstü Krizi: Trak Anı Üzerine Onto-Fenomenolojik Bir İnceleme

Emre Yalçın ¹

¹ *Kafkas University*

E-mail: yalcemre@gmail.com

Sahne performansı sırasında, bedensel bir donma hali, zihnin aniden boşalması, repliklerin unutulması ve oyunculuk skorunun çökmesi gibi belirtilerle kendini gösteren trak anı (blanking out); oyuncuyu eylemden, sestten ve varlık duygusundan kopararak sahne akışının dışına iter. Böylelikle sahne onun için fiziksel ve varoluşsal koordinatların çözüldüğü bir yabancılaşma alanına dönüşür. Oyuncunun bu kriz anı, çoğunlukla bellek egzersizleri ve odaklanma teknikleriyle “düzeltilmesi” gereken teknik bir hata veya psikolojik zayıflık olarak yorumlanır. Ancak bu yaklaşım, karmaşık bir deneyimi teknik ve psikolojik bir düzleme indirgeyerek çok boyutlu bir olguyu görünmez kılar.

Bu çalışma, trak gelmesini yalnızca bilişsel bir başarısızlık olarak değil, ontoloji ile fenomenolojinin kesişiminde yer alan bir açıklık anı olarak kavramaya çalışacaktır. Ontolojik açıdan dilin ve temsilin çöktüğü bu an, Heidegger’in aletheia kavramıyla temas kuran bir biçimde varlığın doğrudan açığa çıkmasına olanak verir. Fenomenolojik açıdan bakıldığında ise, Husserl ve Merleau-Ponty’nin kavrayışlarına paralel olarak, sahnedeki yönelimselliğin (intentionality) bu şekilde askıya alınması işlevsel bedenin yaşantılanan bir bedene dönüşmesine yol açar; oyuncu yalnızca “şimdi”nin yoğunluğunda konumlanır. Böylelikle, bir kesinti gibi görünen trak, aslında oyuncunun yerleşik benlik imgelerinin dağıldığı açıklayıcı bir kırılma anına dönüşür. Bu kırılma, ontolojik bir alçakgönüllülük, bedensel farkındalık ve daha sezgisel, otantik bir sahne varlığı için yaratıcı bir potansiyel taşır. Buradan hareketle çalışma, trak gelmesini bir başarısızlık değil, oyuncunun varoluşunun sınırları ve imkânlarıyla karşılaştığı bir kriz anı olarak yeniden çerçeveler.

Keywords: trak gelmesi, blanking out, oyuncunun sahne üstü krizi, onto-fenomenoloji, oyuncunun varoluşu

Session 3.4 (Day 3)

August Strindberg'in "Baba" Oyununda "Erkeklik Krizi"

Aybike Aker ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: aybikeaker@gmail.com

Erkeklik krizi; ataerkil kültürde erkekliğe ulaşılmaya çalışılan yolda, toplumsal, kültürel, siyasi ve ekonomik değişikliklerin etkisiyle, erkekliğin sorgulanması ve otoritesinin sarsılması, hegemonya kaybı, herhangi bir erkeklik tanımlamasının yapılması, geleneksel erkeklik rolleriyle çatışma, cinsiyet normlarının değişime uğraması, kadınlık ve öteki erkeklikler üzerinden iktidar inşa ederken yaralanma sonucunda, bireysel, toplumsal ya da kültürel katmanlarda ortaya çıkmaktadır. Erkeklik krizi eleştirel erkeklik çalışmalarında ise, işsizlik, aldatılma, babalık, boşanma, askerlik, maluliyet, bağımlılık, göç, şiddet ve korku üzerinden çoklu disiplinlerde araştırılmaktadır.

Bu çalışmalara tiyatro yazınından bir örnek olarak, August Strindberg'in *Baba* adlı oyunu, 19. yüzyıl sonu Avrupa'sında ataerkil düzenin sarsılmaya başladığı bir dönemde, biyolojik babalık aracılığıyla iktidar kurma çabası üzerinden erkeklik krizini sergiler. Babalığın yalnızca toplumsal bir inşa olduğunu, erkekliğin doğuştan gelen bir güç değil, sürekli savunulması gereken bir kimlik haline geldiğini gösterir. Oyunun temel kişinin çocuğunun gerçek babası olup olmadığı şüphesiyle akıl sağlığını kaybetme sürecini, böylece rasyonalite, kontrol ve sahiplik temelleri üzerine kurulu erkeklik yapısının nasıl tehdit edildiğini ve sonunda da parçalandığını işler.

Keywords: erkeklik krizi, masculinity crisis

Session 3.5 (Day 3)

Crisis of Critical Thought: Bruno Latour and Poststructuralism

Ataberk Çetinkaya ¹

¹ *Middle East Technical University*

E-mail: ataberkcetink@gmail.com

In the opening section of *We Have Never Been Modern* (1991), titled “Crisis” Bruno Latour contends that critical thought has reached an impasse because it remains trapped within three mutually exclusive methodological frameworks: naturalization (aligned with scientific realism), socialization (linked to social constructivism), and deconstruction (rooted in poststructuralist critique). For Latour, contemporary theory’s failure to apprehend phenomena as simultaneously real, discursive, and socially constructed signals the need for a new mode of inquiry grounded in the tracing of actor-networks. His antipathy toward poststructuralism is scarcely hidden, and Latour and poststructuralist theory are conventionally regarded as incompatible. Yet recent scholarship complicates this opposition. In a similar vein, I argue that Latour and poststructuralism – here with particular attention to Jacques Derrida and Judith Butler – converge on overlooked theoretical horizons despite methodological and rhetorical divergences. Both share a commitment to destabilizing the binaries that structure modern thought –nature/culture, science/politics, subject/object. Both interrogate the ontological and epistemological assumptions, as well as the institutional formations, that sustain these oppositions, albeit through distinct methods and vocabularies. Rather than positioning Latour as a corrective to an overly linguistic poststructuralism, or poststructuralism as the necessary counter to Latour’s supposed naivety about discursivity, this paper foregrounds the generative frictions between them and, crucially, reconsiders the very notion of crisis that Latour locates at the heart of modern thought.

Keywords: Bruno Latour, poststructuralism, nature/culture divide, deconstruction

Session 3.5 (Day 3)

The Crisis of Reterritorialization: Becoming-Weird and Becoming Eerie

Yakup Atamer Aykaç ¹

¹ *Cappadocia University*

E-mail: atamer.aykac@kapadokya.edu.tr

As we are well aware since Marx, capitalism has been a mode of production which, unlike the previous ones, functions as a machine that operates by capturing ever more layers of everyday life, can only sustain itself through the crises which it causes itself. Even though these crises are caused by an economic source in the classical meaning of the term (capitalist exploitation and capital accumulation strategies) the manifestation of them in the social milieu is multi-dimensional. First aim of this article is to define a certain dimension of the ongoing capitalist crises. This definition will be based on Deleuze and Guattari's definition of capitalism as the force that endlessly deterritorializes and then reterritorializes codes on the State, capital, family, nation, culture etc. so that accumulation can continue. In short, this article claims that ability of contemporary capitalism to reterritorialize social flows is in a deep crisis.

This crisis, in Stiegler's conceptualization, is a pharmacological one that functions both as poison and cure at once. After drawing the conceptual boundaries of this crisis as "the crisis of reterritorialization", this article will also read certain studies (Dark Enlightenment, Neganthropocene and Degrowth etc.) as a reaction to such crisis which does not foresee a post-capitalist future but a solution within the capitalist machine.

At the end of the study, a different theoretical approach from the reviewed ones to the "crisis of reterritorialization" will be presented. This theoretical approach, unlike the reviewed ones, is based on a post-capitalist future, will set its foundations on a certain differentiation between the notions of politics and Political and Mark Fisher's study of *The Weird and The Eerie*. Only by vitalization of the affective and ontological forces of becoming-weird or/and becoming-eerie, this article will claim, crisis of reterritorialization can be resolved in a post-capitalist possibility.

Keywords: capitalism, crisis, Weird and Eerie, deterritorialization, reterritorialization

Session 3.5 (Day 3)

Necropolitics, Anthropocene and Sea: How the Agency of Nature Negated by the Politics of Death

Pınar Karababa Demircan ¹

¹ *Istanbul Topkapı University*

E-mail: pinarkarababa81@gmail.com

Among the different definitions of politicizing the death, an inclination occurred between necropolitics -often directed to humans- and anthropocene -often directed from humans- that renders the agency of nature or a non-human agency as a smaller category to an absolute passivity. Only in the frame of a passive existence could natural elements be named as dead. On the other hand, even this coerced dead identity of nature as a force, a surrounding and a resource can still mediate for certain political contexts, especially in times of crisis. On 2020, the Marmara Sea in Turkey suffered from the long-term impacts of pollution and claimed to be dead. This situation, which is also approved by marine biologists, resulted with a widespread criticism towards the politics of pollution and ecocide blaming anthropocene or capitalocene as an era and effect. While for recruiting people against the agents endangering ecology; a non-human agent is pacified as well during the interpretation of the crisis. The acceptance of the sea as a dead entity, brings the question of agency for both human and non-human agents in vital politics. Discourses on the protection of nature also bring human agency superior to natural forces and bring solutions from a human-led political economy the non-human agents and nature's own agency fades away temporarily. The pollution and protective attempts towards Marmara Sea has been recorded officially since 18th century, during the Ottoman Rule. In the meantime, while the sea has been claimed to be dead for a couple of times, neither the mainstream fishing activities nor the industries neighboring the sea have been stopped. The paper discusses the two terms, necropolitics and anthropocene, as politics and practices under a certain political economy which sustain themselves over the temporal dead-silencing of the nature and agents of nature; yet get endangered over the temporal death of natural elements as a political capital during crisis.

Keywords: necropolitics, anthropocene, non-human agency, Marmara sea, agency of nature

Session 3.6 (Day 3)

Problem Çözme Stilleri, Öz-Bilinç ve Üniversite Öğrencileri Arasında Siber Zorbalık

Gül Deniz Derin ¹

¹ Ondokuz Mayıs University

E-mail: denizderin89@gmail.com

Dijitalleşme, etkileşim örüntülerini yeniden şekillendirerek ve çevrim içi ortamlarda öngörülemeyen zorluklar yaratarak yeni toplumsal krizlere yol açmıştır. Bu dijital krizin bir boyutu, geleneksel zorbalık davranışlarının sanal ortamlara taşınması ve bunun sonucunda siber zorbalığın ortaya çıkmasıdır. Öğrenci etkileşiminin önemli bir rol oynadığı bilgi temelli örgütler olan üniversiteler, toplumsal etkileşimde yaşanan bu krizlerden etkilenmeye açıktır. Bu çalışma, üniversite öğrencilerinde öz-bilinç süreçleri (öz-yansıtma ve içgörü) ile siber zorbalık davranışı arasındaki ilişkiyi incelemekte; özellikle problem çözme stillerinin (örneğin yapıcı problem çözme, özgüven eksikliği ve sorumluluk almaya isteksizlik) bu krizlerle başa çıkmadaki rolüne odaklanmaktadır.

Araştırmanın örneklemini, Türkiye'deki iki üniversitede farklı programlarda öğrenim gören 297 öğrenci (170 kadın, 127 erkek, yaş aralığı 18–32) oluşturmuştur. Bulgular, siber zorbalığın öz-yansıtma ve yapıcı problem çözme ile negatif yönde; özgüven eksikliği ve sorumluluk almaya isteksizlik ile ise pozitif yönde ilişkili olduğunu göstermiştir. Aracılık analizleri, öz-yansıtma ile siber zorbalık arasındaki ilişkinin dolaylı olarak yapıcı problem çözme ve özgüven eksikliği üzerinden açıklandığını ortaya koymuştur. Benzer şekilde, içgörü ile siber zorbalık arasındaki ilişkinin de dolaylı olarak yapıcı problem çözme ve sorumluluk almaya isteksizlik aracılığıyla açıklandığı bulunmuştur.

Bu bulgular, öz-bilinç süreçlerinin siber zorbalığı problem çözme stratejileri aracılığıyla dolaylı biçimde etkileyebileceğini göstermektedir. Sonuçlar, dijital krizlerin psikososyal süreçleri nasıl şekillendirdiğini ortaya koymakta ve çevrim içi bağlamlarda uyum sağlayıcı problem çözme stratejilerinin güçlendirilmesi gerektiğine işaret etmektedir. Siber zorbalığı daha geniş bir kriz çerçevesi içinde ele alan bu çalışma, dijitalleşmenin toplumsal etkileşimi nasıl dönüştürdüğünü anlamaya katkı sağlamakta ve bireysel başa çıkma kaynaklarının bu tür zorlukların yönetimindeki rolünü vurgulamaktadır.

Keywords: dijitalleşme, öz-bilinç, problem çözme stilleri, siber zorbalık, üniversite öğrencileri

Session 3.7 (Day 3)

The Multivocality of Crisis: Aesthetic and Discursive Responses to 9/11 in American Poetry

Kristina Kočan¹

¹ *University of Maribor*

E-mail: kkocan@yahoo.com

The terrorist attacks of September 11, 2001 generated an extraordinary wave of poetic responses that reveal the personal and intimate dimensions of crisis. In the immediate aftermath, poets were confronted not only with overwhelming loss and collective trauma, but also with the question of how language might bear witness to an event that seemed to exceed expression. The variety of responses is striking, driven by individual attempts to articulate singular experiences and emotional truths; yet within this multivocality, certain shared features emerge that allow us to read these poems as a coherent cluster within the broader cultural landscape of post-9/11 America. This paper examines these poetic responses by focusing on two interrelated concerns. First, it analyzes how American poets engaged with the aesthetic and ethical challenges of representing an event marked by rupture, grief, and shock. Many poets turned toward silence, fragmentation, or linguistic minimalism, expressing what might be understood as the crisis of language itself—a sense that words no longer sufficed, or even risked betraying the enormity of the moment. Second, the paper explores how these poets positioned themselves in relation to the dominant patriotic rhetoric circulating in U.S. media and political discourse. Instead of reproducing narratives of national unity, heroism, or retaliation, many poets adopted a critical stance, resisting simplified accounts of the attacks and questioning the ideological frameworks that shaped public memory. Through a comparative reading of selected poems, this paper argues that post-9/11 poetry not only documents the emotional and psychological impact of crisis but also offers an alternative cultural discourse that challenges the limits of representation and the pressures of collective rhetoric. In doing so, it illuminates the intricate relationship between trauma, language, and the ethics of artistic response in times of profound societal instability.

Keywords: 9/11, crisis, trauma, contemporary American poetry, poetic responses

Session 3.7 (Day 3)

From Deconstruction to Presence: Experiencing the Crisis of Meaning in Art and Poetry

Thomas Dalle ¹

¹ *Ecole Normale Supérieure de Lyon et Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales (Paris)*

E-mail: thomas.dalle@ens-lyon.fr

This paper addresses the “crisis of meaning” not as a slogan, but as a hermeneutic trial in which our ways of reading and evaluating art are decided. Two diagnoses, both lucid about the crisis, will be brought into dialogue: Georges Steiner, who advances a “sacred wager” on the real presence of meaning in the work (*Language and Silence*, 1967; *Real Presences*, 1989), and Jacques Derrida, who shows that meaning is constituted through *différance* and remains without ultimate foundation (*Of Grammatology*, 1967; “*Différance*”, 1968; *The Other Heading*, 1991).

Steiner characterizes deconstruction as a “postulate of absence”, detaching the work from any objective finality, and instead insists on a wager on transcendent significance as the only ground for aesthetic experience. Derrida, by contrast, accepts crisis as structural: it destabilizes the metaphysics of presence but opens a critical and political responsibility of reading. One invites us to read as if each work embodied an ultimate presence; the other to accept a multiverse of meanings that remain open-ended.

We apply this framework to specific poetic cases (Rūmī-Mowlānā, Sor Juana Inés de la Cruz, Rimbaud). These poets – mythologized and appropriated nationally as well as transnationally – exemplify the tension between transcendent presence and the endless play of language: figures invoked at times as signs of an “elsewhere”, at times as matrices of cultural reinterpretation.

Our aim is modest and pragmatic: to show how these two hermeneutics, rather than excluding one another, provide concrete criteria of use – when the “as if” of presence yields a truer description; when deconstruction avoids sacralization and opens relevant meanings. In this sense, the “crisis of meaning” appears not as an impasse but as a field of productive tensions – a decision (etymologically *krisis* means “to distinguish, to decide”) – directly linked to today’s interdisciplinary debates on crisis.

Keywords: crisis of meaning, hermeneutics, poetry and myth, transcendence, interpretation and appropriation aesthetics, deconstruction

Session 3.7 (Day 3)

The Waning of Historicity and Affect in Movement Poetry: Early Signs of a Postmodern Crisis

Elif Demir ¹

¹ *Sivas Cumhuriyet University*

E-mail: elifdemir@cumhuriyet.edu.tr

This study examines Donald Davie's "Remembering the Thirties" and Philip Larkin's "Church Going" as early poetic articulations of a postmodern crisis characterised by the waning of historicity and affect under late capitalism, which is a condition Fredric Jameson theorised in his seminal work *Postmodernism, or the Cultural Logic of Late Capitalism* (1991). In the aftermath of the Second World War, historical consciousness in Britain appeared to dissolve into the hollow residues of belief and conviction, and Movement poetry emerged as a symptom of this cultural detachment at both personal and generational levels. In Davie's poem, the younger generation fails to grasp the agony of the older people's wartime experiences, especially during the 1930s, a period when the Spanish Civil War broke out between the two devastating world wars. Losing the political and affective consciousness of the past, Davie observes, "A neutral tone is nowadays preferred." Similarly, Larkin's poem portrays this shift at a more personal level by depicting a speaker visiting a church that has survived materially but has lost its historical and spiritual significance, leaving the speaker ironically detached. Therefore, this study positions Davie and Larkin as early diagnosticians of this postmodern crisis, later identified by Jameson. In doing so, it further argues that this condition represents an epistemological crisis in the transmission of historical and affective inheritance, which reflects the postmodern hollowing of meaning.

Keywords: the waning of historicity and affect, postmodern crisis, Donald Davie, Philip Larkin, Fredric Jameson

Session 4.1 (Day 3)

Savaş, Kriz ve Zorunlu Göç: Anna Seghers ve Carlota O'Neill'in Mekânsal Hareketliliğin İçindeki Kimlik Arayışları

Leman Gürlek ¹

¹ İstanbul University

E-mail: egurlek@istanbul.edu.tr

Zorunlu göç veya sürgün, tarihi boyunca farklı gerekçelere bağlı olarak insanların mekânsal olarak hareketliliğini ifade eden bir olgudur. Bu bağlamda savaşlar ve diktatörlük dönemleri, siyasal, ekonomik ve toplumsal krizlere yol açarken; zorunlu göç ve sürgün bu krizlerin sonucudur. İspanyol İç Savaşı ve ardından gelen Franco rejimi, edebiyat alanında derin bir kriz yaratmış; bu krizin beraberinde getirdiği sansür ve kısıtlamalar nedeniyle kendilerini ifade edemeyen birçok yazar, tutuklanma ve cezalandırılma korkusuyla zorunlu göçe başvurur. Bu yazarların arasında yer alan Carlota O'Neill, Fransa ve Meksika'daki uzun sürgün sürecine eserleri aracılığıyla tanıklık ederken, hem ev sahibi ülkenin yaşamına uyum sağlama sürecini hem de kişisel dönüşümünü yansıtmaya çalışır. Tarihsel olarak aynı dönemlere denk gelen ve Hitler'in 1933 yılında Üçüncü Reich'in şansölyesi olarak atanmasıyla resmen başlayan Ulusal Sosyalist diktatörlük döneminde de birçok Alman yazar sürgüne gitmek zorunda kalır. Carlota O'Neill gibi belirgin bir siyasal görüşe sahip aktivist yazarlardan Anna Seghers de Fransa üzerinden Meksika'ya gitmek zorunda bırakılır. Bu iki yazar da kendilerini kuşatan karmaşık koşullar karşısında hayatta kalma ve uyum sağlama stratejisi olarak kendi kültürel referanslarına başvurur; böylelikle tarihe kişisel deneyimleri aracılığıyla tanıklık ederler. Bu çalışmanın amacı, Carlota O'Neill'in *Una mujer en la guerra de España* (İspanya savaşında bir kadın) ve Anna Seghers'in *Transit* adlı eserlerinde, köklerinden koparılmış yazarların zorunlu olarak göç etikleri ülkelerde kimliklerini yeniden nasıl inşa ettiklerini, yazar kimlikleri aracılığıyla bu krizi nasıl aşabildiklerini ve kültürlerarası deneyimler ile sosyal çevreleri üzerinde kurdukları olası bağlantıları incelemektir.

Keywords: savaş, zorunlu göç, kimlik krizi, Carlota O'Neill, Anna Seghers

Session 4.1 (Day 3)

Bir Kadının Dönüşümü: Thodoris Papatheodoru'nun "Boğaz'ın Yıldız Çiçeği" Romanında Savaş, Yangın ve Deprem

Aslı Çete ¹

¹ İstanbul University

E-mail: asli.cete@istanbul.edu.tr

Savaş ve bunun sonucunda yaşanan göçün yanı sıra yangın ve deprem gibi doğal afetler de toplumlarda kısa ya da uzun süreli kriz anlarına neden olur. Kriz anları kimi zaman kişisel ya da toplumsal bazda travmayla sonuçlanabilir. Temel anlamı "yara" olan *travma* sözcüğü, ani gelişen ve kişinin normal yaşamını kesintiye uğratan, varlığını tehdit eden bu türden olaylara verilen tepki olarak tanımlanır. Fiziksel ve psikolojik olmak üzere iki ana gruba ayrılır. Fiziksel travmada kişinin bedeninde kaza ya da doğal afet gibi nedenlerle ciddi fiziksel değişimler meydana gelirken, psikolojik travma bireyin ruhsal dengesini bozan olaylar sonucu oluşur. Savaş, doğal afet ya da sevilen bir kişinin kaybı gibi durumlar psikolojik travma yaratabilecek türden durumlara örnek olarak verilebilir. Günümüz Yunan edebiyatının çok okunan yazarlarından Thodoris Papatheodorou'nun, 2004 yılında yayımlanan *To Αστρολούλουδο του Βοσπόρου* (*Boğaz'ın Yıldız Çiçeği*) adlı romanı Birinci Dünya Savaşı ve devamında yaşanan işgal yıllarında İstanbul'da geçer. Derin toplumsal değişimlerin yaşandığı bir dönemde Osmanlı Rumlarından Hara'nın, bir kadın olarak dönüşümüne tanık olunan romanda aşkın nasıl akıldan bedene aktığı, doğal afet denilen kriz anlarının aynı zamanda nasıl birer travmatik kırılma noktasına dönüşebildiği anlatılır. Bu bildiride savaş, yangın ve deprem kaynaklı kriz anlarının metindeki açılımlarına odaklanılacaktır. Hayatta kalınabilmesi durumunda, bu türden doğal afetlerin kişinin yaşamındaki fiziksel ve psikolojik etkileri travma kavramı ile ilişkili olarak ele alınacaktır.

Keywords: Thodoris Papatheodorou, kriz, aşk, Osmanlı Rumları, Çağdaş Yunan Edebiyatı

Session 4.1 (Day 3)

Savaşın ve Savaşçının Edebiyata Yansıması: Firdevsî'nin Şâhnâme'sinde Büyük İskender ve Savaşları

Nihat Değirmenci ¹

¹ İstanbul University

E-mail: niyat.degirmenci@istanbul.edu.tr

Kaos kavramında içkin olan düzensizliği, dengenin yitilmesi ve belirsizlik durumunu tanımlamak için kullanılan yaygın metaforlardan bir 'savaş'tır. Bu çalışmada, dünya tarihinin en etkili savaşçılarından biri olan Büyük İskender'in, Fars edebiyatındaki yansımalarından birini ele alınacaktır.

Büyük İskender'in doğuya yönelik saldırılarının sonucunda siyasi ve kültürel krizlerin ortaya çıkması kaçınılmazdı. Onun fetihlerinin sonucunda Ahameniş İmparatorluğu yıkılmış, ölümünden sonra da İran coğrafyasında yaklaşık yüz yıl boyunca komutanlarının liderliğindeki Selukiler hüküm sürmüştür. Bu çalışmada, toplumun belleğine bu krizi ortaya çıkaran kişiliği aktarmak ve kriz sonrası duruma uyum sağlama ve hesaplaşma olarak görebilecek tepkilerden biri olan Büyük İskender ve savaşlarını edebiyatın konusu yapma yaklaşımı incelenecektir. Bu yaklaşımın en önemli örneklerinden biri Firdevsî'nin Şehname adlı eserinde betimlediği İskender kimliğidir.

Firdevsî'nin *Şahname* adlı eseri, Fars kültürünün en temel ve kapsamlı kaynaklarından biridir. *Şahname*'de tarihî olaylar ve şahsiyetler mitolojik hikâyeler ve efsanelerle birlikte ele alınmıştır. Eserin önemli bölümlerinden biri, İskender'in hükümdarlığının anlatıldığı bölümdür. Bu eserde anlatılan İskender İranlılaştırılmış bir karakterdir, böylece ona kültürel bir aidiyet verilmiş ve soy bağı üzerinden meşrulaştırılması sağlanmıştır. İskender'in soy hikayesinin İranlı Darab'a dayandırılması, onun İran topraklarına bir yabancı fatih olarak değil, tahtın meşru bir varisi olarak görülmesi amaçlanmıştır. İranlılara, Yunanlılar tarafından yenilgiye uğradılar düşüncesi yerine bir kardeşin başka bir kardeş tarafından yenildiği anlayışı aşılanmıştır.

Böylece zihinsel bir karmaşa ve krizden çıkış yolu açılmış, İskender bir kahraman olarak, edebiyatın önemli bir figürü haline gelmiştir. Firdevsî bu anlatıyla, tarihî gerçeklik ile mitolojik unsurları harmanlayarak İran tarih bilincini destansı bir çerçevede inşa etmeye çabalamıştır.

Keywords: İskender, metafor, Şahname, savaş, kültürel bellek

Session 4.2 (Day 3)

Writing Through Crisis: Existential Humanism in Tanpınar, Lessing, and Özlü

Evren Akaltun Akan ¹

¹ *Yaşar University*

E-mail: evrenakaltun@gmail.com

This paper explores how crisis reshapes humanism in literature through the works of Ahmet Hamdi Tanpınar, Doris Lessing, and Tezer Özlü. Although seemingly unrelated, these authors depict crisis as a generative force that opens up a new way of existential humanism. In Tanpınar's case, the cultural crisis (buhran) opens a space where one can connect beyond the borders of one's culture and bond with humanity. Lessing's *The Golden Notebook* provides a lens to analyze gendered crises and feminist existential humanism, showing how literature transforms crisis into a space for reflection, ethical awareness, and imaginative renewal. Tezer Özlü's works are marked by personal, social, and political upheavals, revealing how experiences of fragmentation and marginality challenge conventional understandings of identity. For Özlü, the act of writing becomes a response to precarity, heteronormative society and a means to construct authenticity under crisis. This paper will argue that, through their literary works, these authors demonstrate that literature itself is a space where humanism can be explored and reimagined, making visible both the vulnerability and the resilience of the human condition in times of crisis.

Keywords: existential humanism, crisis, buhran, precarity, worldliness

Session 4.2 (Day 3)

Social Ecology of Resilience in Buchi Emecheta's *The Second Class Citizen* and *In the Ditch*

Fahime Serhatti ¹

¹ Middle East Technical University & Yuksek Ihtisas University

E-mail: fahimeserhatti@gmail.com

This presentation examines the concept of resilience in Buchi Emecheta's *The Second Class Citizen* and *In the Ditch*. It focuses on Adah, a Nigerian immigrant and single mother in London, and how she navigates the challenges of migration, poverty, and gender discrimination across different stages of life and postcolonial settings. Using Michael Ungar's theoretical framework, as outlined in *The Social Ecology of Resilience*, this analysis employs close reading to show that Emecheta sees resilience as a product of interactions between individuals and their socio-cultural environments in addition to personal traits. It highlights how Adah's survival and adaptation in postcolonial Nigeria and England depend on her ability to forge a new identity and claim her own spaces by navigating and negotiating familial, communal, and institutional resources. This approach criticizes a narrow focus on internal capacities, which may romanticize resilience, overlook systemic vulnerabilities, and place undue burdens on marginalized people. By addressing these aspects, the study challenges literary narratives that primarily romanticize individual resilience and ignore environmental factors. Furthermore, it argues that Emecheta makes a strong case for addressing the root causes of social crises, devising effective strategies to counter systemic discrimination, and transforming oppressive conditions, rather than merely accepting them as inevitable.

Keywords: Buchi Emecheta, postcolonial world, resilience, social ecology of resilience

Session 4.2 (Day 3)

In the Ditch by Buchi Emecheta: Resonances of Poverty, Sexism and Classism in Times of Permacrises

Dilek Tüfekçi Can ¹

¹ *Balikesir University*

E-mail: tufekci@balikesir.edu.tr

Buchi Emecheta (1944–2017), a prominent African novelist and influential feminist voice, offers a comprehensive portrayal of African women's experiences through her eight novels. In her semi-autobiographical debut novel, *In the Ditch* (1972), Emecheta presents nuanced feminine perspectives on poverty, sexism, and classism, while also addressing themes of racism, injustice, and female independence. The novel's protagonist, Adah Obi—whose life closely mirrors Emecheta's own—marries at seventeen, immigrates to England with her husband, subsequently divorces, and is left to raise five children as a single mother. She faces persistent impoverishment and strives to overcome the manifold adversities endemic to a postcolonial context. The narrative centers on Adah's forced immersion into the dehumanizing environment of the British welfare system, chronicling her efforts to support and nurture her children independently. Through Adah's characterization, Emecheta elucidates the lived realities of Nigerian women and underscores their agency in navigating social constraints. As an ambitious sociology student and civil service librarian at the British Museum, Adah confronts a spectrum of crises, including financial, social, cultural, and psychological. The concept of permacrisis, denoting a state of ongoing and profound instability and/or turmoil, is explored through the lens of an immigrant woman's identity in the narrative. Thus, this paper examines the multifaceted nature of both contemporary and historical permacrises, as well as their representation within the novel, particularly as they intersect with the dynamics of poverty, sexism, and classism across African and British cultural contexts.

Keywords: Buchi Emecheta, permacrises, poverty, sexism, classism

Session 4.3 (Day 3)

**(Re)imagining, (Re)mobilising, (Re)constructing Nationalisms:
A Comparative Analysis of Political Discourse During the
Post-disaster Scenes of Belgium, Turkey and United States**

Ebru Akgün ¹

¹ *Vrije Universiteit Brussel*

E-mail: ebru.akgun@vub.be

Disasters create liminal and in-between scenes characterised by significant disruptions and uncertainty in the social order (Turner, 1969). Such scenes signify the transition from one social order to another, in which various forces converge to make sense of the situation and reattain the social order as quickly and feasibly as possible. As part of this recovery process, both old and new symbols are imagined, mobilised, and constructed (Turner, 1969; Berger & Luckmann, 1966). In this way, rather than occurring in everyday and overt manifestations, national symbols take part in intentional and overt performances of the nationhood. Here, political discourse becomes a critical aspect of the (re)imagination, (re)mobilisation, and (re)construction of the (contested) symbols tied to the nation, as well reflecting and reinforcing related notions of ideology and power (Foucault, 1972). Within this framework, this doctoral research employs critical discourse analysis to investigate the (competing) idea(s) of nationhood that are (re)imagined, (re)mobilised, and (re)constructed through politicians' discourse. In particular, its analysis focuses on the post-disaster contexts of the flooding in Wallonia, Belgium, in 2021; the earthquake in Southeastern Turkey in 2023; and the wildfires in Hawaii, USA, in 2023.

Keywords: nationalism, disaster, discourse, national symbols, ideas of nationhood

Session 4.3 (Day 3)

Crises of the Twenty-First Century and the Imperative of Terran Unification

Çağdaş Başar Bahar ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: cbasarbahar@gmail.com

The late twentieth and twenty-first centuries have brought forth crises that transcend regional boundaries and pose existential threats to humanity. Preeminent among these are the risk of thermonuclear war that could result in the annihilation of Terra, the potential emergence of an omnipotent artificial general intelligence capable of eradicating humanity, and climate change that threatens to undermine the very foundations of human –as well as other lifeforms’– habitats. Although these crises are products of globalisation, they cannot be resolved within the existing system of international governance. Even so, de-globalisation would neither resolve these challenges nor is it a viable option, as the world has become irreversibly interconnected in social, economic, and political terms. Accordingly, the principal aim of this study is to advance a solution that has been largely overlooked or dismissed: the unification of Terra under a planetary administration. To this end, the study develops a theory of international relations, drawing upon classical and contemporary political philosophy and theory (including mainstream theories of international relations), with particular reference to the works of Kant, Wendt, Wallerstein, and Kurz. The first section examines the aforementioned crises of the twenty-first century, emphasising their qualitative distinction from previous crises. The second section analyses arguments concerning world unification, with special attention to those that reject the idea as impossible or infeasible. The third section contends that the crises of the twenty-first century can be addressed not through international cooperation but through supranational administration. Consequently, the study argues that Terran unification is not merely feasible but essential for resolving both current and emerging global challenges.

Keywords: existential risk, planetary governance, global catastrophes, cosmopolitanism, Terran unification

Session 4.3 (Day 3)

Rethinking and Analyzing Digital Socio-Political Communication across Crises and Global Challenges

Natalia Ryabchenko ¹

Olga Malysheva ¹

¹ *Kuban State University*

E-mail: rrrnatali@mail.ru, malysheva_op@mail.ru

Crises and global challenges are reshaping digital socio-political communication. The convergence of online and offline spheres, technological acceleration, and the dominance of big data have created a VUCA/BANI environment where nonlinearity undermines classical models of crisis research. This raises cognitive load and alters patterns of message perception and circulation, reshaping mechanisms of socio-political participation.

In today's digital landscape, where artificial intelligence serves as core infrastructure, information dominance depends on adaptability—specifically, the capacity to process and strategically filter unstructured data. Priorities include identifying relevant datasets, developing reproducible methods, and designing AI-driven tools for predictive analytics.

Society, viewed as a system of networked actors, generates discursive data that shape practices and trigger political responses. This process can be conceptualised as *the Digital Socio-Political Agenda* (DSPA), a multilayered construct comprising *Official discourse* and *Network discourse* dimensions. Its polysemiotic and multimodal nature circulates meanings across platforms, converting online political capital into offline action and underscoring the need for new approaches to DSPA modelling.

We propose a network-based, machine-learning methodology for analyzing the DSPA. By modeling the predicational core of discursive fields—the structural foundation of the DSPA—we identify the semantic roles of actors and extract propositional content, which reveals the cognitive-pragmatic patterns driving the DSPA.

To validate this approach, we developed and trained the neural network *Conceptoscope*. It enables reproducible analysis of the DSPA across diverse networked communications, allowing early detection of information threats, reinforcement of constructive participation, and reduction of destructive dynamics—thus enhancing the resilience of socio-political systems in turbulent contexts.

Keywords: digital socio-political communication, discourse analysis, network discourse, big data, AI, network modelling

Session 4.4 (Day 3)

Bellekten Yaratıma: Tiyatro Araştırma Laboratuvarı'nın (TAL) Disiplinlerarası Yöntemlerine Bir Bakış

Zeynep Günsür Yüceil ¹

¹ Kadir Has University

E-mail: zeynep.gunsur@khas.edu.tr

Bu sunum, TAL'in (Tiyatro Araştırma Laboratuvarı) yıllar içinde özenle sakladığı yazılı ve görsel arşiv belgeleri aracılığıyla bedensel araştırma mirasını incelerken, özellikle Sınırlar projesine odaklanarak, bu sanatsal araştırma çerçevesinde TAL'in gerçekleştirdiği doğaçlamalar ve kaydedilen bellek yoluyla Türkiye'de bireyin içinden geçtiği krizleri yorumlamak için geçmişten gelen bir bakışı kullanmayı hedeflemektedir. 1988 yılında İstanbul'da kurulan Tiyatro Araştırma Laboratuvarı (TAL)*, yaratıcı deneysel çalışmalar, arşivsel titizlik, psikanalitik sorgulama ve karnavalesk performans geleneklerini sentezleyen özgün bir tiyatro metodolojisine öncülük eden önemli bir disiplinlerarası merkez haline gelmiştir. Bu sunum şu soruyu gündeme getirecektir: TAL'in fiziksel araştırmalarında şekillenen bedensel epistemolojiler, mevcut çoklu krizlerimize yaklaşırken yeni bakışlar sunabilir mi?

- Merkez, tiyatro antropolojisinden yararlanarak çağdaş tiyatroya katkıda bulunmuş ve performansa yönelik bir geliştirme süreci yaklaşımını benimsemiştir. Performanslarının yanı sıra TAL, çok sayıda seminer, röportaj, karnavalesk festivaller ve tiyatro kampları geliştirmiştir. Enstitü 2002 yılında kapansa da, 40 yıl boyunca detaylı kayıtlar korunmuş ve arşiv bugüne kadar iyi durumda saklanmıştır. Eylül 2024'ten itibaren Kadir Has Üniversitesi Tiyatro Bölümü, Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) tarafından finanse edilen bir araştırma girişimi aracılığıyla TAL arşivini dijitalleştirmektedir.

Keywords: arşiv, beden, somatik araştırma, karnavalesk performans, kriz

Session 4.4 (Day 3)

Tiyatro ve Barış İnşası: TAL'in Troya Projesine Disiplinlerarası Bir Bakış

Dafne Beri ¹

¹ Kadir Has University

E-mail: dafne.beri@stu.khas.edu.tr

Bu sunum, tiyatronun barış inşası süreçlerinde nasıl bir rol oynayabileceğini ele almaktadır. Çalışma, performans çalışmaları ile çatışma çalışmalarını bir araya getiren disiplinlerarası bir çerçeveye dayanmaktadır. Odak noktası, 1988 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları (İBŞT) bünyesinde kurulan Tiyatro Araştırma Laboratuvarı'nın (TAL) *Troya Projesi*'dir. Araştırma, bu projenin savaşın ve sonuçlarının en güçlü anlatılarından biri olan Troya mitiyle nasıl ilişki kurduğunu incelemektedir.

Troya miti, savaşın insan üzerindeki bedelini ele alan en erken dramatik anlatılardan biridir. TAL bu mitle çalışırken araştırma süreçleri ve doğaçlamalardan yararlanmış, bedeni temel bir ifade aracı olarak kullanmıştır. Bu süreçte kayıp, yerinden edilme ve çözülmemiş kültürel bellek gibi deneyimler sahne üzerinde araştırılmıştır.

Euripides'in *Troya'lı Kadınlar* oyunundan TAL'in çağdaş yorumlarına uzanan çizgide Troya miti; kayıp, hayatta kalma ve şiddetin ardından gelen durum üzerine düşünmek için güçlü bir alan sunar. Bu çalışma aynı zamanda tiyatro ve barış inşası üzerine yürüttüğüm doktora araştırmasıyla da ilişkilidir. Araştırmam, performansın çatışma bağlamlarında diyalog, karşılıklı tanıma ve toplumsal onarım süreçlerini nasıl destekleyebileceğini incelemektedir.

TAL 2002 yılında kapanmış olsa da, arşivi bugün Kadir Has Üniversitesi'nde TÜBİTAK destekli bir proje kapsamında dijitalleştirilmektedir. Bu sunum, TAL'in çalışmalarını tiyatronun tarih boyunca çatışmaları ele almak için kullanılan bir alan olduğu daha geniş bir tarihsel bağlam içinde ele alır. Araştırma, performansın barış inşası ve toplumsal anlayış süreçlerine nasıl katkı sunabileceğini tartışmayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda, araştırma temelli tiyatro çalışmalarının düşünme ve diyalog için önemli bir alan açabileceği ileri sürülmektedir.

Keywords: Tiyatro Araştırma Laboratuvarı, TAL, savaş, barış, çatışma çözümü, Euripides, Troya'lı Kadınlar, Truva, Troya

Session 4.4 (Day 3)

Performatif Bir Bellek Olarak TAL Arşiv Projesi Podcast Serileri

Sedanur Akyavaş¹

¹ *Kadir Has University*

E-mail: sedakyavas@gmail.com

1988 yılında İstanbul'da kurulan Tiyatro Araştırma Laboratuvarı (TAL), yaratıcılık, eleştirel sorgulama ve kültürlerarası ilişkileri merkeze alan disiplinlerarası bir tiyatro araştırma kurumudur. TAL, Türkiye'de geleneksel tiyatro yaklaşımlarını sorgulayan yenilikçi sahneleme ve oyunculuk yöntemleri geliştirmiştir. Kurumun çalışmaları; oyunculuk teknikleri, sahneleme önerileri, oyuncunun kendi malzemesinden metin üretimi ve fiziksel eylem çalışmaları gibi çeşitli materyalleri içermektedir. TAL arşivi, 1968–2011 arasında üretilen oyunlar, prova notları, video kayıtlar, izleyici yanıtları ve dramaturjik araştırmaları kapsar. Resmî olarak 1988'de kurulmuş olsa da TAL'ın kökleri BİLSAK Tiyatro Atölyesi (1984–1986) ve 1961'de kurulan Dil ve Kültür Merkezi'ne dayanmaktadır. Kurumun kapanışı sonrasında arşiv defalarca taşınmış, TAL'ın araştırma odağı tam olarak anlaşılamamış ve grup “göçebe” bir yapıya dönüşmüştür. Kurucular, Ekol Drama oyunculuk okulu aracılığıyla çalışmalarını sürdürmüş, TAL bağımsız bir dernek olarak kurumsal bağlarını koparmış ve hareketli bir yapı benimsemiştir. Bu süreç, unutulmaya direnme ve yapılan araştırmaları, keşifleri ve yaratımları hatırlama çabasının bir göstergesidir. Bugün elimizdeki arşiv, özenle korunmuş, çok katmanlı bir belleğin ve performatif pratiğin somut bir verisidir. Bu konuşma, TAL'ın kendi arşivini koruma sürecini; bellek, süreklilik ve performatif aktarım meselelerini, TAL laborantları ile yapılan ve podcast serisi olarak yayımlanan sözlü tarih sohbetleri üzerinden tartışmayı amaçlar. Podcast serisi, unutulma ve kaybolma ile mücadele eden bir topluluğun kayda alma, hatırlama ve aktarma çabasının güncel bir örneği olarak değerlendirilebilir. Konuşma, podcastin akademik üretimdeki işlevini, sözlü tarihin kamusallaşmasının performatif boyutlarını ve sohbet formatının yarattığı göstergeselliği inceleyecek; belleğin, krizin ve performatifliğin kesişiminden ortaya çıkan yeni anlayışları tartışacaktır.

Keywords: Tiyatro Araştırma Laboratuvarı, bellek, kriz, podcast üretimi, performativite

Session 4.5 (Day 3)

Modernist Anlatıda Epistemik Kriz: Rainer Maria Rilke ve Robert Walser'de Şeyin Poetikası

H. Şebnem Sunar ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: sunars@istanbul.edu.tr

Yazınsal modernizm çoğu kez öznenin bilgiyle kurduğu ilişkinin çözülmesiyle ilintili biçimsel arayışlar üzerinden değerlendirilir. Oysa bu yaklaşım, modernizmin epistemolojik krizini -öznenin bilgi kurucu rolünün sarsılmasını- tüm boyutlarıyla ortaya seremeyebilir. Kriz kimi yazarlarda bilincin parçalanması, kimilerindeyse anlamın özne dışına kayarak nesnelerde yoğunlaşması biçiminde açığa çıkar. Bu iki yönelim, modernist anlatıda krizin farklı biçimlerde somutlaştığı paralel hatlar olarak okunabilir. Bu çalışma, nesne merkezli hattı odağına alarak bilgi rejimindeki sapmayı yazınsal düzlemde görünür kılmayı amaçlamaktadır.

Bu hat özellikle Rainer Maria Rilke ve Robert Walser'in eserlerinde belirginleşir. Rilke'de (Dinggedichte; Malte) nesneler, temsil kurma yetisini yitirmiş özne için anlamın sezgisel kalıntıları taşıyır. Walser'deyse (Geschwister Tanner, Der Spaziergang) merkezlessiz, parçalı bir algıda temsilin çözüldüğü maddi yüzeylere dönüşürler. Her iki durumda da salt estetik bir fon değil, bilginin özne dışına sızdığı birer epistemik artık olarak belirirler.

Çalışma, bu dönüşümü Martin Heidegger'in araçsallığını yitirmiş nesnede açığa çıkan ontolojik açıklık ve Bill Brown'un buradan esinle geliştirdiği şey kuramı çerçevesinde temellendirmektedir. Heidegger'de nesne, işlevini yitirdiğinde kendi varlığıyla karşılaşmaya açılır; bu karşılaşma, anlamın temsile değil, varoluşa dayandığı bir açıklık ânıdır. Brown, bu kavrayışı yazınsal çözümlemeye taşıyır ve nesnenin, gündelik işlev döngüsünden çıktığında "şey"e dönüştüğünü, böylece özneyle dünya arasındaki epistemik kopukluğu ifşa ettiğini savunur. Çalışma buradan hareketle, Rilke ve Walser'in (yukarıda anılan) eserlerini modernist epistemolojik kırılmanın nesne merkezli hattını görünür kılan yazınsal izdüşümler olarak konumlandırmakta ve bu yönüyle modernizmin öznenin çözülmesiyle tanımlanan krizini, bilginin nesnelere devredildiği daha derin bir sarsıntı olarak düşünmeye davet etmektedir.

Keywords: bilgi krizi, modernist anlatı, ontolojik açıklık, epistemik artık, Rainer Maria Rilke, Robert Walser

Session 4.5 (Day 3)

Krize Karşı Yenilenme: Husserl'in Kaizo Makaleleri

Çağlar Koç¹

¹ İstanbul Topkapı University

E-mail: caglarkoc@topkapi.edu.tr

Bu bildiri Husserl'in 1920-1924 yılları arasında Japon felsefe dergisi *Kaizo*'da yayımlattığı beş makalenin içeriğini konu edinmektedir. Söz konusu makaleler Husserl'in yaşadığı dönemde fenomenolojiyi kültürel, siyasal ve etik bir ufukta beliren kriz karşısında personalist ve idealist bir perspektiften nasıl yorumladığına iyi bir tanıklık teşkil eder. Husserl'in anladığı haliyle kriz dönemlerinde içimizden şöyle bir düşünceyi geçiririz: *Artık bir şeylerin değişmesi lazım. İşler yolunda gitmiyor ve birileri işleri tekrar yoluna sokmalı.* Husserl için bu kriz dönemini aşmamızın tek yolu *kendimizi yenilememizdir*. Ölümünden sonra “yenilenme” (*Erneuerung*) başlığıyla bir araya getirilen beş makalesinde *hakiki insanlık* ideali rehberliğinde kendimizi yenilememize yönelik çağrıya cevap vermemizin ne denli önemli olduğunu Husserl bu yüzden ısrarla vurgular. Bildiri bu çerçevede üç bölümden oluşacaktır: 1- İlk bölümde yenilenme çağrısının ne anlama geldiği sorusuna ışık tutulacaktır; 2- İkinci bölümde hakiki insanlık idealinin belirmesi için gerekli olan *eidetik çeşitleme* işleminin nasıl gerçekleştiği üzerinde durulacak ve bu işlemin yenilenme kavramıyla ilgisi gösterilecektir; 3- Üçüncü bölümde ise hakiki insanlık idealinin bize kazandırmasını umduğumuz normatif bilincin yapısı incelenecektir.

Keywords: yenilenme, Edmund Husserl, eidetik çeşitleme, normatif bilinç, kriz

Session 4.5 (Day 3)

Matematiğin Temelleri Krizi Ne Sağladı?

Özgüç Güven ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: ozguc@istanbul.edu.tr

Bu bildiri, 20. yüzyılın başında ortaya çıkan matematiğin temelleri krizinin yalnızca teknik bir matematik ya da mantık sorunu olmadığını; aynı zamanda çağdaş felsefenin, hesaplanabilirlik kuramının ve yapay zekâ düşüncesinin kavramsal zeminini kuran tarihsel bir dönüm noktası olduğunu savunmaktadır. Küme kuramının doğurduğu paradokslar, özellikle de Russell paradoksu, matematiğin kesinliğinin hangi ilkelere dayanarak güvence altına alınabileceği sorununun merkezî konuma taşımıştır. Bu kriz karşısında geliştirilen mantıkçılık, biçimcilik ve sezgicilik gibi programlar, yalnızca matematiği temellendirme girişimleri değil; aynı zamanda doğruluğun, kanıtın, nesnelliğin, anlamın ve ussallığın ne olduğu sorularına verilen farklı felsefi yanıtlar olarak değerlendirilmelidir.

Bildiri, Frege ve Russell'ın mantıkçı projesinden Hilbert'in biçimci programına, Brouwer'in sezgiciliğinden Gödel'in tamamlanamazlık teoremlerine uzanan hattın, çağdaş felsefede yeni tartışma alanları açtığını göstermeyi amaçlamaktadır. Bu çerçevede şu sorular öne çıkmaktadır: Matematiksel doğruluk biçimsel kanıtlanabilirliğe indirgenebilir mi? Anlam, yalnızca simgesel kuralların işletilmesiyle açıklanabilir mi? İnsan aklı bütünüyle mekanik olarak modellenebilir mi? Kurala uygunluk ile kavrayış arasında indirgenemez bir ayrım var mıdır? Özellikle Gödel'in teoremleri, yeterince güçlü ve tutarlı bir biçimsel dizgenin bütün aritmetik doğruları kapsayamayacağını ve kendi tutarlılığını kendi içinde kanıtlamayacağını göstererek, matematiğin temelleri sorununu doğrudan insan düşüncesinin sınırları sorununa bağlamıştır.

Bildirinin temel savı, matematiğin temelleri krizinin yalnızca matematik felsefesini değil, dil felsefesini, zihin felsefesini, bilgi kuramını ve sonunda yapay zekâ tartışmalarını da belirleyici biçimde etkilediğidir. Çünkü algoritma, hesaplanabilirlik, biçimselleştirme ve karar verilebilirlik gibi kavramlar, tam da bu kriz bağlamında sistematik biçimde şekillenmiştir. Church ve Turing'in çalışmaları, hangi işlemlerin mekanik olarak gerçekleştirilebileceği sorusunu matematiksel kesinlikle ele alırken, aynı zamanda makine düşüncesi tartışmasının da önünü açmıştır. Böylece yapay zekâya ilişkin “Bir makine düşünebilir mi?”, “Sembol işleme anlam için yeterli midir?”, “Biçimsel işlem ile anlama arasında ne fark vardır?” ve “İnsan zekâsı bütünüyle algoritmik olarak temsil edilebilir mi?” gibi temel sorular, doğrudan matematiğin temelleri krizinin açtığı düşünsel ufuk içinde ortaya çıkmıştır.

Bu nedenle bildiri, matematiğin temelleri krizini geçmişte kalmış dar bir uzmanlık tartışması olarak değil, günümüzde yapay zekâ, biliş, anlam ve hesaplamanın sınırları üzerine yürütülen tartışmaları anlamak için vazgeçilmez bir başlangıç noktası olarak ele almaktadır. Sonuç olarak ileri sürülecektir ki bu kriz, yalnızca matematiğin ne olduğunu değil, insan aklının nasıl anlaşılması gerektiğini ve makinelerin hangi anlamda “zeki” sayılabileceğini de köklü biçimde yeniden tanımlamıştır.

Keywords: matematik felsefesi, yapay zeka, Gödel, hesaplanabilirlik, yapay zeka

Session 4.6 (Day 3)

Psikanaliz Krize Nasıl Bakar? Doğumdan Ölüme Yolumuzdaki “Krizler/Karmaşalar”: Krizin Gerisindeki Karmaşa Kavramı Üzerine

İrem Erdem Atak ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: irematak@yahoo.com

İnsan ruhsallığı birbirini izleyen krizler bağlamında gelişir. Psikanaliz, krize gönderme yapan bir ifade olarak “karmaşa” kavramını kullanır. Yaşam, anne karnındaki en hücresel varoluştan son noktaya kadar tekinsiz bir kökene sahip olmanın yükü ile devam eder. Gebelik ve doğumdan yaşlanma ve ölüme kadar içsel ya da dışsal uyaranların insan ruhsallığında oluşturduğu etki, olayın krize evrilme, karmaşa yaratma ya da travmatik düzeyini belirleyecektir. Travmatik etki ve krize yaklaşım öznelidir.

Karmaşalar ruhsal süreçlerin değişim/dönüşüm noktalarına denk gelir. Psikanalizin uğraşısı karmaşayı anlamak, yorumlamak, dönüştürmek ve yeniden inşa etmektir. Freud (1920) uyarım kalkanlarını delen uyarımları anlatır; ruhsal zarı zedeler; öznelleşmenin yaralanması, öznenin gerilemesi, gelişimin ketlenmesi, benliğin zorlanması gibi çeşitli krizler yaratır, ruhsal dünyanın dengesini zorlar.

Yaşam boyu gelişim de dengenin bozulduğu kriz anları, karmaşa süreçleriyle tanımlanır. Denge ne kadar şiddetli bozulursa yeni dengenin kurulması yani krizin atlatılması da o oranda uzun olur; travma gelişir. Travmanın özgünlüğü ise yıkıcı bilinçdışı düşlemin gerçeğe dönüştüğü ve dünyanın bir daha asla eskisi gibi olmayacağı “zamanda yarıлма” yaratması ve “tüm sınırları ihlal etmesidir” (Fernando, 2022).

Bu panelde, ergenlik, ebeveynlik ve yaşlılık dönemlerinde beliren olası sorunsallar, zorlayıcı yaşam olaylarının ruhsal dünya üzerindeki etkileri ve karmaşa olarak nitelendirilebilecek dönüşüm süreçleri tartışılacaktır.

Keywords: kriz, psikanaliz, yaşam boyu gelişim, ergenlik, ebeveynlik, yaşlılık

Session 4.6 (Day 3)

Psikanaliz Krize Nasıl Bakar? Doğumdan Ölüme Yolumuzdaki “Krizler/Karmaşalar”: İkinci Bireyleşme Olarak Psikanalitik Kuramda Ergenlik Krizi

Muhammed Aslan ¹

¹ *Boğaziçi University*

E-mail: aslanmhmmd@gmail.com

Psikanalitik anlamda, ruhsal yapı yaşamın her anında derinlikleri kaynayan magma ile dolu gibidir ve gelişimsel çizgi boyunca çeşitli dönemlerde bu magma yüzeye çıkarak özneyi dönüştürücü krizler yaratır ki büyümekte olan bir çocuğu bekleyen bu krizlerin ilki ergenliktir. Bedenin genital olgunluğa doğru gelişmesiyle birlikte (Freud, 1905; Winnicott, 1961) bir emrivaki olarak başlayan ergenlik, çocukluğa ait olanın geri dönülmez biçimde yitilmesi demektir. Ergen, çocuk kimliğinden erişkin kimliğine geçmeli, “Ben kimim?” sorusunu cevaplamalıdır (Erikson, 1982). Bu bağlamda ergenlik krizinin belirleyici özellikleri, kırılma benlik sınırları ve çiftedeğerli şekilde deneyimlenen bedensel değişimler doğrultusunda narsistik hassasiyet ve öz-saygıdaki sallantılardır (Kestenberg, 1980). Bu yönüyle ergenlik hem ikinci bir doğum hem de ilk ölümdür; ikinci bireyleşme dönemidir (Blos, 1967). Öyleyse, ergenlikte krize yol açan şey değişen beden ve bu değişime ayak uydurmaya çalışan ruhsallıktır ki bu süreç ergenlikte eyleme geçme, riskli davranışlar veya içe kapanma şeklinde ortaya çıkabilir (Guttmann, 1998). Bütün bunlar ergenliğin normal bir parçasıdır, değişen bedeniyle baş etmek için yapılması gereken ruhsal çalışma ergenlik zorlar ve ergenlik krizi de yeni dengenin kurulması sırasında ortaya çıkan dalgalanmalardır. Winnicott (1961) bu yüzden ergenleri yoğun stres içinde ve rüzgarın yokluğunda beklemek zorunda olan denizcilere benzetir, ergenler de önlerini göremeden uzun süre beklemek zorundadırlar. Dolayısıyla, her ergen bir kriz içindeyken sessiz çoğunluk hastalanmaz; ancak ergenliğin gerektirdiği kimlik edinimindeki başarısızlık, patolojik savunma mekanizmalarına veya gelişimsel inhibisyona yol açabilir (Laufer, 1976) ve ergenler kendine zarar verme davranışları, yeme bozuklukları ya da psikoz gibi ciddi psikopatolojiler geliştirebilir.

Keywords: ergenlik, psikanaliz, ikinci bireyleşme, kimlik, gelişim

Session 4.6 (Day 3)

Psikanaliz Krize Nasıl Bakar? Doğumdan Ölüme Yolumuzdaki “Krizler/Karmaşalar”: Ebeveyn Olmak: Psikodinamik Gelişimde Olası Bir Kriz Dönemi

Özgün Taktakoğlu Yerlioğlu ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: ozguntaktakoglu@gmail.com

Psikanalitik kuram, ebeveynliğe geçişi hem anneler hem de babalar açısından kendine özgü bir gelişimsel süreç olarak kavramsallaştırır (Cohler ve Paul, 2019). Bu bağlamda ebeveynlik, sosyal-toplumsal bir rol değişimi olmasının yanı sıra; kişilik yapılanmasını belirleyen temel ruhsal çatışmaların yeniden işlendiği dönüştürücü bir gelişimsel süreç olarak değerlendirilmektedir. Bu süreçte anne ve babaların ortaklaştıkları ruhsal meşguliyetler bulunduğu gibi, her bir ebeveynin daha yoğun biçimde deneyimlediği özgül temalar da vardır. Literatür, anneliğe geçişte hamilelik ile başlayan süreçte beden imgesine ilişkin temaların, ayrılma-bireyleşme süreçlerinin, içsel anne imgesiyle kurulan özdeşimlerin; babalığa geçişte ise içsel baba imgesiyle kurulan özdeşimlerin, kardeş rekabetine ilişkin bilinçdışı temaların ve ikili ilişkiden üçlü ilişkilenebilirliğe geçişi içeren ödipal çatışmaların yeniden canlandığını göstermektedir. Araştırmalar, ebeveynliğe geçişin hem anneler hem de babalar için psikolojik kırılganlıkları artırabilen bir kriz dönemi olarak yaşantılanabileceğini ortaya koymaktadır (Condon ve ark., 2004; Hahn- Holbrook ve ark., 2018). Bununla birlikte, bu gelişimsel görevlerin işlevsel biçimde ele alınması, ebeveynlerde duygusal esneklik, ruhsal olgunlaşma ve bakım verme kapasitesinde belirgin bir artışa imkân tanır. Bu sunumda ebeveynliğe geçiş sürecinin önemli ruhsal dinamikleri ve olası sorunsalları psikanalitik literatür ışığında ayrıntılı biçimde tartışılacaktır.

Keywords: psikanaliz, ebeveynlik, gelişimsel evreler, annelik, babalık

Session 4.6 (Day 3)

Psikanaliz Krize Nasıl Bakar? Doğumdan Ölüm Yolumuzdaki “Krizler/Karmaşalar”: Yaşlılığa Geçiş Ruhsal Olarak Başarabilmek: Krizler ve Onarımlar

Neval Sipahi ¹

¹ *İstanbul University*

E-mail: neval.sipahi@hotmail.com

Yaşlılık döneminin merkezinde, bir kişinin kayıpla nasıl başa çıktığı ve bu ruhsal görevi nasıl gerçekleştirdiği yer alır. Hem içsel hem dışsal olarak kişiye yaşamın bu ilerleyen döneminde, ölüme doğru nelerin eşlik ettiği ruhsallığını anlamak açısından önem taşır. Yaşamın son gelişimsel dönemi olarak bir kişiye zamanın kişisel anlamını sorgulatan ve yaşam boyu edinilen kazanım ve kayıplarla yüzleştiği bu dönem, tıpkı ergenlikte olduğu gibi kimlik krizini içeren temel bir meseleyi gündeme getirir. Erikson'un yetişkin gelişim teorisinin son aşaması olan “bütünlük ve bilgelik” ile “umutsuzluk” arasındaki kriz, ruhsal açıdan yaşlılık krizini tanımlar (Erikson, 1982). Yaşlılıkta bütünlük ve bilgelik kazanımı, kişinin hem kendi yaşam döngüsünü hem de bu süreçte önemli hale gelen insanları olması gerektiği şekilde kabul ederek ego bütünlüğünü sağlaması anlamına gelir. Ancak bunun sonucunda, birey hayatından nihai olarak sadece kendisinin sorumlu olduğunu kabul edebilir (Erikson, 1959). Yaşlılığın gelişimsel görevlerinde bedensel becerilerin zayıflaması ve kaybının kabulü, aidiyet hissi veren ve sevilen bazı eylemlerden ve nesnelerden vazgeçmek, emeklilik, sevilen yakınların ölümüyle başa çıkma, hastalıklarla yüzleşme ve ölüme hazırlanma yer alır. (Akhtar, 2020). Yaşlılık döneminde kişi ölüme yaklaşırken, yaşadığı ve terk etmek üzere olduğu dünyaya dair derin ve ikircikli olmayan bir bakış açısı geliştirebilmesi bu son gelişimsel aşamaya geçişin sorunsuz olabileceğinin kanıtıdır (Akhtar, 1994). Bu sebeple yaşlılıkta ego bütünlüğünün, yıkım ve onarım arasında ruhsal bir dengenin oluşturulabilmesi ile mümkün olacağı görülmektedir (Brearley, 2005). Yaşlılıkta, ruhsal ve bedensel bütünlüğe yönelik kayıplar ve tehditler karşısında iyi bir nesneyle içsel ve dışsal yoldaşlık sürdürebilmek bu dönemin krizlerine karşı onarım olasılığını ve iç ruhsal dengenin sağlanabileceğini göstermektedir.

Keywords: yaşlılık, yetişkin gelişim teorisi, psikanaliz, kayıp, onarım

Session 4.7 (Day 3)

Philosophy and Poetics of Crisis in Rudolf Pannwitz

László V. Szabó ¹

¹ *University of Pannonia*

E-mail: vszabol@gmail.com

Crisis: there is perhaps no word we can hear more often today, in the age of the omniscient media and economic and political turmoil. One speaks of financial and political, social or environmental crisis, medical or psychological crisis, the crisis of globalism and liberalism, crisis of democracy and welfare society, of church and state, crisis of values and faith, and so on. The inflationary use of the term itself makes the world appear so full of crises that any kind of optimism turns out to be unreasonable. Nevertheless, crisis is not a recent invention; the western (cultural) history shows a series of crises from the antiquity to modern times. The term itself received an expressed negative connotation in the modern era, although its etymology did not necessarily predestined it to such an interpretation, as Hippocrates' κρίσις rather meant distinction or differentiation than decline, or, as the German philosopher and poet Rudolf Pannwitz (1881-1969) put it, "decision, but not desperation".

In his *Crisis of European Culture* (*Die Krisis der europäischen Kultur*, first edition 1917) Pannwitz not only revealed the forms and roots of the European crisis of that time but also pointed out its possible remedies. In the paper I will examine: 1. Pannwitz's philosophy of crisis, including his suggestions how crisis can be overcome; 2. His poetics of crisis and ways of its overcoming in some of his (mytho)poetic works like the epic *Undine*; 3. His ideas that allow an interpretation from today's perspective, including an ecological view of the world.

Keywords: German literature and philosophy, Intercultural Studies, cultural studies, crisis

Session 4.7 (Day 3)

The Collapse of the Heroized Concept of Nationality, Exemplified by Some Protagonists in László Krasznahorkai's Work

Erika Verešová¹

¹ *Istanbul University*

E-mail: vereseri@gmail.com

László Krasznahorkai's life's work to date is already characterized by generalizing features of its reception. These include the dark world of his prose works, the visionary character of the narrative instance, the apocalyptic narrative situations arising from the conflict between chaos and order, the issue of poverty or indigence as a societal trap, the infinite sentence fabric embodying music, image and text simultaneously, the novels that are thematically and motivically linked to one another, or respectively the main theme of several of his works: human existence, oscillating between devastating destruction and blessed creation, etc.

This study investigates the outlined topology of the Krasznahorkai universe and attempts to unravel the crisis states of its protagonists arising from controversial life situations. In each microverse, permeated by nihilism and hopelessness, the possibility of escape is already germinating - the author allows for a better existential alternative than what strictly speaking reality can offer. This alternative is embodied by the unconditional recognition of human imagination, education, high-quality knowledge, and the unconditional recognition of artistic aesthetics. The concern felt about the disappearance of aesthetic education as a (national) identity crisis is an other key motive in Krasznahorkai's work as well.

In addition to examining certain identity characteristics of the protagonists of László Krasznahorkai, the following question will also be explored, whether in relation to his works mentioned above, the theory of transculturality could be applied as a first-aid kit in the search for a way out of an immoral social structure.

The analysis focuses on his earlier work - the novels *Satantango*, *The Melancholy of Resistance*, *War and War*, *Seiobo on Earth* and, from the more recent works, the novel *Zsömle is Gone*.

Keywords: order, chaos, homelessness, metaphysical emptiness, language crisis, identity crisis, music, transculturality

Session 4.7 (Day 3)

The Crisis of Postmodern Irony: The Ethos of New Sincerity in Zadie Smith's *On Beauty*

Gökhan Albayrak ¹

¹ *Ankara University*

E-mail: galbayrak85@gmail.com

This paper examines the literary and ethical implications of what can be described as the crisis of postmodern irony, a cultural and aesthetic condition wherein irony, once a tool of critique, has become exhausted, depoliticized, and incapable of sustaining affective or ethical engagement. Against this backdrop, the essay situates Zadie Smith's *On Beauty* (2005) as a paradigmatic instance of the emerging ethos of new sincerity, a literary mode defined by affective openness, ethical attentiveness, and the courage to risk earnestness in the face of cultural, ideological, and moral crises. Drawing on David Foster Wallace's articulation of sincerity as a post-postmodern imperative, the paper argues that *On Beauty* enacts a deliberate reorientation of irony: no longer an end in itself, irony is subordinated to relational truth, emotional authenticity, and ethical responsibility. The novel's movement beyond the ironic multicultural pastiche of *White Teeth* foregrounds vulnerability, care, and beauty as irreducible values, articulated through the intimate crises of the Belsey family, including grief, infidelity, and generational tension. While the narrative employs satire and intertextual dialogue with Forster's *Howards End*, its ethical and emotional centre insists on sincerity as indispensable: in Kiki's grief and generosity, in Carlene's quiet acts of care, and in the fragile yet profound connections that traverse racial, ideological, and generational divides. Reading *On Beauty* through the lens of new sincerity, this paper contends, reveals Smith's literary project as an ethically attuned and affectively courageous response to the crises of contemporary culture—a work that affirms relationality, aesthetic value, and emotional truth against the narcotic cynicism of late-capitalist society.

Keywords: Zadie Smith, *On Beauty*, postmodern irony, The Ethos of New Sincerity

Congist'26 Boards

Honorary Board

Osman Bülent Zülfikar - İstanbul University
Suresh Garimella - The University of Arizona
Sevtap Kadioğlu - İstanbul University

Organization Committee Chairs

İrem Atasoy - İstanbul University & **Kaan Ata** - İstanbul University

Organization Committee Members

Albrecht Classen - The University of Arizona
Maria Grajdian - Hiroshima University
Ksenia Kuzminykh - Georg-August-Universität
Özlem Karadağ - İstanbul University
Fatih İkiz - İstanbul Üniversitesi
Filiz Didem Çoban Sarı - İstanbul University
Semih Sefer - İstanbul University
İstek Serhan Erbek - İstanbul University
Aslı Damar Çakmak - İstanbul University
Çağatay Yılmaz - İstanbul University
Güneşnaz Kuru Pazarlıoğlu - İstanbul University
Aybüke Özcan - İstanbul University
Yusuf Temizcan - İstanbul Üniversitesi Vakıfları & Bogazici University

Scientific Committee

Mehmet Ali Akyurt - İstanbul University
Alev Bulut - İstanbul University
Sedef Çokay Kepçe - İstanbul University
Damla Demiröz Alexanian - İstanbul University
Khrystyna Dyakiv - Institut für deutsche Sprache - Mannheim
Aqtime Gnouléléng Edjabou - University of Kara
Gianluca Esposito - Università degli Studi di Napoli "Federico II"
Ensa Filazi - İstanbul University
Nilgün Firidinoğlu Tiryaki - İstanbul University
Csaba Földes - University of Erfurt
Elena Giovannini - Università del Piemonte Orientale

Barbaros Gönençgil - İstanbul University
Maria Grajdian - Hiroshima University
Selin Gürses Şanbay - İstanbul University
Özgüç Güven - İstanbul University
Zita Hüsing - The University of Texas at Tyler
Mehmet İlgürel - İstanbul University
Kerem Karaboğa - Arkin University of Creative Arts and Design
İren Dilara Kongaz - İstanbul University
Barış Konukman - İstanbul University
Ümit Konya - İstanbul University
Denis Yurievich Kozlov - Russian Academy of Sciences
Ksenia Kuzminykh - Georg-August-Universität
Karla Lupşan - West University of Timişoara
Sanela Mešić - University of Sarajevo
Vadim Muhanov - Russian Academy of Sciences
Krzysztof Okoński - Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy
Özgür Oral - İstanbul University
Nurten Öztanrıkulu Özel - Dicle University
Paola Partenza - Univeristà "G. d'Annunzio"
Paloma Sánchez Hernández - Universidad Complutense Madrid
Ömer Osman Sarı - Kırklareli University
Aleksandar M. Savić - University of Belgrade
Georg Schuppener - University of St. Cyril and Methodius
Fadime Suata Alpaslan - İstanbul University
Mustafa Tanrıverdi - İstanbul University
Göklem Tekdemir - İstanbul University
Habib Tekin - Marmara University
Irma Trattner - University of Arts Linz
Kaan Üçsu - İstanbul University
Hamiti Vjosa - University of Prishtina
Julie Winter - Western Washington University
Serap Yüzgüller - İstanbul University

Advisory Board

İsmail Coşkun - İstanbul University
Sedef Çokay Kepçe - İstanbul University
Ali Şükrü Çoruk - İstanbul University
Hayati Develi - İstanbul University
Çiğdem Dürüşken - İstanbul University
Fethiye Erbay - İstanbul University
Barbaros Gönençgil - İstanbul University

Sevtap Kadioğlu - İstanbul University
Hasibe Kalkan - İstanbul University
Mahmut Karakuş - İstanbul University
Abdullah Kızılcık - İstanbul University
Ufuk Kocabaş - İstanbul University
Ümit Konya - İstanbul University
Mehmet Ölmez - İstanbul University
Fatih Mehmet Sancaktar - İstanbul University
Fadime Suata Alparslan - İstanbul University
Hacer Topaktaş Üstüner - İstanbul University
Arsun Uras - İstanbul University
Pınar Ünsal Bayrakçı - İstanbul University
Asnu Bilban Yalçın - İstanbul University
Nedim Yıldız - İstanbul University

CONGIST'26

Kriz Dinamiklerine Disiplinlerarası Yaklaşımlar
Interdisciplinary Perspectives on Crisis

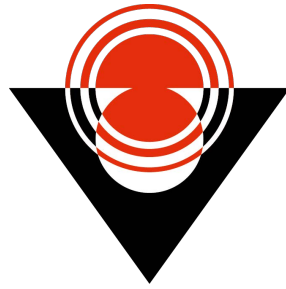
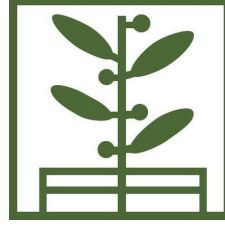
Program / Programme

13 - 15 Mayıs 2026
13 - 15 May 2026

İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi
Istanbul University, Faculty of Letters

congist.istanbul.edu.tr
congist@istanbul.edu.tr

Sponsorluklar ve İş Birlikleri Collaborations and Sponsorships

TÜBİTAK

**İSTANBUL
UNIVERSITY
PRESS**

avusturya (kültür ofisi^{ist}

congist.istanbul.edu.tr
congist@istanbul.edu.tr

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi
İstanbul University Faculty of Letters
Congist'26 Kriz Dinamiklerine Disiplinlerarası Yaklaşımlar
Congist'26 Interdisciplinary Perspectives on Crisis

	13 Mayıs 2026 / 13 May 2026 Cemil Bırsel Konferans Salonu
09.50-10.10	Açılış Konuşmaları / Opening Session
10.10-10.40	Türk Müziği Dinletisi / Turkish Musical Performance Aylin Şengün Taşçı (Istanbul University School of State Conservatory)
10.40-11.30	Albrecht Classen (The University of Arizona) Spiritual Crisis and Religious Innovation in the Late Middle Ages Oturum Başkanı / Chair: Irem Atasoy (Istanbul University)
11.30-12.30	Açılış Kokteyli / Welcome Reception
12.30-13.20	Kurul Odası Massimo Salgaro (Verona University) The Crisis of Literary Evolution in the Digital Age Oturum Başkanı / Chair: Özlem Karadağ (Istanbul University)
13.20-13.35	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK
13.35-14.25	Kurul Odası Irma Trattner (University of Arts Linz) Art and Political Emotions in the 20th and 21st Centuries "Ethics-Aesthetics of the Visual" Oturum Başkanı / Chair: Fatih İkiz (Istanbul University)
14.25-14.40	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK

Kurul Odası

Amfi 6

Amfi 7

14.40-15.40	Medya & Film Çalışmaları / Media & Cinema Studies Oturum Başkanı / Chair: Afide Öztürk (Trakya University) Andreas Böhn (Karlsruhe Institute Of Technology) Memory of Crisis – Crisis of Memory in Graphic Novels Franco Barchiesi (Ohio State University) Black Thought and the Conceptual Imagination of "Crisis" Axel Utz (Independent Historian) Crisis of News Media in West Europe: When Basic Human Expectations Constrain Opinion Making	Edebiyat Bilimi / Literary Studies Oturum Başkanı / Chair: Mahmut Karakuş (Istanbul University) Bedia Demiriz (Istanbul University) Tacitus ve Tarih Eserlerinde Hakikat, Söylenti, Propaganda Üçgeninde Kriz Anlatımı Deniz Dilşad Karail Nazlıcan (Istanbul University) Ekolojik Kriz ve Sanayileşmenin Temsili: Paolo Volponi'nin <i>Le masche del capitale</i> Romanında Kriz Dinamiklerinin Ekokritik Analizi Ceren Özge Taştan (Turkish-German University) İrem Dölen (Turkish-German University) Kriz Söylemleri Bağlamında Apokaliptik ve Post-Apokaliptik Kurguların Yavaş Zekâ Destekli Analizi: Alman Edebiyatından Dijital Kültüre	Edebiyat Bilimi / Literary Studies Oturum Başkanı / Chair: Serhat Uyurkulak (Fenerbahçe University) Olğahan Bakşi Valçin (Bolu Abant İzzet Baysal University) Ethics, Militarism, and Posthuman Survival in <i>The Girl with All the Gifts</i> Salih Şahin (Fenerbahçe University) Sevilay Yavuz Çeşmeci (Dogus University) Ecocriticism and Sustainability: A Comparative Reading of <i>Dune</i> and Real-World Environmental Practices Mahinur Gözde Kasurka (Marmara University) Chaotic Ecologies in Ian McEwan's <i>Solar</i> : Hyperobjects, Ecophobia, and Climate Anxiety
	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK
15.40-15.55	Edebiyat Bilimi / Literary Studies Oturum Başkanı / Chair: Elena Giovannini (University Of Eastern Piedmont) Ksenia Kuzminykh (Georg-August-University) Aesthetic Reflections of the Crisis: Narrative Construction of Crises in Contemporary Western and Eastern European Literature Jessica Langenstein (Karlsruher Institute Of Technology) Shadows and Mothers. Representations of Generational Conflicts, Psychological Crises and Systemic Healthcare Critique in German-Language Comics Tuğçe Akkış (Recep Tayyip Erdoğan University) Reorienting Eco-grief into Eco-empathy: The Children's Graphic Novel <i>Global</i>	Edebiyat Bilimi / Literary Studies Oturum Başkanı / Chair: Bedia Demiriz (Istanbul University) Özlem Başboğa (Niğde Ömer Halisdemir University) Orhan Duru'nun Hikâyelerinde Çevresel Çöküş, Kentleşme ve Ekolojik Kriz Gönül Yonar Şişman (Independent Scholar) Aloy ve Hayranlık Arasında Ödünç İzdivaçlar: Türk Edebiyatında Mitolojik Kültürün Sürdürülebilirliği Sorunu Güler Uğur Melikoğlu (Istanbul Kültür University) Huyluklu Yıldız Altında Kriz: Gürcü'nün Romanında Bilim, Medya ve Modern Toplum Eleştirisi	Edebiyat Bilimi / Literary Studies Oturum Başkanı / Chair: Olğahan Bakşi Valçin (Bolu Abant İzzet Baysal University) Fatma Gamze Erkan (Artvin Çoruh University) Ecological Collapse and Ecofeminist Resistance in Sarah Hall's <i>The Carhullan Army</i> Selin Yurdakul (Ordu University) Flooded Landscape and Ecological Crisis in Sarah Hall's <i>Haweswater</i> Bilge Ece Çizmeci (Brock University) "Thoughts Were Had": Cannibalism and the Crisis of the Human Subject in Post-apocalyptic Narratives
	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK
16.55-17.10	Edebiyat Bilimi / Literary Studies Oturum Başkanı / Chair: Ksenia Kuzminykh (Georg-August-University) Anne Schmalstieg (Hamad Bin Khalifa University) Crisis, Resilience, and Thruopian Vision: Environmental and Social Adaptation in Butler's <i>Parables and Holograms</i> and Okoroafor's <i>Lagoon</i> Serhat Uyurkulak (Fenerbahçe University) Le Guin's "She Unnames Them" as a Posthumanist Plea in a Time of Crisis Elifnaz Yüksel (Middle East Technical University) The Lit Candle, The Cast Shadow: Identity Crisis and Transformation in <i>A Wizard of Earthsea</i>	Edebiyat Bilimi / Literary Studies Oturum Başkanı / Chair: Salih Saniz Coşkun (Istanbul University) Özlem Şenaylıdız (Istanbul Medeniyet University) Arturo Barea'nın <i>La Faja de un Rebelde</i> İsimli Otobiyografik Üçlemesinde İspanyol Kriz Anlatıları Zeynep Sekercan Duman (Istanbul Medeniyet University) "98 Felaket" Sonrası Bir Kriz Anlatısı: Pio Baroja'nın <i>El árbol de la ciencia</i> Romanı Nermin İnan (Tekirdağ Namık Kemal University) Edebiyat Dergisi <i>Hora De España'da</i> Kriz'in İfade Biçimleri (1937–1939)	Edebiyat Bilimi / Literary Studies Oturum Başkanı / Chair: Mahinur Gözde Kasurka (Marmara University) Cahit Bakar (Marmara University) Migration, Identity, and Cultural Crisis in Andrea Levy's <i>Small Island</i> Dilşad Nilis Güzeler (Hacettepe University) Literature in Times of Crisis: Reimagining Migration in Mohsin Hamid's <i>Exit West</i> Sara Hadooui (Fenerbahçe University) Performativity as a Cause of Destructiveness in Gillian Flynn's <i>Gone Girl</i>
	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK
17.10-18.10			

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi
İstanbul University Faculty of Letters
Congist'26 Kriz Dinamiklerine Disiplinlerarası Yaklaşımlar
Congist'26 Interdisciplinary Perspectives on Crisis

	13 Mayıs 2026 / 13 May 2026 Cemil Bilsel Konferans Salonu
09.50-10.10	Açılış Konuşmaları / Opening Session
10.10-10.40	Türk Müziği Dinletisi / Turkish Musical Performance Aylin Şengün Taştı (İstanbul University School of State Conservatory)
10.40-11.30	Albrecht Classen (The University of Arizona) Spiritual Crisis and Religious Innovation in the Late Middle Ages Oturum Başkanı / Chair: İrem Atasoy (İstanbul University)
11.30-12.30	Açılış Kokteyli / Welcome Reception
12.30-13.20	Kurul Odası Massimo Salgaro (Verona University) The Crisis of Literary Evolution in the Digital Age Oturum Başkanı / Chair: Özlem Karadağ (İstanbul University)
13.20-13.35	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK
13.35-14.25	Kurul Odası Irma Trattner (University of Arts Linz) Art and Political Emotions in the 20th and 21st Centuries "Ethics-Aesthetics of the Visual" Oturum Başkanı / Chair: Fatih İkiz (İstanbul University)
14.25-14.40	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK

Amfi 8

Amfi 9

310

328

14.40-15.40	Çeviribilim / Translation Studies Oturum Başkanı / Chair: Zuhâl Emirosmanoğlu (İstanbul University) Alev Bulut (İstanbul University) Turkish and Spanish Contexts of Community Interpreting: An Overview of Fields and Research Rana Kahraman Duru (Marmara University) From Witnessing to Collective Resilience: Participatory Autoethnography of Crisis Interpreting in INSARAG Exercises Başak Ergil (Yeditepe University) Ethical Crises in Talk Show Interpreting: Misogyny and Objectification in Turkish Talk Shows	Tiyatro Çalışmaları / Theatre Studies Oturum Başkanı / Chair: Hakan Gültekin (Artvin Çoruh University) Pelin Doğan Özger (Munzur University) Radical Democracy Against State Crises: <i>The Case Of The Jungle</i> (2017) Florentina Gümüş (Artvin Çoruh University) Yaël Farber's <i>Salomé</i> : The End Of A Representational Crisis? Aslı Nur Kahraman (Doğuş University) Crisis And Fluid Identities: Ghaliya And Gertrude <i>In A Museum In Baghdad</i>	Felsefe / Philosophy Oturum Başkanı / Chair: Cüneyt Kaya (İstanbul University) Nedim Yıldız (İstanbul University) Çağdaş Dünyada Ahlak Felsefesindeki Kriz: Bauman, Adorno ve Milgram Safiye Ateş (Mardin Artuklu University) Adalet Krizi ve Devletin Aktörlüğünü Onarıcı Adaletin Farklı Çerçeveleriyle Yeniden Yorumlama Zöhre Yücekaya (Pamukkale University) Eğitimin Geleceği: Dijital Krizden Etik Odaklı Yapay Zekâ Pedagojisine	Sosyoloji / Sociology Oturum Başkanı / Chair: Mehmet Ali Akıyurt (İstanbul University) Mine Söyler (Kadir Has University & Hacettepe University) Toplumsal Diyaloğda Hareketin Rolü/Veri Tule Gültekin (İstanbul University-Cerrahpaşa) Gündelik Yaşam Pratikleri ve Yaşanma Sürecinde Taktik ve Stratejiler Kübra Alarcın (Kırklareli University) Kriz, Zaman ve Güven: Modern Toplumda Hızlanma ve Belirsizliği Yeniden Düşünmek
15.40-15.55 KAHVE ARASI / COFFEE BREAK				
15.55-16.55	Medya & Film Çalışmaları / Media & Cinema Studies Oturum Başkanı / Chair: Andreas Böhn (Karlsruhe Institute of Technology) Andreea Petre (Transilvania University of Brasov) Representation of the Couple Crisis in Romanian Advertising Simone Causa (University L'Orientale of Naples) Remixing in Time of Crisis: Audiomemes of Climate Change on TikTok	Tiyatro Çalışmaları / Theatre Studies Oturum Başkanı / Chair: Işıl Şahin Güler (Fırat University) Mesut Güneç (Aydın Adnan Menderes University) Hidden Crisis in <i>Things Hidden Since the Foundation of The World</i> (2022) Hakan Gültekin (Artvin Çoruh University) The Crisis of Care in the Age of Austerity: Disability and Resilience in Francesca Martinez's <i>All of Us</i> Didem Metin (Nevşehir Hacı Bektaş Veli University) Post-Apocalyptic Narratives in Lucy Kirkwood's <i>The Children</i> and The Psychological Impacts of Crisis in David Hare's <i>Beat the Devil: A Covid Monologue</i>	Felsefe / Philosophy Oturum Başkanı / Chair: Vedat Kamer (İstanbul University) Ekin Öyken (İstanbul University) Antik çağ'ın Çöküntü Dünyasında Kriz Kavramı Volkmar Yonarkol (İstanbul University) Krizin Fenomenolojisi: Aristoteles'in Poetika'sında Ritmik Kırılma ve Katharsis Gülçin Ayıtoğlu Metin (Adıyaman University) Koselleck'te Kriz Kavramı: Kararın Ertelenmesi ve Tarihsel Zaman	Sosyoloji / Sociology Oturum Başkanı / Chair: Tule Gültekin (İstanbul University-Cerrahpaşa) Hülya Eker (Independent Researcher) Aylin Arslan (Independent Researcher) Esra Burcu Sağlam (Hacettepe University) Begüm Ardahanlıoğlu (Hacettepe University) Görme Engelli Bireylerin Deprem Sonrası Yaşam/İyileştirme Süreci Deneyimleri: Eşitsizlikler ve Toplumsal Kırılanklık Atupele George Msongole (National Dong Hua University) Collective Adaptive Capacity for Flood Resilience: The Role of Community Preferences Melek Kırtıl (Kırklareli University) Bireyselleştirilmiş Risk Krizi ve Çevrimiçi Kumar: Ulrich Beck'in Risk Toplumu Tezi Bağlamında Kumar Oynama Bozukluğunun Yeniden Çerçeveselendirilmesi
16.55-17.10 KAHVE ARASI / COFFEE BREAK				
17.10-18.10	Medya & Film Çalışmaları / Media & Cinema Studies Oturum Başkanı / Chair: Andreea Petre (Transilvania University of Brasov) Dalton Cooper (The University of Texas at Dallas) Code G: The Representation of Crisis in <i>Shin Godzilla</i> and <i>Godzilla: Minus One</i> Aidada Öztürk (Trakya University) Humanity in Crisis on Screen: Rethinking Through Posthuman Cinema Hande Holat (İstanbul Atlas University) Estranged from the Earth: Ecological Crisis and Human-Nature Rupture in the Cinema of Nuri Bilge Ceylan	Tiyatro Çalışmaları / Theatre Studies Oturum Başkanı / Chair: Mesut Güneç (Aydın Adnan Menderes University) Işıl Şahin Güler (Fırat University) Rituals of Eco-Refugee: Performing the Crisis of Displacement in David Greig's <i>The Suppliant Women</i> İrem Mollu (Marmara University) A Modern Crisis Narrative on British Stage: Representation of Individual and Social Fragmentation in David Greig's <i>The Events</i>	Felsefe / Philosophy Oturum Başkanı / Chair: Arzu İbişi Temelli (İstanbul University) Arife Kocaalibış (İstanbul 29 Mayıs University) Avrupa İnsanının Anlam Krizi: Avant-Garde Sanatta Öz Arayışı ve Mağara Resimlerine Fenomenolojik Bir Dönüş Abdullah Başaran (Hitit University) Gerçek Bir Kriz İçin Zayıf Estetik Eren Tamer (İstanbul Medeniyet University) Hiyomet Sonrası Müziğin Utopyaları ve Distopyaları: Sesaltı Anlatılar, Kolektif Bellek ve Estetik İmkânlar	Sosyoloji / Sociology Oturum Başkanı / Chair: Sertap Kadoğlu (İstanbul University) Yusuf Temizcan (İstanbul Medeniyet University) Edebi Toplulukların Kriz ve Kriziği: Edebiyat Dergileri Etrafında Kurulan Sosyal İlişkilerin Sosyolojik Analizi Nuseybe Bıyran (Kırklareli University) Aile Hapsetsinin Yaşlanması ve Devletlerin Artan Bakım Talebi Karşısındaki Kırılanklığı Tuğba Ertutunca (Gendarmierie and Coast Guard Academy / Bursa Işıklar Gendarmierie NCO Higher Vocational School) Hırsala Dönüşün Mekânsal İzleri: Yerleşim, Toplumsal Mekân ve Arazî Kullanımı

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi
İstanbul University Faculty of Letters
Congist'26 Kriz Dinamiklerine Disiplinlerarası Yaklaşımlar
Congist'26 Interdisciplinary Perspectives on Crisis

14 Mayıs 2026 / 14 May 2026

Edebiyat Fakültesi / Faculty of Letters

Kurul Odası

Amfi 6

Amfi 7

09.30-10.30

Dilbilim & Göstergebilim / Linguistics & Semiotics

Oturum Başkanı / Chair: **Mona Simu (Quality Of Life Research Institute)**

Bettina Rabelhofer (University Of Graz)
The Linguistic Bridge Over the Abyss. Approaching the Bottomless and Its Symbolic Enclosure

Monstantin Schmidtbauer (Sapienza University Of Rome)
Crisis Without Rupture: Franz Janowitz' Wartime Landscapes and the Emergence of an Ecological Lyric

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **İren Dilara Kongaz (İstanbul University)**

Saliha Seniz Coşkun (İstanbul University)
Miguel de Unamuno'nun *Sis* Romanı: Varoluşsal Krizin Anlatısı

Yasemin Kurtuluş Tunç (İstanbul University)
Elsa Morante'nin *Arturo'nun Adası* Romanında Kimlik Krizleri

Nergis Çağlayan (İstanbul University)
Krizin Edebi Görünürlüğü: L.N. Andreyev'in *Hızlı Kahkaha*: Bulunmuş Bir Elyazmasından Parçalar Eseri

Tarih / History

Oturum Başkanı / Chair: **Özgür Oral (İstanbul University)**

Hümeysra Okuyan (Fatih Sultan Mehmet Vakıf University)
Tarihe Bir Bilinç Atfetme Faaliyeti Olarak "Kriz" Ve "Harar"

Samet Balta (Bandırma On Vadi Eylül University)
İklim, Doğa ve Yolculuk: 16. Yüzyıl Osmanlı Devleti'nin Şark Seferlerinde Çevresel Dinamikler ve Krizler

10.30-10.45

KAHVE ARASI / COFFEE BREAK

Dilbilim & Göstergebilim / Linguistics & Semiotics

Oturum Başkanı / Chair: **Bettina Rabelhofer (University Of Graz)**

Natalia V. Chicherina (Peter The Great St. Petersburg Polytechnic University)
Replication Crisis in Education Research

Marc-André HeideImann (International University Of Applied Sciences)
Susanne Maria Weber (Philipps-university Of Marburg)
Between Skylla and Charybdis? AI-Governance in Higher Education Institutions Beyond Multi-Crisis

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Selin Gürses Şanbaç (İstanbul University)**

İren Dilara Kongaz (İstanbul University)
F. M. Dostoyevski'nin *Ecninniler* ve Camus'nün *Doğrular* Eserlerinde Anomi ve Kriz Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme

Biriz Can Arslanboğa Altınsoy (Ankara University)
Dekadan Edebiyatıta Melankolik Özne ve Varoluşsal Kriz

Bezza Özdemir (Ankara Hacı Bayram Veli University)
Erkeklik Krizinin Gölgesinde Kardeşlik: *L'Effandrement* Üzerine Bir Okuma

Tarih / History

Oturum Başkanı / Chair: **Özgür Kolçak (İstanbul University)**

Başak Akgül (Özyeğin University)
Kriz ve Yeniden Yapılanma: Aydın Vilayeti'nde Filoksera Salgını ve Amerikan Asma Fidanlıkları Deneyimi

Selahattin Hantal (İstanbul University)
Osmanlı İmparatorluğu'nda Bir Kültür Krizi Meselesi: Höpekli Şehirler

Tuğba Ortaç (İstanbul University)
Bir Felaketin Bilançosu 1890 Selanik Yangınının İngiliz Basınına Yansımaları

11.45-12.00

KAHVE ARASI / COFFEE BREAK

12.00-12.50

Kurul Odası

Sanem Yazıcıoğlu (İstanbul University)
Continuous Crisis and Transforming Lifeworld
Oturum Başkanı / Chair: **Özgür Güven (İstanbul University)**

12.50-13.50

ÖĞLE ARASI / LUNCH BREAK

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Ersel Kayaoğlu (İstanbul University)**

Mahmut Karakuş (İstanbul University)
Sürdürülebilirlik Işığında Göç Sonrası Toplum: Kriz ya da Yeni Gerçeklik?

Hasine Şen Karadeniz (İstanbul University)
Post-Komünist Krizin Edebi Temsili: Georgi Gospodinov'un *Zaman Sığına*ğı Romanında Nostalji ve Bellek

Ebru Yener Gökşenli (İstanbul University)
İç Savaş Sonrası İspanya ve Popüler Şarkılardaki Toplumsal Yansımalar

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Selena Özbaş (İstanbul Yeni Yüzyıl University)**

Mehmet Sarı (Fatih Sultan Mehmet Vakıf University)
Crisis, Memory, and Space: Examining a Migration Narrative through Bhabha's "Third Space" and Proshansky's "Place Identity"

Ersöy Gümüş (İstanbul University)
Living with Crisis: Colonial Violence and Contested Memory in Abdulrazak Gurnah's *Afterlives*

Marcos Padrón Curet (Princeton University)
Reframing Iraq and Syria: Latin American Travel Writing in Times of Crisis

Tarih / History

Oturum Başkanı / Chair: **Metin Ünver (İstanbul University)**

Doğukan Barbaros (İstanbul University)
Binyıl Anksiyetesinin Dönemecinde Orta Çağ Avrupasında Kriz Ve Dönüşüm

Rodion Knyazev (University of Strasbourg)
The Crisis of the Covenant: Food, Purity, and the Making of Early Christian Identity

Claudia Pereira de Jesus (University of Erlangen-Nuremberg)
From Catastrophe to Control: The Great Flood of 1862 and the Beginnings of Flood Management in California

15.00-15.15

KAHVE ARASI / COFFEE BREAK

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Gabriella Pelloni (University Of Verona)**

Habib Tekin (Marmara University)
Disabled Bodies as Crisis in Medieval Narrative Poem "Der arme Heinrich" by Hartmann von Aue

Maya Spiegel-Emre (University of Tübingen)
Micro-Crisis and Their Solution – Medieval Stories about Overcoming Crises

Elena Giovannini (University of Eastern Piedmont)
Crisis, Utopia and Engagement in Dirk C. Fleck's *Das Tahiti Projekt*

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Barbara Dell'abate Çelebi (İstanbul University)**

Manolis Varvounis (Democritus University of Thrace)
Katerina Schoina (National and Kapodistrian University of Athens)
Religious and Apocalyptic Narratives of the Greek Economic Crisis

Ellen Potat (İstanbul University)
Re-enchanting the Landscape: The Crisis of Mobility in Paola Ruziz's Works

Bezza Şahin (İstanbul University)
An Analysis of McDonald's Entry into Italian Culinary Culture in the Context of a Cultural Crisis

Tarih / History

Oturum Başkanı / Chair: **Fatih Mehmet Sancaraktar (İstanbul University)**

Tolga Pelvanoğlu (İstanbul University)
Hitit İmparatorluğu'nda Kriz, Uyarlanma ve İstikrar

Güneş Sezen (Özyeğin University)
Toplumsal Bir Kriz Olarak 1926 Medeni Kanunu: Kabulü, Sonrası ve Gazete-Dergilerdeki Sosyal Etikeleri (1884–1914)

Çiğdem Sürücü (İstanbul University)
Kriz ve Toplumsal Dönüşüm: Alman Güneybatı Afrika'sında Kolonyal Yönetimin Yerli Toplamlar Üzerindeki Sosyal Etikeleri (1884–1914)

16.15-16.30

KAHVE ARASI / COFFEE BREAK

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Habib Tekin (Marmara University)**

Gabriella Pelloni (University of Verona)
From Crisis to Creation: Migration and Identity in Emine Sevgi Özdamar's Work

Gökben Güçlü (İstanbul Atlas University)
A Blue Humanist Reading of Cevat Şakir Kabaaogğlu's *Aganta Burina Burinata*: Mahmut's 'Blue Crisis of Belonging'

Pınar Umman (Independent Researcher)
Linguistic and Literary Resonances amid Contagion and Public Health Crisis in Pamuk's *Nights of Plague*

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Özlem Karadağ (İstanbul University)**

Vesna Suljić (International University Of Sarajevo)
Historia (Non) Est Magistra Vitae

Selena Özbaş (İstanbul Yeni Yüzyıl University)
"Error-Sphaerics": The Sublimity of Crisis in *The Dunciad*

Berna Artan (İstanbul University)
Reading Landscapes as Revisionist History

Tarih / History

Oturum Başkanı / Chair: **Aliye Erol (İstanbul University)**

Georgii Shpak (Ural Federal University)
The Crisis of the Scholastic Model of Knowledge and the Overcoming of Dogmatism in 17th-Century England

Peter Salvucci (İstanbul Technical University)
Epistemic Rupture in the Ottoman Semiosphere: Evidence of Semiocrisis in Eighteenth-Century Ottoman Music Culture

16.30-17.30

İstanbul Üniversitesi Edebiyatı Fakültesi
İstanbul University Faculty of Letters
Congist'26 Kriz Dinamiklerine Disiplinlerarası Yaklaşımlar
Congist'26 Interdisciplinary Perspectives on Crisis

14 Mayıs 2026 / 14 May 2026

Edebiyat Fakültesi / Faculty of Letters

Amfi 8

Amfi 9

310

328

09.30-10.30	Medya & Film Çalışmaları / Media & Cinema Studies Oturum Başkanı / Chair: Bağış Konukman (İstanbul University) Burcu Tekoğlu Çal (İstanbul Beykent University) Özcan Alper'in Sinemasında Toplumsal Kimlik İnşasının Sürekliliği ve Krizinde Belleğin Kuytu ve Kötüye Kullanım Örnekleri Sara Bokaie (İstanbul Arel University) Constructive Narratives in Crisis: How Euroneus Mediates Forest Fires Across Languages and Modalities	Tiyatro Çalışmaları / Theatre Studies Oturum Başkanı / Chair: Hasibe Kalkan (İstanbul University) Bülent Sezgin (Bahçeşehir University) Türkiye'de 2020 Sonrasında Performans Sanatlarında Anlatı Krizi: Dönüştürücü Anlatıdan Narsistik Anlatıya Leman Figen Yılmaz (İstanbul Bilgi University) Sahne Sanatlarında Yaşanan Kriz Üzerine Kısa Bir Analiz Hakan Arslan (İstanbul Beykent University) Ayşegül Bahtıyaroğlu Tekin (İstanbul Beykent University) Derya Özsoy (İstanbul Beykent University) Bağımsız Tiyatronun Bugünü: Yeni Tiyatroda Kriz, Dönüşüm ve Direniş	Dilbilim & Göstergebilim / Linguistics & Semiotics Oturum Başkanı / Chair: Alev Bulut (İstanbul University) Mamura Mamatkulova Ozkan (İstanbul University) Crisis and Identity Formation in Uzbekistan: Linguistic Dimensions Hasan Özdal (Bursa Uludağ University) Representing War Through Language: A Corpus-based Critical Discourse Analysis of Verb and Adverb Use in TRT World and Fox News' Coverage of the October 7 Israel-Palestine Conflict Kamber Güler (Osmaniye Korkut Ata University) Gender, Discourse, and Humanitarian Responsibility in the European Parliament: Female Voices in Crisis Debates	Psikoloji / Psychology Oturum Başkanı / Chair: Özlem Sertel Berk (İstanbul University) Zafer Evmez (İstanbul Esenyurt University) Krizle Panzehir Olarak Paternalizm? Türkiye'nin Göç Politikası Üzerine Erit-Kitle İletişiminin Sosyal Psikoloji Perspektifinden İrdelemesi Nora Taravari (Mother Teresa University Skopje) Cultural Shock Among Young Migrants From Macedonia To Europe Severin Hornung (University Of Innsbruck) Crisis And Ideology: Psychological Perspectives
	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK			
10.30-10.45	Dilbilim & Göstergebilim / Linguistics & Semiotics Oturum Başkanı / Chair: Sara Bokaie (İstanbul Arel University) Jo Katambue (Université du Québec à Trois-Rivières) The Communicative Constitution of Crises: A Sociopragmatic Perspective Olena Siden (University Of Helsinki) Mediating War, Performing Crisis: Populist Narratives of the Russo-Ukrainian War on Twitter Mona Simu (Quality Of Life Research Institute) Societal Crisis of an EU Country – Between Social Inequalities and Poor Sustainability: A Case Study of a Romanian Mainstream Newspaper	Tiyatro Çalışmaları / Theatre Studies Oturum Başkanı / Chair: Oğuz Arıcı (İstanbul University) Hasibe Kalkan (İstanbul University) Çokdillilik Ve Kriz Nilgün Fırindoğlu (İstanbul University) Tiyatro ve Kriz: İstanbul Sahnelerinde Öz-Dışınmsel Oynalar ve Orlan Şevçeleven Üretim Kusulları Sinem Kotiloğlu (Vilnius Technical University) Zorunluluk Estetiği: Kriz Dinamiklerinde Performans Sanatlarının Beden-Sermaye Dönüşümü	Dilbilim & Göstergebilim / Linguistics & Semiotics Oturum Başkanı / Chair: Zekai Kardas (İstanbul University) Zeynep Seza Yılmaz (İstanbul University) Ritimsel Kriz: Anadili Farklı Öğrencilerin Türkçe Akademik Yazmada Söylem-Özne Hayaı Dilek Kocin (İstanbul University) Deşifre Krizi: Akademik Metinlerde Anlamın Yorumlanması ve Okur Konumunun Belirsizliği Bayza Yılmaz (Başkent University) Emre Özcan (Başkent University) Mamdanı ve ABD'de Politik Temsilin Yeni Krizi: Bir Large Language Modeling (LLM) Analizi	Psikoloji / Psychology Oturum Başkanı / Chair: Betül Sağlam (İstanbul Ticaret University) Kübra Hoç (İstanbul Galata University) Bir Kriz Hastalığı Olan Hipertansiyonun Psikonalitik Açidan Değerlendirilmesi Ayşe Elif Yavuz Sever (İstanbul University) Dijital Çağda Hırslan Ruhsallıklar ve Bireysel Zaman Deneyimindeki Hızlar
	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK			
11.45-12.00	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK			
12.00-12.50	Kurul Odası Sanem Yazıcıoğlu (İstanbul University) Continuous Crisis and Transforming Lifeworld Oturum Başkanı / Chair: Özgüç Güven (İstanbul University)			
12.50-13.50	ÖĞLE ARASI / LUNCH BREAK			
14.00-15.00	Dilbilim & Göstergebilim / Linguistics & Semiotics Oturum Başkanı / Chair: Jo Katambue (Université du Québec à Trois-Rivières) Lorenzo Incardona (University of Bologna) Making Sense of Crises: Identity markers in Niketas Choniates' De Signis Constantinopolitans Touant Salhi (Eötvös Loránd University) The Semiotics of Crisis in the Digital Age Vesela Ivanova (South-west University Neofit Rilski) The Semiotics of Fear in CBRN Crises: From Official Messaging To Media Narratives	Tiyatro Çalışmaları / Theatre Studies Oturum Başkanı / Chair: Nilgün Fırindoğlu (İstanbul University) Oğuz Arıcı (İstanbul University) Dramatik Forumun Temel Örüntüsü: Miasma-Kriz-Hotharsis Sündüz Hazer (İstanbul Aydın University) Bir Clairvoyant Perspektifi: Şehav Oyunlarında Geleceğin İzleri Gamze Güzel (Maltepe University) Hayvan Hakları Krizine Sahneden Bakmak: Eleştirel Hayvan Çalışmaları ve Tiyatronun Kesiminde Dramaturjik Araçlar	Felsefe / Philosophy Oturum Başkanı / Chair: Ömer Osman San (Kırklareli University) Ahmet Emre Polat (İstanbul University) Tanzimatı Politik Bir Kriz Olarak Okumak Emine Canlı (Fatih Sultan Mehmet Vakıf University) Felsefi ve Politik Krizleri Aşmanın Aracı Olarak Şehre Dönüş Tezlerine Yönelik Eleştiri: Leo Strauss ve Hojin Karatani Örneği Alper Gürkan (Independent Researcher) Post-Truth: Epistemik Bir Kriz mi, Sosyal Epistemolojinin Vapısal Bir Tezahürü mü?	Psikoloji / Psychology Oturum Başkanı / Chair: Ayşe Sana Sezgün (Marmara University) Hafsa Tosun Hafız (İstanbul University) Eskinin Gölgesinde Yeninin Heyecanı: Modern Gençliğin Dindarlığında Krizler ve İmkânlar Hamide Nur Kara (Turkish-German University) Göklem Tekdemir (İstanbul University) Kurum Bakımında Büyümek: Kimlik Krizi ve Dayanıklılık Esra Karagöz Göklem Tekdemir (İstanbul University) Evlilik İçin Cinsiyet Rollerinde Hastalık Temelli Kimlik Krizi: Erkek Osteoporoz Hastaları ve Eleştirin Deneyimleri
	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK			
15.00-15.15	Dilbilim & Göstergebilim / Linguistics & Semiotics Oturum Başkanı / Chair: Lorenzo Incardona (University of Bologna) Zehra Vedidal (Bilkent University) Decoding Crisis: Divine Ullrath and the Semiotics of Governance in Mursili II's Plague Prayers Murat Kabak (İstanbul Kültür University) Crisis of Sign in William Gibson's <i>Neuromancer</i> (1984) and Neal Stephenson's <i>Snow Crash</i> (1992) Alina Minafina (İstanbul University) Language in Crisis? Language Politics in Post-Soviet Russia: A Comparative Study of Tatar, Bashkir, and Sakha	Tiyatro Çalışmaları / Theatre Studies Oturum Başkanı / Chair: Bülent Sezgin (Bahçeşehir University) Fatime Bahar Karlıdağ (Veditepe University) Examining Late Ottoman Empire Labor Assemblies through Theatre Historiography Burak Urcu (İstanbul University-Cerrahpaşa) Staging Crisis in Deliberation: <i>Twelve Angry Men</i> Reimagined within Turkish Political History Açelya Su Türkeli (Manisa Celal Bayar University) Desperate Remedy for a Desperate Disease: Gender Crisis as Moral Anaesthesia in <i>Macbeth</i>	Felsefe / Philosophy Oturum Başkanı / Chair: Egemen Seyfettin Kuşcu (İstanbul University) İhsan Berk Özcanogiller (İstanbul Medeniyet University) Crisis in Hegel as a Precondition for Self-Knowledge and Progress Andrea Ampollini (University Of Urbino Carlo Bo) Hoselleck Beyond Hoselleck: Towards a Conceptual History of Crisis in Twentieth-Century Europe Samuel Fletcher (University Of Oxford) What Was the Replication Crisis?	Psikoloji / Psychology Oturum Başkanı / Chair: Göklem Tekdemir (İstanbul University) Necati Enöz (Maltepe University) Krizlerin Beliren Vetsçkinlerde Zaman Yönelimine Etkisi: Şimdiki Zaman ve Gelecek Zaman Yönelimi Üzerine Bir İnceleme Mehmet Karasu (Van Yüzüncü Yıl University) Kriz Bağlamında Deprem Risk Algısının Belirleyicileri: Van Örnekleminde Bulgular Nedim Havle (İstanbul Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi) Ekonomik Kriz, Göç ve Pandemiin Suç İstatistiklerine Etkisi: Türkiye Örneği (2009-2021)
	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK			
15.15-16.15	Dilbilim & Göstergebilim / Linguistics & Semiotics Oturum Başkanı / Chair: Lorenzo Incardona (University of Bologna) Zehra Vedidal (Bilkent University) Decoding Crisis: Divine Ullrath and the Semiotics of Governance in Mursili II's Plague Prayers Murat Kabak (İstanbul Kültür University) Crisis of Sign in William Gibson's <i>Neuromancer</i> (1984) and Neal Stephenson's <i>Snow Crash</i> (1992) Alina Minafina (İstanbul University) Language in Crisis? Language Politics in Post-Soviet Russia: A Comparative Study of Tatar, Bashkir, and Sakha	Tiyatro Çalışmaları / Theatre Studies Oturum Başkanı / Chair: Bülent Sezgin (Bahçeşehir University) Fatime Bahar Karlıdağ (Veditepe University) Examining Late Ottoman Empire Labor Assemblies through Theatre Historiography Burak Urcu (İstanbul University-Cerrahpaşa) Staging Crisis in Deliberation: <i>Twelve Angry Men</i> Reimagined within Turkish Political History Açelya Su Türkeli (Manisa Celal Bayar University) Desperate Remedy for a Desperate Disease: Gender Crisis as Moral Anaesthesia in <i>Macbeth</i>	Felsefe / Philosophy Oturum Başkanı / Chair: Egemen Seyfettin Kuşcu (İstanbul University) İhsan Berk Özcanogiller (İstanbul Medeniyet University) Crisis in Hegel as a Precondition for Self-Knowledge and Progress Andrea Ampollini (University Of Urbino Carlo Bo) Hoselleck Beyond Hoselleck: Towards a Conceptual History of Crisis in Twentieth-Century Europe Samuel Fletcher (University Of Oxford) What Was the Replication Crisis?	Psikoloji / Psychology Oturum Başkanı / Chair: Göklem Tekdemir (İstanbul University) Necati Enöz (Maltepe University) Krizlerin Beliren Vetsçkinlerde Zaman Yönelimine Etkisi: Şimdiki Zaman ve Gelecek Zaman Yönelimi Üzerine Bir İnceleme Mehmet Karasu (Van Yüzüncü Yıl University) Kriz Bağlamında Deprem Risk Algısının Belirleyicileri: Van Örnekleminde Bulgular Nedim Havle (İstanbul Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi) Ekonomik Kriz, Göç ve Pandemiin Suç İstatistiklerine Etkisi: Türkiye Örneği (2009-2021)
	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK			
16.15-16.30	Dilbilim & Göstergebilim / Linguistics & Semiotics Oturum Başkanı / Chair: Hayati Develli (İstanbul University) Zekai Kardas (İstanbul University) Güney Asya'da Kimlik Krizi: Urduco-Hintçe Çatırması ve Toplumsal Kimlik Mamura Mamatkulova Ozkan (İstanbul University) Financial Termler ve Kavramlar: Özbek Basınında Kredi Kullanımının Dilsel ve Kavramsal Vansımları Abdila Saral (İstanbul University) Eski Türklerde Krizin Dilsel Göstergeleri	Tiyatro Çalışmaları / Theatre Studies Oturum Başkanı / Chair: Oğuz Arıcı (İstanbul University) Sebnem Telci Dereli (Kocaeli University) Disiplinlerarası Bir Kriz Okuması: Mrozek'in <i>Polsifer</i> Oyununda Estetik, İdeoloji ve Gözetim Nazım Sarıkoço (İstanbul Beykent University) Kriz Anlatında Epik-forum Tiyatro Diyaloğu Ayberk Erkyak (Hacettepe University) Antonin Artaud'da Yaratan "Sahne Krizi"	Edebiyat Bilimi / Literary Studies Oturum Başkanı / Chair: Mehmet İlğürel (İstanbul University) Çimen Güney Erkol (Özyeğin University) Süreklili Kriz ve Eleştirel Karşılaşma Karşısında Edebiyat Cristiano Badin (İstanbul University) Ekolojik Kriz, Hissel Bazulma ve Hava Kirliliği: Colvino'nun <i>Zor Yaşam</i> Üçlemesinde İnsan ve Doğa İlişkisi	Psikoloji / Psychology Oturum Başkanı / Chair: Ayşe Elif Yavuz Sever (İstanbul University) İrem Gamze Arslan Yüksel (Independent Researcher) Ercan Taş (Independent Researcher) Dijital Oyun, Kimlik ve Kriz: Gomer Bireylerin Ruhsal Dünyalarının Projektif Testlerle Değerlendirilmesi Tuğba Taraklı (Independent Researcher) Günümüz Kimlik Krizinin Husuklar Arası Bağlamında Psikonalitik İncelenmesi: Arzu, Ayrışma ve Aktörün Üzerine Kuramsal Bir Tartışma
	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK			
16.30-17.30	Dilbilim & Göstergebilim / Linguistics & Semiotics Oturum Başkanı / Chair: Hayati Develli (İstanbul University) Zekai Kardas (İstanbul University) Güney Asya'da Kimlik Krizi: Urduco-Hintçe Çatırması ve Toplumsal Kimlik Mamura Mamatkulova Ozkan (İstanbul University) Financial Termler ve Kavramlar: Özbek Basınında Kredi Kullanımının Dilsel ve Kavramsal Vansımları Abdila Saral (İstanbul University) Eski Türklerde Krizin Dilsel Göstergeleri	Tiyatro Çalışmaları / Theatre Studies Oturum Başkanı / Chair: Oğuz Arıcı (İstanbul University) Sebnem Telci Dereli (Kocaeli University) Disiplinlerarası Bir Kriz Okuması: Mrozek'in <i>Polsifer</i> Oyununda Estetik, İdeoloji ve Gözetim Nazım Sarıkoço (İstanbul Beykent University) Kriz Anlatında Epik-forum Tiyatro Diyaloğu Ayberk Erkyak (Hacettepe University) Antonin Artaud'da Yaratan "Sahne Krizi"	Edebiyat Bilimi / Literary Studies Oturum Başkanı / Chair: Mehmet İlğürel (İstanbul University) Çimen Güney Erkol (Özyeğin University) Süreklili Kriz ve Eleştirel Karşılaşma Karşısında Edebiyat Cristiano Badin (İstanbul University) Ekolojik Kriz, Hissel Bazulma ve Hava Kirliliği: Colvino'nun <i>Zor Yaşam</i> Üçlemesinde İnsan ve Doğa İlişkisi	Psikoloji / Psychology Oturum Başkanı / Chair: Ayşe Elif Yavuz Sever (İstanbul University) İrem Gamze Arslan Yüksel (Independent Researcher) Ercan Taş (Independent Researcher) Dijital Oyun, Kimlik ve Kriz: Gomer Bireylerin Ruhsal Dünyalarının Projektif Testlerle Değerlendirilmesi Tuğba Taraklı (Independent Researcher) Günümüz Kimlik Krizinin Husuklar Arası Bağlamında Psikonalitik İncelenmesi: Arzu, Ayrışma ve Aktörün Üzerine Kuramsal Bir Tartışma
	KAHVE ARASI / COFFEE BREAK			

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi
İstanbul University Faculty of Letters
Congist'26 Kriz Dinamiklerine Disiplinlerarası Yaklaşımlar
Congist'26 Interdisciplinary Perspectives on Crisis

15 Mayıs 2026 / 15 May 2026

Edebiyat Fakültesi / Faculty of Letters

Kurul Odası

Amfi 6

Amfi 7

Dilbilim & Göstergebilim / Linguistics & Semiotics

Oturum Başkanı / Chair: **Natalia V. Chicherina (Peter the Great St. Petersburg Polytechnic University)**

Valeria Chernyavskaya (Peter The Great St. Petersburg Polytechnic University)
Key Words in the Language of Political Clash: the Deontic Polysemy of "Western Values" in German Public Discourse

Jean-louis Vaxelaire (University of Namur)
Transformations of Scientific Truth in Our Post-truth Era

Simone Schmidt (International University)
Constructing Legitimate Meaning in Times of Crisis: Discursive Struggles in German Migration and Climate Debates (2025)

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Erika Verešová (İstanbul University)**

Yusuf Aybars Elçi (Middle East Technical University)
Impossible Genesis: The Analysis of Crises in Turkic Myths of Ergenekon and Aseno

Barbara Dell'Abate Çelebi (İstanbul University)
Gender, Crisis and Early Feminism: Comparative Perspectives From Ottoman-Turkish and Italian Contexts (19th-20th Centuries)

Suzan Deniz (Tekirdağ Namık Kemal University)
Reading a Crisis of Immunization in Miyaşe Sertbarut's *Çöp Plaza*

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Arpine Muzıkyan (İstanbul University)**

F. Zeynep Bilge (Mimar Sinan Fine Arts University)
The Music of Crisis: Identity and the Reimagining of Self in Deborah Levy's *August Blue*

Annelise Hein (Haliç University)
From Polarity to Polyphony: The Antigone Tragedy in Kamila Shamsie's *Home Fire*

KAHVE ARASI / COFFEE BREAK

Dilbilim & Göstergebilim / Linguistics & Semiotics

Oturum Başkanı / Chair: **Jean-louis Vaxelaire (University of Namur)**

Cristina Valcea (Transilvania University of Brasov)
On the Transposition of an Energy Crisis into Language

Thomas Franck (Ghent University)
The Energy Transition as a Solution to the Ecological Crisis? A Discourse Analysis of Techno-Solutionist Ideology

Ioana-Cristina Hrițcu (Babes-Bolyai University of Cluj-Napoca)
Crisis as a Constitutive Recurrence – An Assessment Through the Lens of Poststructuralist Discourse Theory

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **H. Necmi Öztürk (İstanbul University)**

Julie Crohas (Carroll College)
Show, Hide and Reveal. Visual Crisis in Contemporary French Dystopian Novels

Susanne Lorenz (İstanbul University)
From Dystopia to Utopia: Sibylle Berg's 'La Bella Vita, PNR' and the Possibility of a Beautiful Life

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **D. Dilşad Karail Nazlıcan (İstanbul University)**

Arturo Matute Castro (Kennesaw State University)
Diasporic Cosmopolitanism and Identity Crisis: Transnational Subjectivities in Contemporary Cuban Literature

Arina Mrachkovskaja (Russian Academy of Sciences)
Reflection of Crises and Sustainability in Korean Chronicles: Case of Kings Hyegong and Wonseong

Irina Ursachi (University of Alcalá)
Crisis, Vulnerability, and Sustainable Memory in Translingual German Literature: Dana Grigorea's *Die nicht sterben* and Cătălin Dorian Florescu's *Der Feuerturn*

ÖĞLE ARASI / LUNCH BREAK

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **László V. Szabó (University Of Pannonia And University J. Selye)**

Kristina Kočan (University of Maribor)
The Multivocality of Crisis: Aesthetic and Discursive Responses to 9/11 in American Poetry

Thomas Dalle (Ens de Lyon / Ehess Paris)
From Deconstruction to Presence: Experiencing the Crisis of Meaning in Art and Poetry

Elif Demir (Sivas Cumhuriyet University)
The Waning of Historicity and Affect in Movement Poetry: Early Signs of a Postmodern Crisis

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **F. Zeynep Bilge (Mimar Sinan Fine Arts University)**

Bengü Cennet Coşkun (İstanbul University)
Crisis in Seneca: Stoic Promise or Tragic Failure?

Damir Mahrić (International University of Sarajevo)
Logos of Lies: Illocutionary Forces in the Realms of Shakespeare and Tolkien

Beril Huri (Independent Researcher)
"This Contentious Storm Invades us to the Skin": Ecophobia and Cosmological Crisis in *King Lear*

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Hasine Şen Karadeniz (İstanbul University)**

Kerem Aras (Ağrı İbrahim Çeçen University)
Alternate Reality as a Therapeutic Strategy for Confronting Crisis in Contemporary Fiction

Berkay Üstün (Fenerbahçe University)
Extracting the Unknowable: Order-Violation and Prospecting in the Zone Narrative

KAHVE ARASI / COFFEE BREAK

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Kristina Kočan (University Of Maribor)**

László V. Szabó (University of Pannonia and University J. Selye)
Philosophy and Poetics of Crisis in Rudolf Pannwitz

Erika Verešová (İstanbul University)
The Collapse of the Heroized Concept of Nationality, Exemplified by Some Protagonists in László Krasznahorkai's Work

Gökhan Albayrak (Ankara University)
The Crisis of Postmodern Irony: The Ethos of New Sincerity in Zadie Smith's *On Beauty*

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Buket Karslı (İstanbul University)**

Leman Gürlek (İstanbul University)
Savaşın, Kriz ve Zorunlu Göç: Anna Seghers ve Carlota O'Neill'in Mekânsal Hareketliliğin İçindeki Kimlik Arayışları

Aşlı Çete (İstanbul University)
Bir Kadının Dönüşümü: Thodoris Papatheodorou'nun *Boğaz'ın Yıldız Geçişi* Romanında Savaş, Yanğın ve Deprem

Nihat Değirmenci (İstanbul University)
Savaşın ve Savaşının Edebiyata Yansımaları: Fırdevs'inin *Şahname*'sinde Büyük İskender ve Savaşları

Edebiyat Bilimi / Literary Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Kerem Aras (Ağrı İbrahim Çeçen University)**

Eren Akaltun Akın (Yaşar University)
Writing Through Crisis: Existential Humanism in Tarpınar, Lessing, and Özül

Fahime Serhatti (Middle East Technical University)
Social Ecology of Resilience in Buchi Emecheta's *The Second Class Citizen* and *In the Ditch*

Dilek Tüfekçi Can (Balıkesir University)
In the Ditch by Buchi Emecheta: Resonances of Poverty, Sexism and Classism in Times of Permacrises

KAHVE ARASI / COFFEE BREAK

Kurul Odası

Georgios Solakidis (Democritus University of Thrace)

Tarih ve Edebiyat: Kriz İçindeki Osmanlı Kadınları

Oturum Başkanı / Chair: **Damla Demiröz Aleksonian (İstanbul University)**

Closing Remarks and Discussions / Kapanış ve Tartışma

Istanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi
Istanbul University Faculty of Letters
Congist'26 Kriz Dinamiklerine Disiplinlerarası Yaklaşımlar
Congist'26 Interdisciplinary Perspectives on Crisis

15 Mayıs 2026 / 15 May 2026

Edebiyat Fakültesi / Faculty of Letters

Amfi 8

Amfi 9

310

328

10.00-11.00

11.00-11.15

11.15-12.15

12.15-13.15

13.15-14.15

14.15-14.30

14.30-15.30

15.30-15.45

15.45-16.35

16.45-17.00

Çeviribilim / Translation Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Gözde Begüm Aküzüm (Marmara University)**

Özlem Gülen (Haliç University)
Translating the Ecopolitical: Revoicing Carol J. Adams' *The Sexual Politics of Meat* in Turkish

Şaziye Çıkrıka (Istanbul University-Cerrahpasa)
Rewriting the Earth: Ecological Crisis across Translation and Adaptation in Jeff VanderMeer's *Annihilation*

Halise Gülmüş Sırkıntı (Marmara University)
Translation as Guidance in the Climate Crisis: Contextual Voices in a Children's Climate Book Series

Sanat / Art

Oturum Başkanı / Chair: **Hatice Şebnem Sunar (Istanbul University)**

Ezgi Ararat Cüceloğlu (Yıldız Technical University)
Hasta Bedenin Yeniden Kuruluşu: Jo Spence'in "The Picture Of Health?" Serisine Foucault'u Bir Yaklaşım

Hande Malgaç (Independent Researcher)
Özerkliğin Krizi: Dijital Sanatta Biçim, Özerklik ve Politik Tahayyül

Psikoloji / Psychology

Oturum Başkanı / Chair: **Nermin Taşkale (Istanbul University)**

Zeynep Büşra Coşar Yılmaz (Istanbul University)
Sağlık Krizinden Yaşam Krizine: HPV Tanısının Türkiye'deki Kadınlar Üzerindeki Etkileri

Beste Acavit (TOBB University of Economics and Technology)
Cinsel Sıddete Maruz Kalan Kadınların Psikoterapi Deneyimi: Kadınlar Bize Ne Anlatmak İstiyor?

Hülya Ergün Taşdemir (Istanbul University)
"Başka Bir Yerde Mutlu Olur muyuz?": Göçün Çift Dinamiklerine Etikisi

KAHVE ARASI / COFFEE BREAK

Çeviribilim / Translation Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Neslihan Demez (Istanbul University)**

Aslı Araboğlu (Trakya University)
Crisis as a Sudden Shift and the (Dis)placement of the Translator

Enise Erülmez (Istanbul University)
Çevin İşletmelerinin Kriz İletişim Yönetimlerine İlişkin Nitel Bir Araştırma

Melda Dinçel Enginsu (Üsküdar University)
Crisis, Gender, and Translation: Rendering Chanel Miller's Trauma Narrative into Turkish

Tiyatro Çalışmaları / Theatre Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Nilgün Fırınoğlu (Istanbul University)**

Özlem Hemiş (Kadir Has University)
Krizlerde Sinanmayı Geçiş Ritüelleriyle Aşmak: Anarak Köyü Cumhuriyet Bayramı Kutlamaları

Hakan Arslan (Istanbul Beykent University)
Yaşamın Aşkıya Alınış ve Nekropolitika: Arkadi Zaides'in *Necropolis*'inde Estetik ve Politik Hудutlar

Psikoloji / Psychology

Oturum Başkanı / Chair: **Esin Temeloğlu Şen (Istanbul University)**

İrem Erdem Atak (Istanbul University)
Bir Kadın İçin Anne Olmak Ne Demektir?

Özgün Taktakoğlu Verlioğlu (Istanbul University)
Kültürel ve Toplumsal Değişimler Bağlamında Güncel Annelik Krizi

Jülide Ceren Yıldırım (Istanbul University)
Zorunlu Göç Krizi Bağlamında Annelik

ÖĞLE ARASI / LUNCH BREAK

Çeviribilim / Translation Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Halise Gülmüş Sırkıntı (Marmara University)**

Barbaros Uzunköprü (Istanbul Beykent University)
Cries Amid the Crisis: Translating Socialism in a Decade of Turmoil

Gözde Bölüm (Üsküdar University)
The Transition from Crisis to Transformation in *Ainak-ı Hayal* and Its Intralingual Translations

Samindokht Ronaghzadeh Şahin (Middle East Technical University)
The Performativity and Iterability of Suicide as a Crisis Response in Marina Carr's *Portia Coughlan*

Tiyatro Çalışmaları / Theatre Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Melda Dinçel Enginsu (Üsküdar University)**

Başak Şanlıoğlu Huvaj (Independent Researcher)
Kan, Nefes ve Mevcudiyet: Rezonanssız Çağda Tiyatronun Temsil Krizi ve Liminal Bir Çözüm Önerisi

Emre Yalçın (Hafkas University)
Oyuncunun Sahne Üstü Krizi: Irak Anı Üzerine bOnto-Fenomenolojik Bir İnceleme

Aybike Akar (Istanbul University)
August Strinberg'in Baba Oyununda "Erkeklik Krizi"

Felsefe / Philosophy

Oturum Başkanı / Chair: **Çağlar Koç (Istanbul Topkapı University)**

Ataberk Çetinkaya (Middle East Technical University)
Crisis of Critical Thought: Bruno Latour and Poststructuralism

Yakup Atamer Aykaç (Cappadocia University)
The Crisis of Reterritorialization: Becoming-Weird and Becoming Eerie

Pınar Karababa Demircan (Istanbul Topkapı University)
Necropolitics, Anthropocene and Sea: How the Agency of Nature Negated by the Politics of Death

Psikoloji / Psychology

Oturum Başkanı / Chair: **Canan Çelikkadam Duman (University Of Health Sciences)**

Gül Deniz Derin (Ondokuz Mayıs University)
Problem Çözme Stilleri, Öz-Bilinc ve Üniversite Öğrencileri Arasında Siber Zorbalık

KAHVE ARASI / COFFEE BREAK

Dilbilim & Göstergebilim / Linguistics & Semiotics
Oturum Başkanı / Chair: **Mehmet Gürlek (Istanbul University)**

Ebru Akgün (Vrije Universiteit Brussel)
(Re)imagining, (Re)mobilising, (Re)constructing Nationalisms: A Comparative Analysis of Political Discourse During the Post-disaster Scenes of Belgium, Turkey and United States

Çağdaş Başar Bahar (Istanbul University)
Crises of the Twenty-First Century and the Imperative of Terran Unification

Olga Malysheva (Kuban State University)
Natalia Ayabchenko (Kuban State University)
Rethinking and Analyzing Digital Socio-Political Communication across Crises and Global Challenges

Tiyatro Çalışmaları / Theatre Studies

Oturum Başkanı / Chair: **Emre Yalçın (Hafkas University)**

Zeynep Günsür Yücel (Kadir Has University)
Bellekten Yaratıma: Tiyatro Araştırma Laboratuvarı'nın (TAL) Disiplinlerarası Yöntemlerine Bir Bakış

Dafne Beri (Kadir Has University)
Tiyatro ve Başlı İnşası: TAL'in Troya Projesine Disiplinlerarası Bir Bakış

Sedat Akıyavaş (Kadir Has University)
Performatif Bir Bellek Olarak TAL Arşiv Projesi Podcast Serileri

Felsefe / Philosophy

Oturum Başkanı / Chair: **Ekin Öyken (Istanbul University)**

Hatice Şebnem Sunar (Istanbul University)
Modernist Anlatıda Epistemik Kriz: Rainer Maria Rilke ve Robert Walser'de Şeyin Poetikası

Çağlar Koç (Istanbul Topkapı University)
Krizle Karşı Yenilenme: Husserl'in Kaizo Makaleleri

Özgür Güven (Istanbul University)
Matematğin Temelleri Krizi Ne Sağladı?

Psikoloji / Psychology

Oturum Başkanı / Chair: **Pınar Ünsal Bayrakçı (Istanbul University)**

İrem Erdem Atak (Istanbul University)
Krizin Gerisindeki Karmaşık Kavramı Üzerine

Muhammed Aslan (Istanbul University)
İkinci Bireyleşme Olarak Psikodinamik Kuramda Ergenlik Krizi

Özgün Taktakoğlu Verlioğlu (Istanbul University)
Ebeveyn Olmak: Psikodinamik Gelişimde Olası Bir Kriz Dönemi

Neval Sipahi (Istanbul University)
Yaşlılığa Geçiş Ruhu Olarak Başarabilmek: Krizler ve Onarımlar

KAHVE ARASI / COFFEE BREAK

Kurul Odası
Georgios Solakidis (Democritus University of Thrace)
Tarih ve Edebiyat: Kriz İçindeki Osmanlı Kadınları
Oturum Başkanı / Chair: **Damla Demiröz Aklesan (Istanbul University)**

Kapanış ve Tartışma / Closing Remarks and Discussions